

DIARI DE GIRONA

Un Diari lliure per a una societat lliure

Editorial Gironina, SA

Director: J. Víctor Gay

Núm 14557

Domingo, 27 de mayo de 1990

Precio: 150 PTA

Tres arquitectos de Olot proyectan un complejo de vacaciones para Japón

Pag. 13

El GEiEG jugará hoy contra el Canoe la final del Campeonato de España juvenil de basket

Pags. 44 y 45

■ Mercadillo

Aunque no se haya hecho de manera oficial, el Ayuntamiento de Girona tiene el firme propósito de que, tras la temporada de verano, en la que el mercado se situará en la Devesa, éste no vuelva a colocarse en la zona de los aparcamientos donde ahora se ubica.

Pag. 8

■ Jornada decisiva

Decisiva para Palamós y Figueres es la última jornada de Segunda A. Los costañes se juegan en La Coruña la posibilidad de jugar la promoción, mientras que los figuerenses necesitan un punto para salvarse del descenso. El Girona perdió ayer en Mahón (5-2).

Pags. 39, 40 y 41

■ Dalí-Lorca

El Museu del Joguet de Figueres acoge desde ayer una interesante exposición que, bajo el título genérico de «Records», presenta una serie de fotografías y cartas que Anna María Dalí y Federico García Lorca mantuvieron a lo largo de su vida, fruto de su gran amistad.

Pag. 46

■ Otro alijo de hachís

El súbdito holandés Aden Quen fue detenido ayer en la aduana de la Jonquera cuando trataba de pasar diez kilogramos de resina de hachís prensada, ocultos en la rueda de recambio de su coche, cuyo valor en el mercado asciende a unos 300 millones de pesetas.

Pag. 51

El juez ordenó la reconstrucción de una posible prueba del crimen de Sant Hilari

Investigan si el sospechoso del asesinato de Montserrat Ávila usó la furgoneta el día de autos

El sospechoso del asesinato de Montserrat Ávila Jiménez, Josep Talleda, participó ayer por la madrugada en una diligencia para comprobar si, como afirma uno de sus vecinos, la noche en que se produjo el crimen utilizó su vehículo, una furgoneta Ci-

troën Dyane 400, junto a la que aparece en la imagen de RICARD CAMÓ, y que vendió a una empresa de Santa Coloma poco después de que se produjeran los hechos.

Pag. 52

CC.OO. cree que los puestos de trabajo de Saphil en Ripoll están en peligro

Ripoll.— El secretario general de la Federación del sector textil de Comisiones Obreras en Catalunya, Ramon Puigròs, aseguró ayer que los ciento noventa puestos de trabajo de la factoría Saphil de Ripoll se hallan en peligro, al igual que los de la factoría de la misma empresa en Terrassa. Puigròs realizó esta afirmación en una asamblea informativa convocada tras el anuncio de suspensión de pagos por parte de la empresa y opinó que los puestos de trabajo peligraban a pesar de las declaraciones de los directivos, que apuntaron que «en Ripoll no pasará nada». Ramon Puigròs indicó en la asamblea que la compañía «ha precipitado sus acciones vendiendo el patrimonio en Terrassa».

La Sociedad Anónima de Peinaje e Hiladuras de Lana —Saphil—, que cuenta con factorías en Ripoll y Terrassa, tiene unas deudas pendientes con la Seguridad Social y Hacienda por valor de 1.500 millones de pesetas, mientras que los 400 millones restantes corresponden a proveedores y otras entidades financieras.

Puigròs se mostró preocupado por la posibilidad de que los directivos de Shapil, que en su opinión han hipotecado la fábrica de Terrassa, hagan lo mismo con la factoría de Ripoll, donde trabajan 190 personas.

La empresa Shapil, que tiene un patrimonio de 4.400 millones de pesetas y un capital de 200 millones, ha registrado pérdidas en los últimos ejercicios.

Pag. 16

400.000 PTA DE POT

EN NO SORTIR GUANYADOR DIVENDRES, S'HA ACUMULAT, DE MOMENT, UN POT PER AVUI DE 400.000 PTA (300.000 PTA EN EFECTIU I 100.000 PTA EN EL XEC-COMPRA).

A LA PÀGINA 3, INFORMACIÓ DE LA FESTA D'ENTREGA DE LA BICOCA MILIONÀRIA

LA BICOCA primavera

LA COMBINACIÓ GUANYADORA D'AHIR, A LA PÀGINA 17

CENTRE COMERCIAL GIRONA

CARRER NOU

ASS

ASSEGURANCES ASS DE SABADELL
—AMB PAS SEGUR—

Seu Social: C/ Indústria, 16 - Tel. 725 91 33 - 08202 SABADELL
Delegació Barcelona: Rambla de Catalunya, 1, 1er. 2a. - Tel. 301 55 33 - 08007 BARCELONA
Delegació Girona: Cristòfol Grober, 6, 2on., 3a. - Tel. 20 65 38 - 17001 GIRONA
Delegació Granollers: Pg. Sant Bartomeu, 5-7 - Tel. 879 37 37 - 08400 GRANOLLERS

DIETARI

Patrocinat per:

SANTORAL: St. Agustí de Canterbury, St. Juli, Sta. Restituta.

DIUMENGE

El sol sale a las 04,49 y se pone a las 19,34 (hora solar).

27

La Luna sale a las 07,09 y se pone a las 22,16 (hora solar).

MAIG

AGENDA

GIRONA

□ A les 7 de la tarda, als locals de la parròquia de Sant Pau, representació de l'obra «L'amor venia en taxi» per un grup de joves de la parròquia d'entre 16 i 18 anys. Entrada gratuïta.

OLOT

□ A les 11 del matí, a la plaça de Sant Miquel, festa dels gats de St. Miquel, amb audició de sardanes a càrrec de la cobla la Pral. d'Olot.

□ A les 11 del matí, ball del gat amb la cobla la Principal d'Olot.

□ Al barri de Sant Miquel, a les 5 de la tarda, sardanes a càrrec de la cobla la Principal de Llagostera.

PALAFRUGELL

□ A les 12 del migdia, a la plaça Nova, audició de sardanes a càrrec de la cobla la Bisbal Jove.

RIPOLL

□ A les 12 del migdia, a la plaça del Monestir, audició de sardanes amb la cobla Atanaga, dins els actes de la festa de la llibertat.

RIUDELLOTS DE LA SELVA

□ A les 12 del migdia i a les 6 de la tarda, al paratge de la Font (dins l'Aplec de la Font), audició de sardanes a càrrec de la cobla Baix Empordà.

SALT

□ A dos quarts de 12 del migdia, al pati interior, sardanes a càrrec de la Cobla Unió.

SANT FELIU DE GUÍXOLS

□ Matí, tarda i nit, al Passeig del Mar, 3r. Aplec de la Sardana amb les cobles Ciutat de Girona, Marinada, Miramar i la Principal de Collblanc. Entrada lliure.

TORROELLA DE MONTGRÍ

□ A les 4 de la tarda, a les Escoles Sant Miquel, trobada sardanista infantil. Cobla Foment de la Sardana.

□ A les 6 de la tarda, a les Escoles Sant Miquel, concurs de colles sardanistes amb la cobla Foment de la Sardana, Bàsic D i lliures.

FARMÀCIES DE TORN

GIRONA

(de 9.15 h. a 22 h.)

SURRIBAS

Francesc Ciurana, 18

(De 9.15 h. a 9.15 h.)

RUSIÑOL

Pedret, 34

(Dilluns, de 9.15 h. a 9.15 h.)

MURTRA

Rbla. Llibertat, 18

SALT

NIETO

C/. Àngel Guimerà, 75

FIGUERES

LORETO

Maragall, 4

(Dilluns) MASSACHS

Pl. Ajuntament, 14

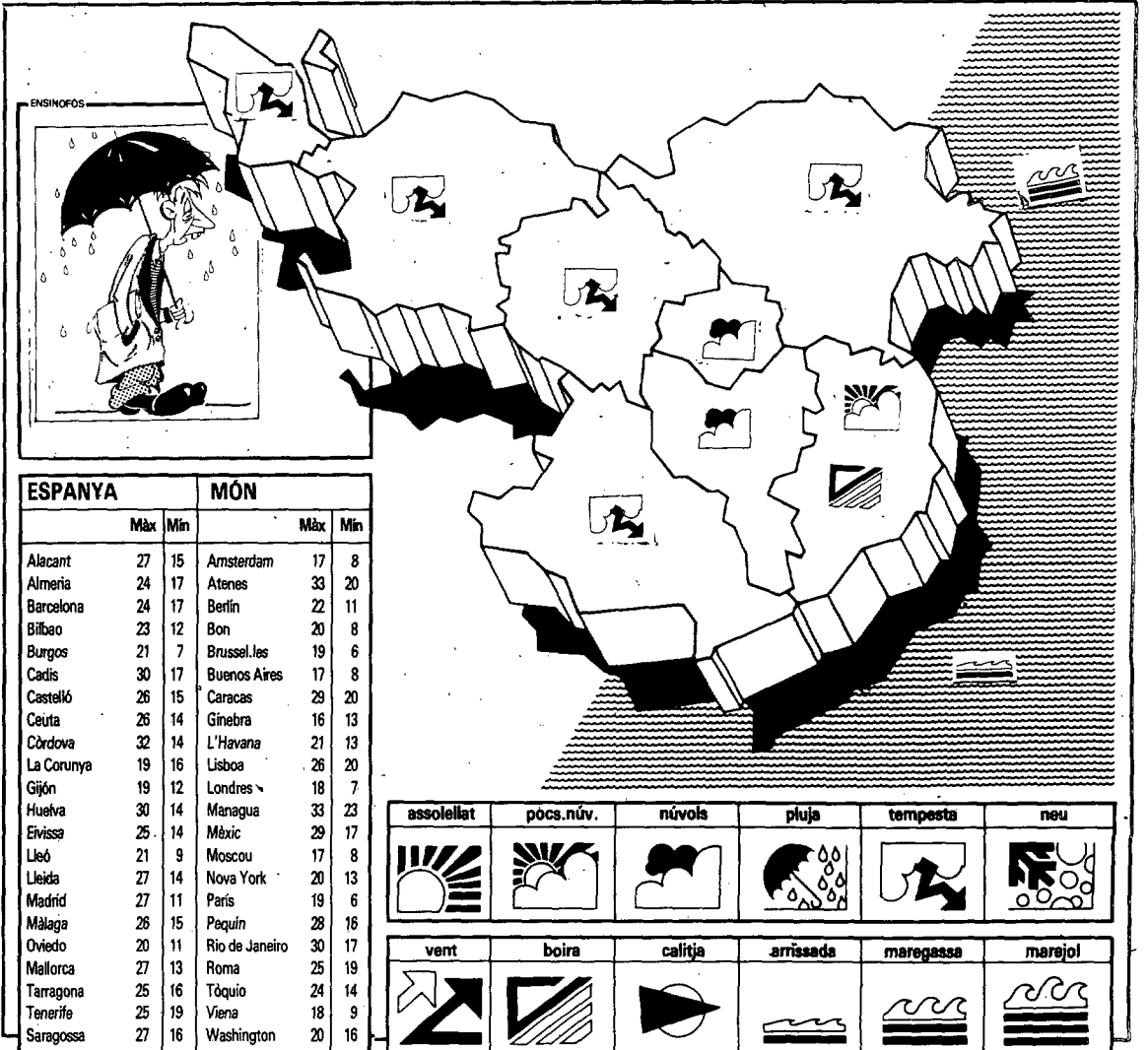
OLOT

OLLER

C/. St. Esteve, 17

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

EL TEMPS

Nebulositat variable

Previsió per avui: Nebulositat variable amb algun xàfec tempestuós aïllat més possible al Pirineu. Boires matinals. Vents fluixos de component nord. Temperatures en augment. Mar arissada.

Previsió per demà: Continuarà el temps eminentment primaveral amb cels poc ennuvolats al matí i possibilitat de tempestes a la tarda.

■ CATALUNYA

Avui: Parcialment ennuvolat als Pirineus. Poc ennuvolat o serà a la resta de les comarques. Vents fluixos de component nord. Temperatures sense canvis.

Demà: Algunes nebulositat d'evolució diürna a les Balears. Poc núvol o serà a la resta de Catalunya. Vent fluix de component est. Lleuger descens de les temperatures.

■ ESPANYA

Avui: Cels poc ennuvolats o serens a la major part de la península excepte al Pirineu, Estret i N de Canàries on pot haver-hi algun núvol. Boires matinals a les valls.

Demà: Algun núvol a les Balears i Estret. Poc ennuvolat o serà a la resta. Vents fluixos de component est. Lleuger ascens de les temperatures a Galícia i Cantàbria.

PREVIASA

- AMB MUNDI-SALUT POT ANAR A QUALSEVOL METGE I CLÍNICA D'ESPANYA I DEL MÓN
- ÚNIC EN EL MERCAT D'ASSISTÈNCIA SANITÀRIA
- DES DE 2.817. - FINS a 5.311 PTA PERSONA/MES

MUNDI-SALUD

PER A INFORMACIÓ

Gran Via de Jaume I 48

Tel. 20 43 68

GIRONA

Telefons d'urgència

Bombers, província 085

GIRONA

Guàrdia Civil 20 86 50

Guàrdia C. Trànsit 20 13 81

Polícia Nacional 091

Polícia Municipal 092

Tele-Taxi 22 23 23

Radio-Taxi 20 33 77

FIGUERES

Guàrdia Civil 50 13 55

Guàrdia C. Trànsit 50 90 11

Polícia Nacional 50 10 08

Polícia Municipal 50 01 11

OLOT

Guàrdia Civil 26 01 20

Polícia Municipal 26 50 00

BANYOLES

Guàrdia Civil 57 01 53

Polícia Municipal 57 57 57

LA BISBAL

Guàrdia Civil 64 09 30

Polícia Municipal 64 02 92

PUIGCERDÀ

Guàrdia Civil 88 01 46

Polícia Nacional 88 01 29

Polícia Municipal 88 19 72

DISSABTE

1 16 17 18 45 47 / 46

PREMIS ENCERTANTS

6/6 1

5/6+c 683.272 7

5/6 82.532 667

4/6 2.425 13.068

3/6 450 13.068

TRIO

DISSABTE

614

DILLUNS 15.819

DIMARTS 18.006

DIMECRES 52.986

DIJOURS 71.910

DIVENDRES 41.114 (198)

loteria primitiva

DISSABTE

1 11 25 33 37 40

NÚMERO COMPLEMENTARI 2

Ahir a la tarda en el decurs d'una festa al Centre Comercial CARRER NOU

Entrega del premi milionari de LA BICOCA PRIMAVERA a Jaume Terradas

També el xec-compra del dijous a Montserrat Masó i Tarres

DdeG
Girona.— Ahir a la tarda, malgrat que la meteorologia no va ser la millor, va tenir lloc en el centre comercial Carrer Nou, la festa d'entrega dels darrers premis del nostre popular concurs LA BICOCA PRIMAVERA, un d'ells d'un milió, desglossat en 900.000 PTA. en efectiu i 100.000 PTA. en un xec-compra a realitzar en l'esmentat centre comercial que fa possible amb el DIARI DE GIRONA la realització del concurs.

Va ser la presidenta de l'Associació, Assumpció Nicolazzi, juntament amb Josep Enric Llapart, vicepresident del consell d'administració d'Editorial Gironina, s.a. els que varen fer entrega d'aquest premi al seu guanyador, Jaume Terradas i Ferrer, de Cornellà de Terri. Després seria, Montserrat Masó i Tarrés de Besalú, qui rebria un altre premi, aquest de 100.000 PTA. en el xec-compra, corresponent a dijous pasat.

El nostre equip de promoció va repartir diferents obsequis entre les persones que hi varen ser presents, mentre a la cantonada dels carrers Nou i Grober, es va presentar el model de cotxe Citroën AX GT, ofert per Garage Andreu, s.a. superpremi de final de concurs. Finalment, el Centre Comercial Carrer Nou va oferir una audició de sardanes que malgrat la pluja es va interpretar íntegrament.

Un moment de l'acte d'entrega del premi milionari a Jaume Terradas. (Foto JOAN CASTRO).

Montserrat Masó rep el seu premi i després es va oferir una audició de sardanes. (Fotos JOAN CASTRO).

SUMARI

Agenda	2
Opinió	4
Girona	8
Salt/Sarrià	10
Comarques	12
Alt Empordà	13
La Garrotxa	14
Entrevista	18
Política/Catalunya	20
Espanya	22
Internacional	23
Suplement d'economia	25
Ofertes de treball	30
Por palabras	34
Col.laboracions	38
Deportes	39
Cultura/Espectáculos	46
Cine	47
Radio/t.v.	49
Entretencimientos	50
Sucesos	51

LOCALS COMERCIALS A SALT

En el Passeig més ample de Salt, faci una inversió segura del seu negoci.

Passeig dels Països Catalans, n.º 136-138
SALT (Girona)

UNIÓ IMMOBILIÀRIA CATALANA

PAU CLARÍS, 162-164, 4.º 1.º - TEL. 215 34 00 - T.X 99557 SCXPC-E FAX 216 09 44 - 08037 BARCELONA

Informació a peu d'obra - Tel. 23 22 63
Laborables, 10 a 15 h. i 16 a 18 h.
Dissabtes, 10 a 15 h.

CURSOS

1990

DECLARACIÓ DE RENDA III Curs fiscal renda

ADRECAT a persones amb poca experiència que desitgen aprendre a rendibilitzar declaracions de renda. Mètode expositiu, supòsits pràctics i aclariment de dubtes relacionats amb problemàtiques diverses.

PROFESSORAT: Josep M.ª Tocornal, expert fiscal i professor experimentat.

Durada: 21 hores

DATES: 6, 7, 8, 13, 14 i 15 de juny, a 2/4 de 8 del vespre.

altres cursos:

ORATÒRIA per a directius, polítics i conferenciants.
FISCAL SOCIETATS: reciclatge per a coneixedors del tema.
AUTOMATS PROGRAMABLES nivell II per a tècnics.

Demaneu informació per telèfon o bé fax informatiu

Escola de Gestió Empresarial

Plaça Marquès de Camps, 9 - Tel. 20 30 88 - GIRONA

DIARI DE GIRONA

Un diari lliure per a una societat lliure

Presidente: Ricard Llapart i Tharrats
Director: J. Victor Gay

Redactora Jefe de Suplementos y Cultura: Magda Bouso.
Girona: Félix Bouso Mares. Comarcas: Lluís Freixas.
Deportes: Narcís Planas. Sucesos: Ramon Ponsatí.
Jefe de publicidad: Francesc Martí

Edita: Editorial Gironina, S.A.

Redacción, Administración, Publicidad y Talleres:
C/. Comerç, s/n. - FORNELLS DE LA SELVA (GIRONA)
Tels. 47 62 77. Télex: 56018 EDGI. Telefax 47 62 40

Publicidad de 8 a 20 h.: Ctra. Barcelona, 29.
Tels: 20 18 82 - 20 20 42 / 17001 GIRONA

Delegación en Figueras:

C/. St. Llätzer, 35 - Tels. 50 99 09/67 04 41

Delegación en Olot:

C/. Bisbe Vilanova, 1 1r. - Tel. 26 88 11/

Delegación en Barcelona:

C/. Madrazo, 9-13, ent. 1º D-2 - DP: 08006

Tel. 93 / 415 44 81 - Telefax 93 / 415 44 84

Delegado: Arseni Florensa Calucho

Depósito legal GE-2-1958-Año XLIV

DIARI DE GIRONA,

continuador de LOS SITIOS DE GIRONA

Difusión controlada por

EDITORIAL

LA CRISIS DEL TEXTIL

Uno de los sectores fundamentales en el proceso industrial de nuestro país, el textil, se halla sometido, desde hace años, a una crisis que se prolonga de forma alarmante.

Las bases en las que se asentaron las plantas fabriles son las corrientes fluviales. Aunque en Catalunya, salvo el Ebre, no tenemos ríos importantes, las limitadas posibilidades hidráulicas, sin embargo, fueron intensamente aprovechadas por los pioneros de esta industria. Así, a lo largo de estos modestos cauces, surgieron las primeras fábricas de tejidos, de género de punto más tarde y sólo a medida que fuentes de energía nuevas se ofrecieron al mercado, se expansionó el textil hacia otras comarcas sin ríos.

El paso del tiempo y, sobre todo, la incorporación de nuevos países productores, concretamente desde Extremo Oriente, ha modificado, profundamente, la oferta de productos textiles en los mercados mundiales.

Estas nuevas fuentes de producción provocaron las primeras crisis graves que aconsejaron adoptar de un plan de reconversión que permitió que se incorporasen las tecnologías que, como resultado, puedan ofertar

productos de calidad a unos precios competitivos. No siempre se ha logrado, ésta es la verdad, y el plan inicial, posiblemente, deba ser revisado, prolongado o disponer de una nueva fase capaz de seguir plantando cara a los textiles producidos con unos costos laborales sensiblemente inferiores y, a la vez, con tecnologías nada despreciables, que se traduce en productos altamente competitivos.

Por todo ello no debe sorprendernos que el sector textil se halle sometido a tensiones considerables y que tengamos reflejos de esta situación en nuestras comarcas, en las que esta actividad industrial ha sido y es básica.

Las soluciones no son fáciles, aunque existen. Ante todo creemos que deben ser lo menos traumáticas posibles. Muchas familias dependen económicamente y en muchos casos desde hace generaciones, de las fábricas textiles. Pero, al mismo tiempo, no debe olvidarse que mantener la nave a flote es lo más importante, aunque se deba aligerar de carga y de aquellos elementos que pueden tener efectos contraproducentes. Con serenidad y diálogo será posible. Es lo que debe tratarse de conseguir desde ahora mismo.

Anne ploraria de pena

EMILI CASADEMONT I COMAS

«Clásicos en blanco y negro» és un espai cinematogràfic que cada dissabte, cap a la una de la matinada, programa TVE-1. Un espai la mar d'interessant, ja que brinda l'ocasió de veure velles i excepcionals pel·lícules. La de la setmana passada, per exemple, era «Cumbres borrascosas», rodada l'any 39 i interpretada per Mèrle Oberon, protagonista, temps més tard, de «Todo es posible en Granada», al costat de Paco Rabal.

Però no és pas de «Cumbres borrascosas» que vull parlar, sinó d'«El último verano» i, particularment, de «Sombras acusadoras», cintes fetes a la Costa Brava a la dècada dels 50 i que, recentment, merescueren l'alt honor d'ocupar l'al·ludit espai de «cinema ranci» de la primera cadena de la «tele» estatal.

Els meus records personals de rodatge d'«El último verano», pel·lícula que no s'ha de confondre amb la titulada «Sucedió el pasado verano» (filmada a s'Agaró, Calonge, Platja d'Aro, etc, amb l'«explosiva» Elizabeth Taylor), són mínims. Perquè, tot i que hi treballava una artista aleshores força popular —la francesa Jeanne Valeri, que acabava de triomfar amb «Siega verde»—, només vaig ser requerit per una revista, per tal que en fes una petita informació. Amb «Sombras acusadoras», en canvi, la cosa fou completament diferent.

«Sombras acusadoras», rodada l'any 57 als escenaris naturals de Tamariu, Tossa, s'Agaró i Palamós, tenia com a intèrprets principals Anne Baxter i Richard Todd, els quals, per exigències del guió, hagueren de protagonitzar una esbojarrada cursa automobilística pels perillosos revolts de la carretera que va de Sant Feliu de Guíxols a Tossa, vorejant la Mediterrània, que feia

posar els pèls de punta. Anne, malgrat que ja era un xic «granadeta», captivava per la seva gràcia juvenil. Val a dir que semblava una tendra i innocent donzella de 18 anys, exageradament simpàtica. I, a causa de la meua feina periodística, ens fèrem bons amics...

Amb Anne Baxter, actriu anglesa no fa gaire traspasada, m'ocorregué, posteriorment, un fet sorprenent. Al cap d'un parell d'anys d'haver-la coneguda al litoral gironí, la casualitat féu que un bon dia els dos coincidíem al Casino Municipal de Tànger, quan encara la llegendària ciutat de l'estret, integrada el 1956 al regne de Marroc, conservava una engruna del seu passat encís de zona internacional. Anne em reconegué d'inmediat. I així, davant l'astorament d'ErHimo —la meua companya fotogràfica de «Diario de África»—, se m'apropà, a corre-cuita, i m'abraçà efusivament. No ho pogué evitar. Ni jo, per suposat, vaig fer res per impedir-ho... Em parlà de diverses coses. I, d'una manera especial, de la seva estada a la Costa Brava —que qualificava de meravellosa—, tot interessant-se per algunes poblacions (Tossa, sobretot) que li havien robat el cor...

La Costa Brava, quan Anne Baxter hi vingué, era una Costa Brava esplèndida, paradisiaca... Tal com jo l'he vista fa poc a «El último verano» i «Sombras acusadoras», dins de l'espai de «Clásicos en blanco y negro».

Una Costa Brava encara no malmesa per la mà barroera de l'home, tot i que ja s'hi començava a fer alguna «barbaritat». M'hi jugaria qualsevol cosa que la meua inoblidable amiga, si ara —al cap de trenta-tres anys— la pogués tornar a veure, ploraria de pena...

Refranes

JULIO MANEGAT

Posiblemente sea el español, desde el castellano al catalán pasando por el gallego y el euskera, uno de los pueblos que posee un refranero más rico y vario, más sustancioso y aleccionador. El refrán, como ustedes saben, es sinónimo de adagio, proverbio, aforismo, máxima sentencia, etc, dentro de un amplio criterio. Existe algún matiz diferencial pero ahora, en estas líneas, puede pasarse por alto, que no es cosa de meterse en honduras de filológica interpretación.

De lo que no cabe duda es de la fuerza popular, de la riqueza imaginativa, de la valoración psicológica que tienen los refranes. Los refranes «son» el pueblo que los ha ido creando espontáneamente, con esa sabiduría mágica de lo simple, de lo puro, de lo bello y que, además, se apoya en los trampolines de la experiencia y del ingenio. Recuerdo con nostalgia y placer el programa de televisión que acerca de los refranes españoles estuvo a cargo de Joaquín Calvo Sotelo.

Los refranes de los cuatro puntos cardinales de nuestra tierra son cantera inagotable, fluir torrencial, lección de sabiduría que discurre lo mismo en el terreno de lo moral que de lo festivo, de lo satírico y de lo mordaz, de lo psicológico y de lo social en prácticamente todos los aspectos de la vida pública y privada, de las costumbres más añejas y de las advertencias más sagaces.

El refranero es, así, un tesoro que nos hable de las gentes y de las geografías, de la vida y de la muerte, del camino, el desaliento o la esperanza, la alegría o la pesadumbre que araña los corazones.

Hay refranes para el vino y para las bodas, para el campo y la mar, para la virtud y el vicio, para la injusticia, la tiranía y la santidad. Con el refranero en la mano es posible interpretar el sentido vital de todos y cada uno de los pueblos de España.

Nuestra literatura clásica, obvio es recordarlo, está cuajada de refranes: el Arcipreste, Marqués de Santillana, Quevedo, Cervantes, Gracián, Lope, Calderón, Fernando de Rojas... Difícilmente leeremos a un autor clásico sin que encontremos en sus páginas la gracia, levadura e intención de un puñado de refranes. Nuestro señor don Quijote habló muy bien de ellos cuando

de censuraba a Sancho el abuso de la utilización de refranes, viniesen o no a cuento.

Lo cierto es que, lamentablemente, el refrán popular se va perdiendo cada día más y sólo unos pocos, muy conocidos, perduran en la lengua hablada a pesar de que hay más refranes que panes.

Y no hablemos de la gente más joven, cuyo léxico se va reduciendo más y más en un progresivo empobrecimiento del lenguaje. Para quienes nos interesan los refranes, como fuente preciosa de sabiduría popular, nos queda el recurso de los libros, no ya de la literatura clásica en general, sino de las obras que han estudiado y recogido parcelas del refranero. ¿Cómo olvidar así «Refranes que dicen las viejas tras el fuego», del siglo XV, del Marqués de Santillana? o «El libro de refranes», de Pedro Vallés, del XVI... Y el imprescindible libro de Correas, editado a principios del siglo XVII... ¡Y olvidaba a Ramon Llull! Y las obras de Melo, de Torres Villarroel, de Matas, y las reveladoras de Julio Cejador, de Rodríguez Marín...

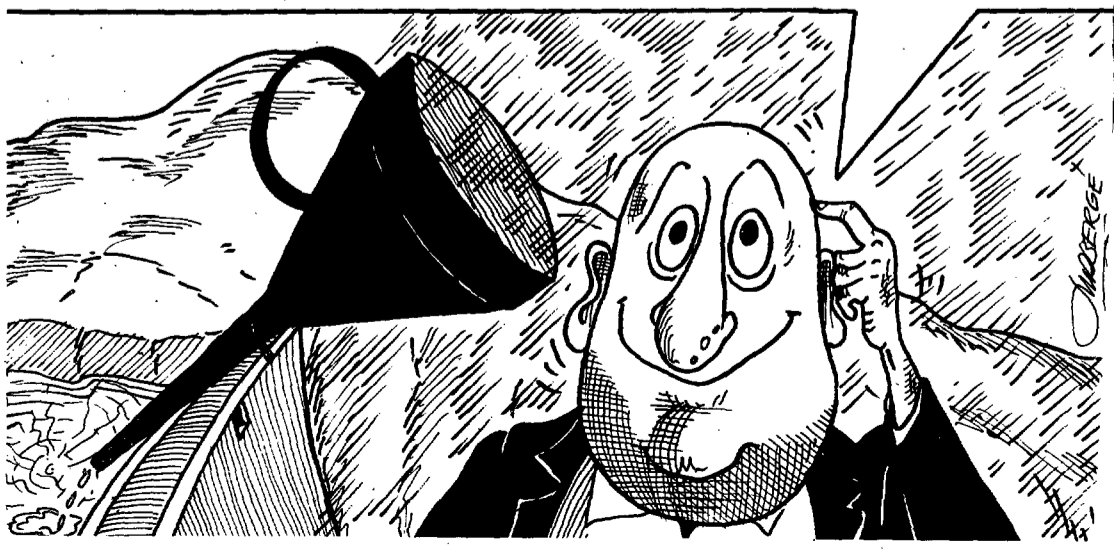
No obstante, y por el rigor científico, por la extensión, por la metódica clasificación, hay un libro difícilmente superable: el «Refranero ideológico español» de Luis Martínez Kleiser, publicado por la Real Academia Española, y a expensas de la Fundación Conde de Cartagena, en 1953.

Posteriormente se hizo, creo que a fines de los años setenta, una edición facsímil pero que yo sepa no se ha vuelto a editar y resulta casi imposible encontrarla, de no ser, claro, en las grandes bibliotecas de estudio y consulta. Y en verdad es penoso que así sea y que incluso no se hagan ediciones populares de un compendio en el que se recogen, como quien no dice nada, unos 65.000 refranes.

Cuando tanto libro insulso, de esos de sexo, violencia e intriga, se vende como rosquillas, esta obra fundamental para conocer la vida y sentido de nuestro pueblo, la experiencia heredada, el ingenio y el fruto de tal experiencia permanece prácticamente olvidado e inasequible. Si sienten curiosidad por nuestra riqueza popular, busquen y consulten, en maravillosa diversión, el refranero de Martínez Kleiser. Seguro que me agradecerán el consejo.

AMB V DE BERGÉ

..CÓMO NO SE ME HABRÍA OCURRIDO ANTES !!!

RETALLS DE PREMSA

EL MUNDO

Un cadáver en la mesa. La muerte, esa inagotable incógnita, nos interpela constantemente a lo largo de nuestra vida, recordaba Leonardo Sciascia. La del grapo José Manuel Sevillano, que dejó de existir ayer después de casi medio año de huelga de hambre, interroga ahora al Gobierno y a la sociedad española. La patética agonía, en la linde del encefalograma plano, ha pasado ante los ojos de una sociedad indiferente, más atenta a la condición política del preso que a la humana, y de unas autoridades desconcertadas e impotentes, incapaces de encontrar una salida al problema.

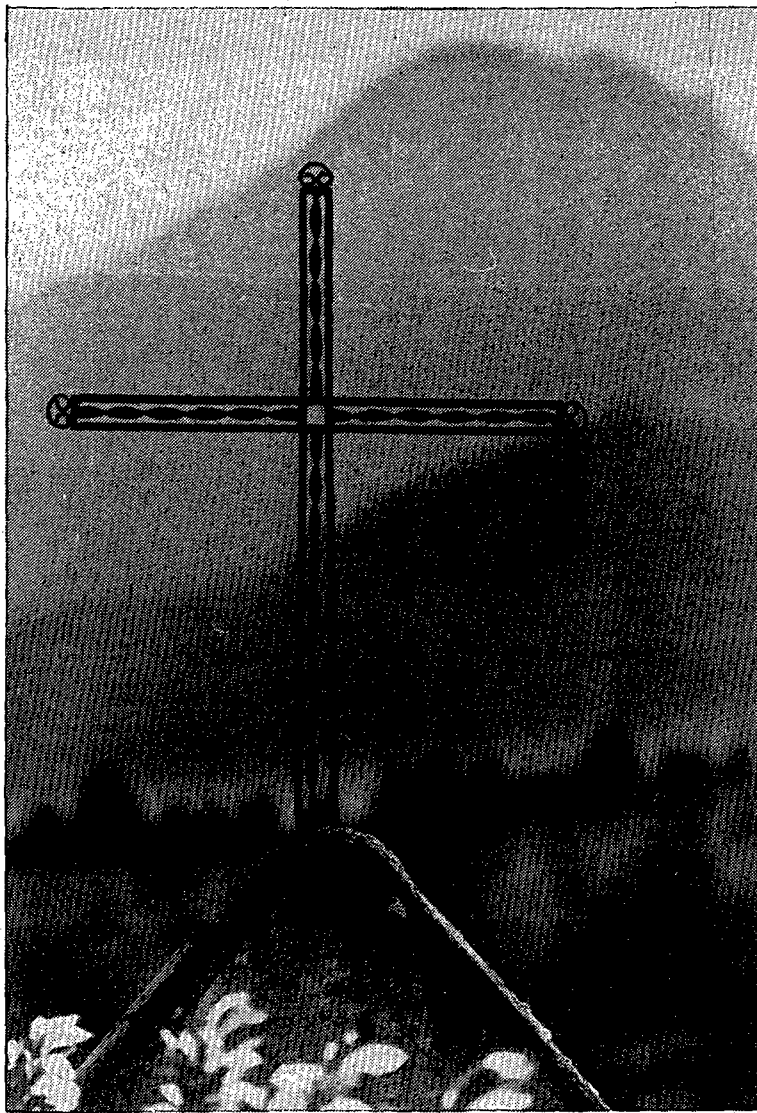
Cierto que la posición del Gobierno era hartamente incómoda. En cuanto preso, Sevillano estaba sometido a la tutela estatal y de su previsible muerte debía responder, en la parte

que le concernía, el Gobierno. Tenía que conciliar, por otro lado, la obligación de proteger la vida del huelguista con el respeto a su libertad de protestar por la política de dispersión del hospedaje penitenciario. Sobre este último punto tampoco podía ceder, para no perder el principio de autoridad, y porque dar el brazo a torcer hubiera sentado un peligroso precedente, que podrían capitalizar los presos etarras.

Pero, carente de criterios claros, el Gobierno se ha conducido en el caso de los presos en huelga de hambre con una actitud de indiferencia, oscilando entre el encogimiento de hombros y la crueldad en el trato —aún siguen atados a la cama dos presos—, y sin acabar de deslindar el problema político del aspecto puramente humano.

Mi paseo diario

JOSÉ MARÍA GIRONELLA

Desde hace dieciséis años, desde que me instalé —residente fijo— en el pueblo de Arenys de Munt, provincia de Barcelona, mi paseo diario, si no me fui de viaje y el tiempo lo permite, me brinda la oportunidad de caminar por un sendero idílico, que finaliza en la inmutable «gruta de Lourdes», así llamada por ser una réplica conmovedoramente naif del Lourdes francés. Ida y vuelta, algo más de cuatro kilómetros.

A paso lento, con la ayuda de un bastón, decorado, pintarrajeado, no sé por qué, con motivos y colores mexicanos. El recorrido suele costarme una hora, a menos que un encuentro fortuito o algún detalle insólito, recién estrenado, de la naturaleza, me detenga, me llame la atención. Por descontento, comúnmente preferiría la absoluta soledad; sin embargo, hay días en que, de pronto, deseo con fervor que una voz humana pronuncie mi nombre y me haga compañía. En este caso la mañana cobra una luz distinta, se concreta, pierde vaguedad, pierde ensañación. Ha brotado a mi lado un hombre, hecho desconcertante, de entidad superior. El diálogo acostumbra a ser sosegado y breve. En el fondo, nos deseamos mutuamente larga vida y un pelín de felicidad.

Dieciséis años recorriendo a diario el mismo camino son muchos años. Mi obligación sería conocerlo palmo a palmo. Y en cierto modo, así es. Algo sé de los campos flanqueantes, de la inclinación de los cañaverales, del ciclo de las estaciones. He bautizado con nombres propios algunos árboles, en especial los de hoja perenne, y hasta se me antoja que podría calcular el número de vueltas que dan los aspersores. También sé de las moscas que, en otoño, zumban en el aire y se pegan en la frente en busca del calor de la piel. No obstante, persiste mi ignorancia sobre la mayoría de elementos que componen el paisaje. Ello lo atribuyo, por un lado, a que mis facultades de observación son azas caprichosas: retengo en la memoria, para siempre, signos fútiles y olvido en el acto datos esenciales. Por otro lado, la vida vegetal y la zoología escapan a mi curiosidad. Es evidente que no presto atención a las mil cosas que los labriegos aman. ¿Semillas y especies? ¿Sulfato y viñedos? ¿Flores, insectos? Mundos que me son ajenos, como a los avaros la caridad. Limitación absurda pero que ahí está, sin que mis reiterados propósitos de enmienda hayan obtenido el menor resultado.

Pese a todo, sorpresas diarias en mi caminar. El sendero atrae a unos cuantos ancianos de las masías próximas. Se dan cita en algún recodo hospitalario, y me asombra recono-

cer a larga distancia la silueta de cada uno de ellos, el timbre de su voz. Los hay tan encorvados que me resulta difícil verles el rostro. La gorra, las gafas y el temblor de las manos son sus señas de identidad. De pronto, echo en falta el que menos podía sospechar. ¿Qué ha ocurrido? Siempre estaba ahí, en el recodo, charlando y escuchando el transistor. Apenas si es necesario formular la pregunta. Mientras yo emborrataba cuartillas o escuchaba el estereo se fue para siempre al otro lado de cualquier viñedo. Reposa en el cementerio que vislumbro desde mi casa, cementerio verde y eterno sobre una colina. Me dicen que el hombre se fue de puntillas, al amanecer. Y que dirigió su última mirada al gato que solía sentar en su regazo.

Otra sorpresa la constituyen los negros, muchos de los cuales proceden de Senegambia. Se han instalado en esta comarca, el Maresme, huyendo de la sequía, del hambre, del complejo que supone la imposibilidad de mantener a una mujer. Ahorran cuanto pueden, con la intención de regresar a su

tierra y «comprar» una esposa. Aparecen y desaparecen como los imprevistos pensamientos. Van limpios, visten gorros, camisas y pantalones coloreados como mi bastón. Todo el mundo les quiere. Educados, tranquilos, de estampa elegante, cumplen con sus obligaciones y lo primero que hacen al llegar el sábado es pagar sus deudas. Me cruzo con algunos de ellos en mi camino. Sus dentaduras iluminan el paisaje. Tengo la sensación de que me traerán buena suerte. «Hoooola...», me saludan, con voz ronca. A veces preguntan: «¿Trabajo?». «¡No! Lo lamento...». Hay escritores que sí, que contratan negros; yo me las apaño solito y así me va.

El suelo que piso está también lleno de sorpresas. Hoy un perro atropellado; mañana, los restos de un juguete amarillo; o una moneda; o un preservativo; o una hoja de periódico que habla de Juan Guerra o de Mario Conde; colillas o botellas de cerveza, Coca Cola, ¡o champañá! A veces intento detectar las huellas que mis pies dejaron la víspera. Inútil. Oh, claro, toda una

retahila de detalles reveladores de que mi sendero, a lo largo de la jornada, ha sido habitado. ¡Los motoristas! Son la plaga que rompe la tregua, que rompe el silencio de los campos. Con sus cascos marcianos, apretando el acelerador, se dirigen como una exhalación hacia mí dispuestos a convertirme en esquila. Es posible que mi caminar lento y mi bastón los excite. Pasan rozándome, zumbando e imagino que lanzando alguna imprecación cheli.

Al llegar a la gruta, sorpresas a barullo. Hay familias pachorrudas instaladas en las mesas de piedra, con el transistor presidiendo. Hay parejas de recién casados, con su primer bebé, al que insuflar todo el oxígeno del paisaje. De repente, llega un autocar. Pueden ser escolares que con su griterío amueblan el aire. O subnormales en día de asueto o excursión. O mujeres y hombres de la tercera edad, que platican con ánimo renovado sobre sus alijates o el sabor del agua de las fuentes. O excursionistas que se toman un descanso antes de ascender a los Tres Turons o al Montseny, y que vacían sus cantimploras haciendo chascar la lengua.

En la gruta, por el contrario, no hoy sorpresa. Nada cambia jamás, a no ser la cantidad de ex votos. Impertérrita, sea verano o invierno, achicharre el sol o amenace tempestad, siempre la imagen de la Virgen de Lourdes, mansamente erguida, blanca y azul, como esperando a los desesperados o a quienes acuden a darle gracias. Su impavidez confiere seguridad, aunque a veces causa espanto. Allí está, más allá del tiempo, oliendo los ramos de flores y los cirios que manos temblorosas depositan a sus pies. En una esquina, modesta, como agazapada, la Bernadette, fijos los implorantes ojos, símbolo de todos los seres humanos que transitan a diario por el camino de sus vidas anhelando la paz interior, acaso la felicidad, pero con el temor en la entraña de que una súbita adversidad o tragedia los fulmine como desearían hacerlo los motoristas cheli.

Hoy, ante la Virgen, arrodillados, rezaban dos negros de Senegambia. Se habían quitado el gorro. Llevaban también, aunque apagado, su transistor. Me ha parecido que le decían a la madre de Cristo: «Hoooola...», con sus voces roncás. Tal vez le pidieran trabajo, que últimamente empieza a escasear. O que se les curasen los legañosos ojos o algunas manchas purulentas que les moteaban la piel. De pronto se han inclinado y han besado el suelo con sus gruesos labios, dejando una huella que yo he prometido respetar, que yo no pisaré jamás.

LETRES

JORDI XARGAYÓ

Comprensión

Pasqual Maragall ha pedido esta semana, en la comisión de seguimiento de los Juegos Olímpicos, «comprensión» a los catalanes de segunda (o sea, los que no somos de Barcelona) ante las inversiones que recibe la Ciudad Condal y que hipotecarán los recursos de Catalunya durante varios años. Maragall ha dicho que «es en beneficio de Catalunya» ¿? Si Barcelona es sinónimo de Catalunya, como desde tiempo se ha interpretado, Pasqual Maragall tiene razón en pedir comprensión y sacrificio para que, después del 92, Barcelona sea más y el resto de Catalunya sea menos.

Ni Pasqual Maragall ha de pedir comprensión (porque harán lo que quieran), ni al resto de catalanes ha de extrañarnos la concentración de inversiones en la capital (porque toda fuerza centralista ha obrado siempre con mentalidad de monopolio y fuerza de absorción). Sólo nos queda el consuelo de preguntarnos de qué sirve haber fomentado la distribución comarcal si todo sigue como siempre; o sea, dependiendo todos de los designios y voluntades de Barcelona. Tal vez deba entenderse como un caramelo para que nos callemos y dejemos de lloriquear esa manía persecutoria que tenemos los de comarcas.

La posibilidad de construir una autopista que enlace Girona con Palamós o el proyecto de ampliar hasta cuatro carriles la saturada carretera Figueres-Roses, por citar unos ejemplos, deberán esperar a que Barcelona se haya embellecido y haya construido sus patas, potes y cinturones. «Hasta después del 92, ni hablar» ya han sentenciado desde las más elevadas cumbres de la Generalitat, aunque luego salga el despistado conseller de Turisme, Lluís Alegre, con sus interminables estadísticas y sus discursos de reconversión para evitar el reflujo turístico. ¿Pero qué turistas vendrán, si carecemos de las más elementales comunicaciones? La responsabilidad de los Juegos Olímpicos es de una ciudad, aunque su repercusión vaya mucho más allá, y han de ser los barceloneses quienes tengan comprensión y quienes sacrifiquen su dinero para financiar lo que ellos han pedido.

Però la «comprensión» de Maragall es que el resto contribuyamos a satisfacer sus necesidades y nos conformemos, que algo sí que nos dan, a recibir sus vertederos, tanto los industriales como los que nos dejan durante el fin de semana.

CARTES DEL LECTOR

Col·legiats en infermeria

Fa unes setmanes, el president accidental del Col·legi de Diplomats en Infermeria de Girona, Sr. Adrià Gràcia, comunica per carta a tots els col·legiats l'aprovació dels nous estatuts del col·legi, amb data 6 d'abril de 1990. Alhora feia saber que posaria en marxa el procés electoral a partir del dia 3 de setembre de 1990.

El nostre col·legi, com és sabut de tothom, en funcionament des del dia 6 de juliol de 1990, es troba amb només tres membres de junta: el president accidental, la tesorera accidental i la secretària.

Aquest fet es dona a partir del moment de l'aprovació dels estatuts, cosa del tot il·legat; resulten, per tant, nuls tots els acords presos a posteriori per la «troica governant».

Segons la resolució acordada amb la sessió del consell de Catalunya, del 19 de novembre de 1987, i que en el segon punt diu: «Un cop adaptats els seus estatuts a la normativa legal vigent a Catalunya, amb la forma legal pertinent, el consell així mateix acorda ordenar el Col·legi de Girona, que procedeixi a convocar eleccions, de conformitat i amb el màxim respecte amb el que disposin els nous estatuts aprovats, per tal de proveir els càrrecs directius i presidència de l'esmentat Col·legi de Girona».

A més de la no convocatòria immediata d'eleccions, impleix l'article 38, punt G, dels nous estatuts, que diu: «En el cas que per qualsevol causa es produïssin sis vacants com a mínim dels membres de la junta de govern, de forma simultània es convocaran eleccions per a tots els càrrecs de la junta».

Arribat aquest punt, queda ben clar que si se segueix la llei i el sentit comú és necessària la immediata convocatòria d'eleccions.

Per què el Sr. Adrià Gràcia no compleix la tasca que li manen els estatuts del col·legi que presideix accidentalment?

Per què el Sr. Gràcia persisteix en la irregularitat un col·legi amb només tres membres?

Era de tots esperada l'aprovació dels nous estatuts, ja que es veien com l'eina amb la qual seria possible construir un nou concepte de col·legi, obert a tot, democràtic i al servei de tots els col·legiats i dels seus interessos.

No voldríem pensar que dins de la nostra professió hi ha persones que no estan a l'altura d'uns estatuts tan oberts que es pugui tenir por de la democràcia.

Per demanar el compliment de la

lleï, del que ens toca com a col·legiats, sense més dilusions i per demostrar als col·legiats, membres de la comissió d'estatuts, que tant varen lluitar per la seva aprovació, hem demanat una assemblea general extraordinària, que se celebrarà al col·legi el dia 1 de juny de 1990 a les 16 hores i a la qual esperem la teva participació.

Un grup de col·legiats
Joan Sala, Dolors Ros, Dolors Fauria, Carme Puigvert, Joan Gabarda, Enric Navarro, Marta Carrillo, Assumpció Brossa, Xavier Regas, Margarida Garcia, Joana Costa

Els abocats, «in situ»

On és allà on es fa brutícia? Doncs allà és on haurien d'anar. Tenen tota la raó d'aquest món

els alcaldes i veïns de la Conca de Barberà.

Si, com diuen els responsables de la Generalitat, els residus industrials no ofereixen cap mena de perill, com és doncs que els volen ben lluny de casa seva? No crec que al conseller Molins li agradés que la «merda» de la zona industrial de l'àrea de Barcelona, l'aboquessin dins l'àmbit del territori municipal i/o comarcal on viu ell. Oi que no? Que el conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat es posi la mà al pit i contesti, amb sinceritat: voldria, vostè, l'abocador en el seu territori, on té el domicili? Jo crec, finalment, que s'hauria de crear un comitè de solidaritat amb la gent de la Conca del Barberà, perquè crec que ells tenen tota la raó d'aquest món.

Llorenç Alarcón Geli
Sant Feliu de Guíxols

Arquitectes i constructors

ENRIC MIRAMBELL i BELLOC (*)

Fa uns quaranta anys, en la celebració de la festa patronal dels arquitectes, en la diada de la Sagrada Família, es dedicava un pietós record a tots els professionals difunts que havien estat establerts a Girona. I en la relació dels recordats, hi figuraven només mitja dotzena de noms. És que la carrera d'arquitecte és una carrera molt nova, pel que fa a la titulació, encara que no pas pel que afecta la professió. Les escoles oficials d'arquitectura són relativament modernes, però la dedicació dels projectistes i directors d'obres és molt antiga. Sense títol oficial, però amb una gran dedicació, amb una ben fonamentada experiència i també amb estudi i aplicació, s'adquiriria una professionalitat que avui és fruit d'estudis més teòrics, d'ensenyaments reglamentats i de pràctiques preestablertes, que donen pas a una titulació oficialment reconeguda, sense la qual no es pot exercir.

Els antics mestres de cases o mestres majors d'obres executaren grans realitzacions i bastiren amb solidesa grans monuments que han desafiat el pas dels temps i les contingències de la història.

Quan en la construcció de la nostra catedral es plantejà la solució de la nau única, el capítol no es fià del mestre major de l'obra, que feia aquella proposta tan revolucionària, i volgué assegurar-se de la viabilitat del projecte cridant a consulta els mestres majors d'altres temples catedralicis. Aquesta confrontació d'opinions diu molt a favor del sentit de responsabilitat del nostre capítol i és un bon exemple de coordinació en el plantejament d'una innovació tecnològica.

Els mestres majors de les nostres catedrals eren presents constantment a l'obra, i els emoluments que rebien, si bé eren superiors als dels altres operaris, no sobrepassaven de gaire els d'un obrer qualificat, i només doblaven el jornal d'un simple peó.

Dels antics mestres d'obra, la documentació històrica ens permet conèixer-ne el seu nom i el contingut dels contractes que establien amb les institucions que els feien els encàrrecs. Però també hi ha moltes construccions antigues on no consta qui les va projectar i dirigir.

Es coneix la relació dels qui successivament tingueren la responsabilitat de la construcció de la nostra catedral, però desconeixem qui foren els directors de la major part de les construccions que integren la nostra ciutat antiga. Els que configuraren el teixit urbà; els que disposaren la distribució d'espais públics i zones edificables; els que donaren forma a la ciutat.

La ciutat en què vivim és obra dels arquitectes que hi han treballat i s'han dedicat a configurar-la i bastirla; però no podem donar-los tota la responsabilitat en el resultat d'aquest procés; més aviat hem de reconèixer que en la realització de la seva tasca s'han vist subjectes a múltiples condicionaments. La ciutat s'ha anat fent sense un plantejament previ, i encara quan, en temps moderns, s'han redactat plans, en rares ocasions s'ha parlat de zero, i encara en més rares s'ha obrat amb absoluta llibertat.

Sempre hi ha hagut unes raons econòmiques

ques que han fet treballar amb un peu forçat. I sempre han existit realitats i fets preexistents dels quals no sempre s'ha pogut prescindir.

Els arquitectes no eren pas excessivament coneguts entre la població. No era com els metges, que la gent veia anar de casa en casa a visitar els seus aconducats. L'arquitecte tenia una relació limitada que es concentrava en els seus clients, que forçosament no podien pas ser nombrosos, i en els operaris de la construcció. I encara la relació amb aquests darrers és per mitjà del contractista.

Les persones que no tenien una relació directa amb l'obra, si eren observadors, podien presenciar la visita de l'arquitecte; però com que sempre solia fer-la acompanyat de l'aparellador o d'algun delineant, a més del contractista, i a vegades també del promotor, podia resultar difícil de distingir quin d'aquells senyors era l'arquitecte.

Si bé no eren coneguts de vista, si ho eren pel seu nom. La gent sabia que els cinc o sis arquitectes establerts a Girona eren els responsables de la planificació urbanística i de la construcció dels edificis. Se'ls tenia per persones importants que tenen a la seva mà l'estructuració del medi urbà i la seguretat dels edificis que habitem. I el fet de ser en nombre tant reduït augmentava encara el seu prestigi i la seva qualificació social.

En algunes cases figura el nom de l'arquitecte que va projectar i dirigir la seva construcció. De la mateixa manera que un escriptor signa les seves obres; que un pintor o un escultor fa constar la signatura en els seus

quadres i al peu de les seves escultures, alguns arquitectes, a més de firmar el projecte, feien constar també el seu nom a la façana de l'edifici la construcció del qual havien dirigit. Però encara que no figure el nom a la façana, per a un bon observador no es gaire difícil descobrir les obres dels arquitectes que ens són coneguts, ja que l'estil artístic i els mètodes per resoldre els problemes estructurals que té cada arquitecte descobreixen la paternitat de les obres.

En les construccions podem advertir la mà d'arquitectes —economistes i la d'arquitectes-artistes. És clar que aquesta distinció és molt relativa, ja que en tota obra arquitectònica hi ha alguna cosa d'art, per més que s'atengui principalment l'aspecte econòmic; i en tota construcció, per artística que sigui, hi compta el condicionament econòmic.

La gent, i especialment el possible client, sabien quin arquitecte, en un mateix solar, hi ençabiria un major nombre d'habitacles, i amb menys cost d'execució; i també sabia quin ens oferiria una obra més acollidora, més consistent i més estètica.

A vegades la lluita entre el client i l'arquitecte és oberta i de difícil solució. Els interessos de l'un i les concepcions de l'altre no sempre conjuguen. Hi ha obres que són l'admiració de tothom i motiu de satisfacció i d'orgull per al seu autor; però que el promotor considera que li han costat massa cares i que són poc rendibles. En altres, s'ha sacrificat la funcionalitat per l'estètica. Moltes vegades l'arquitecte ha vist enfrontades les seves con-

viccions professionals amb les exigències del client i amb les crítiques dels observadors.

A vegades, la ciutadania ha criticat crument obres arquitectòniques que, passat un temps, han estat unànimement acceptades, admirades i aplaudides.

L'observador no sempre ha volgut reconèixer la professionalitat de l'arquitecte i acceptar que volgués deixar perpetuada en l'obra la seva personalitat; sobretot quan es tracta d'edificis públics, la crítica sol ser intensa i incisiva.

Recordo que un arquitecte comentava que havia estat molt criticat un projecte seu de temple perquè no era com els que la gent estava acostumada a veure. I amb molta raó afirmava:

— «Si volen un temple romànic o gòtic, que copiïn un dels existents, i per això no cal que vagin a buscar un arquitecte».

Una comunitat religiosa de Girona havia confiat diverses obres a un mateix arquitecte. En certa ocasió els presentà un projecte que li havien encarregat. El superior de la comunitat, sense ni mirar el projecte, digué a l'arquitecte:

— «No volem pas discutir-li res. Ho faci com millor li sembli. Els seus projectes sempre els hem acceptats a contràcor, però quan hem tingut les obres realitzades, les hem anat entenenent, ens hi hem familiaritzat, ens hi hem trobat bé; i com més temps passa, més ens agraden».

(*) Cronista oficial de la ciutat

El dr. Puigvert y Girona

JOAQUIM GIRONELLA (*)

Con la muerte del dr. Antoni Puigvert se cierra el último capítulo de los padres de la moderna e internacional urología catalana. Desde el cubano-catalán Albarran, Bartrina, el insigne profesor Gil-Vernet, Serrallach, conjuntamente con el dr. Puigvert, fueron de hecho los iniciadores de esta nueva urología tan fecunda y brillante, que desde Catalunya traspasó todas las fronteras imponiendo su particular forma de ser.

Mi relación con el eminente médico fue más bien tardía pero intensa. El dr. Puigvert siempre despertó, en los urologos jóvenes, admiración y controversia. Su carácter duro en la relación con los propios médicos le granjeó un cierto aire de personaje áspero e intransigente. Todo lo contrario de su relación con el enfermo, donde ejercitaba a la vez una medicina hipocrática y humana. La entrevista médica, el examen físico y el diagnóstico eran practicados con escrupulosa maestría. Era en realidad un gran conocedor del

género humano.

En la difícil y sutil vertiente terapéutica, ejecutó una lúcida cirugía que le llevó a plasmar con prontitud su nombre en letras de oro en los libros que reposan en los anaqueles de las bibliotecas de las facultades de medicina.

La suma de una pertinaz autodisciplina personal en el trabajo, y de unas grandes dotes de observador —para algunos su agudeza en el diagnóstico rallaba con la brujería—, le llevaría a escribir más de 11 libros de medicina, de los que más de uno se pueden considerar ya como clásicos.

Su minucioso método en la labor médica, —algunas veces recordaba a sus oyentes haber desecado más de 700 cadáveres— le condujo a anticiparse en la realización de descubrimientos médicos que hoy en día son mostrados con altanería como hallazgos extramuros de nuestra urología.

Aún así, su popularidad como médico y

científico rebasó cotas difícilmente alcanzables hoy en día. Hijo de una época en que el carisma del médico ante el enfermo era fundamental para aplicar la terapéutica idónea, el dr. Puigvert mejor que nadie supo granjearse algo tan vital para la curación del enfermo como es su amistad, la hoy perdida relación médico-enfermo.

Con Girona mantuvo siempre unos cordiales lazos de amistad con destacados urologos, aunque sus visitas por las comarcas gerundenses fueron más bien escasas.

Fue una mañana lluviosa del 31 de enero de 1987, que aceptó con agrado y afecto, a pesar de la fatiga natural que los años imprimen en el ser humano, a visitar la unidad de urología de la clínica Girona.

Su llegada al centro médico revistió todos los ingredientes de un magno acontecimiento. La edad le había configurado un nuevo carácter más bonachón y radiante de humanidad, contribuyendo su presencia a mante-

ner el ánimo de todos nosotros en los quehaceres médicos.

Interesante era su actitud crítica ante la moderna y tecnificada medicina. Sus afiliados e incisivos juicios sobre la actual praxis médica de hecho iban a revitalizar su clásica y humana medicina, su realidad clínica del enfermo que él no dejó nunca de defender.

Ameno en la conversación, pero poco practicante del diálogo, tenía siempre a mano un sinfín de anécdotas humanas, fruto de una dilatada y bien aprovechada existencia, a las que muchas veces añadía un juicio de valor como coletilla final, como queriendo entresacar de la vivencia una lección útil para el duro discurrir en la vida.

En definitiva, fue un profundo observador de la patología humana y un creador en el arte de curar, y supo forjar bajo su dirección una escuela de urología que con el tiempo devino universal.

(*) Doctor en medicina y cirugía

Pase lo que pase incluso delante de casa le ayudaremos

No todas las averías se presentan en carretera. Muchas veces suceden delante de casa, en el interior de un parking o en medio de una gran avenida.

En estas situaciones ser socio del RACC es la solución.

Porque su Servicio de Asistencia* está preparado para todo, 24 horas al día.

Basta una llamada telefónica al RACC y, esté donde esté, vendremos a ayudarle. Desde el km. 0.

Con nuestros vehículos de asistencia mecánica que revisarán su coche gratis en el lugar de la avería. O lo transportarán gratuitamente hasta un taller mecánico.

O, incluso, con nuestro servicio gratuito de helicópteros y ambulancias si necesita asistencia sanitaria urgente.

Hágase ahora mismo socio del RACC. Le costará menos de 25 ptas. al día.

Sólo tiene que llamar al **900 31 32 33** o enviarnos este cupón por correo.

REIAL
AUTOMÒBIL CLUB
DE CATALUNYA

Pase lo que pase lo solucionaremos

* Infórmese de todas las prestaciones de nuestro Servicio de Asistencia en cualquier oficina del RACC.

S O L I C I T U D D E I N G R E S O

Rellene esta Solicitud, firmela y envíela al REIAL AUTOMÒBIL CLUB DE CATALUNYA, Apartado de Correos 2690. 08080 BARCELONA

Quiero ser Socio del RACC

Apellidos
 Nombre DNI nº
 Estado Civil Hombre Mujer F. de nacimiento
 Calle
 Nº Piso Puerta Población
 Código Postal Provincia Telf.
 Matrícula Automóviles
 Idioma Habitual: Catalán Castellano
 Profesión Fecha

El firmante solicita ser admitido como socio del RACC de acuerdo con los estatutos. Firma del solicitante

DOMICILIACION BANCARIA

Banco o Caja Agencia nº
 Dirección Agencia Nº
 Código Postal Población
 Provincia Cuenta Libreta Nº
 Titular
 Señores les ruego que desde ahora, hasta nueva orden, carguen en mi cuenta los recibos que para su cobro tramite el REIAL AUTOMÒBIL CLUB DE CATALUNYA a nombre de
 Fecha Firma del Titular

	Cuota de ingreso (una sola vez)	Cuota anual
Socio juvenil (18 a 25 años)	1.590 ptas.	4.874 ptas.
Socio Senior	3.180 ptas.	8.056 ptas.
Socio mayor de 65 años	3.180 ptas.	5.724 ptas.

Todos estos importes incluyen I.V.A.

Multa por colocar propaganda en los parabrisas de los coches

DdeG

Girona.— El Ayuntamiento de Girona ha impuesto una sanción de 25.000 pesetas a la empresa «Supermercado del tresillo», con domicilio en Sabadell, por haber colocado propaganda comercial en los parabrisas de los vehículos estacionados en diferentes calles de la ciudad.

El Ayuntamiento de Girona recuerda, una vez más, que esta práctica publicitaria está debidamente prohibida por las ordenanzas municipales vigentes y que, por tanto, es objeto de sanción administrativa a todos los infractores de la misma.

Clausura del ciclo de conferencias sobre personas disminuidas

DdeG

Girona.— El próximo jueves, en la Fontana d'Or de Girona, tendrá lugar la clausura del ciclo de conferencias sobre personas con disminuciones psíquicas que se ha desarrollado durante todo este mes, bajo la organización de la asociación Ángelus.

En esta ocasión, se tratará el tema de la sexualidad en la persona disminuida y tomarán parte Imma Massip, Pere Subirós y Andreu Coromines.

El coloquio, que se celebrará posteriormente, correrá a cargo de Josep Freixa. La conferencia se iniciará a las seis de la tarde y está dirigida a los profesionales y personas relacionadas directamente en este sector.

Aunque no de manera oficial, el mercadillo ya tiene sitio

Se volverá a la antigua ubicación en la remozada zona del Güell

Nuevas salidas para su ubicación.

Félix BOUSO MARES

Girona.— No ha habido, que nosotros sepamos, ninguna «notificación oficial». Pero en las últimas semanas ha habido declaraciones de responsables municipales que han dejado entrever que, cuando el actual mercadillo se traslade —como ocurre siempre en verano— a la Devesa, ya no se volverá a colocar en la zona del actual aparcamiento.

En cierto modo, era una decisión casi cantada y que fue defendida desde el primer momento —a pesar de la incompreensión de muchos— por nuestro periódico. La zona de Bonastruc de Porta y la del aparcamiento, sobre la que se colocó —martes y sábados— el popular mercadillo gerundense, no era la apropiada. Tal vez el Ayuntamiento no tuviera otra solución y salida

inmediata. Lo aceptamos. Pero lo cierto es que, en los primeros momentos, el Ayuntamiento de Girona, en boca de algunos de sus responsables, se manifestó defendido defensor del emplazamiento. Sólo después de que unos y otros expusieran sus criterios, barajando los pros y los contras de la ubicación, el Ayuntamiento comenzó —tímidamente— a dejar caer lo de la «eventualidad» de la instalación.

Como era lógico, la realidad se ha impuesto, y ahora ya el Ayuntamiento, decididamente, habla de que, «después del verano, el mercadillo volverá a la zona del Güell».

Se volverá, pues, a poder disponer del aparcamiento diariamente y los problemas circulatorios descenderán un tanto.

Sin embargo, tenemos ciertas

dudas de que ése sea el mejor emplazamiento para el mercadillo. Aun contando con que quienes vayan a habitar esas zonas de la nueva urbanización del Güell acepten la colocación del mercado.

No estaría de más que el Ayuntamiento pusiera un poco de imaginación en el tema y buscara una nueva salida al problema que, de seguro, se va a plantear después del verano. Una salida y solución que debería estar íntimamente ligada con la de dotar, esos días, de líneas de transporte urbano que pudieran realizar recorridos especiales que unieran diversas zonas de la ciudad con los extremos del mercadillo.

Hay tiempo aún para pensar en qué soluciones deben darse. Y en qué soluciones se pueden aceptar. Hoy día no lo es todo la decisión del equipo de gobierno.

Astrid-21 presenta un vídeo sobre el síndrome de Down

DdeG

Girona.— Siguiendo con el programa de actividades del presente curso y de acuerdo con el objetivo de mejorar la integración de los jóvenes y adolescentes afectados por el síndrome de Down, el próximo día 2 de junio, a las cinco de la tarde, tendrá lugar en la sala de la casa de cultura de La Caixa de la plaza Poeta Marquina, la proyección de un vídeo titulado «Los tiempos cambian» de la Fundación catalana del síndrome de Down de Barcelona.

A esta proyección, seguirá una mesa redonda a cargo de los mismos protagonistas del vídeo. También se presentará en este acto el programa de autonomía de los jóvenes de la asociación del Síndrome de Down de Girona y comarcas Astrid-21 que se llevará a cabo el próximo año.

Por otra parte, el próximo día 5 de junio, a las seis de la tarde, y también en la sala de la casa de cultura La Caixa de Poeta Marquina, se celebrará una conferencia con el tema «Importancia y perspectivas en la estimulación precoz en el niño afectado por el síndrome de Down y su integración».

La conferencia correrá a cargo del profesor Jaime Rodríguez Sacristán, catedrático de psiquiatría infantil de la Facultad de Sevilla. Esta sesión contará con la colaboración de la Societat catalana de pediatria y de los laboratorios Rhone-Poulen Pharma. Entre las actividades programadas, el pasado día 12 tuvo lugar una conferencia-coloquio con la participación de Clara Mir, profesora de psicología y pedagoga de la Universitat Autònoma.

Conferencia sobre ayudas farmacológicas en el deporte

DdeG

Girona.— Mañana, a partir de las siete y media de la tarde, y en la Fontana d'Or, tendrá lugar una conferencia sobre las ayudas farmacológicas en el deporte a cargo del doctor J. Galilea Muñoz. Con esta sesión se clausurará el curso de formación continuada en medicina del deporte que ha organizado la Agrupació de Ciències Mèdiques de Girona y la Societat Catalana de Medicina de l'Esport con la colaboración de la Secretaria General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya.

En el acto también participarán el director general del Esport, Fidel Sust; el delegado territorial, Josep Micaló; el doctor Balus, presidente de la Associació catalana de medicina de l'esport y Bartomeu Ruiz, presidente de la Agrupació de Ciències Mèdiques. Este curso de formación continuada en medicina del deporte ha sido dirigido por el doctor Palomer Benet y se inició el pasado mes de enero.

A lo largo de las diferentes sesiones se han tratado y analizado temas referentes a la medicina deportiva con la participación de numerosos profesionales.

ALMINAR Superávit

Félix BOUSO MARES

No somos expertos en temas administrativos, razón por la cual el tema que vamos a abordar hoy se plantea más desde la intuición que desde el conocimiento. Hace unos días, y en un acuerdo de pleno, se procedía a una modificación de créditos presupuestarios. Una de las partidas que figuraban como «altas» era una de 113 millones de pesetas, si no recordamos mal, que provenían de un superávit de la liquidación del ejercicio económico municipal de 1989.

Un presupuesto normal cuenta en primer lugar con los ingresos para, desde ahí, acomodar los gastos que se pueden realizar. Los presupuestos administrativos —eso al menos es lo que conocemos— deben estar equilibrados en sus ingresos y gastos. Es decir, que para que nos entendamos un buen presupuesto administrativo sería el que, al final del año, presentara igual cantidad en los ingresos que en los gastos. Estamos hablando de presupuestos administrativos, no de presupuestos de empresas, que es otra cosa.

En contra de lo que pueda parecer el que un Ayuntamiento finalice el año con un superávit tan espectacular como éste del Ayuntamiento de Girona, de 113 millones de pesetas, no debe ser una cosa buena. La prueba es que no se han hecho alardes de ello. Algo no ha ido bien en las previsiones. Y tan malo es que sobre como que falte. Porque, suponiendo que se haya recaudado más de lo previsto, no me negarán que en Girona hay cosas que podían haberse hecho el pasado año con esos 113 millones. Algo debe haber ido mal. La prueba es que no se pavonean de haber acabado con 113 millones de más.

Ràdio Salt

Naturalment
EMISSORA PÚBLICA METROPOLITANA DEL GIRONÈS

Se conmemorará el primer aniversario del Esplai de Gent Gran

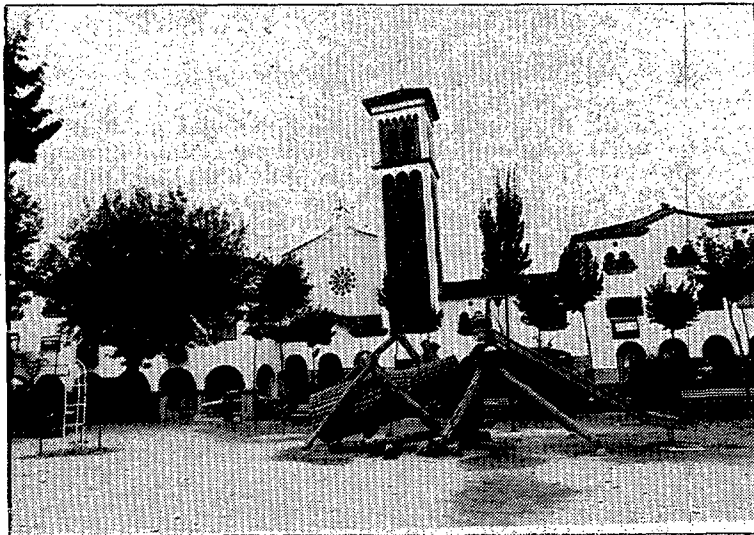
La fiesta mayor de Sant Narcís se celebrará del 1 al 4 de junio

D.C.
Girona.— Del 1 al 4 de junio, el barrio de Sant Narcís celebrará su fiesta mayor y con este motivo la asociación de vecinos ha elaborado un variado programa de actos y actividades. Los actos se iniciarán el día uno, a las diez de la noche, con la inauguración de una tómbola que funcionará todos los días en la plaza Assumpció y un baile amenizado por el conjunto El Tren de la Costa.

El sábado por la mañana, se llevará a cabo un concurso infantil de dibujo y a las once se inaugurará la segunda edición de la feria de ocasiones. Al mediodía tendrá lugar, en el centro cívico, la inauguración de la segunda muestra de arte, fotografía y manualidades, así como también la exposición de flores y plantas. Ya por la tarde, a las cinco, se celebrará la actuación del Petit Circ de Carrer y seguidamente se entregarán los premios del concurso de dibujo. Los actos proseguirán con una audición de sardanas a cargo de la Cobla-Orquestra Alta Mida. Por la noche, a las once, el mismo conjunto amenizará un baile.

Feria de las ocasiones

El domingo en los terrenos de los futuros jardines del arquitecto Ignasi Bosch, situados entre la avenida de la Hispanidad y el río Güell, se desarrollará una gimkana infantil con obsequios para todos los participantes. Durante todo el día continuará la feria de encantos y ocasio-

La mayoría de actos se celebrarán en la Plaza Assumpció.

nes y, al mediodía, tendrá lugar una misa cantada con la participación de la cobla Perpinyà. A las seis, esta misma cobla ofrecerá una audición de sardanas y a las ocho de la noche se llevará a cabo un baile de fin de fiesta.

Finalmente, el lunes, se conmemorará el primer aniversario de la fundación del Esplai de la Gent Gran de Sant Narcís cuya sede está situada en el centro cívico. Por otra parte, las personas que estén interesadas en participar en el concurso-exposición de flores podrán entregar sus plantas el día 1 a partir de las cinco de la tarde en los bajos del centro cívico.

Asimismo, los participantes del

concurso de dibujo deberán inscribirse a las nueve y media de la mañana en la plaza Assumpció. La fiesta mayor de Sant Narcís cuenta con la colaboración del Ayuntamiento y la Diputación de Girona, así como también de diferentes entidades bancarias y casas comerciales.

La fiesta mayor de Sant Narcís — recuperada desde hace algunos años por la asociación de vecinos del barrio — tendrá continuidad el próximo día 23 de junio, por la noche, con la celebración de la «revetlla» de Sant Joan organizada por el colectivo de mujeres, en los locales del centro cívico situado en la plaza Assumpció.

El sábado se celebrará en el Carrer Nou

Gran animación en la «botiga al carrer» de la Cort Reial

DdeG
Girona.— Los comerciantes de la Cort Reial, Ciutadans, Argenteria y Ballesteries celebraron, en la jornada de ayer, la denominada «botiga al carrer» con gran animación. Por la mañana se registró una importante afluencia de personas, aunque por la tarde la lluvia deslució por completo la fiesta.

La próxima semana, esta experiencia se celebrará en el Carrer Nou y, posteriormente, el día nueve, en la calle Santa Clara. Por este motivo, el Ayunta-

miento de Girona se verá obligado a cortar el tráfico por estos sectores entre las ocho de la mañana y las ocho de la noche.

El cierre afectará también a la calle Hortes, a excepción de la entrada al parking de vehículos. Por este motivo, se solicita que todos los vehículos se abstengan de estacionar en este sector, con el fin de facilitar entre todos la celebración de esta jornada comercial en la calle. La Policía Municipal colocará unas señales para regular el tráfico por otros itinerarios.

150 aniversario de las Hermanitas de los Pobres. El obispo de Girona, Mons. Jaume Camprodon, ofició ayer una misa de acción de gracias con motivo de la celebración del 150 aniversario de la fundación de la congregación de las Hermanitas de los Pobres. (Foto MARISA MORILLO).

CENTROS DE ENSEÑANZA

Interesa contactar con Centros de Enseñanza interesados a desarrollar para el curso 90-91 un plan de estudios de Administración Empresarial de reconocido prestigio y resultados satisfactorios. En régimen de colaboración.

Interesados, dirigirse por escrito, para un primer contacto informativo, a:

Referencia 3392

GESTIÓN PUBLICITARIA, S.A.
C/ Caspe, 21, 2ª planta
08010 Barcelona

Se estudiarán todas las ofertas. Reserva absoluta.

Institut Català de la Salut
Hospital de Girona
Doctor Josep Trueta

PLACES A.T.S.

CAPS DE SETMANA
(90 hores mensuals)

SOU MENSUAL 96.831 PTA

Interessats/des dirigiu-vos a:
DIRECCIÓ D'INFERMERIA DE L'HOSPITAL

AJUNTAMENT DE TORROELLA DE MONTGRÍ

L'Ajuntament de Torroella de Montgrí necessita contractar 1 persona per desenvolupar les tasques d'encarregada de la Llar d'Infants de l'Estatut, per un període de sis mesos (renovables).

Condició dels aspirants:

- Edat: Més de 18 anys.
- Llicenciat Pedagogia o Magisteri (pre-escolar).
- Es valorarà el coneixement d'idiomes.

Les instàncies s'hauran de presentar a l'Ajuntament acompanyades d'un currículum, abans del dia 4 de juny.

La valoració de mèrits es realitzarà el dia 6 de juny.

Torroella de Montgrí, 21 de maig de 1990

La prueba decisiva de dos investigadores de Pensilvania

Más jóvenes con retinol

NEW YORK - Se está venciendo a las arrugas. Después de una vida dedicada a combatir el envejecimiento de la piel, Manfred Puschmann, Harry Elden y Elizabeth Sweitzer, han comprobado con numerosas pruebas que el retinol reduce visiblemente las arrugas.

Harry Elden y Elizabeth Sweitzer, dos investigadores del Xienta Institute de Pensilvania han realizado la prueba más reciente con voluntarios de edades comprendidas entre 42 y 60 años. Han marcado zonas localizadas del brazo de cada uno de ellos con una proteína fluorescente, que sólo desaparece por la multiplicación en estas zonas del estrato superficial de la piel. Al aplicar el retinol sobre una de las dos zonas, se acelera la reproducción celular, permitiendo la desaparición de la mancha en la zona tratada en un tiempo inferior al de la zona no tratada. "Estimulando el proceso de regeneración celular" han manifestado los dos investigadores, "se obtiene una visible reducción de las arrugas".

La pomada con retinol así experimentada se comercializa bajo el nombre de Anti-Age Retard y es distribuida por la empresa multinacional Korff, en farmacias tanto de USA como de Europa. En España se presenta en tres versiones según la edad: 35, 45 y 55 años en adelante.

CAMBRA DE COMERC,
INDUSTRIA I NAVEGACIÓ
DE GIRONA

L'ACTUALITAT, A DEBAT EL SISTEMA BANCARI, DAVANT EL MERCAT ÚNIC EUROPEU

ANTONI SERRA i RAMONEDA

President de la Caixa de Catalunya
Catedràtic d'Economia de l'Empresa de la UAB

SALÓ D'ACTES DE LA CAMBRA - Gran Via de Jaume I, 46
DILLUNS, 28 DE MAIG DE 1990, A 2/4 DE 8 DEL VESPRE

Sarrià aprovarà el plec de clàusules administratives per contractar obres

DdeG
Sarrià de Ter.— L'Ajuntament de Sarrià de Ter es reunirà aquest dimarts en sessió plenària per aprovar, amb caràcter inicial, el plec de clàusules administratives generals per a la contractació d'obres mitjançant la modalitat d'adjudicació per contractació directa. Aquesta aprovació es produeix en virtut de l'article 269 la llei 8/1987 de 15 d'abril, Municipal i de Règim Local de Catalunya, el qual permet que els Ajuntaments aprovin plecs de clàusules administratives generals que han de contenir «les determinacions jurídiques, econòmiques i administratives típiques que s'han d'aplicar a tots els contractes d'objecte anàleg». En aquest sentit, el ple de l'Ajuntament en sessió de 31 de gener de 1989 va aprovar, per unanimitat, el plec de clàusules administratives i econòmiques generals per a la contractació d'obres per subhasta, amb la nova proposta es pretén completar aquest ordenament referit als contractes adjudicatats pel sistema de contractació directa.

El mateix plenari discutirà aprovar la certificació d'obra corresponent al projecte d'adequació de les dependències municipals, de les executades durant el mes d'abril, per import de 513.707 PTA a favor del contractista adjudicatari sr. Juan Ramirez Perdigon.

Diu que «tota revisió de valors cadastrals comporta un esverament entre els contribuents»

Barceló valora l'increment de l'IBI que ha patit Salt igual al d'altres municipis

GEMMA VILA
Salt.— «Tota revisió de valors cadastrals comporta inevitablement un esverament entre els contribuents, que veuen com l'increment cadastral de la seva finca —pis, parking, etc.— repercuteix en l'import de l'impost de béns i immobles (IBI, abans contribució territorial urbana) que paga anualment a l'Ajuntament». Amb aquestes paraules contesta el tinent d'alcalde d'Hisenda i Patrimoni de Salt, Carles Barceló, a les queixes dels ciutadans saltencs per l'increment del 0,56% de la contribució urbana, i més en concret a les formulades des de l'oficina de suggeriments d'Iniciativa per Catalunya. Responent a la protesta plantejada a través de les nostres planes pel regidor d'IC, Francesc Montalbán, Barceló assegura que «l'Ajuntament de Salt no té competències en la fixació dels valors cadastrals». «El que sí ha fet —afegeix— és facilitar al màxim la tasca informativa habilitant una oficina en la qual el contribuent pot demanar als responsables del Centre de Gestió Cadastral que han realitzat la revisió de valors informació sobre com ha estat calculat el valor de la seva finca i presentar, si ho creu oportú, la corresponent reclamació».

Carles Barceló.

sistori, a l'hora de fixar el tipus de gravamen sobre el valor cadastral per aplicar l'impost sobre béns i immobles, «va decidir rebaixar-lo per tal de contrarestar parcialment l'increment del valor cadastral». Segons això, assegura que s'ha passat del 0,651% de l'any 1989 al 0,56% per l'any 1990. «D'aquesta manera, les finques el VC de les quals no hagi pujat més del 16% —continua indicant— tindran una disminució en l'IBI. Les que

no arribin a un 28% d'increment del VC, tindran un increment de l'IBI no superior al 10%. Les que no arribin a un 50% d'increment del VC, el seu increment de l'IBI serà inferior al 30%, i així successivament».

Reconeix, no obstant això, que l'esmentat gravamen de l'IBI «no podrà contrarestar mai aquells increments desproporcionats del valor cadastral d'algunes finques». Però valora el fet que l'Ajuntament, «podent legalment fixar un gravamen entre el 0,40% i l'1%, va adoptar el tipus del 0,56%, similar al d'altres municipis de les nostres característiques». «En qualsevol cas —conclou—, l'aplicació del tipus mínim del 0,4% tampoc no evitaria les queixes d'aquells ciutadans que han vist incrementar notablement el valor cadastral de la seva finca».

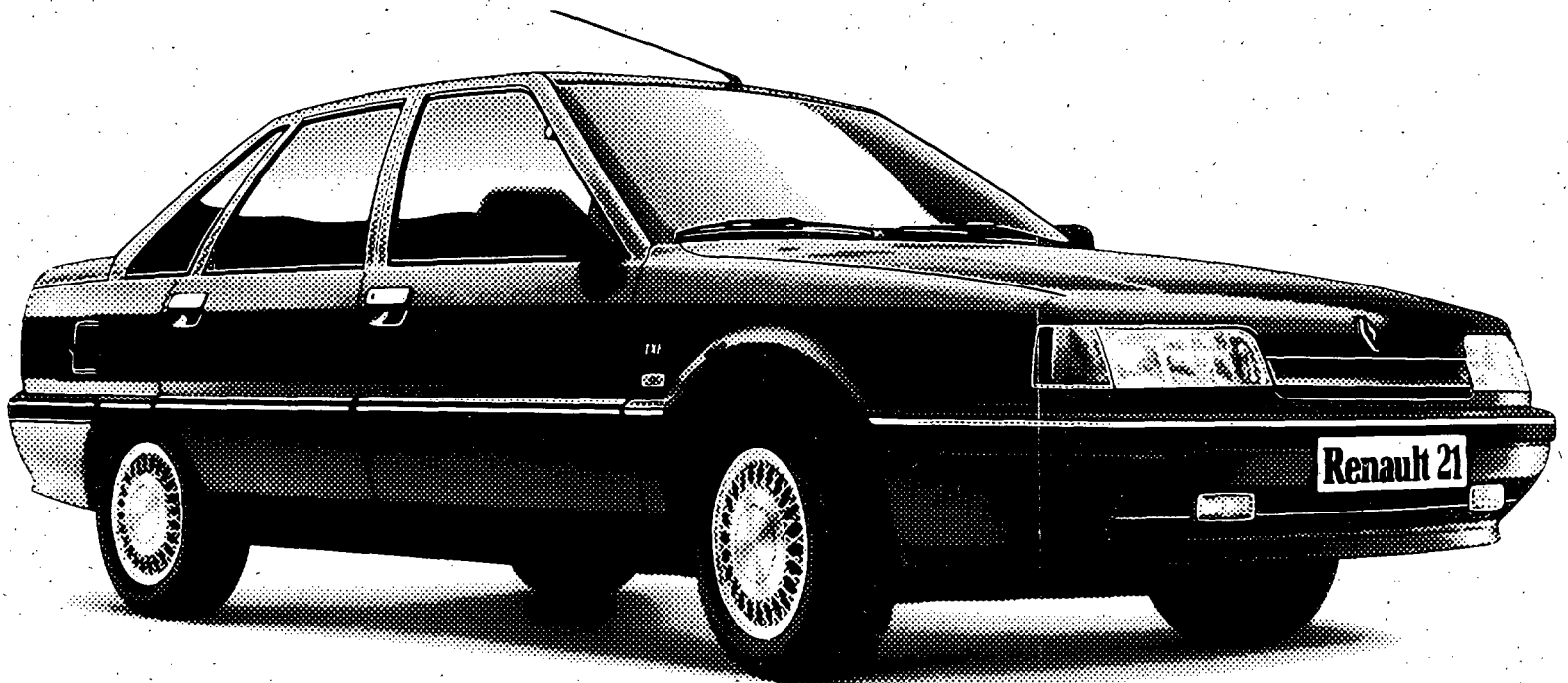
El regidor socialista recorda que els nous valors cadastrals són conseqüència de la revisió que va dur a terme l'any 89 el Centre de Gestió Cadastral del Ministeri d'Economia i Hisenda de l'Estat, únic organisme competent per fixar els valors cadastrals. «El criteri que ha seguit a l'hora de fixar els nous valors —raona— ha estat que aquests guardessin una proporció amb els valors de mercat». Val a dir

que, a Salt, els valors cadastrals se situen al voltant del 60-65% dels valors del mercat. «Aquí la revisió ha tingut més incidència, si es té en compte que l'última revisió de valors es va fer l'any 82 —continua explicant— i que durant els 7 últims anys hi ha hagut una pujada incontrolada dels preus de mercat immobiliari. A més, l'entrada en vigor del nou pla general d'ordenació urbana de Salt ha canviat la qualificació d'alguns sòls, on ara és permesa una major construcció, fet que comporta una revalorització del seu preu». Tot plegat, assegura, ha provocat que hi hagi una gran dispersió en els increments dels valors cadastrals. «Mentre les finques més noves i, per tant, amb un valor cadastral anterior més actualitzat, incrementen moderadament el seu valor cadastral —entre el 0% i el 20%—, d'altres (les més antigues o les que en aquests 7 últims anys han experimentat canvis en la construcció) experimenten increments més desproporcionats», diu. «I algunes —acaba— fins i tot poden incrementar el seu valor cadastral en més d'un 20%». Segons la informació de què es disposa, més d'un 50% de les finques urbanes de salt experimenten un increment del seu valor cadastral que no arriba al 50%.

<p>LOTERIA NACIONAL</p>		<p>SORTEO DEL DIA 26 DE MAYO DE 1990</p> <p>Doce series de 100.000 billetes cada una</p>				<p>SORTEO 21 90</p>	<p>Lista acumulada de las cantidades que han correspondido a los números premiados, clasificados por su cifra final</p> <p>Estos premios podrán cobrarse hasta el día 27 de agosto de 1990, INCLUSIVE</p>			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
Números Pesetas	Números Pesetas	Números Pesetas	Números Pesetas	Números Pesetas	Números Pesetas	Números Pesetas	Números Pesetas	Números Pesetas	Números Pesetas	
49000.....60.000	49001.....50.000	49002.....50.000	49003.....55.000	49004.....50.000	49005.....55.000	49006.....50.000	49007.....50.000	49008.....50.000	49009.....55.000	
49010.....50.000	49011.....50.000	49012.....50.000	49013.....55.000	49014.....50.000	49015.....55.000	49016.....50.000	49017.....50.000	49018.....50.000	49019.....55.000	
49020.....50.000	49021.....50.000	49022.....50.000	49023.....55.000	49024.....50.000	49025.....55.000	49026.....50.000	49027.....50.000	49028.....50.000	49029.....55.000	
49030.....50.000	49031.....50.000	49032.....50.000	49033.....55.000	49034.....50.000	49035.....55.000	49036.....60.000	49037.....50.000	49038.....50.000	49039.....55.000	
49040.....50.000	49041.....50.000	49042.....50.000	49043.....55.000	49044.....1.050.000	49045.....40.000.000	49046.....1.050.000	49047.....50.000	49048.....50.000	49049.....65.000	
49050.....50.000	49051.....50.000	49052.....50.000	49053.....55.000	49054.....50.000	49055.....55.000	49056.....50.000	49057.....50.000	49058.....50.000	49059.....55.000	
49060.....50.000	49061.....50.000	49062.....50.000	49063.....55.000	49064.....50.000	49065.....55.000	49066.....50.000	49067.....50.000	49068.....50.000	49069.....55.000	
49070.....50.000	49071.....50.000	49072.....50.000	49073.....55.000	49074.....50.000	49075.....55.000	49076.....50.000	49077.....50.000	49078.....50.000	49079.....55.000	
49080.....50.000	49081.....50.000	49082.....50.000	49083.....55.000	49084.....50.000	49085.....55.000	49086.....60.000	49087.....50.000	49088.....50.000	49089.....55.000	
49090.....50.000	49091.....50.000	49092.....50.000	49093.....55.000	49094.....50.000	49095.....55.000	49096.....50.000	49097.....50.000	49098.....50.000	49099.....55.000	
49500.....60.000	49501.....50.000	49502.....50.000	49503.....770.000	49504.....20.000.000	49505.....770.000	49506.....50.000	49507.....50.000	49508.....50.000	49509.....55.000	
49510.....50.000	49511.....50.000	49512.....50.000	49513.....55.000	49514.....50.000	49515.....55.000	49516.....50.000	49517.....50.000	49518.....50.000	49519.....55.000	
49520.....50.000	49521.....50.000	49522.....50.000	49523.....55.000	49524.....50.000	49525.....55.000	49526.....50.000	49527.....50.000	49528.....50.000	49529.....55.000	
49530.....50.000	49531.....50.000	49532.....50.000	49533.....55.000	49534.....50.000	49535.....55.000	49536.....60.000	49537.....50.000	49538.....50.000	49539.....55.000	
49540.....50.000	49541.....50.000	49542.....50.000	49543.....55.000	49544.....50.000	49545.....80.000	49546.....50.000	49547.....50.000	49548.....50.000	49549.....65.000	
49550.....50.000	49551.....50.000	49552.....50.000	49553.....55.000	49554.....50.000	49555.....55.000	49556.....50.000	49557.....50.000	49558.....50.000	49559.....55.000	
49560.....50.000	49561.....50.000	49562.....50.000	49563.....55.000	49564.....50.000	49565.....55.000	49566.....50.000	49567.....50.000	49568.....50.000	49569.....55.000	
49570.....50.000	49571.....50.000	49572.....50.000	49573.....55.000	49574.....50.000	49575.....55.000	49576.....50.000	49577.....50.000	49578.....50.000	49579.....55.000	
49580.....50.000	49581.....50.000	49582.....50.000	49583.....55.000	49584.....50.000	49585.....55.000	49586.....60.000	49587.....50.000	49588.....50.000	49589.....55.000	
49590.....50.000	49591.....50.000	49592.....50.000	49593.....55.000	49594.....50.000	49595.....55.000	49596.....50.000	49597.....50.000	49598.....50.000	49599.....55.000	
Terminaciones 210.....25.000 800.....35.000 00.....10.000	Terminaciones 651.....25.000		Terminaciones 293.....30.000 613.....30.000 3.....5.000	Terminaciones 6934.....125.000 684.....25.000	Terminaciones 6375.....130.000 045.....80.000 165.....30.000 285.....30.000 485.....30.000 45.....30.000 5.....5.000	Terminaciones 4436.....135.000 36.....10.000 86.....10.000	Terminaciones 237.....25.000 797.....25.000	Terminaciones 218.....25.000	Terminaciones 1739.....130.000 7429.....130.000 49.....15.000 9.....5.000	
<p>ESTE SORTEO ADJUDICA 4.386.120 DECIMOS PREMIADOS POR UN IMPORTE TOTAL DE 4.200.000.000 DE PESETAS</p>										
<p>PREMIO ESPECIAL 246.000.000 Ptas. Núm. 49045 PRIMER PREMIO</p>		<p>FRACCION 1.ª</p>	<p>SERIE 4.ª</p>	<p>PREMIO ACUMULADO 250.000.000</p>	<p>POBLACION ALCALA DE HENARES</p>					

<p>Marques de Camps, 19 Tel. 20 46 96 17001 GIRONA</p>	<p>RESERVES</p> <p>PER A QUALSEVOL SORTEIG DE LOTERIA NACIONAL DES D'ARA, FINS NADAL, AMB TOTAL SEGURETAT</p> <p>ENTRE ALTRES, PER L'EXTRAORDINARI - SISTEMA TRADICIONAL - DEL 9 DE JUNY «COMO EN NAVIDAD»</p>	<p>REDUCCIONS AUTOMÀTIQUES DE PRIMITIVA I BONOLOTO</p>
--	---	--

TXE. 120 CV. TXE. 1.995 c.c.
TXE. 4 y 5 puertas. TXE. Direc-
ción asistida. TXE. ABS. TXE.
Aire acondicionado. TXE. Elevalu-
nas eléctrico. TXE. Tablero digital.
TXE. Ordenador de viaje. TXE.
Llantas de aleación ligera. TXE.
Asiento del conductor con reglaje lum-
bar. TXE. Embellecedores y para-
choques a tono con la carrocería.
TXE. Cierre centralizado con tele-
mando de apertura de puertas.
TXE. Cambio automático. Op-
cional.

Renault 21 TXE

Totalmente equipado.

Especialmente este mes.

120.000 ptas. menos,
la mejor tasación por su coche usado.

Oferta válida para vehículos
en stock. No acumulable a otras ofertas promocionales.

— Renault más cerca en: —

RED RENAULT DE CATALUNYA

Les sancions oscil·laran entre cent i cinc-centes mil pessetes

El MOPU sancionarà les curses motoritzades a la zona marítima

JOSEP M. BARTOMEU
Madrid/Girona.— La direcció general de Ports i Costes del MOPU està preparant una nova normativa per sancionar les curses no autoritzades «i qualsevol activitat esportiva motoritzada en la zona de domini públic de les nostres platges». Segons els tècnics de l'esmentada direcció general a Madrid, «la normativa que es troba actualment en fase de redacció» prohibirà qualsevol activitat contaminant o molesta a les platges del litoral estatal, «sobretot en zones turístiques», que puguin causar greus perjudicis a l'ecologia de la zona, als banyistes o a les instal·lacions públiques o privades.

Segons l'avanç de la normativa, que ha estat publicada recentment per la revista especialitzada «Obras», l'Administració, «de comú acord amb la de les respectives comunitats autònomes», pretén establir unes bases concretes «perquè no hi hagi més abusos a les costes de l'estat». Pel que s'assenyala en l'informe, és freqüent l'ús de moltes platges del litoral nacional, sobretot a l'hivern, per realitzar «il·legalment competicions de vehicles tot terreny, karts, motocross, bicicletes de sorra, etc.», activitats aquestes que malmenen l'ecologia de la zona i destrossen aquelles obres de regeneració de platges, que han estat realitzades per l'Administració «amb els diners dels contribuents per a millorar un espai públic de lliure ús per a tots els espanyols». Segons els funciona-

Les activitats motoritzades a les platges malmenen les sorres, segons el Ministeri. (Foto: RICARD CAMO).

ris del MOPU, en comunitats com la murciana i l'andalussa, «inclús s'han detectat recentment curses de cavalls i pràctiques d'equitació», activitats que contaminen tant o més que les altres, «ja que els animals deixen anar residus fecals a les sorres que després seran usades pels banyistes». Amb la normativa, que serà adaptada a la vigent legislació de la CEE, es pretén «acabar amb una sèrie d'abusos que s'han vingut arrosse-

gant durant molts d'anys», i que en un país turístic com el nostre, «que viu dels beneficis de les platges, no es pot tolerar per més temps».

D'aquesta manera, el MOPU pensa aconseguir la col·laboració dels ajuntaments costaners «per a un perfecte control de les festes populars a les platges». Segons què han explicat tècnics de la direcció general de Ports i Costes a Madrid, alguns ajuntaments costaners

autoritzen actes i verbenes a les platges i després no controlen les possibles destrosses que hi puguin haver, la qual cosa, al seu criteri, «provoca unes pèrdues econòmiques constants», ja que «el que es repara per una banda, als pocs dies es malmena per l'altra», mentre que els mateixos ajuntaments opinen que la postura del MOPU es exagerada, perquè «si s'organitzen activitats a les nostres platges ja és de lògica que després de les festes s'hauran de netejar».

tot i que aquesta normativa podria ésser feta pública a mitjans del proper mes de juny, «coincident amb l'entrada de la temporada turística», de fet el MOPU ja ve aplicant sancions per infraccions a la vigent llei de costes, ja que «per infraccions s'entenen tant construccions il·legals com activitats perjudicials en les zones de domini públic». Aquestes infraccions poden ésser sancionades amb quantitats que oscil·len entre les cent i les cinc-centes mil pessetes, «podent arribar al milió en cas de reincidència».

A la Costa Brava, no s'han detectat irregularitats greus en aquest aspecte, a excepció de les curses de vehicles tot terreny que es feien aquest passat hivern a la platja de Sant Pere Pescador i alguna de motocross a la de Pals, «que foren aturades pel Govern Civil de Girona». Segons el MOPU, la Costa Brava «és un dels litorals menys conflictius, perquè gairebé tota l'extensió és roca».

Tossa de Mar guarda les persones que hi han estiujat més de trenta anys

DdeG

Tossa de Mar.— L'Ajuntament de Tossa de Mar va guardar Lluís Sala i Roca, industrial de Barcelona, per haver estiujat durant cinquanta anys a la localitat. D'aquesta manera es porta a terme l'acord que l'equip de govern local va prendre l'any passat segons el qual es decidia reconèixer amb un guardó totes aquelles persones que durant més de trenta anys han escollit aquesta població costanera per estiujar-hi.

L'alcalde de la població, Telm Saragossa i Raig, acompanyat de les autoritats locals tossenques, va entregar la placa de reconeixement en un acte celebrat divendres, i va dir que Lluís Sala «és una persona que ha viscut amb els seus propis ulls la transformació miraculosa del poble de Tossa, des d'un moment en què al poble hi havia un veinatge típicament mariner fins a la seva conversió en la perla de la Costa Brava». Sala va agrair el reconeixement del Consistori i va dir que «he viscut amb goig tots els progressos de la vila i també, en alguns moments, i amb pena, els seus problemes».

Després de la celebració d'aquest acte de reconeixement, els amics i coneguts de l'homenatjat varen allargar la festa en un restaurant de la localitat.

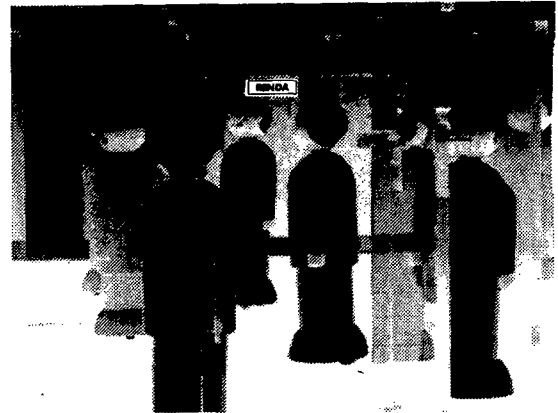
Aquest és el primer reconeixement a un estiujant habitual de Tossa en compliment de l'acord municipal pres per l'Ajuntament de la població.

GA

ESTEM DE

COL·LEGI OFICIAL DE GESTORS

Si fer la Declaració de Renda, obtenir llicències, complimentar declaracions... són per a vostè un embolic vagi a parlar amb un Gestor Administratiu.

Algunes respostes a les seves dubtes fiscals

Pregunta:

A l'any 1989 vaig percebre de l'empresa una quantitat en concepte de rescinssió de contracte. Tinc que declarar l'esmentada quantitat a la declaració de Renda?

Resposta:

Si la quantitat rebuda es per plegar voluntàriament, té que declarar-la, ja que integra la base imposable com renda subjecte.

Si pel contrari la quantitat rebuda correspond a una indemnització per la pèrdua de treball, no imputable a vostè, per exemple, per un acomiadament improcedent, la quantitat rebuda no estaria subjecte a l'impost, dins dels límits que marca la legislació laboral.

Pregunta:

L'any 1989 vaig comprar una casa i per finançar part de la compra vaig sol·licitar un préstec personal a una entitat de crèdit. Com el préstec concedit pel banc és de tipus personal i no amb garantia hipotecària. Puc afectar-lo igualment per l'adquisició d'habitatge als efectes de desgravar per Renda?

Resposta:

Els capitals aliens invertits en l'adquisició de l'habitatge són deduïbles com inversió independentment que el préstec sigui de tipus personal o hipotecari, solament haurà que demostrar que els esmentats capitals s'han destinat a la compra de l'habitatge.

Van idear el primer far horitzontal de l'Estat, a les Illes Canàries

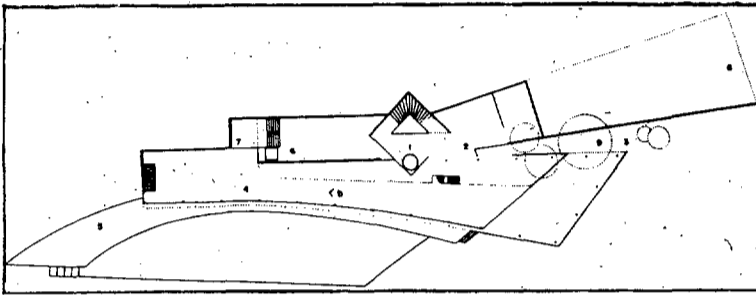
Tres arquitectes d'Olot projecten un complex de vacances al Japó

FRANCESC RUBIÓ

Olot.— Els arquitectes olotins Rafel Aranda, Carme Pigem i Ramon Vilalta han estat elegits per una empresa japonesa per projectar un restaurant i una zona comercial a la costa de la població de Saikaibashi, en un complex de vacances prop de Nagasaki. Els tècnics japonesos van fixar-se en els olotins a causa del projecte de far horitzontal amb què van guanyar un concurs convocat pel Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme fa dos anys.

Durant tres setmanes, els joves arquitectes d'Olot han estat a la població japonesa on es pensa construir l'edificació, consistent en un restaurant i una zona comercial. Ramon Vilalta explicà al DIARI DE GIRONA els reptes que suposa projectar un equipament d'aquestes característiques a pocs metres d'un penya-segat. «Els terrenys —indicà— s'assemblen molt als de la Costa Brava. Formen part d'un penya-segat, en una roca abrupta i amb una vegetació abundant. Potser per això van pensar en nosaltres».

L'edifici es distribuirà en terrasses combinades a diferents nivells, per tal de facilitar l'accés a la zona comercial. Un altre objectiu dels arquitectes olotins és donar protagonisme a la vegetació com a element principal de l'ornamentació. Carme Pigem explicava en aquest sentit que s'ha buscat un respecte molt rigorós amb la natura i que «és indispensable que l'edifici s'adeqüi molt a l'entorn natural, sense provocar cap tipus d'impacte».

Aspecte de l'emplaçament del futur complex de vacances Saikaibashi (Japó). A sota, esquema del complex.

Penso també que és molt important donar una importància especial a les vistes de cara al mar».

Un cop acceptada la proposta dels arquitectes olotins, ara l'administració de Saikaibashi haurà d'autoritzar l'execució de les obres, tràmit que s'està gestionant. Els arquitectes valoren molt positiva-

ment la seva estada al Japó, atès que han treballat també en un projecte d'equipament d'un geriàtric a Tòquio. L'experiència, segons Rafael Aranda, ha estat molt satisfactòria. «Els japonesos —opina Aranda— s'assemblen molt als catalans en la manera de treballar, sobretot per la seva respon-

sabilitat. Crec que no serà pas la darrera vegada que anem al Japó». Els arquitectes consideren que fins ara el Japó ha hagut d'abastar-se de tècniques forànies a causa de la voluntat de desenvolupament que sempre hi ha hagut al país i que, per falta de recursos propis, «la influència dels arquitectes nord-americans és evident. Ara potser volen recuperar altres valors, i per això s'acosten més a Europa», afirma Vilalta. La relació entre el Japó i Catalunya pot haver estat un element important a l'hora de triar tres arquitectes catalans: «És evident que la relació entre el Japó i Catalunya actualment és molt bona».

Els tres arquitectes d'Olot han estat notícia darrerament pels seus projectes premiats per diferents concursos. El far horitzontal a les Illes Canàries inicià la seva trajectòria, i va continuar amb diferents distincions en les convocatòries dels premis FAT i Rubió i Tudorí. Recentment, l'Ajuntament d'Olot els ha encarregat el projecte Olot 2002, que preveu la conversió de la zona Tussols Basil en un espai destinat al lleure de la ciutat.

Aquest equip participa, juntament amb un altre arquitecte d'Olot, Ramon Fortet, en el projecte de la Vila Olímpica de Banyoles, concretament l'illa número onze, on es preveu la construcció d'habitatges. Aranda, Pigem i Vilalta, joves entre els 28 i 30 anys, tenen el projecte de continuar treballant junts després dels èxits professionals que han anat recollint.

Joan Capdevila nega que deixi l'Ajuntament d'Olot per discrepàncies en el seu grup

F.R.

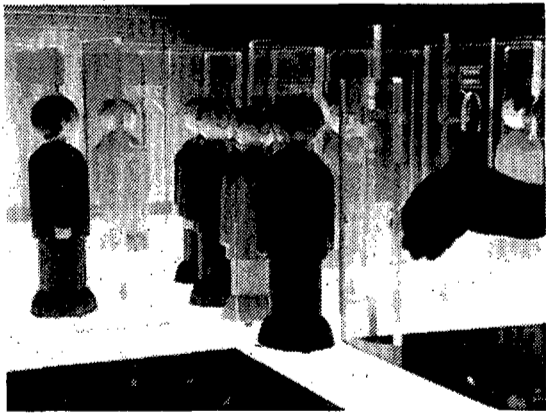
Olot.— El regidor de l'Entesa Pel Progrés, Joan Capdevila, va anunciar ahir en una conferència informativa la seva dimissió com a regidor de l'Ajuntament d'Olot en el grup municipal del seu partit (EPP) i negà que la renúncia es degués a discrepàncies en la candidatura. Aquesta determinació respon, segons Capdevila, a la reestructuració de la candidatura d'esquerrers que fins ara estava formada per membres del PSC, independents i IC. Capdevila afirmà que aquest grup tenia la missió de definir la seva estructura, que suposarà donar més protagonisme al Partit dels Socialistes de Catalunya que des de fa temps anuncià la seva presentació a les properes eleccions sota les sigles del PSC. Segons Capdevila, «jo plego per donar pas a les persones que de cares a les properes eleccions es presentaran i d'aquesta manera començaran a tenir rodatge».

El substitut de Capdevila serà Josep Coromina del PSC, com a següent a Enric Serra de la candidatura. Capdevila, juntament amb Joan Albesa, negà que hi haguessin diferències en el si del grup municipal. «Hi ha hagut —afirmaren— ganes d'intoxicar per la meua situació professional i familiar».

Capdevila, advocat de professió, insistí en aquest aspecte atès que el seu pare ha estat fins fa poc president d'Unió Democràtica a Olot i perquè ha defensat com a advocat als propietaris de la Vall d'Horrmoyer, mentre que el seu grup sosté una posició contrària als projectes de l'empresa Ormoier s.a..

PART VOSTRA.

ADMINISTRATIUS DE CATALUNYA

Els Gestors Administratius li ofereixen un servei complet d'assessorament i gestió professional garantits i per a cada cas la millor sortida.

Pregunta:

Sóc mutilat de guerra. Puc practicar-me la deducció per invalidesa?

Resposta:

El grau d'invalidesa que dona dret a practicar la deducció en l'impost de renda, va ser fixat pel R.D. 566/1987, de 10 d'abril (B.O.E. 30-4-87), d'acord amb aquest Decret es considerarà amb dret a deducció la persona minusvàlida en grau igual o superior al 33%, d'acord amb els barems establerts pel Ministeri de Treball i Seguretat Social.

Pregunta:

Té que presentar declaració un matrimoni que l'any 1989, el marit ha obtingut rendiments de treball per import de 530.000,- Pts. i l'esposa rendiments de capital immobiliari per lloguer d'un pis de la seva propietat per l'import de 120.000,- Pts.?

Resposta:

En cas d'optar per tributació conjunta, si bé no superen les 865.000,- Pts., al existir uns rendiments de capital immobiliari, s'està obligat a presentar declaració. En el suposat de tributació individual únicament l'esposa estarà obligada a presentar declaració.

COL·LEGI OFICIAL DE GESTORS ADMINISTRATIUS DE CATALUNYA

Dos-cents catalans han viatjat al camp nazi en el 45è aniversari de l'alliberament

Empordanesos fills de Mauthausen

MIREIA COSTA-PAU

Mauthausen.— Amb motiu del 45è aniversari de l'alliberament del camp de concentració de Mauthausen, l'Associació Amical de Mauthausen va organitzar, la primera setmana de maig, un viatge per assistir a l'acte de commemoració que tingué lloc al mateix recinte de l'últim camp nazi que fou evacuat. Unes dues-centes persones de tot Catalunya, entre elles una vintena d'empordanesos, van poder visitar les restes dels diversos camps d'extermini on, ells mateixos o familiars seus, conegueren els horrors de la dictadura nacional-socialista alemanya. «La sensació d'estar trepitant un lloc on es vessà la sang de tantes víctimes innocents és molt angoixant i depriment», diu Jordi Riera, el pare del qual fou calçinat al crematori de Mauthausen. Riera és, des de fa temps, el delegat de l'Empordà de l'Associació Amical de Mauthausen.

La majoria de camps de concentració d'Alemanya i Àustria ofereixen avui un aspecte totalment diferent al de 45 anys enrera. Gusen es convertí en una urbanització d'habitatges particulars després que un dels supervivents comprés diverses parcel·les del camp i les destinés a la construcció de xalets. Així mateix, al famós Castell de Hartheim, s'ha anat eliminant tot allò que representés un record de l'extermini. Destinat també a l'habitatge, resten tan sols, dins el conjunt del castell, dues habitacions que s'han omplert de plaques en memòria dels milers d'ésser humans que serviren de conillet d'índies per a les pràctiques mèdiques exercides pels «her» doctors nazis.

Centenars de monuments, erigits per representants de la resistència dels diferents països que hi tingueren víctimes, han convertit avui les restes dels camps de concentració alemanys en llocs dignes per als actes commemoratius. Segons el parer del figuerenc Jordi Riera, «aquest tipus d'actes són necessaris per donar a conèixer a les generacions futures la tragèdia a què va conduir el fanatisme hitlerian i, d'aquesta manera, evitar que el món torni a viure un infern com aquell».

Els camps de Dachau i Mauthausen compten, actualment, amb un museu on s'exposa material documental i fotografies que il·lustren els turments que hagueren de sofrir els adversaris al règim de Hitler. «Les fotografies —explica Jordi Riera— foren preses pels mateixos membres de les SS. Aquests, per poder ascendir de categoria, havien de demostrar gràficament les barbaritats que cometien. Un presoner català, que fou destinat a netejar les sabates

Un moment dels actes commemoratius, a Mathausen.

d'un vigilant del laboratori fotogràfic, n'havia aconseguit treure alguna còpia».

Prou il·lustrativa és, així mateix, la tètrica pedrera que es conserva encara al camp de Mauthausen. En ella, hi deixaren la vida milers de presos treballant en condicions inhumanes. Carregats amb enormes pedres a l'esquena, els preso-

ners havien de pujar els 186 graons de la famosa Escala de la Mort i, molt sovint, debilitats a causa de la desnutrició a la qual se'ls sotmetia, queien rodolant escales avall i morien esclafats. «Algun dels treballadors, en veure que les forces se li extingien, s'acostava a la vora de l'escala amb la intenció de fer caure un dels guardians que vigi-

laven. Amb la seva mort, arrossegaven un criminal», comenta Jordi Riera.

Diverses persones que viatjaren a principis de mes amb l'Associació Amical de Mauthausen eren supervivents de diferents camps i, algunes d'elles, havien viscut de manera més indirecta la tragèdia, sofrint l'angoixa de saber que un familiar seu és torturat i que, probablement, seria exterminat. Jordi Riera indicà que «hem sentit infinitat d'històries realment esgarrifoses. Un supervivent de Mauthausen ens explicà un fet que ell mateix presencià. Era l'aniversari del fill d'un membre de les SS i el regal que va rebre va ser un fusell per disparar els nou polonesos que li col·locaren al davant simbolitzant els nou anys que acabava de complir».

L'acte de commemoració a Mauthausen, el dia 6 de maig, consistia en una desfilada, un parlament i una ofrena de flors al monument que s'erigí en representació de totes les nacions afectades.

Miquel Giral, alcalde de la Vajol, que assistí a l'acte juntament amb els membres de l'Amical, ha qualificat de «magnífic» aquest acte unitari. «Trobo vergonyós, però, que els nostres mitjans de comunicació l'haguessin deixat perdre». Tant Giral com Riera consideren lamentable el poc reconeixement envers els deportats de la dictadura nacional-socialista alemanya.

Set anys de terror

M.C.P.

Poques setmanes després de l'ocupació d'Àustria per les tropes alemanyes, oficials de les SS i caps de la policia visitaren les pedreres de Mauthausen i les trobaren adequades per a la creació d'un camp de concentració. El 8 d'agost de 1938 s'efectuà el primer trasllat de presos del camp alemany de Dachau a la pedrera «Wiener Graben» i s'inicià l'edificació del camp de concentració de Mauthausen. Aquest esdevingué el camp central per a tot el territori de la «Ostmark», nom que donaren els nazis a l'Àustria ocupada. 76 camps auxiliars depenien de l'administració de Mauthausen.

S'estima que entre el 8 d'agost de 1938 i el 5 de maig de 1945, data de l'alliberament, estigueren internats allí, entre homes i dones, 206.000 presoners. La majoria d'ells eren persones a qui les autoritats del règim d'Adolf Hitler havien con-

siderat com a «elements antisocials» pel fet de pertànyer a una nació o raça determinades o bé per la seva activitat política o confessió religiosa.

El 3 de maig de 1945 hi havia oficialment, en el camp de concentració de Mauthausen, 64.000 presos de sexe masculí, 1.734 dones i uns 15.000 presos més que no estaven inscrits a les llistes.

Tots els membres de les SS abandonaren, entre el 3 i el 5 de maig de 1945, tant el camp central com els altres 11 camps de concentració ubicats a l'Alta Àustria. La vigilància dels presoners quedà confiada a membres d'una brigada de policia vienesa i a un nombre reduït de soldats retirats de l'exèrcit. Un total de 81.000 presos internats en els camps de concentració encara existents foren alliberats, entre el 4 i el 6 de maig de 1945 per les tropes dels Estats Units.

La construcció del projecte del Firal dels Burros de Figueres costarà cinc-cents milions

J.M.B

Figueres.— El ple de l'Ajuntament de Figueres va aprovar, definitivament, l'adjudicació de les obres de construcció d'un edifici de serveis municipals, les noves dependències de la policia local i un aparcament subterrani al solar conegut com a Firal dels Burros, per un import total de 506 milions de pessetes. L'obra s'ha adjudicat a les empreses Jesús Costa Nicolau i Servià Cantó, que de forma conjunta portaran a terme aquesta actuació municipal. El projecte respon a un estudi elaborat per l'empresa de serveis municipals de Figueres, Fisera, i que evidenciava la necessitat no tant sols d'ordenar l'espai urbà d'aquest indret, sinó de construir l'aparcament subterrani i els dos edificis anexas, donada la precaritat d'espai que ja tenen actualment algunes àrees de l'Ajuntament.

Inicialment, l'edifici allotjarà les dependències de Fisera i de la Policia municipal, actualment anexa a l'oficina de turisme i que tot i haver-se inaugurat fa set anys, va quedar petita.

El grup municipal socialista va abstenir-se en la votació d'aquest projecte, ja que no està d'acord amb la construcció dels dos edificis, que consideren hipotecarà aquell espai ciutadà.

La Corporació també va acordar per unanimitat concedir al sacerdot, Pere Xuclà i Figueras, àntic rector de la parròquia de Figueres i arxipreste de la ciutat durant molts anys, la medalla de plata en atenció als seus mèrits desenvolupats en diversos camps del món esperital i social figuerenc.

Inicialment, l'Ajuntament pensa concedir-li aquesta medalla coincidint amb la festa de sant Pere, patró de la ciutat. En alguns moments, encara no s'ha determinat el programa d'actes previst, que pot consistir en una missa concelebrada i una sessió institucional de la Corporació.

El Partit dels Socialistes de Catalunya, en aquest sentit, advocava per fomentar a la zona un espai verd i, proposava que el Consistori gestionés l'adquisició de l'edifici de la Caixa, a cinquanta anys vista, per donar a la zona un repartiment urbanístic més elegant. Durant l'aprobació inicial, en què el PSC va fer aquesta proposta, l'equip de govern va considerar que fer una proposta d'adquisició a mig segle era «agorurada».

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Desitjo subscriure'm al DIARI DE GIRONA des del dia
 Subscriptor
 Adreça
 Localitat
 DNI / CIF Tel.

Amb la TARGETA COMERÇ Caixa de Girona
 Núm. targeta Dates de caducitat

MODALITAT DE SUBSCRIPCIÓ

☐ Mensual	1.750 ptes.
☐ Trimestral	5.200 ptes.
☐ Semestral	10.400 ptes.
☐ Anual	20.800 ptes.

En cas de no fer ús de la Targeta Comerç de la Caixa de Girona, es pot fer efectiu l'import mitjançant taló bancari adjunt o domiciliació bancària
 Banc / Caixa
 N° Compte
 Agència Població

Les subscripcions del DIARI DE GIRONA disposen, sense cap càrrec, d'una assegurança d'accident per valor de 500.000 ptes. en cas de mort i 500.000 ptes. en cas d'invalidesa, subscrita en col·laboració amb l'AURORA POLAR, S.A.

Horaris d'atenció al públic per a subscripcions:
 Oficina ctra. Barcelona, 29. Girona. Tel. 20 18 82/20 20 42 (les subscripcions es poden fer per telèfon).
 Dilluns a dissabte, de 8 matí a 8 del vespre

Administració Fornells, c/ Comerç, s/n. - Tel. 47 62 77 / 78.
 Dilluns a dissabte de 8 matí a 10 de la nit

DIARI DE GIRONA

25 ANIVERSARI

Agraïm als nostres clients i públic en general la confiança dispensada.

Berga i Baix, 13 - Casimir Plana, 9
 Tel. 26 14 28 17800 OLOT

AVÍS

Donant compliment a l'art. 10 de l'Estatut Ordenador d'Empreses i Activitats Turístiques, es fa saber que l'establiment anomenat Bar Restaurant Càmping Platja Blava, Arenales del Mar, s/n de Pals, que fins ara anava a nom de Francisco Ariza Colmenero a partir d'aquesta data anirà a nom de Fidel Sánchez Sánchez.

 Eurofinanzas

LI DONEM EL Girona, s.a.

16% D'INTERÉS ANUAL

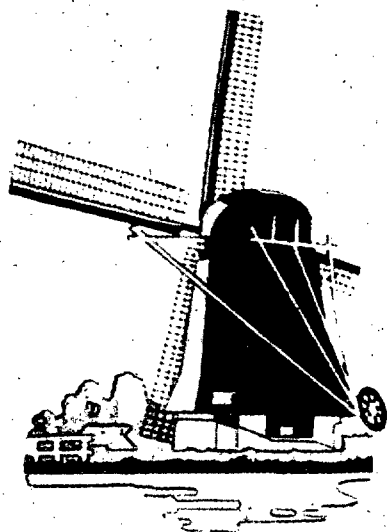
Compra-venda valor borsa
 Assessorament d'inversions
 Gestió de patrimonis, carteres, etc.

Pl. Marquès de Camps, 16, Escala A, 2n. 3a. - Tel. 22 37 77

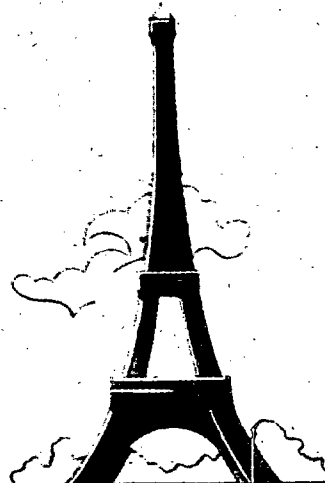
En la gestión de fondos de pensiones, Europa confía en Winterthur

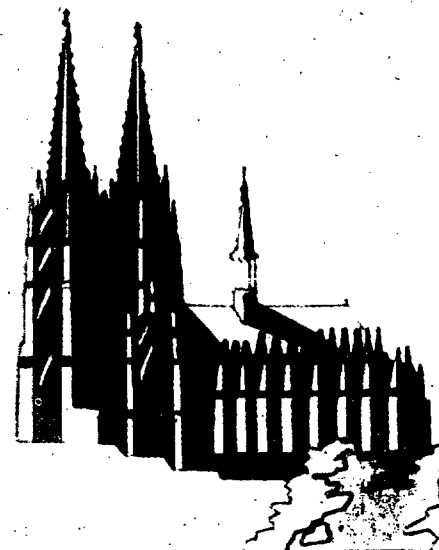
Gran Bretaña

Holanda

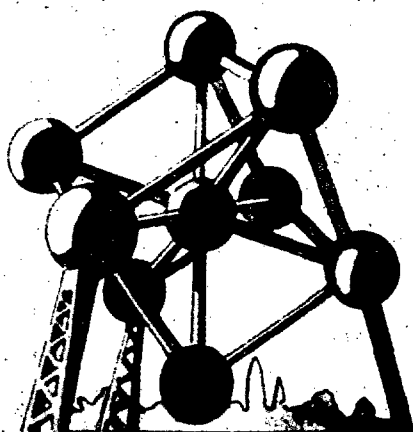
Francia

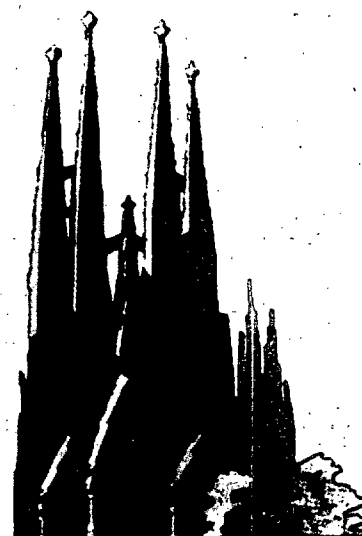
Alemania

Italia

Bélgica

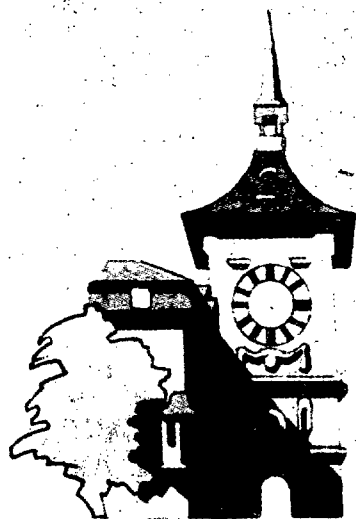

España

Dinamarca

Su larga experiencia internacional, su amplia red informática y su constante presencia en los principales centros financieros del mundo, le permiten el nivel de información y la rapidez de actuación requeridos para la gestión de estos patrimonios.

Suiza

winterthur
seguros

CONFERENCIA-COLOQUIO

«LOS PLANES DE PENSIONES, UN AÑO DESPUÉS»

organizada por nuestra entidad aseguradora y dirigida a las empresas y a los profesionales del sector, que será impartida por **D. Ernesto Casa Aruta**, director del Departamento de Vida y Pensiones del **Grupo Winterthur** y presidente de la Asociación Catalana del Instituto de Actuarios de Seguros.

DIA: 29 de mayo de 1990

LUGAR: HOTEL SOL GIRONA

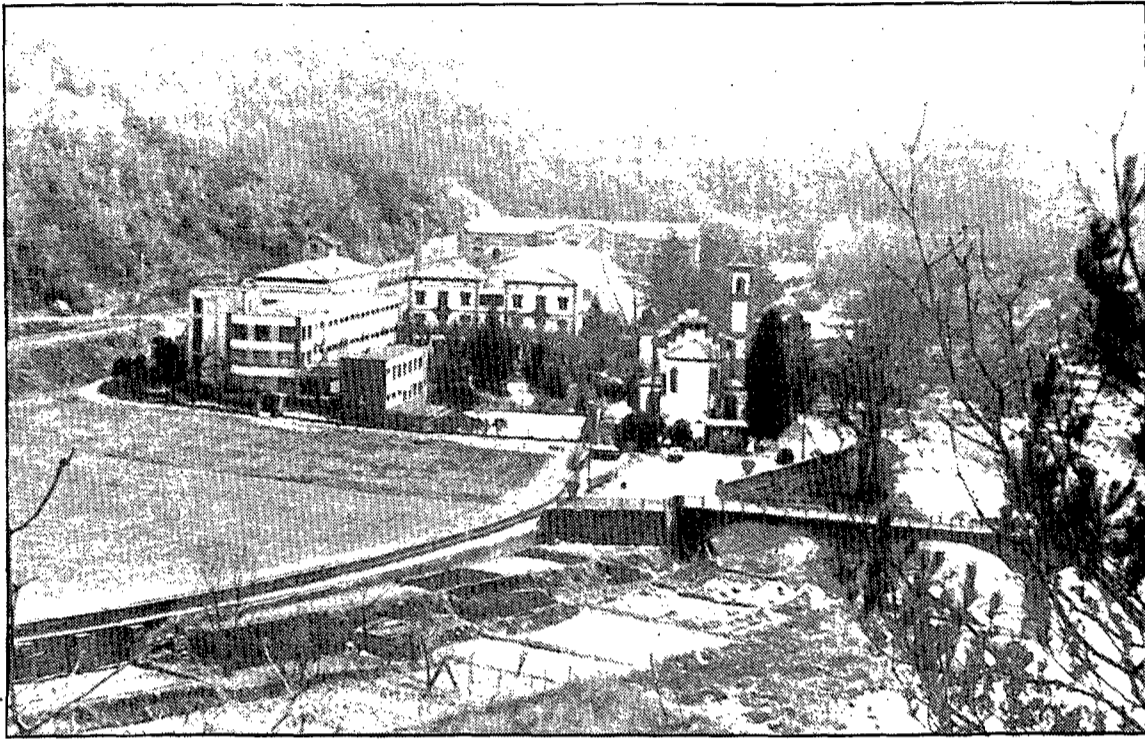
HORA: 7 de la tarde

Va convocar una assemblea, després de l'anunci de suspensió de pagaments

CC.OO. creu que Saphil vol tancar la factoria de Ripoll, amb 190 treballadors

DdeG Ripoll.— El secretari general de la federació del tèxtil de Comissions Obreres a Catalunya, Ramon Puiggròs, va assegurar ahir que els cent noranta llocs de treball de la factoria Saphil de Ripoll estan en perill, de la mateixa manera que ho estan els de la factoria de l'empresa a Terrassa. Ahir a la tarda, representants del comitè d'empresa de Saphil de Terrassa, juntament amb el responsable de Comissions Obreres del sector tèxtil a aquesta ciutat, Blas Matilla, i el secretari general de la federació a Catalunya, varen participar a Ripoll en una assemblea informativa, convocada després de l'anunci de suspensió de pagaments per part de l'empresa. L'assemblea reuní una quarantena de treballadors del centre de treball de Ripoll. Durant aquest acte, els representants de Comissions Obreres varen manifestar que, malgrat les declaracions dels directius de Saphil, en les quals asseguraven que «a Ripoll no passa res», a criteri dels sindicats, els llocs de treball estan en perill. Segons Ramon Puiggròs, la companyia «ha precipitat les seves accions venent el patrimoni a Terrassa. Els fets, juntament amb el supòsit que els terrenys de Ripoll estiguin embargats per la Caixa de Girona —encara que això no s'hagi pogut demostrar, de moment—, fan pensar que l'empresa vol tancar el centre de treball de Ripoll».

Per la seva banda, Blas Matilla va assegurar que fonts properes a la direcció de Saphil havien manifes-

Aspecte de la factoria de l'empresa Saphil a Ripoll. El centre dona feina a cent noranta treballadors.

tat als mitjans informatius de Terrassa, en relació amb el centre de Ripoll, «que hi ha la voluntat perquè tiri endavant, però això només serà possible si hi ha la intervenció d'un tercer». L'acte d'ahir, que fou convocat unilateralment per CC.OO, que no té representació en el comitè d'empresa de Ripoll, va comportar algunes discrepàncies entre la quarantena de treballadors assistents a l'acte, a causa de la

manca d'unitat sindical. Tot i això, els representants de CC.OO. varen manifestar que la seva voluntat era iniciar una actuació sindical unitària en la qual s'havia d'establir que l'empresa retorni el patrimoni que s'ha venut i que es mantinguin les factories obertes, per estudiar un pla de viabilitat.

L'empresa Saphil amb factories a Ripoll i Terrassa va presentar suspensió de pagaments recentment

d'aquest mes amb un passiu de dos mil cent set milions de pessetes i un deute de set-cents vint-i-nou milions de pessetes en crèdits.

Els treballadors de la factoria de Ripoll han estat convocats per una nova assemblea informativa que se celebrarà demà i on molt possiblement es demanarà una altra reunió, per final de la setmana, en la qual hi hagi representants de tots els sindicats i els treballadors.

La Diputació debatrà dimarts el traspàs de l'àrea d'esports a la de presidència

DdeG

Girona.— El ple de la Diputació de Girona debatrà dimarts, a la sessió ordinària convocada, la supressió de la comissió informativa d'esports i la integració d'aquesta àrea al departament de la presidència. El ple també tractarà l'aprovació d'un conveni amb l'Escola Universitària Politècnica de Girona per a la potenciació i desenvolupament d'activitats universitàries.

L'ordre del dia de la sessió plenària prevista per aquest dimarts també inclou l'aprovació d'un conveni amb els consells comarcals per a la prestació d'assistència jurídic-administrativa, econòmic-financera i tècnica.

Convoquen una marxa lenta de vehicles contra el peatge per a l'autovia

DdeG

Arenys de Mar.— La plataforma cívica del Maresme ha convocat per avui una marxa lenta de vehicles en protesta per l'establiment de peatge per a la circulació per la projectada autovia de la comarca. Se sortirà des de dos punts diferents: un des del Masnou i un altre des de Tordera, que fa el mercat municipal el diumenge. Totes dues arribaran a Arenys de Mar.

COMPANÍA DE AGUAS POTABLES DE PALAMÓS, S.A.

Junta General Ordinaria y Extraordinaria

Por acuerdo del Consejo de Administración de fecha 22 de marzo de 1990, se convoca Junta General Ordinaria de Accionistas, a celebrar en el local de la Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de la ciudad de Palamós (Girona), plaza Murada, el día 20 de junio de 1990, a las 16,30 horas, en primera convocatoria, o en segunda convocatoria, si procediere el siguiente día 21 de junio de 1990, en el mismo local y hora, con el siguiente orden del día:

- 1º Examen y aprobación, en su caso, de la gestión social, de la Memoria, Balance y Cuenta de Pérdidas y Ganancias, informe de los accionistas censores de cuentas, informe de gestión y propuesta de aplicación de resultados, todo ello referido al ejercicio de 1989.
- 2º Nombramiento de Auditores de Cuentas, fijar plazo y remuneración, para año 1990.
- 3º Designación de accionistas censores de cuentas para el ejercicio 1990.
- 4º Renovación del Consejo de Administración.
- 5º Ruegos y preguntas.
- 6º Aprobación, en su caso, del Acta de la Junta.

Inmediatamente de terminada la Junta General Ordinaria se celebrará Junta General Extraordinaria con el siguiente orden del día:

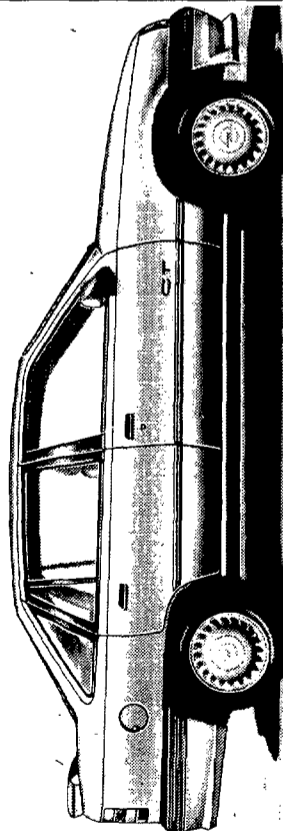
- 1º Adaptación de los Estatutos sociales a lo dispuesto en la Ley de Sociedades Anónimas, RDL 1564/1989.

A partir de la presente convocatoria, todos los accionistas pueden obtener de la Sociedad, de forma inmediata y gratuita, copia de los documentos que han de ser sometidos a la aprobación de la misma.

Palamós, quince de mayo de mil novecientos noventa.

El presidente del Consejo de Administración
Juan Ruillán Pibernat

OPEL KADETT

AHORA
ES EL MOMENTO
DE COMPRAR
UN OPEL KADETT.

Durante este mes le valoramos su coche usado muy bien y le añadimos

100.000 PTAS.
DE SOBRETASACION

Además, con un radio-cassette estéreo... ¡Gratis!

Y, por supuesto, cuente con una muy buena financiación.

*Promoción válida para todos los Kadett en stock comprados y matriculados DURANTE ESTE MES. Venta a flotas, consulte a su Concesionario Oficial Opel.

CONSULTENOS

ANGEL
BLANCH,
S. A.

Ctra. Nacional II, Km. 718,500.
Tel. 47 60 28. FORNELLS
DE LA SELVA (Girona)
Exposició: Pare Claret, 10.
Tel. 20 43 81. GIRONA

MIGUEL
BASSAS

Ctra. Sant Feliú-Girona,
Km. 28,500. Tel. 83 71 08
SANTA CRISTINA D'ARO
(Girona)

GARATGE
GUIX, S.L.

Ctra. de Rosas, 60-62.
Tels. 50 43 72 / 50 31 44.
FIGUERES (Girona)

Concesionarios Oficiales
OPEL
Mejores por experiencia

**Des de
l'1 de maig
fins al
30 de juny
de 1990**

**(*) EL POSSEÏDOR DE
LA BUTLETA PREMIADA
HAURÀ DE TRUCAR
DEMA DILLUNS,
ABANS DE LES 19 H.,
AL 20 18 82**

**NORMES
DEL
CONCURS:**

En adquirir el periòdic **DIARI DE GIRONA** o comprant en el **CENTRE COMERCIAL CARRER NOU**, rebran, conjuntament i gratuïtament, una butlleta per participar en el concurs «**LA BICOCA PRIMAVERA**» que començarà el dia 1 de maig de 1990 i acabarà el dia 30 de juny de 1990.

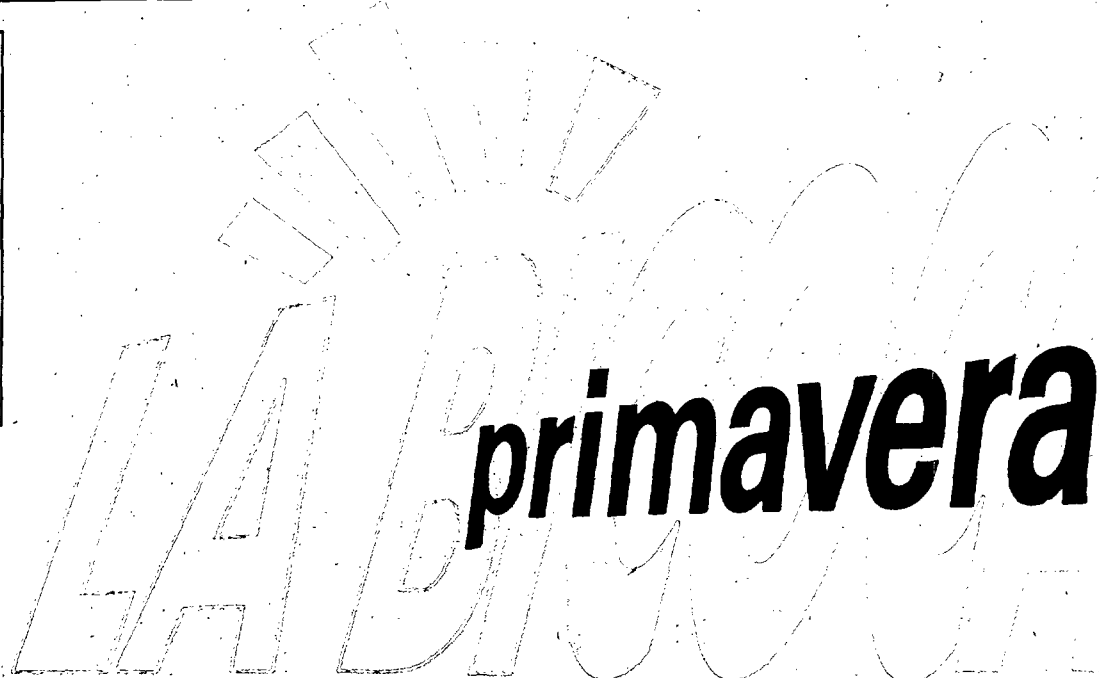
PREMIS DIARIS:

Cada dia, a **DIARI DE GIRONA**, hi surt reproduïda la butlleta guanyadora, extreta davant notari, corresponent al dia anterior. El guanyador de la butlleta premiada haurà de trucar al telèfon 20 18 82 o presentar-se al domicili de **DIARI DE GIRONA**, per comunicar el número de la seva butlleta guanyadora, abans de les 19 hores del dia de la seva publicació, i per rebre instruccions per cobrar el premi.

**SUPERPREMI FI
DE CONCURS:**

LA BICOCA PRIMAVERA ofereix als lectors de **DIARI DE GIRONA** un superpremi fi de concurs consistent en un fantàstic cotxe **CITROËN AX GT**, en el qual participaran totes les butlletes lliurades diàriament. Si no apareix el guanyador abans de les 19 h. de dos dies després de la seva publicació, el premi l'obtindrà la butlleta que tingui el número immediatament superior a l'extret davant notari. I en cas que tampoc no sortís, se sortejarà en dies alterns fins a aparèixer un guanyador.

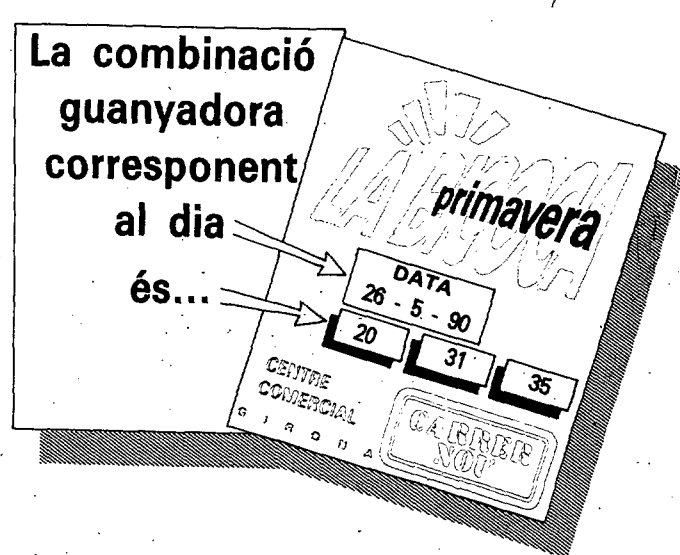
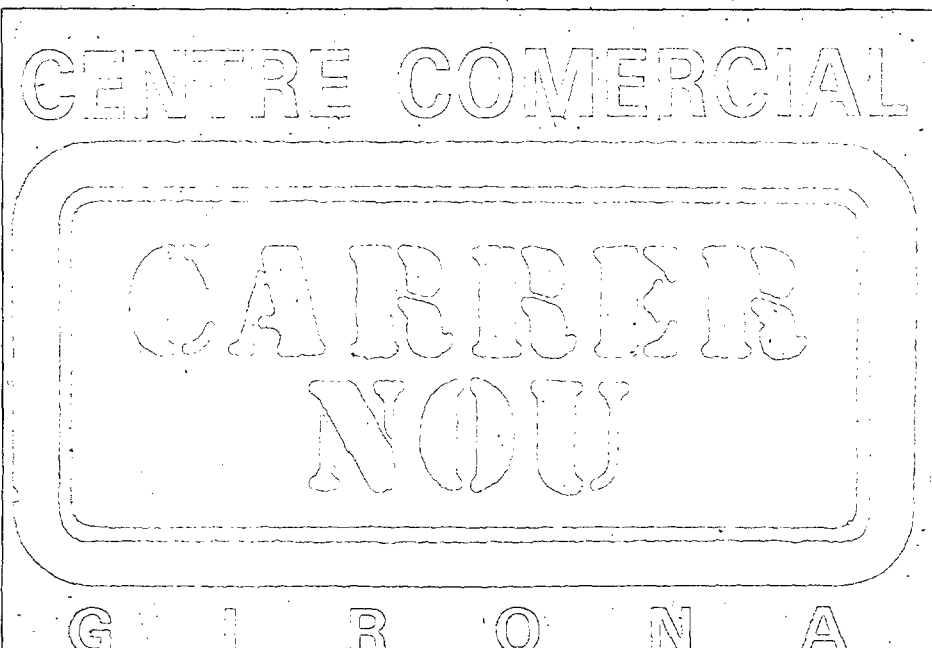
Es consideren fora de termini i sense opció a premi les butlletes guanyadores que es presentin posteriorment al termini previst en aquestes normes.

Acreditat per la UGEL de la Generalitat de Catalunya amb el número 10.000.000

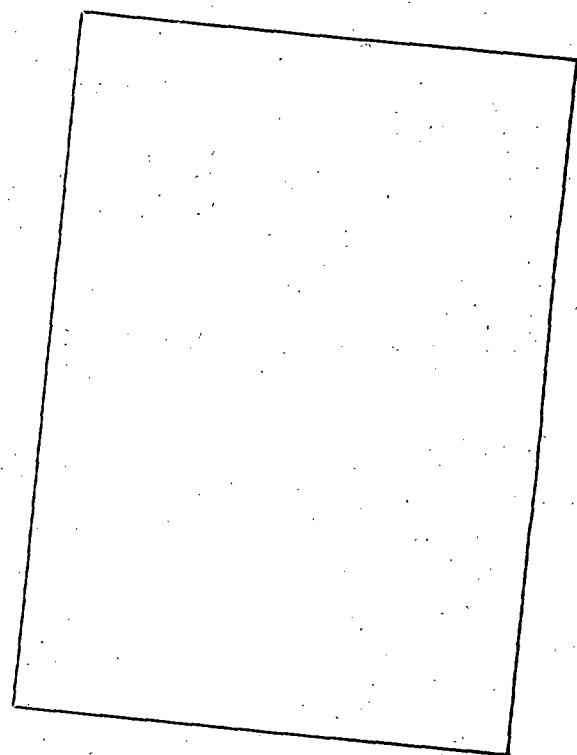
**i possibilitat
de milions
de pessetes
en metàl·lic
en el pot
acumulat dels
diumenges**

**100.000 PTA cada dia
en xec compra**

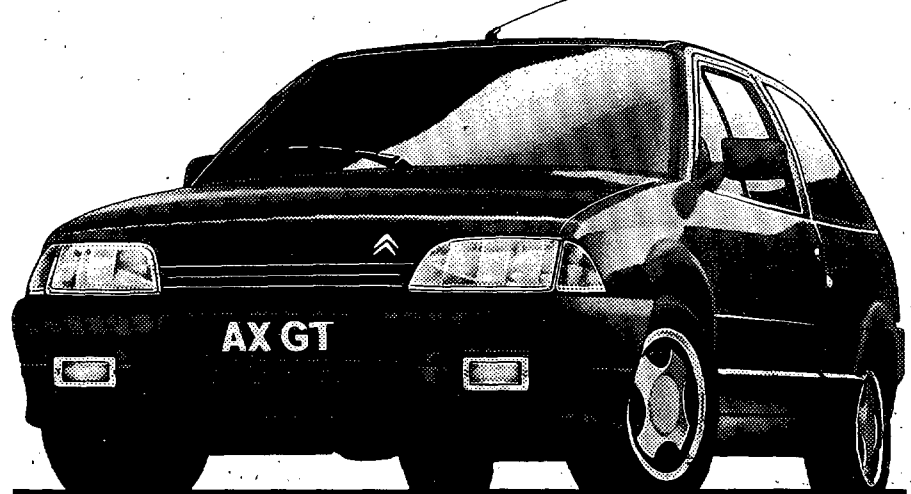

A TOT COMPRADOR EN AQUESTS ESTABLIMENTS SE LI FARÀ ENTREGA DE BUTLLETES DE PARTICIPACIÓ AL CONCURS DE LA BICOCA-PRIMAVERA

ALIMENTACIÓ - CAN JUANDÓ - XARCUTERIA JAUME VENTURA CONFECIÓ - ALAIN MANOUKIAN - ARGENCE - BOUTIQUE OPEN - BOUTIQUE PRAT - CAMISERIA ARXER - CARLES FALCÓ - CORTADA - DUSTIN'S - GIRAUT - JAPAN (Girona) - MODAS COMADIRA-ALONSO - PAPPARAZZI - PUJADAS J.P. - RODIER HOMES - TOT,MODA	ESPORTS - TOT TEMPS FOTOGRAFIA - FOTO CINE MORILLO - FOTO HOBBY EL GLOBO JOIERIA I RELLOTGERIA - COMA - FERNÁNDEZ - M. ROSA SALA - QUERA - TARRES LLENCERIA I ROBA INTERIOR - BONET - NOU PUNT SABATERIA - BARÓ	PERFUMERIA I PERRUQUERIA - IMMA - JULY - TONS ROBA PER VESTIR ROBA DE CASA - CAL REI - MAGATZEMS LLENS SERVEIS - AD. LOTERIA ANNA PI. - CAIXA DE GIRONA - FINCAS TORRES - GRANJA VALVI - HOTEL PENINSULAR - TINTORERIA NÚRIA ÒPTICA - GENERAL ÒPTICA

DIARI DE GIRONA

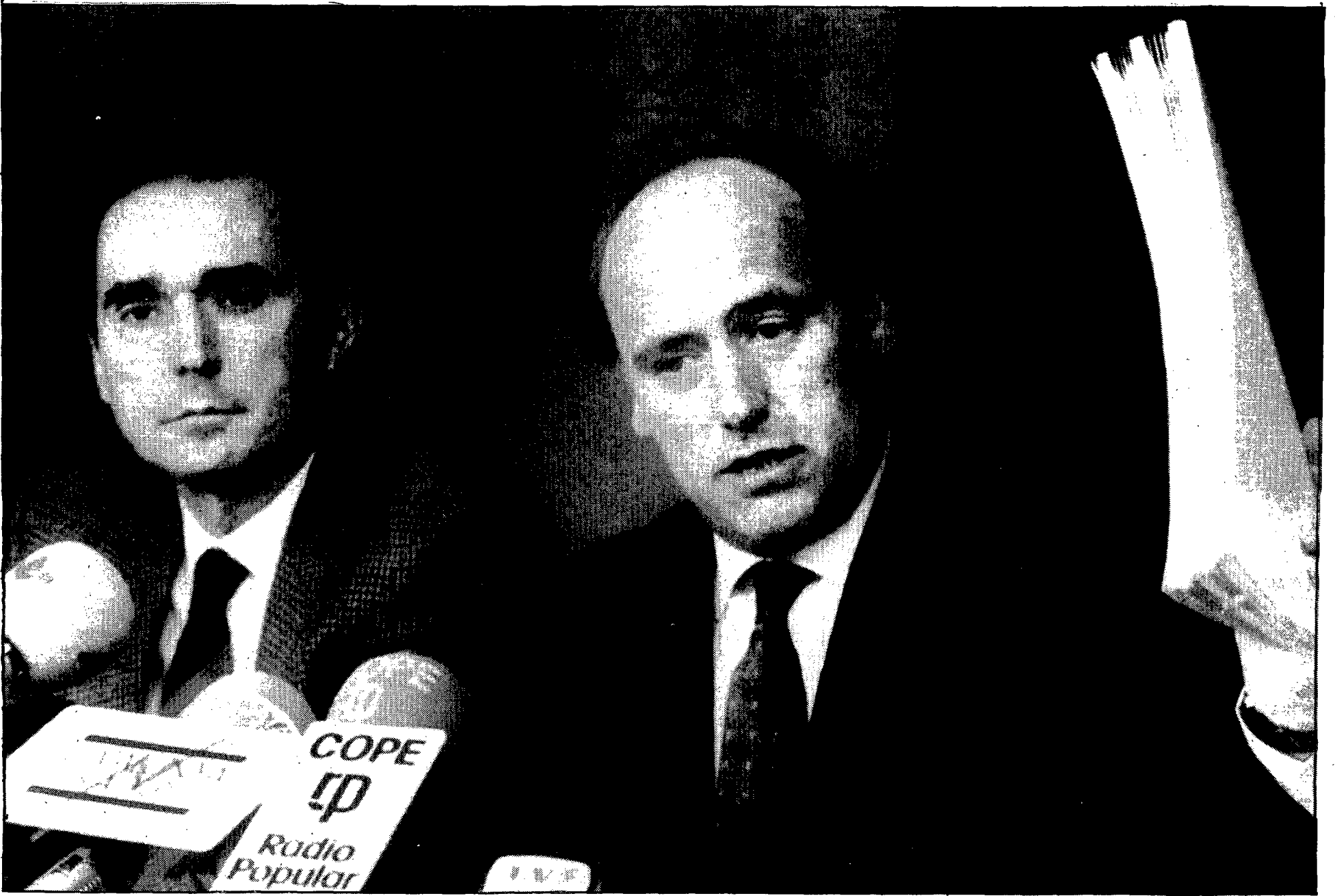

**SUPERPREMI FI DE CONCURS
CITROËN AX GT**

Ctra. Barcelona, 204 - Telèfon 20 68 08 17001 GIRONA

EL PERSONATGE DEL DIUMENGE

Joaquim Molins en el moment d'exposar el pla d'abocadors industrials. (Foto EFE).

Joaquim Molins, el conseller segrestat pel pla d'abocadors industrials

JOSEP VÍCTOR GAY

Joaquim Molins i Amat, podríem dir que dona un cert encant al Consell Executiu. Dotat d'una simpatia personal considerable, d'una capacitat de conversa llarga, d'un saber disfrutar de la vida notable, s'ha vist embolicat en una de les polèmiques més punyents dels darrers anys de la vida política en el nostre país, fins arribar a ser, físicament, segrestat, o al menys retingut, en una de les seves visites a les comarques que han de rebre un dels abocadors industrials de Catalunya, instal·lació, que la Conca de Barberà, en aquest cas concret, rebutja de totes totes i, com dèiem — fer-ho evident al propi conseller.

«Consti que no és la primera vegada que em retenen com a manifestació de protesta d'una acció de la Conselleria. No tot són flors i violes —ens diu, en un ambient que és molt més distès del que em comenta— però, ja ho ha dit el president Pujol, un polític ha d'assumir aquestes situacions».

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques, manté un bon humor, malgrat tot, que demostra que ha fet un llarg recorregut personal i polític, d'ençà dels seus anys de centrisme, fins arribar a ser una peça important en el govern del país.

«En el cas dels abocadors industrials, el que sembla clar és que no ho hem sapigut explicar, o si és vol, en una expressió més planera, no ho hem sapigut «vendre» a l'electorat, al poble de Ca-

El conseller coneix suficientment Girona, on ha exposat les accions dels seu departament repetidament. (Foto: DAVID QUINTANA).

talunya que, per altre part sap perfectament, que es generen aquestes deixalles industrials, fins a nivell de família en produïm, i qualsevol procés industrial igualment. Tots sabem que s'ha de potenciar el procés de reciclatge, de recuperació, però

finalment, tindrem sempre unes restes que s'hauran d'eliminar en un lloc o altre. Tots ho sabem, però els problemes s'inicien a l'hora d'assenyalar el lloc on s'han de deixar, i s'han de fer els abocadors.

I encara caldria afegir quelcom

més: serà molt difícil canviar els emplaçaments dels abocadors. Les raons tècniques i objectives han aconsellat els llocs que, en tot cas, poden situar-se en els entorns inicialment assenyalats, però, per exemple les condicions geològiques són fonamentals

per determinar un emplaçament i això no ho podem canviar.

Possiblement seria més còmode per mi dir que ho canviarem, que mirarem de cercar uns llocs que puguin ser acceptats per la majoria. Però, els emplaçaments dels abocadors responen a un plantejament fàcil d'entendre: distància del lloc de generació de les deixalles industrials, xarxa de comunicacions, condicions tècniques i garanties de capacitat i de no contaminació de cap tipus. I certament, els estudis realitzats arreu de Catalunya aconsellen aquestes zones d'emplaçament. Ha de quedar clar. La nostre honestat política ens ho fa dir per no enganyar a ningú».

Abocadors i generació de deixalles industrials

Està clar que, en el fons, les protestes s'han iniciat pel fet de que els ciutadans de les comarques on s'han previst els abocadors pensen que rebran les deixalles industrials que generen altres comarques catalanes. Sapiguem què en pensa el conseller.

«Ja he dit que tots generen deixalles industrials i que, per tant, s'han d'eliminar. Però entenem perfectament que ningú pot rebre, per una elemental raó de justícia distributiva, les deixalles d'altres zones, d'altres comarques. Però, tots sabem també que les protestes arriben a ser localistes. És un fenòmen que a Girona s'ha patit igualment amb

EL PERSONATGE DEL DIUMENGE

els abocadors urbans, penso amb el de la Garrotxa, quan Belsalú va protestar perquè es feia a Beuda, malgrat no ser el seu terme municipal.

En aquest sentit també he de garantir que la distribució, fins per raons tècniques, però fonamentalment de justícia distributiva territorial, es fa d'acord amb la producció o generació d'aquests residus».

Cal que ens expliqui les protestes, o què les han provocat.

«Ja ho he dit, possiblement no ho hem sapigut explicar a les comarques, als Ajuntaments, als Consells Comarcals, a l'oposició, la qual sap prou bé, com nosaltres, que s'ha de fer un pla d'abocadors industrials, no n'hem sapigut i cal que reconduim el tema».

«Serà molt difícil canviar els emplaçaments dels abocadors industrials»

A Girona tenim previst un abocador, concretament en el terme municipal de Sant Feliu de Buixal·leu, podem deduir que no serà canviat d'emplaçament i, per tant, seguiran les protestes.

«No sé exactament quines possibilitats de canvi d'emplaçament es poden preveure per aquest abocador concretament. Però ja he dit que els canvis són difícils. La zona industrial de Sant Feliu i el seus entorns generen una quantitat determinada de residus que cal eliminar, i és el que es farà a l'abocador».

Senzillament la pregunta hauria de ser: No es portaran els residus, les deixalles de Barcelona?

«Només per una qüestió tècnica seria complicat però, de la mateixa manera que he dit que serà difícil canviar substancialment els emplaçaments dels abocadors, també he de dir que respectarem sempre, al menys mentre tinguem responsabilitat de govern, l'origen dels residus, com s'ha fet sempre, ja siguin en els abocadors urbans o en els industrials».

Un tema conflictiu com aquest pot «cremar», políticament a un conseller?

«Honestament no ho sé, en aquests moments. Normalment els efectes polítics sempre són a mig termini, per tant el que sí puc dir és que compliré la feina que m'ha estat confiada i que si en un moment determinat el President de la Generalitat creu que s'ha de produir algun canvi jo seguiré es-

El conseller Molins no amaga cap pla de residus especialment diferent de l'original, la seva experiència política aconsella no fer-ho.

tant a la disposició del partit».

Seguim en un nivell de possibilitats. Calia fer el Pla de residus, o en el cas de saber quin seria el nivell de protesta popular, no s'hauria presentat, o al menys s'hauria ajornat?

«Les feines de govern, jo ho dit abans, no sempre són com ens agradarien. Però el que està clar és que Catalunya necessita d'un Pla de residus industrials, tothom hi està d'acord, fins i tot l'oposició, i tècnicament les possibilitats no són moltes. Ens ha semblat que aquest era un bon pla, si ens hem equivocat en alguns extrems estem disposats sempre a rectificar, per millorar-ho i pel que fa a nosaltres el tirarem endavant. Insisteixo, són unes responsabilitats que tenim i que, en tot cas seran els electors els que decidiran si s'han de fer canvis en el governs del país, en un sistema democràtic la darrera paraula, correspon, sempre, al

ciudadà, per la meua partestic tranquil i tothom sap que amb un altre govern a Catalunya també s'hauria fet un Pla de residus, no és cap gust especial de CiU i encara que assumim, plenament, la responsabilitat que ens correspon i fins el desgast polític que pot significar, s'ha de tirar endavant i ho farem».

Conèixer Girona

Joaquim Molins ha fet molta campanya a Girona. Amb una carrera política, que, com deiem, s'inicia amb la democràcia ha vingut repetidament a Girona, on diu que «no el segresten», però on el seu departament té moltes «assignatures pendents».

«Efectivament, i voldria que tot l'enrenou del Pla de residus no fes endarrerir tot el que volem fer a Girona i arreu de Catalunya. Però determinats temes són prioritaris i a nivell de la conselleria,

de tot el Govern i del Parlament els hem de resoldre bé i aviat».

L'oposició, que segons el conseller també faria un Pla d'abocadors industrials, s'ha aprofitat de les protestes?

«És la feina de l'oposició — somriu —, certament és un tema que permet fer una acció fàcil, malgrat que es tracta d'un tema de gran seriositat i que voldriem resoldre amb el més ampli consens possible, però no sé pas si ho aconseguirem, vull dir el consens, el Pla pot funcionar».

El conseller Molins ha tingut una gran visió europeista i, per tant podem preguntar, com s'ha resolt aquest tema en els països que ens envolten.

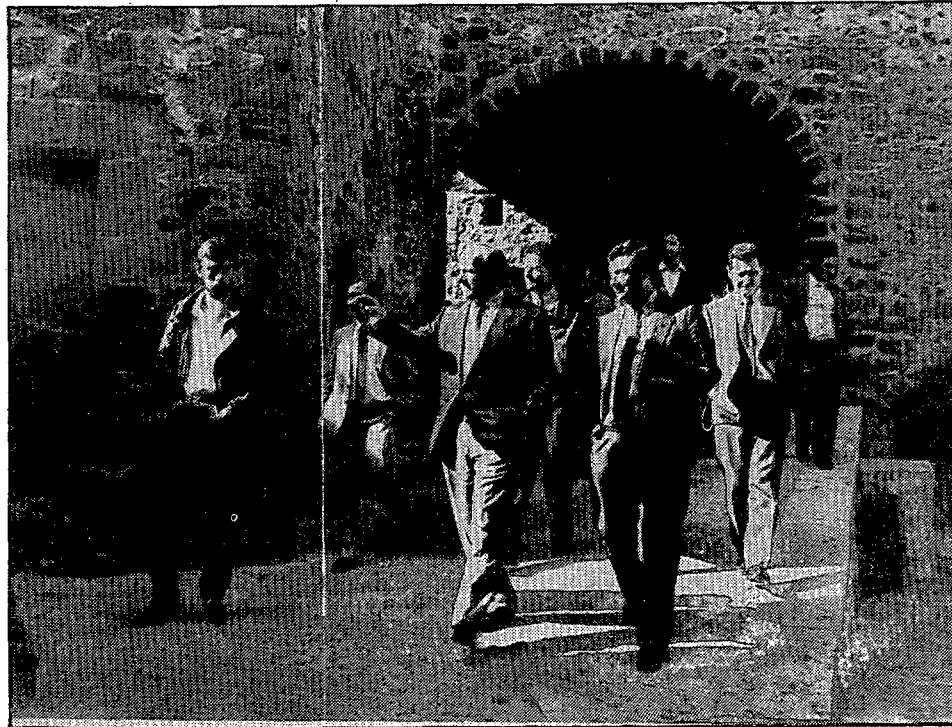
«Les deixalles industrials, naturalment es generen en més quantitat en els països amb més nombre i antiguitat de les indústries. En aquests moments, per exemple l'Europa de l'Est té unes instal·lacions industrials impen-

sables entre nosaltres pel grau de contaminació i de residus que generen. Però a Europa occidental s'ha resolt amb abocadors i tractaments com els que volem fer a Catalunya».

«Si ens hem equivocat en alguns extrems, estem disposats a rectificar per millorar-ho»

Com són aquestes plantes?

«Ningú contaminaria per descontaminar, en realitat el que volem és millorar la qualitat de vida a Catalunya. Els abocadors han de tenir unes garanties totals com ho demana la propia legislació comunitària. L'experiència acumulada a Europa permet oferir aquestes garanties».

Amb bons amics a terres gironines, com el matrimoni Comas-Hospital de Platja d'Aro, ha recorregut fins els indrets més petits de les nostres comarques.

Un informe de Governació diu que Rodés no va desqualificar ningú

EFE/DdeG

Barcelona.— Jesús Maria Rodés, director de l'Escola de Policia de la Generalitat, no va desqualificar cap membre dels Mossos d'Esquadra durant el discurs que va pronunciar el 15 de juny passat davant un grup d'alumnes de l'escola, segons indica l'expedient informatiu conclòs pel Departament de Governació de la Generalitat sobre unes suposades declaracions de Rodés en les quals hauria dit «matalassers» als agents i «imbecil amb galons» al comandament que va ordenar que carreguessin contra uns manifestants a Constantí (Tarragona).

Un comunicat remès ahir pel Departament de Governació precisa que Jesús Maria Rodés, durant el seu discurs, va fer una explicació sobre les diferents actituds policials «sense fer referència a cap cos de Policia ni a l'actuació dels Mossos a Constantí». En aquesta actuació policial van resultar ferides dotze persones que participaven en una manifestació d'agricultors que havien paralytat la comitiva del President de la Generalitat durant una visita d'aquest a Tarragona.

Les declaracions de Rodés van provocar malestar entre els alumnes de l'Escola de Policia de la Generalitat i entre els mateixos agents, per la qual cosa es va obrir la investigació ara conclòsa, sol·licitada també per algunes organitzacions sindicals que havien demanat el cessament de Rodés.

La polèmica, no obstant això, no queda tancada amb la conclusió de l'expedient informatiu, ja que s'ha denunciat que l'enregistrament on es recollien les declaracions ha desaparegut.

■ **Trens a Zuric.** Renfe canviarà, a partir de dilluns, els horaris dels seus trens i ampliarà el recorregut dels combois internacionals, com l'Eurocity Pau Casals Barcelona-Berna, el destí dels quals es prellonga fins a la ciutat suïssa de Zurich.

Són els grups Ovideo-Bigas i Lluís Bassat-Sport Sponsoring

Els dos candidats a realitzar les cerimònies dels Jocs s'han ajuntat

EFE/DdeG

Barcelona.— Els grups Ovideo-Bigas i Lluís Bassat-Sport Sponsoring constituïran una única societat, en la qual participarà el Comitè Organitzador Olímpic Barcelona '92 (COOB), per organitzar les cerimònies d'obertura i cloenda dels Jocs Olímpics. L'organització d'aquestes cerimònies, que veuran a través de la televisió uns 3.500 milions de persones, suposarà la inversió de més de 2.500 milions de pessetes.

El Comitè Executiu del COOB va acordar ahir, en una reunió de caràcter extraordinari, acceptar la proposta conjunta presentada dividint per ambdós grups per organitzar les cerimònies olímpiques. Josep Miquel Abad, conseller delegat del COOB, va informar ahir que la societat resultant de la unió es denominarà Ovideo-Bassat-Esport. El grup Ovideo-Bigas posseirà el 49 per cent de les accions, Bassat-Sport Sponsoring, el 49 per cent, mentre que el COOB tindrà el dos per cent restant.

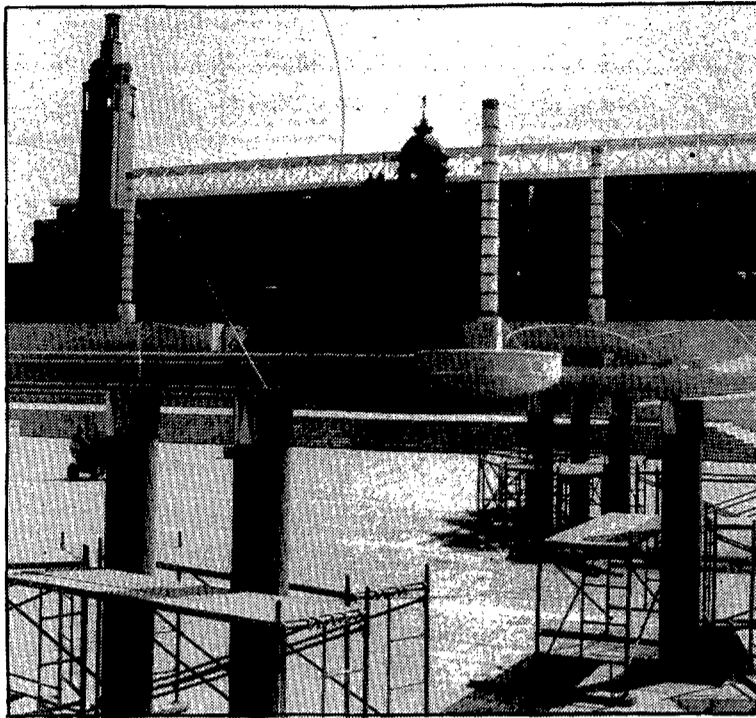
Consell d'administració

El conseller delegat va explicar que aquesta participació en l'accionariat permetrà al COOB estar present en el consell d'administració de la societat, del qual serà membre el mateix Josep Miquel Abad.

El president d'Ovideo-Bassat-Sport serà Lluís Bassat; el conseller delegat i director de producció, Pepo Sol; el director d'aspectes olímpics i esportius, Josep Maria Casanovas, i el director artístic i de realització, el cineasta Bigas Luna. Amb el nou grup col·laborarà també Ric Birch, cap de producció de la cerimònia d'obertura dels Jocs Olímpics de Los Angeles.

Josep Miquel Abad es va congratular de l'acord assolit pels dos grups organitzadors i va recordar que el COOB havia defensat en els darrers mesos l'opció perquè es presentés una proposta conjunta d'ambdues empreses.

El conseller delegat va precisar que «aquesta no és una decisió

Aspecte exterior que presenta actualment l'Estadi olímpic de Montjuïc.

formal, sinó enriquidora», ja que permetrà escollir entre les millors idees que ambdós grups defensaven en els seus respectius projectes.

Oportunitat única

Va anunciar que la societat Ovideo-Bassat-Sport definirà, en un termini de quinze dies, la seva estructura i funcionament perquè, a final del mes de juliol, estigui redactat l'avantprojecte de cerimònies. Josep Miquel Abad, que considera que les cerimònies dels Jocs seran «la major oportunitat de la història que han tingut la ciutat i el país per promoure's davant el món», no va voler explicar, en canvi, els criteris bàsics sobre els quals s'elaborarà aquest avantprojecte.

Lluís Bassat va explicar, en aquest sentit, que s'organitzarà «la millor cerimònia que la nostra cultura i el nostre país ens perme-

tin fer», mentre que Bigas Luna va defensar l'actitud de no explicar el contingut dels projectes perquè les cerimònies «són espectacles i s'ha de guardar el factor sorpresa».

Josep Miquel Abad va avançar que el COOB presentarà els membres de la nova societat al president del Comitè Olímpic Internacional (COI), Joan Antoni Samaranch, el proper mes de juny a Barcelona. El contracte subscrit amb el COI després de l'elecció de Barcelona com a seu olímpica determina que els projectes de cerimònies dels Jocs hauran de ser aprovats per aquest alt organisme.

L'adjudicació de les cerimònies a Ovideo-Bassat-Sport tanca el procés iniciat pel COOB l'any passat, quan va convocar un concurs restringit en el qual van participar cinc grups. Els projectes presentats per tres de les societats van ser rebutjats pel COI el febrer passat.

El PSC apunta cap al cooperativisme i les S.A, com a motors d'expansió

EFE/DdeG

Barcelona.— Impulsar l'expansió econòmica a través del cooperativisme i les Societats Anònimes Laborals (SAL) és un dels aspectes abordats en la jornada que sobre aquesta activitat va celebrar ahir a Barcelona el Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC).

La IV Conferència sectorial de cooperativisme i societats anònimes laborals va reunir més de 100 militants del PSC de tot Catalunya per tractar sobre la situació actual d'aquest tipus d'activitat econòmica. Un portaveu del PSC va explicar que la jornada d'avui suposa una reflexió interna sobre la vertebració econòmica i social a través del cooperativisme i les SAL amb la finalitat de convertir-la en una proposta de debat durant el congrés que celebrarà el partit a Girona el proper mes d'octubre.

El mateix portaveu va destacar la importància d'aquest tipus d'activitat econòmica, que en els últims quatre anys va suposar la creació de 117.000 llocs de treball a Espanya, un 10 per cent de l'ocupació global assolida en aquest període. Durant aquesta conferència sectorial, la quarta que sobre aquest aspecte celebra el PSC, s'analitzaran també els instruments financers per impulsar el cooperativisme i la forma més adequada per aglutinar diversos sectors.

L'acte va ser inaugurat pel rector de la Universitat Internacional Menéndez Pelayo (UIMP), Ernest Lluch, i serà clausurat pel president del PSC, Joan Raventós.

■ **Visita a la presó.** El diputat al Parlament per Iniciativa per Catalunya, Joan Saura, va visitar ahir, a la presó Model de Barcelona, l'insubmis Jaume Romero, que es troba reclòs en aquest centre penitenciari des de dimecres passat. Saura va prometre a l'objector que agilitaria tots els tràmits necessaris perquè pogués sortir aviat. Romero pertany a les Joventuts del PSUC, partit integrat a IC.

NOVETATS EDITORIALS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

LES NSOTRES MUNTANYES: CATALUNYA PIRINENCA, Josep Barberà i Suqué. Departament de la Presidència. 452 pàgs. 30 x 21 cm. 4.000 ptes.

MANUAL DE DRET PRESSUPOSTARI, Albert de Rovira i Mola. Departament de Governació. 358 pàgs. 20 x 13 cm. 1.800 ptes.

PREMI CATALUNYA D'IL·LUSTRACIÓ. Departament de Cultura. 126 pàgs. 30 x 21 cm. 1.500 ptes.

PAUTES PER A L'APLICACIÓ DE LES ISBD A LA DESCRIPCIÓ DE PARTS COMPONENTS. Departament de Cultura. 24 pàgs. 30 x 21 cm. 400 ptes.

L'EXPERIÈNCIA PICTÒRICA: PILAR VIVIENTE. Departament de Cultura. 32 pàgs. 30 x 21 cm. 500 ptes.

POESIA VISUAL DE L'ESTAT ESPANYOL. Departament de Cultura. 28 pàgs. 30 x 21 cm. 500 ptes.

LA FUNCIÓ PÚBLICA DOCENT: INCOMPATIBILITAT, RÈGIM DISCIPLINARI I SITUACIONS ADMINISTRATIVES. Departament d'Ensenyament. 88 pàgs. 26 x 12 cm. 525 ptes.

DISSENY CURRICULAR: ENSENYAMENT PRIMARI. Departament d'Ensenyament. 122 pàgs. 30 x 21 cm. 1.025 ptes.

ESTUDIAR A CATALUNYA. Departament d'Ensenyament. 154 pàgs. 26 x 12 cm. 375 ptes.

ACCIDENTS INFANTILS A CATALUNYA: ESTUDI PILOT DE LA MORBIDITAT HOSPITALÀRIA. Departament de Sanitat i Seguretat Social. 76 pàgs. 30 x 21 cm. 2.100 ptes.

LA CAPACITAT LABORAL DEL DEFICIENT MENTAL ADULT. Departament de Benestar Social: Institut Català d'Assistència i Serveis Socials. 94 pàgs. 24 x 17 cm. 1.600 ptes.

DRETS I RESOLUCIONS D'URBANISME, 1987. Departament de Política Territorial i Obres Públiques. 452 pàgs. 21 x 15 cm. 2.000 ptes.

ESCRIT AL DIETARI

RÒMUL

Paisatge Assedegat

He estat a Olot des de l'11. Els meteoròlegs deien que plouria, però res de res. Només dissabte es va ennuvol·lar un xic i va fer algun ruixim. El paisatge se'n ressent: els verds incipients de la primavera esdevenen, per la manca d'aigua, groguencs, canyelles, grisosos, però no per això menys bonics. Es diria que difícilment es pot contemplar una natura com aquesta: sembla que vulgui brostar sencera i no pugui espletar del tot. Aquest fenomen li atorga encara una reserva hivèrnica, d'una estranya bellesa càlida, com d'un cromatisme apastelat.

La Maragda no va venir fins dissabte. Sol —les noies que l'any passat m'ajudaven no han vingut, i això que les trobo prou a faltar a l'hora de la feina—, he treballat d'allò més. Després d'enllestir la correcció d'uns exàmens i un encàrrec sobre Pla —a la Casa de la Cultura trobo fins i tot una col·lecció de «Destino», però no el número que cerco—, m'he tornat a posar a la tesi. Davant l'ordinador, les hores volen i, al pis nou, hi estic molt bé: avesat als sorolls barcelonins, el silenci gairebé es fa feixuc. Sense telèfon, ni RV, ni diaris, el temps sembla allargar-se. Ara i adés faig un tomb vora el riu. Noto respirar la natura i canviar els colors. És l'avantatge de viure fora dels tràfecs de la gran urbs. A les nits ningú no et mana la premsa. En Moisès, dissabte, em va portar a la finca de can Ramonich, vora el Malloí. Amb menys d'una hora vam anar i venir, perquè

les distàncies són raonables i no tens la sensació d'haver perdut el temps. La mare del Joan em convidava als premis Ciutat d'Olot, però refuso tan bé com sé. És un temps fins i tot adequat per assistir a les funcions de Setmana Santa, on ja no m'escandalitza que ens trobem quatre gats.

Ahir al matí, amb xandall, fins i tot vaig fer una mica de footing, i, a la tarda, la vam fer petar una estona amb els meus cosins Mercè i Enric, executiu de la Nestlé i que ara passa una temporada a Suïssa. El programa era retornar avui a migdia, per ser a dinar a Barcelona: A punt de marxa, en Pep ens avisa: les entrades a l'autopista estan tallades pels tractors de lleter i camperols fins a Sant Celoni. «I per Vic?». «Segons la ràdio, també...» Cal decidir-se: ens quedem o marxem? Em prenem el viatge. D'Anglès a Sant Hilari —carretera infernal— i, d'allí, a Arbúcies, amb una pista fantàstica. A la Selva, els colors vegetals, també assedegats, pugen de to en una sensual simfonia de verds, grocs llampants i vermells. L'hivern es reté en els arbres i els ulls frueixen goluts. Entro a l'autopista per Sant Celoni i a quarts de quatre dino a Barcelona. Tothom parla de la tractorada. La marrada, tanmateix, valia la pena.

Barcelona, 16-IV-90

Dimarts Festa al MAXIM

El repte és aconseguir per a GIRONA
el rècord GUINNESS del Cremat més Gran del món,
a la festa d'inauguració de MAXIM Girona.
El repte i la festa són per a vosaltres,
per això hem preparat el MAXIM de música
amb una CANTADA D'HAVANERES
per acompanyar el cremat
i tota la "marxa" de
LA SALSETA DEL POBLE SEC.

29 de Maig - 21'00 hores

MAXIM

Hipermercat de GIRONA
Centre Comercial SANT PONÇ • Ctra. de França, s/n - GIRONA

Martín Linde asegura que ya le han abierto dos expedientes disciplinarios

EFE/DdeG

Badajoz.— El guardia civil Manuel Linde, puesto en libertad provisional tras permanecer recluido dos meses en el penal militar de Alcalá de Henares por un posible delito de sedición, dijo ayer al llegar a Badajoz, donde está destinado, que le han abierto dos nuevos expedientes disciplinarios. Linde había sido detenido el pasado 17 de marzo en la casa cuartel de Alconera (Badajoz) tras comparecer en una rueda de prensa del clandestino Sindicato Unificado de la Guardia Civil (SUGC) aprovechando un permiso que le concedieron para visitar al médico.

Según explicó al llegar a la estación de ferrocarril de Badajoz, los dos nuevos expedientes le han sido abiertos por «peticiones viciosas, al denunciar las 90 horas de servicio que hacemos a la semana» y por hacer declaraciones a la prensa. El guardia civil, acusado de un delito de sedición por realizar actividades sindicales ilegales, aseguró que está satisfecho, y que le da igual que lo encarcelen de nuevo «tres años más o treinta y tres».

Para Linde, los guardias encarcelados por promover el sindicalismo dentro del instituto armado sólo piden «derechos fundamentales de la persona, que nos están siendo negados», así como «el engrandecimiento de la democracia, cuyo primer rasgo definitorio es la igualdad».

Rafael Ribó apoyó en Sevilla la candidatura de IU a la junta andaluza

«Votar al PSOE en Andalucía es votar indirectamente a Pujol»

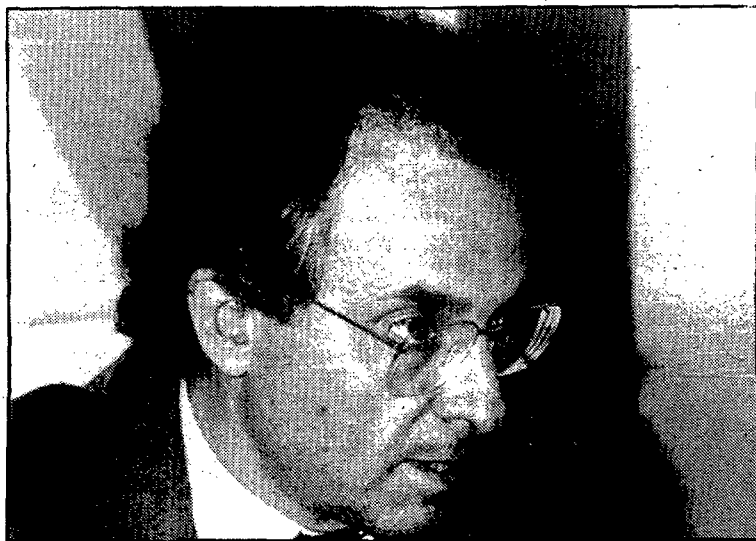
EFE/DdeG

Sevilla.— El presidente de Iniciativa per Catalunya (IC), Rafael Ribó, dijo ayer en Sevilla que «el andaluz que vote al PSOE está votando indirectamente a Jordi Pujol», ya que el partido socialista y el President de la Generalitat «coinciden en lo básico». Ribó, que fue a la capital hispalense para apoyar a Izquierda Unida en la campaña electoral, reivindicó un mayor protagonismo de Andalucía y dijo que «debe decidir por sí misma temas que hoy se deciden en Bruselas».

El también secretario general del PSUC, que aseguró que el PSOE «sabe perfectamente que en las próximas elecciones catalanas va a tener aún menos posibilidades que en el 89 de conseguir la mayoría absoluta», instó al electorado andaluz a juzgar cómo ha administrado la Junta de Andalucía los presupuestos y cómo se han administrado en la Generalitat de Catalunya. Ribó manifestó también que, «por desgracia», los casos Guerra y Naseiro están extendiendo un espíritu de abstención «que va a perjudicar a todas las organizaciones políticas».

Por su parte, el candidato de IU a la presidencia de la Junta de Andalucía, Felipe Alcaraz, calificó como «catarsis social» lo que se ha producido con los últimos escándalos políticos, e insistió en que el programa de su partido se basa en la «ética civil».

Por otra parte, el candidato socialista a la Junta de Andalucía de-

Rafael Ribó apoya en Sevilla a Felipe Alcaraz, candidato de IU a la Junta de Andalucía.

claró en rueda de prensa que el mantenimiento del crecimiento económico andaluz será el «eje vertebral del programa electoral» que el PSOE-A presentará en las próximas elecciones autonómicas.

Manuel Chaves adelantó las líneas básicas del programa electoral del partido, que fue aprobado ayer por el comité director, máximo órgano entre congresos. A continuación, el candidato socialista recaló que el crecimiento económico andaluz será una condición imprescindible si se quiere seguir reduciendo las diferencias con otras regiones de España y de la CE, y calificó su programa electoral como «abierto

y participativo, ya que ha sido elaborado con la aportación de distintos colectivos de la sociedad andaluza, e innovador, porque pone su punto de mira fijando la posición de Andalucía en la Europa del 93».

Entretanto, en Málaga, la ministra de Asuntos Sociales, Matilde Fernández, ha declarado que Manuel Chaves «es un militante socialista muy disciplinado y sabe que debe incluir un 25 por ciento de mujeres, y es posible que nombre consejeras». La ministra dijo que, en Andalucía, ocupan puestos de responsabilidad dentro de la Administración un porcentaje del 8,3 por ciento de mujeres.

Democracia Socialista se dirige «a electores desengañados del PSOE»

EFE/DdeG

León.— El dirigente de Democracia Socialista, Juan Francisco Martín Seco, afirmó ayer en León que, como partido legalizado por el Ministerio del Interior, DS se dirigirá a «electores del PSOE frustrados o desengañados por la política neoliberal del Gobierno». Martín Seco, número dos de Democracia Socialista y cofundador de la misma con Ricardo García Damborenea, criticó la actuación económica del Gobierno, ya que, según dijo, está perjudicando a «las clases trabajadoras, con una política fiscal en la que existe fraude en el sector empresarial y profesional».

Juan Francisco Martín Seco, que ocupó la secretaría general del Ministerio de Hacienda hasta finales de 1986, se reunió ayer con los dirigentes de Democracia Socialista de Castilla y León, donde Marisa Martínez, coordinadora regional, está estableciendo contactos con grupos de ex militantes socialistas de Zamora y Valladolid.

Las primeras actuaciones de Democracia Socialista se van a centrar preferentemente, según Martín Seco, en la campaña electoral de Andalucía, en apoyo de la candidata a la junta regional, Remedio Vargas.

Martín Seco manifestó que la asamblea constituyente del nuevo partido se celebrará en Sevilla próximamente, para volcarse después en la campaña electoral andaluza.

El grapo que compartió celda con Sevillano

«Hay que tener la fuerza para imponer la razón a los verdugos»

EFE/DdeG

Bilbao.— Víctor Diéguez, ex compañero de prisión del grapo José Manuel Sevillano, fallecido el viernes, afirmó ayer en Bilbao que «esta muerte es la muestra más palpable de que no basta con tener la razón, sino que también hace falta tener la fuerza para imponérsela a nuestros verdugos, a los que nos gobiernan». Diéguez añadió que «demuestra, también que es necesario organizarse para utilizar esa fuerza de una forma racional».

El terrorista hizo estas declaraciones en el transcurso de una rueda de prensa convocada por las Gesto-

ras pro-amnistía, quienes lamentaron la muerte de Sevillano y criticaron al gobierno socialista por su negativa a acceder a las reivindicaciones de los presos del Grapo en huelga de hambre.

El compañero del fallecido censuró la postura del ministro de Justicia, Enrique Múgica, al que calificó como «rabino sionista» y «ministro de injusticia», y afirmó que «es un muerto suyo, del PSOE, que han ido construyendo durante 177 días, igual que los que puedan venir detrás».

El grapo José Manuel Sevillano fue enterrado ayer en la localidad sevillana de Marchena.

Cuarenta personas han muerto durante la campaña electoral

Colombia elegirá hoy al presidente que garantice la paz

EFE/DdeG

Bogotá.— Al menos 40 muertos ha dejado la escalada de violencia producida en vísperas de las elecciones presidenciales que se celebrarán hoy en Colombia, informaron oficialmente las autoridades colombianas. Las víctimas son diez policías, siete de ellos muertos en combates, y otros tres asesinados, cinco guerrilleros y al menos 25 civiles, principalmente en Medellín, 250 kilómetros al noroeste de Bogotá. Ante la preocupante situación, unos 200.000 policías y soldados fueron acuartelados desde el viernes, a menos de 36 horas de los comicios presidenciales, caracterizados por ser los más tensos de las últimas décadas.

En la campaña presidencial, tres de los candidatos fueron asesinados en los últimos nueve meses: Luis Carlos Galán (liberal), Bernardo Jaramillo (Unión Patriótica -UP) y Carlos Pizarro, del ex grupo guerrillero M-19, además de un senador liberal.

El jueves, un coche-bomba activado por un terrorista en momentos en que su vehículo era sometido a una inspección policial causó la muerte a nueve personas en Medellín, ciudad que unas horas después padeció la explosión de otra carga que semidestruyó un edificio de un centro comercial. Las autoridades informaron además de 21 crímenes en esa ciudad, la segunda de Colombia, en una noche de terror.

El viernes también fueron asesinados, en tres sucesos diferentes, varios policías en distintos barrios

La ola de violencia en Medellín y Bogotá se ha cobrado cuarenta vidas. (Foto REUTERS).

de Medellín, con lo que la cifra de agentes muertos en lo que va de año llega a las 82 víctimas, 40 de ellas este mes de mayo.

Toque de queda

La situación en Medellín obligó a la alcaldía a decretar el toque de queda durante la noche de ayer, entre las diez de la noche y las cinco de la madrugada, horas locales, medida que se podría prolongar otros días, según admitió el alcalde de esa ciudad, la segunda del país, Juan Gómez.

El portavoz del todavía presidente de Colombia, Virgilio Barco, informó, por otra parte, que el gobier-

no «ha adoptado todos los mecanismos y medidas para garantizar» las elecciones, y confió en que éstas sean «otro ejemplo de civismo, disciplina y madurez política» como ha sucedido en otras ocasiones.

La presidencia colombiana disputan doce candidatos, aunque sólo cuatro de ellos tienen verdaderas posibilidades; así, aparecen el liberal César Gaviria, el favorito en los sondeos; Rodrigo Lloreda, del Partido Social Conservador; Álvaro Gómez, del Movimiento de Salvación Nacional (disidencia conservadora); y Antonio Navarro Wolff, ex guerrillero de la Alianza Democrática M-19.

Clínica Dental

Dr. J. de Ribot

ESTOMATÓLEG

Col.laborem amb Asisa, Montepío de chóferes i Familiar Gerundense.

C/ Bernat Boades 10, 1r. - Tel. 22 26 39 - 17001 GIRONA

«SEGURIDAD Y DERECHO», S.L.

Especialistas en Indemnizaciones

Defendemos exclusivamente a los familiares de víctimas mortales en accidentes de circulación.

Fundado en 1974

SUS INTERESES SON LOS NUESTROS

En Girona, tel. 20 93 25 sólo tardes de 3 a 7

Mazowiecki y Walesa discrepan por la anticipación de las elecciones presidenciales

EFE/DdeG

Varsovia.— El pulso entre el gobierno polaco y el líder de Solidaridad, Lech Walesa, se ha endurecido tras las declaraciones del primer ministro, Tadeusz Mazowiecki, a propósito de la celebración de las elecciones parlamentarias antes de las presidenciales, y no antes de la primavera del próximo año. Mazowiecki repitió en un mitin electoral celebrado en Wrocław, en el oeste del país, que el gobierno quiere convocar primero las elecciones parlamentarias para que la nueva cámara elabore una Constitución verdaderamente democrática que determine el sistema político del país. La Constitución deberá establecer, entre otras cosas, el tipo de sistema presidencial que deberá tener Polonia, y también la manera en que deberá ser elegido el jefe del Estado.

Tadeusz Mazowiecki manifestó que las elecciones parlamentarias se celebrarán, a más tardar, en marzo del próximo año, y la nueva carta magna debería ser aprobada el 3 de mayo de 1991, exactamente en el bicentenario de la proclamación por la Dieta polaca de la primera Constitución democrática de Europa.

El líder sindical, que se presentará como candidato a la presidencia de la república por la coalición Centro, integrada por representantes del ala conservadora de Solidaridad, exige la celebración de elecciones presidenciales antes del final de este año. Walesa y sus partidarios señalan que los pactos de la mesa redonda entre Solidaridad y los comunistas, firmados en abril de 1989 para facilitar la transición hacia la democracia, carecen ya de todo valor, porque este sistema político ya se ha alcanzado y los interlocutores del sindicato han dejado de existir a efectos prácticos.

Una comisión investigará una matanza denunciada por la «contra»

Una comisión especial, designada por el gobierno de Nicaragua, viajó ayer a Zinica para investigar la matanza en la que murieron catorce rebeldes desmovilizados y cinco civiles atribuida por la «contra» al Ejército Popular Sandinista. La comisión está integrada por el cardenal nicaragüense, Miguel Obando Bravo, y los representantes de las Naciones Unidas y la Organización de los Estados Americanos (OEA), encargados del proceso de desmovilización, quienes recabarán «in situ» información sobre los hechos denunciados por la «contra».

Tras la denuncia de la matanza, la «contra» suspendió «temporalmente» las conversaciones comenzadas con el gobierno, el jueves, para reanudar el desarme rebelde, y ratificó, ese mismo día, la «suspensión indefinida» del proceso de desmovilización que empezara el pasado día 8. Roberto Ferrey, delegado de la presidencia para la desmovilización, dijo que esta comisión hará una «investigación exhaustiva» para «constatar» esa denuncia y «castigar a los responsables».

Israel no admite que se hable de «ocupación» de territorios

Los países árabes apoyan a Arafat en vísperas de la cumbre de Bagdad

EFE/DdeG

Ginebra.— Los países árabes ofrecieron ayer su apoyo al líder de la OLP, Yasser Arafat, y coincidieron en afirmar que Israel se opone a cualquier solución negociada de la cuestión palestina, en las intervenciones realizadas ante el Consejo de Seguridad de la ONU. El embajador de los Emiratos Árabes Unidos comentó que la «masacre del pasado domingo en los territorios árabes ocupados por Israel no es simplemente obra de un demente, sino que forma parte de la saga de crímenes cometidos por el opresor israelí contra el pueblo palestino»; asimismo, afirmó que Israel niega las aspiraciones legítimas del pueblo palestino e intensifica sus prácticas «agresivas y hegemónicas», por lo que pidió al Consejo de Seguridad de la ONU que se comprometiera a contribuir al logro de una solución «justa y duradera» para el pueblo palestino.

El representante iraquí en esta sesión del consejo dijo que Israel había mostrado una vez más su «naturaleza criminal y terrorista» y su obstinación por desafiar la legalidad internacional. Tras referirse a que la política practicada por Israel no frenará la lucha del pueblo palestino, el embajador iraquí expresó su apoyo a las «reivindicaciones» de Arafat y solicitó que el Consejo de Seguridad de la ONU condene la «política sionista de agresión practicada por Israel».

La «intifada» continúa

Yasser Arafat había manifestado en Ginebra que la «intifada» (levantamiento popular en los territorios ocupados por Israel) continuará hasta que no se logre la paz en Cisjordania, Gaza y Jerusalén Oriental. El líder de la OLP, que el viernes pronunció un discurso en la reunión del Consejo de Seguridad de la ONU, concedió una rueda de prensa para comentar las propuestas efectuadas ante este órgano de Naciones Unidas.

El líder de la OLP, Yasser Arafat, obtuvo el respaldo unánime de los países árabes ante la cumbre de Bagdad que empezará mañana. (Foto REUTERS).

Arafat calificó como «irresponsables» las medidas «represivas» adoptadas por Israel en los territorios ocupados y reiteró la petición de que la ONU envíe a esa zona «fuerzas de emergencia» que garanticen la protección del pueblo palestino hasta que se logre la paz. Al cabo, declaró que espera de EE.UU. que desempeñe un papel «más eficaz» para restablecer la

paz en dichos territorios.

El líder de la OLP afirmó que la iniciativa de paz impulsada por esta organización «se mantiene», y que «ayer pedí nuevamente la paz ante el Consejo de Seguridad, que puede lograrse con la celebración de una conferencia internacional, pero mientras no se celebre esa conferencia, necesitamos que una fuerza in-

ternacional auspiciada por la ONU garantice la protección del pueblo palestino».

La cumbre árabe que comenzará mañana en Bagdad fue calificada por Arafat como «histórica», ya que «espero celebrar consultas con los dirigentes árabes y estudiar medidas prácticas para hacer frente a la situación en los territorios ocupados».

Réplica de Israel

Preguntado por si dichas «medidas prácticas» eran una amenaza, Arafat afirmó que «no amenazo, sino que prevengo y advierto, y me limito a llamar la atención sobre las intenciones de Israel, que se está preparando para una próxima guerra en la zona».

El viceministro israelí de Asuntos Exteriores, Benjamín Nathanyahn, afirmó ayer que Israel no acepta la formulación de que «ocupa» territorios, en una rueda de prensa celebrada en Ginebra, mientras continuaba reunido el Consejo de Seguridad. «La sesión del Consejo de Seguridad demuestra su falta de sentido, porque lo único que puede conseguir es que aumente la tensión en Cisjordania y la banda de Gaza». Nathanyahn se refirió a las alusiones de Yasser Arafat acerca del «Gran Israel», y añadió que el ejemplo de la moneda utilizado por éste para afirmar que Israel pretende anexionarse otros países es «ridículo».

El representante israelí no esperaba que el Consejo de Seguridad de la ONU apruebe alguna resolución sobre la situación en Cisjordania y la banda de Gaza, «ya que en la mayoría de ocasiones son los propios palestinos quienes se enfrentan entre sí», pero agregó que «el generar violencia no es nuestro trabajo, y no aceptamos el término de territorios ocupados, puesto que según las resoluciones de la ONU nuestra presencia allí sirve para administrar esos territorios».

AGLOMERADOS DE CORCHO, S.A. Sant Feliu de Guíxols

Por el presente y dando cumplimiento a lo dispuesto por el Consejo de Administración y vigente ley de Sociedades Anónimas, se convoca a los señores accionistas de la Entidad «AGLOMERADOS DE CORCHO, S.A.» a la JUNTA GENERAL ORDINARIA que tendrá lugar el próximo día 26 de junio a las siete de la tarde, en primera convocatoria y para la misma hora y lugar del día siguiente, en segunda, si fuere necesario. Tal Junta se celebrará en el domicilio social y bajo el ORDEN DEL DÍA siguiente:

- 1º - Aprobación, si procede, del Balance, Memoria y Cuenta de Pérdidas y Ganancias correspondientes al pasado ejercicio de 1.989.
- 2º - Destino de sus resultados.
- 3º - Informe sobre la situación económica de la sociedad.
- 4º - Cambio de las acciones Al Portador por Nominativas y modificación, en consecuencia, de los pertinentes artículos de los Estatutos Sociales.
- 5º - Ruegos y Preguntas.

Se publica la presente convocatoria de acuerdo a lo establecido en los arts. 93, 97 y concordantes de la nueva ley de Sociedades Anónimas.
Girona a 19 de mayo de 1990
POR EL CONSEJO DE ADMINISTRACIÓN
El presidente,
Firmado: Juan Bertrán Álvarez

BALEARS-90

Un estil de vacances.
7 dies en Aparthotel de Luxe
+ Viatge en Aviò
d'anada/tornada + transfer
+ Assistència personalitzada.

Des de
15.900 ptes.

July 15.900, juliol 23.900, agost 27.500,
setembre 16.500 ptes.

Et conformes amb menys?

Es una producció en exclusiva de:

icermak
viatges

BARCELONA Mallorca 219. A entl. - Tel. 451 15 08
Julio Verne 4-6. Tel. 211 64 52 (Balmes-Mitre)
EL MASNOU Pere Grau 16. Tel. 555 29 34

JOVENES LICENCIADOS/AS

KNOLL Laboratorio Farmacéutico líder en el campo cardiovascular pertenece a BASF, primer grupo químico europeo.

La constante innovación farmacológica con la continua publicación de nuevos datos clínicos así como la realización de programas de formación médica continuada, información científica de nuestros productos y en general la cobertura de todas las áreas de trabajo de nuestra línea comercial nos obliga a ampliar nuestra Red de Visita Médica.

Por ello necesitamos en una primera fase

LICENCIADOS/AS

- MEDICOS
- FARMACEUTICOS
- BILOGOS
- QUIMICOS

EN GERONA

Todas las personas interesadas, deberán enviar curriculum, adjuntando fotografía y teléfono de contacto a LABORATORIO KNOLL, Diputación, 180 - 7º, 08011 BARCELONA. (Ref. LICENCIADOS)

Grupo BASF

■ ■ (E) ■ ■

CONEGUI QUATRE MOTORS QUE MOUEN EUROPA

Lombardia, Catalunya, Baden-Württemberg i Rhône-Alpes són quatre regions europees que tenen en comú una característica: són de les més dinàmiques dins els seus respectius estats, i alhora, de les més emprenedores en el conjunt d'Europa. Totes quatre estan convençudes, a més, de la importància de la integració europea, que sempre han sostingut, i del paper que correspondrà desenvolupar a les regions en la futura Europa unida. S'agraden de definir-se conjuntament com a «Quatre motors per a Europa» i presenten ara una exposició sobre les seves característiques, amb especial incidència en el disseny i la moda, en el turisme i l'esport, en l'art i la cultura i en la tecnologia, així com sobre el seu treball conjunt. Conegui quatre motors que mouen Europa. Vingui a la Fira de Mostres, Plaça de l'Univers, del 3 al 9 de Juny. Entrada gratuïta. (Invitacions a l'entrada de la Fira).

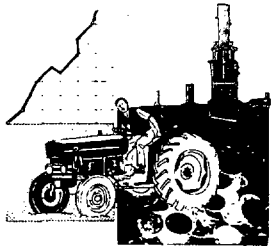
LOMBARDIA • CATALUNYA • BADEN-WÜRTEMBERG • RHÔNE-ALPES
QUATRE MOTORS PER A EUROPA
DISSENY I MODA • TURISME I ESPORT • CULTURA • TECNOLOGIA
BARCELONA • FIRA DE MOSTRES, PLAÇA DE L'UNIVERS 3-9 JUNY 1990

REGIONES LOMBARDIA

GENERALITAT DE CATALUNYA

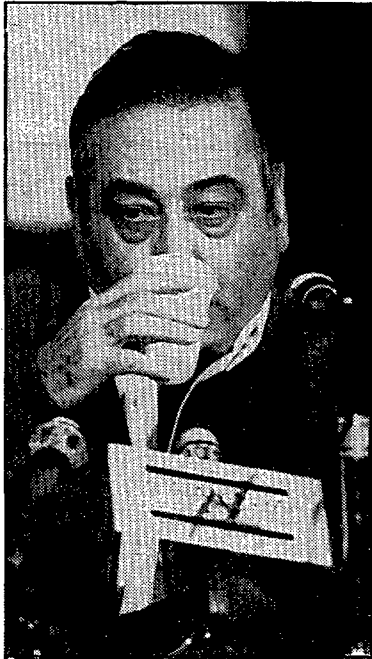
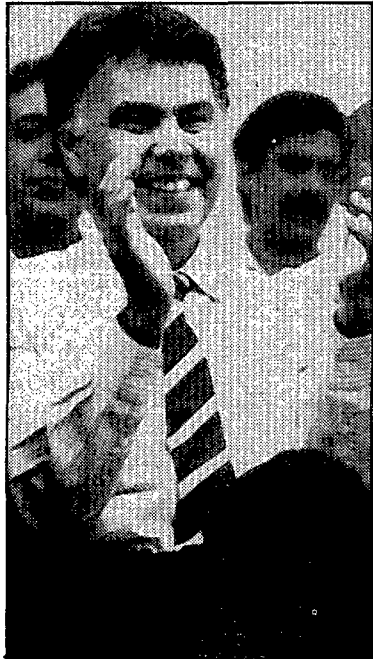

Gobierno y sindicatos iniciarán las conversaciones el cuatro de junio

Concertación social, segunda parte

DdeG
Madrid.— Tras el acuerdo definitivo entre sindicatos y Gobierno para el control de la contratación, se ha convocado la primera reunión para la segunda fase de la concertación que se vio amenazada en las últimas semanas por la presentación de un texto que, a criterio de las centrales sindicales, no se ajustaba al acuerdo establecido sobre contratos. Revisado este texto y concretada su interpretación, llega la segunda fase de la concertación, con una primera reunión sindicatos-Gobierno fijada para el cuatro de junio, y llega también la polémica entorno a la legalidad del control sindical de los contratos.

Entre las cuestiones de negociación que abordará el Gobierno con los sindicatos y los empresarios en esta segunda fase de concertación se incluye la reforma del impuesto sobre la renta de las personas físicas, la política de viviendas y la revisión de las modalidades de contratación. Ante las conversaciones que abrirán en los próximos días, el secretario general de CC.OO, Antonio Gutiérrez, manifestó esta semana en Oviedo que el actual sistema fiscal «es un instrumento viejo e injusto que perjudica mucho más a las rentas de los trabajadores». El IRPF será uno de los primeros temas en abordarse durante esta segunda ronda de conversaciones de la propuesta sindical prioritaria entre Gobierno y sindicatos, según Gutiérrez, que señaló también que el actual sistema fiscal «impide contar con más ingresos para mejorar las inversiones, los servicios sociales y las infraestructuras, y pone en evidencia un modo

Felipe González, Nicolás Redondo y Antonio Gutiérrez.

injusto de repartir las cargas fiscales».

La cobertura del desempleo es otro de los puntos de la propuesta sindical prioritaria de los que se tratará en esta segunda fase de la negociación con el ejecutivo, también la política de viviendas sociales, que según el dirigente sindical «ha pasado de ser un bien de uso social a un instrumento de especulación», y el problema de la sanidad pública.

La segunda fase de la concertación que ha propiciado el acuerdo final entre Gobierno y sindicatos se ve envuelto, al mismo tiempo, por la polémica entorno al control sindi-

cal de contratación. Esta misma semana, tras conocerse el acuerdo definitivo —que da a los sindicatos el derecho a controlar todos los contratos escritos excepto los de alta dirección y aquellos datos que se consideran intimidad de los contratantes—, el presidente de la patronal CEOE, José María Cuevas, anunció un largo proceso jurídico al desarrollo normativo del acuerdo. Cuevas, tras su reelección para un nuevo mandato de cuatro años frente a la CEOE, que, con toda probabilidad, refuerza su posición al frente de los empresarios españoles, aseguró que «al final serán los tribunales de justicia, y si proce-

de del Constitucional, los que tendrán que fijar las responsabilidades de unos y otros».

El dirigente patronal anunció que los empresarios no colaborarán con el Gobierno en la aplicación de la ley, si los trabajadores, por escrito, se oponen a facilitar la copia de los contratos a los sindicatos, y señaló que esta actitud no responde a una llamada a la desobediencia civil, sino de introducir unas cautelas preventivas y en su caso tomar parte en acciones beligerantes o «como se les quiera llamar, pero nadie debe rasgarse las vestiduras por ello».

Los observadores políticos y eco-

nómicos señalan una mayor sensibilidad del Gobierno en relación con las demandas sindicales, después de un período de casi «idilio» entre el Ejecutivo y la patronal. Esta observación coincide en el tiempo con las declaraciones del gobernador del Banco de España, Mariano Rubio, que descartó que los salarios sean los culpables de la inflación, cuyo control es uno de los objetivos prioritarios del Gobierno que ha solicitado en los últimos meses moderación salarial y un pacto para la competitividad.

UGT y CC.OO. se mostraron ayer «sorprendidos» por las declaraciones del gobernador del Banco de España, Mariano Rubio, según las cuales los salarios no son los culpables de la inflación, «cuando Rubio mantuvo siempre la tesis contraria», dijeron fuentes de ambos sindicatos. El secretario de imagen de UGT, Miguel Ángel Ordóñez, coincidió con el secretario de acción sindical de CC.OO, Agustín Moreno, en señalar que «ya era hora que el gobernador del Banco de España reconociera que los salarios no son los culpables de la inflación y que ésta se debe fundamentalmente a los beneficios empresariales».

Ambos dirigentes sindicales afirmaron que esa es la tesis que han venido defendiendo los sindicatos desde hace mucho tiempo, pues para ellos la inflación era debida a los «excesivos márgenes empresariales». Ordóñez agregó que «ahora lo que hay que ver es cómo aborda el Gobierno la reducción de los beneficios empresariales para luchar con eficacia contra la inflación».

Las carreras técnicas son las más solicitadas

La mayoría de empresas prefieren contratar titulados con idiomas

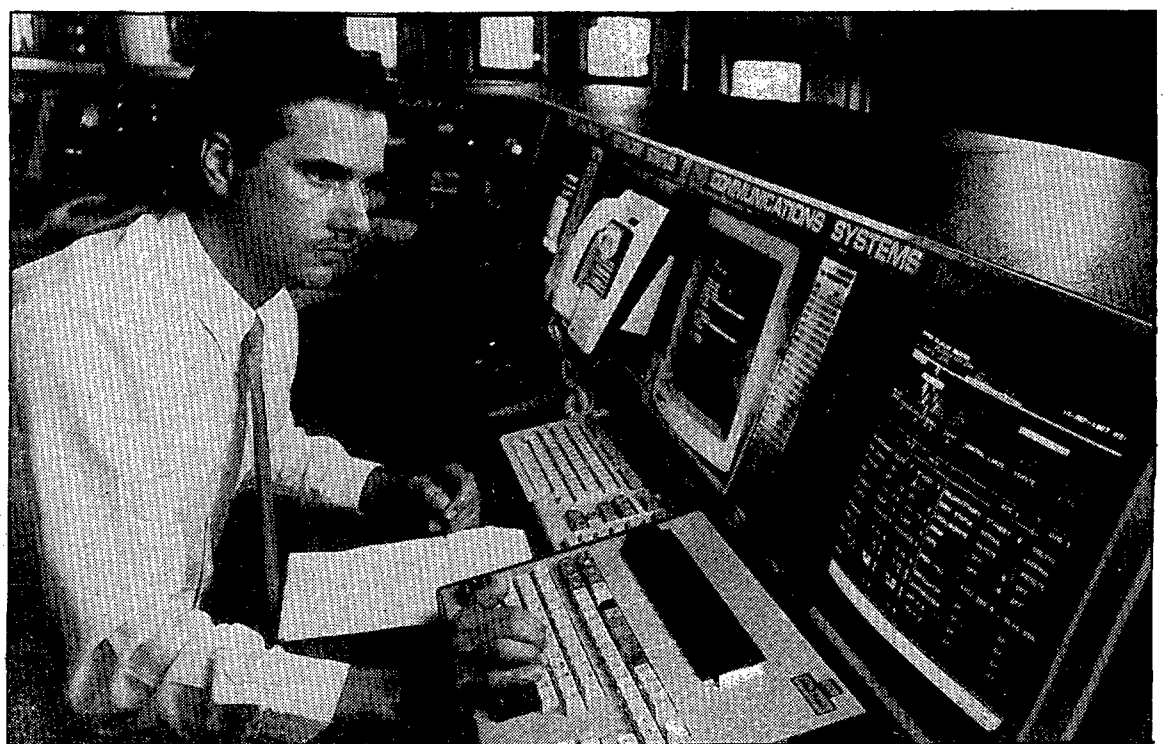
EFE/DdeG
Madrid.— La mayoría de las empresas españolas quieren titulados con un amplio dominio del inglés y medio del francés, de acuerdo con la «La guía de empresas que ofrecen empleo», que acaba de publicar la fundación Universidad/Empresa. El objetivo de la guía es mostrar a los estudiantes y recién licenciados universitarios la oferta de puestos de trabajo, que promueven casi un centenar de empresas, que pueden considerarse entre las más representativas del mercado. Las carreras técnicas son las más solicitadas en todos los sectores de la actividad y, dentro de las licenciaturas, psicología, veterinaria, química, bellas artes y ciencias son las que se piden en más de un sector.

Económicas y empresariales están a la cabeza del orden de importancia de cada estudio superior respecto al número total de titulados específicos ofertados, seguidas de ingeniería superior industrial, derecho, medicina, informática, química,

ca, farmacia, psicología y filología. Hubo una mayor oferta para económicas que empresariales y, entre los ingenieros industriales, destacaron los mecánicos, electrónicos, eléctricos y metalúrgicos. En cuanto a filología, se trata casi exclusivamente de peticiones de filología inglesa.

El sector servicios representa el 82 por ciento de titulados superiores; el industrial se nutre de estudios técnicos y ciencias; el agrario, casi exclusivamente de ingenieros agrónomos, de montes, químicos y ciencias biológicas; y la construcción, de arquitectos e ingenieros de caminos y algún ingeniero industrial metalúrgico.

La fundación ha contado para la realización del trabajo con la colaboración de Andersen Consulting y la Asociación internacional de estudiantes de ciencias económicas y empresariales. La guía define el perfil de cada empresa, la política de empleo que desarrolla cada una de ellas, para que se puedan conocer

Las carreras técnicas son las que obtienen una mayor oferta en el terreno laboral.

los trabajos a los que se puede optar.

La publicación orienta, clarifica y expone la demanda profesional de los universitarios, que, según sus autores, debe ser sometida a un proceso de racionalización que permita un mejor aprovechamiento social y se adecúe a las necesidades

de desarrollo individual.

Además de exponer las necesidades de las empresas, a la descripción de cada una de ellas se añade el perfil del licenciado que necesitan, la oferta disponible para los titulados, detalles sobre el proceso previo a la contratación y los datos de dónde pueden recoger informa-

ciones complementarias los aspirantes.

El libro incluye una guía sobre el proceso de búsqueda de empleo, consideraciones sobre la oferta empresarial a titulados superiores y la relación sectorializada ya mencionada de la demanda de licenciados que existe en la actualidad.

España adelanta a Japón en crecimiento del índice de productividad

EFE/DdeG

Tokio.— España ocupó la primera posición en el crecimiento del índice de productividad nacional y superó incluso a Japón entre 1970 y 1987, según un estudio del Centro de Productividad Japonesa. La encuesta se basó en datos de la Organización para la Cooperación y el Desarrollo Económicos (OCDE), y examinó los indicadores de productividad de once países industrializados. España aumentó dicho índice en 1,83 veces, con una media anual del 3,7 por ciento durante los 18 años estudiados. Japón, el segundo país por los incrementos registrados, aumentó ese porcentaje durante el mismo periodo en 1,75 veces, con un crecimiento anual del 3,4 por ciento. Sin embargo, en cuanto a la productividad per cápita, Japón, con un índice de 100, ocupó en 1987 el penúltimo puesto, y Suecia, el último, con un índice de 90.

Estados Unidos y Canadá, con un índice de 134, ocuparon en el mismo año el primer puesto en productividad per cápita.

Promotores solicitan que las viviendas protegidas sean de alquiler

Madrid.— La Asociación de Promotores Inmobiliarios de Madrid considera que los ayuntamientos deberían aumentar su patrimonio inmobiliario para poder cederlo en alquiler o gratuitamente a los ciudadanos que no tengan capacidad para comprar una vivienda. El presidente de Asprima, Javier García Valcárcel, declaró esta semana que fomentar las viviendas de protección oficial que son heredables no es la forma de solucionar el problema de la carestía de la vivienda y falta de suelo. Valcárcel añadió que sería necesario cumplir el mandato constitucional sobre el uso de viviendas, de forma que, cuando los beneficiarios tuvieran fondos suficientes, abandonarían las casas protegidas y comprarían una propia.

La Asociación de Promotores Inmobiliarios de Madrid (Asprima) presentó su decálogo con los diez puntos claves causantes del problema de la vivienda en Madrid, caracterizada por su alto precio. Su presidente, Javier García Valcárcel, resumió estos puntos y destacó que el principal es la escasez de suelo y la falta de infraestructura, por lo que, en su opinión, habría viviendas asequibles en Madrid si se calificara suelo y se creara infraestructura y transportes, de forma que la gente pudiese vivir «no sólo en Madrid, sino en la Comunidad de Madrid». Otro punto es el freno al desarrollo socio-económico de Madrid que ha impuesto el plan general, según Asprima, ya que en él se consideraba que Madrid no iba a crecer más.

La sustitución de la actividad privada por la pública en la promoción de viviendas de protección oficial, la escasez de financiación, la carta fiscal elevada y compleja y la carestía del personal cualificado en la construcción debido a su escasez, son otros de los puntos que el presidente de Asprima destacó.

La videocámara más ligera y con estabilizador de imagen

Panasonic presenta la NV-S1

DdeG
Barcelona.— La firma electrónica Panasonic ha presentado la primera videocámara compacta que utiliza tecnología digital y que introduce, como principal novedad, la disposición de un sistema que ha sido bautizado con el nombre de estabilizador electrónico de imagen. Dicho sistema suprime, en un porcentaje importante, los movimientos involuntarios producidos por el usuario durante la grabación, tales como el temblor del pulso o las oscilaciones bruscas.

El nuevo ingenio, denominado NV-S1, fue presentado el pasado viernes en Barcelona y en todo el

mundo de forma simultánea, en el mejor marco que podía haberse escogido, el Museo de la Ciencia de Barcelona, y bajo la introducción del periodista y ex presentador televisivo Andrés Aberasturi, quien explicó llanamente y en un lenguaje coloquial las posibilidades de la nueva videocámara doméstica al auditorio.

316 innovaciones

La NV-S1 introduce, según la firma fabricante, 316 innovaciones con respecto al resto de videocámaras, fruto de la tecnología japonesa Matsushita. Su peso, de tan

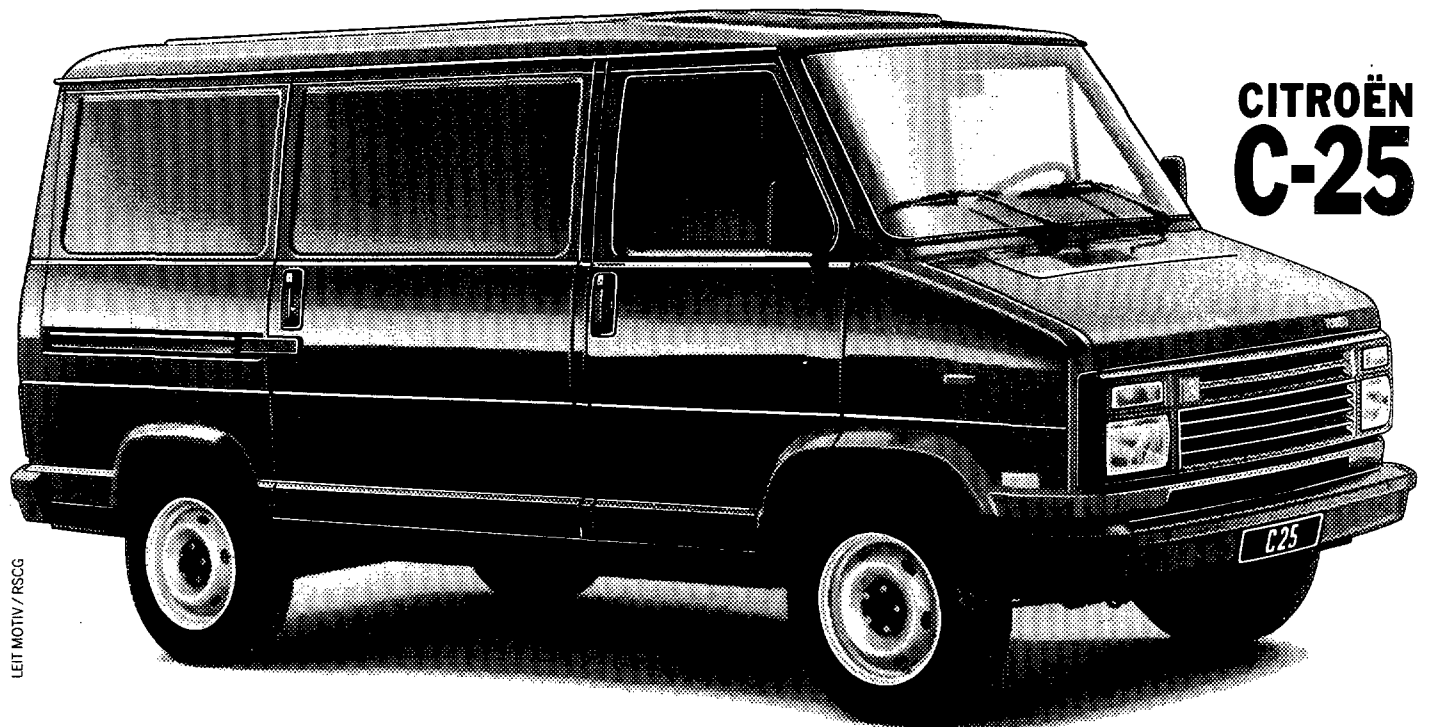
sólo 750 gramos, supone una de esas innovaciones, ya que la hace manejable con una sola mano y muy ligera de manejar.

Según señalaron fuentes de Panasonic, «este producto es el resultado de tres años de investigación y aplicación de técnicas de miniaturización, que reafirman el compromiso de Panasonic con el formato VHS». El producto está claramente dirigido hacia un usuario no profesional, por sus características físicas y su fácil manejo.

La videocámara utiliza cintas con capacidad de grabación de hasta 90 minutos y incorpora una nueva modalidad de lentes, las llamadas asfé-

ricas compactas, así como un sensor CCD de alta sensibilidad que mejora la calidad de la imagen.

El estabilizador electrónico de imagen analiza digitalmente las instantáneas captadas, selecciona las que son válidas y desecha las que no lo son, al tiempo que amplía la imagen para que ésta cubra totalmente la pantalla. Por último, la cámara incorpora enfoque automático en dos segundos, desecha las imágenes que no deben ser enfocadas y permite la reproducción, normal, secuencial y fotográfica. En el acto de presentación se hizo una demostración de las posibilidades de la cámara.

CITROËN C-25

Hasta 200.000 ptas. de ahorro.

CITROËN C-15

El negocio más rentable.

Citroën presenta la fórmula ideal para hacer su negocio más rentable: los vehículos industriales Citroën. Por sus motores robustos, potentes, y fiables. Por su equipamiento excepcional, similar al de un vehículo turismo.

Por la gran variedad de versiones disponibles.

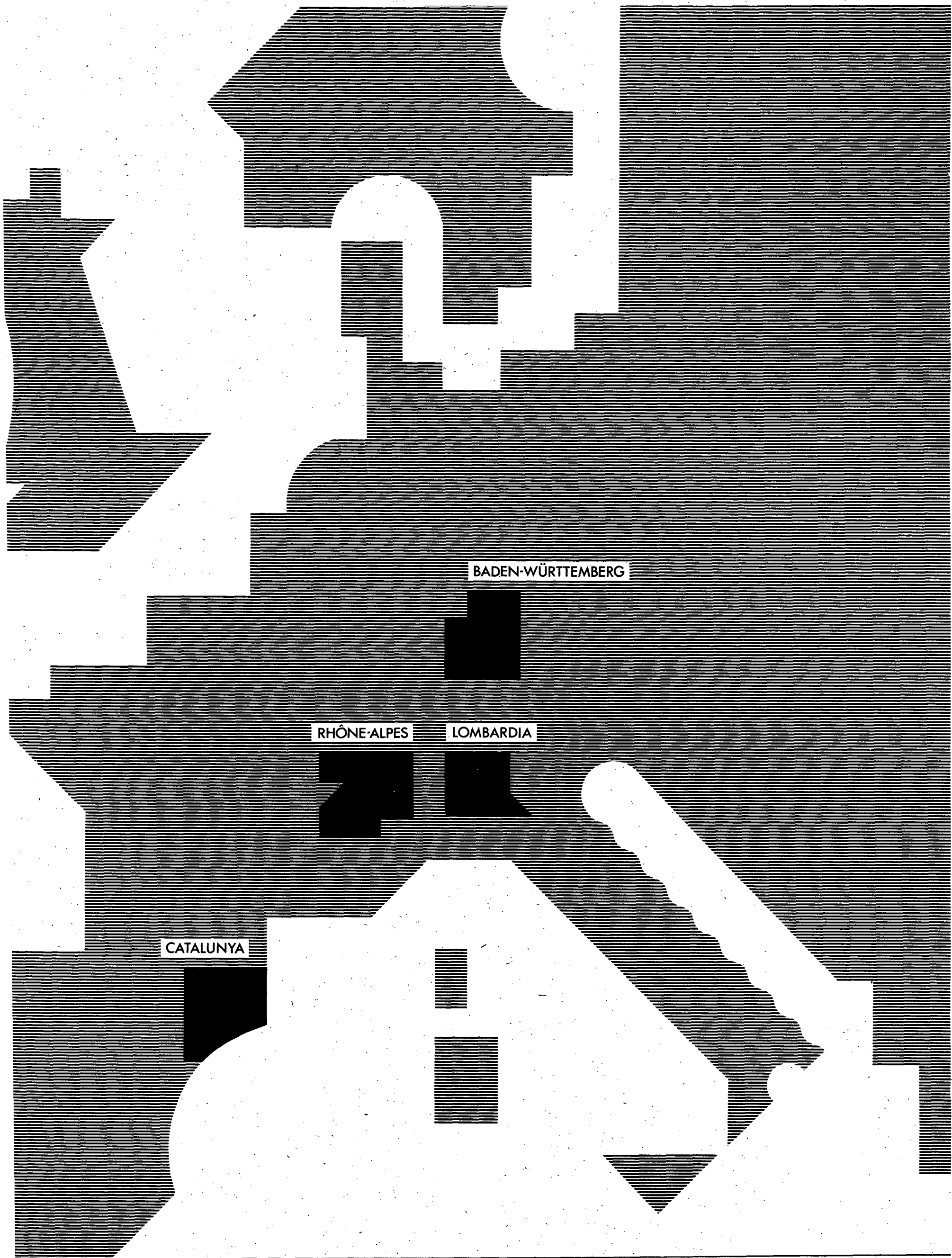
Y porque este mes Citroën le propone un negocio cuya rentabilidad salta a la vista: una oferta de ahorro de 55.000 a 200.000 Pesetas.

Haga su negocio este mes con los vehículos industriales Citroën y comprobará que los beneficios empiezan con una buena compra.

Red de Concesionarios Citroën

OFERTA VALIDA PARA PEDIDOS DE VEHICULOS EN STOCK EN PENINSULA Y BALEARES. NO ACUMULABLE A OTRAS OFERTAS PROMOCIONALES.

**EMPRESA DE SERVEIS
SELECCIONA
VENEDORS/ES
ZONA GARROTXA**

Es requereix:

- Parlar català
- Edat de 20 a 25 anys.
- Dedicació exclusiva.
- Cotxe propi.
- Bona formació o experiència en camp comercial.
- Residir a Olot o comarca.

S'ofereix:

- Formació complementària a càrrec de l'empresa.
- Setmana laboral de cinc dies.
- Remuneració mínima garantida, més elevades comissions.

Adreceu currículum vitae a l'atenció del sr. Martí. C/ Barcelona, 29
17001 Girona. Referència: venedors. Tel. 47 62 77 / 47 62 78.

**IMPORTANT EMPRESA DE SERVEIS
NECESSITA
REPARTIDOR
AMB MOTO
PER PLATJA D'ARO**

Truqueu al tel. 47 62 77
i demaneu pel Sr. Enric,
de 8 a 15 h.

**Empresa ram
d'automoció
Zona Girona
Manca Jove**

16-18 anys, per magatzem de recanvis, amb permís de moto. Bona retribució i possibilitats de promoció dins l'empresa.

**Interessats concerteu
entrevista al tel. 20 78 02**

BANCA CATALANA

Incorporaria per assumir a curt terme funcions de responsabilitat com a Executiu de comptes, Analista d'inversions, Gestió d'empreses, Direcció d'oficines, Gestió de productes Merchant-Bank, etc.

LLICENCIATS

(ESADE, IESE, Econòmiques, Empresarials, Dret, Enginyeria, etc.)

S'ofereixen àmplies expectatives de desenvolupar una carrera professional en el sector financer, per pertànyer a un Grup Bancari de primer ordre.

- Edat no superior a 27 anys.
- Servei Militar complert o exempció definitiva.
- No cal una experiència professional prèvia, ja que en la primera fase rebran la formació necessària per part de la mateixa Empresa.
- Es valoraran currículum acadèmic, coneixements d'idiomes, mobilitat geogràfica i capacitat per a assumir responsabilitats directives.
- Retribució ajustada a les característiques de cada candidat.
- Es garanteix la màxima discreció.

Trameteu currículum escrit a mà, expedient acadèmic i fotografia recent a BANCA CATALANA, Direcció RR.HH., Edifici Banca, Avgda. Diagonal núm. 662, 08034 Barcelona.

**Es necessiten
CONDUCTORS
PER A AUTOCARS**

☎ 20 48 68

VENEDOR PER A BOTIGA DE MOBLES

MOBILIA (Sarrià de Ter-Girona) necessita venedor amb experiència en venda al públic de mobles per a la llar, oficina, cuina o similars.

*Sou fix més comissions.
Persona activa amb ganes de prosperar*

Concerteu entrevista al tel. 21 95 00

AJUNTAMENT DE PALAFRUGELL

**NECESSITA PER AQUEST ESTIU
(JULIOL I AGOST)**

- 14 monitors de lleure (jornada completa)
- 3 monitors de lleure (mitja jornada)
- 4 monitors d'educació especialitzada (jornada completa)
- 1 educador especialitzat (jornada completa)
- 2 monitors de natació

Requisits:

Monitors de lleure amb titulació oficial de la Generalitat o en tràmit i monitors de natació o entrenadors nacionals de natació o socorristes. Es valorarà l'experiència en el lleure.

Interessats:

Els interessats podreu presentar les sol·licituds juntament amb el seu currículum vitae i titulació exigida en el Registre General d'aquest ajuntament fins al proper dia 9 de juny de 1990, a l'una del migdia.

Palafrugell, 24 de maig del 1990

L'alcalde,
Lluís Medir Huerta

SE NECESITA encargada para pub, de 17-25 años, trabajo fijo todo el año o temporada. Tel. 83 09 61.

L'EMPRESA BONAL selecciona auxiliar administratiu-va. Telèfon 20 51 96.

ES NECESITA ajudant/a de cuina avançat, feina fixa, diumenge festa. Tel. 20 14 30.

CONGELATS SALMA, S.L. necessita repartidor carnet 1a. Tels. 49 20 04 - 23 61 80.

OPORTUNIDAD para personas activas como Ud., que deseen aumentar sus ingresos a tiempo libre, producto con garantía, sin limite de tiempo. Solicitar entrevista. Tel. 24 31 61.

ES NECESITA viatjant/a de Girona o rodalies, per a ram alimentació, edat a partir de 20 anys, incorporació immediata. Interessats truqueu al tel. 22 14 77 vespres de 8 a 10.

RESTAURANT necessita sra. ajudant de cuina. Feina tot l'any. Residència a l'Escala o rodalies. Truqueu al tel. 10 32 37, a partir 7 tarda.

URGEN chicos para almacén de productos congelados y helados. Tel. 20 67 13.

ES NECESITA cambrer/a, bones referències, parlar català, feina tot l'any, retribucions segons aptituds. Trucar al tel. 21 36 84.

ES NECESITA oficials carnisers, salari a convenir, possibles comissions sobre vendes, segons vàlua. Feina tot l'any. Màxima discreció. Tel. 23 86 10 - 21 15 01.

LLICENCIADA en veterinària busca feina. Interessats truqueu al tel. 22 13 77 (contestador automàtic).

4 EMPLEADOS/AS (18-25 años). Contrato de trabajo de 6 meses. Seg. Soc., régimen general. 98.000 PTA mes, más extras. Interesados, presentarse mañana lunes en Hotel Ultònia, Av. Jaume I, n° 22, de 10'30 a 13 y de 16'30 a 19 h. Sr. Fonts.

POR NUEVA APERTURA y en colaboración con multinacional necesario 3 personas de negocio muy relacionadas. España, Platja d'Aro, Palamós, Roses, Girona, Barcelona, Francia, Italia, Alemania. Concertar entrevista Srta. Socias. Tel. 61 15 83.

OF. 1ª MAQUINISTA poliuretano. Se requiere experiencia de 5 años para trabajar en máquina de proyectar poliuretano en obras de Barcelona y fuera provincia. Concertar entrevista tel. (93) 411 08 77 y (93) 411 11 27.

ATENCIÓN. Si tiene de 25 a 40 años y se considera buen vendedor/a o cree que tiene dotes para serlo, con buena presencia, nivel cultural medio, facilidad de palabra y coche, llámenos. El trabajo consiste en hacer 8 visitas diarias, previamente concertadas por la empresa. Ofrecemos sueldo fijo, S.S. y comisiones. Para concertar entrevista llamar al (972) 21 70 41.

POR NUEVA APERTURA necesitamos 7 personas para Palamós, 3 Platja d'Aro, 5 Sant Feliu, 8 Girona, 5 Figueres, relacionadas con ventas y representaciones. Tel. 61 15 83.

**IMPORTANT EMPRESA DE SERVEIS
DE GIRONA
necessita**

MAQUETISTA

per al departament de disseny

ES REQUEREIX:

- Nocions d'impremta i de disseny.
- Horari: de 4 a 10 tarda (aprox.).

S'OFEREIX:

- Sou a convenir.
- Incorporació immediata.

**Interessats truqueu al telèfon 47 62 77
i demaneu per Lluïsa (matins, de 9 a 4).**

SALT-NET, S.A.

necessita
aux. administrativo/a
con informática a nivel usuario.

Interesados/as, llamar
horas de oficina, tel. 23 12 13
Srta. Isabel.

**DELEGADOS
COMERCIALES
para la provincia**

Artículo en exclusiva. Enormes ingresos (30%).

Enviar urgente currículum con fotografía reciente (imprescindible) al apartado de correos 383 de Zaragoza. Indicando ref.: GE.

**EMPRESA DE
ALIMENTACIÓN
PRECISA
VENDEDOR**

- Artículo de mucha rotación
- Introducido en el ramo de la alimentación
- Para Girona y provincia

**Interesados, escribir a
SBSA,
Apartado correos 247
08700 Igualada (Barna)**

EMPRESA RAM D'AUTOMOCIÓ ZONA FIGUERES

necessita persona, S.M.C., amb carnet de 2ª, per a treball a magatzem i repartiment amb furgoneta. Bona retribució i possibilitats de promoció dins l'empresa. **Interessats, concerteu entrevista al tel. 50 26 91**

LA VALL D'EN BAS a 10 Km de Olot (Girona)

Finca forestal y de pastos de 300 Ha, atravesada en 5 Km por la cra. de Olot a Torelló con varias masías y fuentes con agua abundante.

Tel. 61 08 76 - 20 83 30

RENAULT Ocasio

Concessionari ENRIQUE JUANOLA S.A.
C/ Vilallonga, 59
17600 FIGUERES - Girona
Tels. 50 01 54 - 50 09 62

Renault 18 GTS	GR-F	any 79
Renault 11 TSE 5 p.	GE-S	any 83
Ford Fiesta 1.1	GE-Y	any 87
Austin Metro 1.3 XF	GE-W	any 86
Renault 11 GTX 3 p.	GE-X	any 86
Expres Diesel	GE-W	any 86
Talbot Samba	GE-P	any 82
Renault 5 TS	GE-J	any 78
Renault 21 GTS	GE-AB	any 88
Seat Panda 45	B-EJ	any 80
Citroën BX 14E	GE-AD	any 83
Peugeot 205 1.6 GTX	Z-W	any 86
Trafic 1.000 C-6	GE-AC	any 88
Panda 45	GE-W	any 86

Totalment revisats. Condicions a convenir. Amb i sense entrada. Fins a 4 anys.

SEAT Sistema vehiculo de ocasion

VEHÍCULOS DE SELECCIÓN

- Seat Panda 40, GE-Y, any 87
- VW Polo C, GE-Y, any 87
- Seat Ibiza 1.2 GL, B-GP, any 85
- VW Passat 1.8 CL, GE-U, any 85
- Opel Kadett 1.8 GSI, GE-V, any 85
- VW Santana GX5, GE-V, any 85
- Seat Marbella L, GE-Y, any 87
- VW Polo Classic C, GE-W, any 86
- Opel Kadett 1.3, GE-P, any 83
- Seat Ibiza 1.2 GL 5 p., B-HU, any 87
- Super 5 GT Turbo, GE-W, any 86
- Citroën CX2.5 TRD Turbo, GE-S, any 83.

AUTOMOVILES Y SUMINISTROS. S.A.
Ctra. Sta. Coloma, s/n - Tel. 24 12 11
P. Olot (esquina c/ Agudes) - Tel. 23 74 11

PROAUTO
Ctra. Barcelona - Tel. 20 31 50 - GIRONA

BUSQUEU, COMPAREU I A AUTO JULI IMPORT COMPAREU

AUTO JULI IMPORT

Ctra. Barcelona, 475 (davant l'Avellaneda)
Tels. 22 21 27 - 22 04 46

- Audi 80 negre metallitzat, llantes alumini, sostre.
- Ford Fiesta 30.000 km.
- Mercedes 190 D 2.5 blau.
- VW escarabat en perfecte estat, revisat.
- VW Golf GTI mod. nou, llantes, com nou.
- Chevrolet Camaro Verineta, 5.7 l., v-8, tots els extrems.
- Boogie Ruskla classic, Cabrio.
- Volkswagen Golf GTI, 16 vàlvules, llantes, sostre, suspensió dura i estereo.

OFERTA DE LA SETMANA:

- Audi 80 mod. nou, vidres color, sostre, 2 posicions, estereo, 1.750.000.
- Mercedes Benz 300 D. Plata metallitzat. GE-Z. 1.200.000.
- Renault 18 verd metal. A.C. Vidres electrics. 350.000.
- Moto Yamaha RD 350 preparada competició.

PER QUÈ ESPERA LA MATRÍCULA VERDA? AMB AUTO JULI IMPORT, TINDRÀ LA MATRÍCULA BLANCA AL MOMENT.

LOCAL COMERCIAL EN VENDA

Òptima situació
600 m2 + gran terrassa
20 m de façana
Facilitats de pagament
Raó: PROGRUP
Tels. 21 15 12 - 20 89 62

ES COMPREN CASES

A la zona del Barri Vell de Girona. Comprés des de la Rambla fins pl. Sant Domènec. No importa que estiguin ocupades per llogaters.

Raó: Tel. 20 88 98. Srta. Dolors

SOLAR EN VENTA

Urbanización Mas Grau
Fachada Cra. Creu de Palau
Tel. 20 43 30

ES VEN NAU INDUSTRIAL EN FUNCIONAMENT AL POLÍGON INDUSTRIAL DE RIUDELLOTS DE LA SELVA

1.008 m2 útils més 1.049 m2 de terreny. Despatxos construïts amb aire condicionat, detector de fums i portes de seguretat.

Raó: PROGRUP
Tels. 20 89 62 / 21 15 12

VIURE A GIRONA... VEIENT GIRONA

12 HABITATGES
21 HABITATGES UNIFAMILIARS D'ALT STANDING, AMB DUES PLACES PÀRKING, JARDÍ I PISCINA COMUNITÀRIA

MONTJUÏC PRESTIGI
TOT AVANTATGES

HORARI D'OFICINA DE 16 A 20 H (dissabtes); diumenges, horari concertat.

Superfícies que van des de 160 a 300 m2. MÀXIMA QUALITAT DE VIDA A MONTJUÏC PRESTIGI al carrer Torre Sant Lluís (Parc de Montjuïc)

PROGESA, Sociedad de Gestión, S.A. - Camp d'Or, núm. 4, baixos dreta. Muntjuïc - 17007 Girona - Tel. 21 53 11

BUSCAMOS LOCALES COMERCIALES

en poblaciones de toda Catalunya de más de 2.000 habitantes

- Superficie entre 70 y 250 m2
- Nos hacemos cargo del personal en plantilla
- Excelentes condiciones

Dirigirse a SCHLECKER, S.A.
Polígono Industrial Francolí. Parcela 27. Nave 6
43006 TARRAGONA

¡DECIDASE A VIVIR MEJOR!

Residencial Fontajau-Girona

CASAS UNIFAMILIARES

4 dormitorios. Cocina equipada. Baño completo y aseo. Calefacción individual. Garaje. Jardín.

Información y venta en el mismo

RESIDENCIAL FONTAJAU

Avda. L'Amical Mauthausen. GIRONA.

Viernes y sábados de 10 a 2 y de 4 a 8. Domingos de 11 a 2.

Passeig de Manuel Girona, 62 - Tel. (93) 204 30 54 - 08034 BARCELONA

ANUNCIS PER CORREU AL

DIARI DE GIRONA

Nom DNI/CIF
Adreça Localitat Telèfon

Amb la TARGETA COMERC

Caixa de Girona

Num. targeta Data caducitat

TEXT DE L'ANUNCI	☐	100 ptes.
	☐	190 ptes.
	☐	300 ptes.
	☐	390 ptes.
	☐	500 ptes.
	☐	590 ptes.
	☐	700 ptes.
	☐	790 ptes.
	☐	
	☐	

Encerclau amb els dies que s'hagi de publicar l'anunci

Horaris d'atenció al públic per a publicitat (també es pot fer per telèfon):

Oficina ctra. Barcelona, 29. Girona - Tel. 20 18 82 / 20 20 42. Dilluns a dissabte, de 8 matí a 8 del vespre.
Administració Fornells. C/ Comerç, s/n. - Tel. 47 62 77 / 78. Dilluns a dissabte, de 8 matí a 10 de la nit.

Els clients disposen d'un servei d'anuncis urgents, fins a les 10 de la nit, (amb un recàrrec del 20% sobre tarifa) per a insercions a publicar en l'edició del dia següent al DIARI DE GIRONA.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
DEL MES

EN EL CAS DE NO FER US DE LA TARGETA COMERC CAIXA DE GIRONA, PODÉU ENVIAR JUNTAMENT AMB EL BUTLLETÍ UN TALEP PER L'IMPORT TOTAL A NOM D'EDITORIAL GIRONINA S.A. SECC. PETITS ANUNCIS. C. BARCELONA Nº 29 - 17001 GIRONA

Véctor®

SERVEIS IMMOBILIARIS

API Nº 275 J. Vilallonga

Cristòfol Grober, 3 – GIRONA
Pujada del Castell, 20 – FIGUERES
Plaça Major, 5 – OLOT

GIRONA
21 91 66

PISOS

- Edificio en construcción c/ Francesc Roger, 95 m2 aprox., totalmente exteriores. Acabados de gran calidad.
- C/ Emili Grahit chafalán c/ Migdia, pisos de primera calidad, 4 hab. dobles, totalmente exteriores, parking opcional.
- C/ Migdia chafalán c/ Tharrats, pisos de 4 y 5 hab., totalmente exteriores, acabados de gran calidad. Parking opcional.
- En zona céntrica de Girona, c/ Ferran Puig-Figuerola, pisos en construcción de 3 o 4 hab., parking opcional.
- Nueva fase de construcción (zona Palau) Av. Lluís Pericot-Caldes de Montbui, pisos de 4 habitaciones.
- C/ Creu, pisos de 4 hab., comedor-estar, cocina-office, baño, aseo y 2 terrazas.
- Cra. Sta. Eugènia nº 107, 4 hab., comedor-estar, cocina-office, baño. Calefacción a gas ciudad.
- (Zona Fontejau) Passeig Xavier Cugat, pisos de 100 m2 más 46 m2 aprox. de terraza. Parking y trastero opcional.
- C/ Lorenzana, nueva promoción (frente colegio), 4 dormitorios. Acabados de calidad y parking opcional.

ÁTICOS

- En zona centro c/ Figuerola, en fase de construcción, 3 hab., 2 terrazas y calefacción a gas ciudad.

ESTUDIOS

- Urb. Sector Güell, 1 o 2 hab., calefacción y parking opcional.
- C/ Francesc Roger, estudios totalmente exteriores. Parking opcional.
- Passeig Xavier Cugat, nueva promoción de estudios, 59 m2, 2 habitaciones, comedor-estar y cocina, opción a parking.
- C/ Migdia, chafalán c/ Creu, 1 habitación, cocina-office, un baño. Acabado gran calidad.

ÁTICOS ESTUDIOS

- C/ Rutlla, 2 habitaciones, baño, terraza 30 m2 aproximadamente, totalmente exterior, ocupación inmediata.
- C/ Lorenzana, nueva promoción (frente colegio), 2 dormitorios. Acabados de calidad y parking opcional.

CASAS UNIFAMILIARES

- En zona Palau, Urb. Mas Barril, 4 habitaciones, comedor-estar, cocina-office y 3 baños. Altillito con terraza y jardín.
- Zona Montjuïc, con 4 hab. dobles, 2 baños y aseo. Jardín individual y garaje para 2 o 3 coches.
- En Fornells, en fase de construcción, de 4 o 5 dormitorios, 2 baños y aseo. Jardín y garaje para 3 coches.
- En Girona 2, totalmente exterior, orientada al sol, con jardín propio de 135 m2 aprox., garaje para 2 coches y trastero. Comedor-estar con chimenea-hogar, habitaciones, baño y aseo, calefacción y acabados de calidad.
- En Bescanó, 4 hab., comedor-estar, cocina, baño y aseo. Garaje para 2 coches y jardín particular.

CASAS

- Urbanización Puigvístós, casa individual con parcela de 400 m2 aproximadamente de terreno, 4, 5 habitaciones, comedor-estar. Cocina-office. 2 baños y aseo totalmente exterior, orientada al sol, garaje para 2 coches y terrazas.

PISOS DE OCASIÓN

- C/ Creu chafalán c/ Príncep, 4 dormitorios, comedor-estar, cocina-office, baño y aseo. Parking opcional.
- Zona centro Girona, c/ Santa Clara, 4 hab., comedor-estar, cocina y baño.
- Zona Montjuïc, 3 o 4 dormitorios, comedor-estar, cocina-office, 2 baños y terraza. Totalmente exterior, orientado al sol y parking.
- Zona Sant Ponç, piso de 3 dormitorios dobles, comedor-estar, cocina-office y baño, en perfecto estado.
- En Bescanó, piso totalmente exterior y orientado al sol, 3 dormitorios dobles, comedor, chimenea-hogar, cocina y baño.
- Cra. Barcelona (Hotel Inmortal), 4 hab., comedor-estar, cocina, baño y aseo.
- Pisos en Salt, 4 dormitorios, comedor-estar, cocina y baño, en perfecto estado.

ÁTICOS DE OCASIÓN

- Ático en Sant Narcís (zona colegio Dominicanas), 3 hab. dobles, 1 sencilla, cocina, comedor, 2 baños completos y 2 terrazas.
- Al Veinat de Salt, c/ Teixidors (chanfrán a 2 calles), ático de 150 m2 más 100 m2 de terraza, 4 dormitorios, cocina, comedor-estar y 2 baños.

CASA DE OCASIÓN

- Casa con terreno particular de planta baja y piso en Riudellots, 4 dormitorios, cocina, comedor, baño y aseo.

OCASIÓN

- Venta de parada en el mercado de la Devesa (c/ Ronda Ferran Puig), totalmente equipada para pollería.

LOCALES EN VENTA

- Local en Sant Narcís, c/ Verge del Remei, de 53 m2 aprox.
- Zona Sant Narcís, de 66 m2 aprox. Acabado con entrega inmediata.

LOCALES

- Zona Eixample, local de 350 m2 aproximadamente más 40 m2 de pl. de parking.
- Av. Montilivi, zona Emili Grahit, locales de diferentes medidas, desde 181 m2. Entrega inmediata.
- Lorenzana (Rutlla/Migdia), nuevo a estrenar, de 178 a 278 m2. Ocupación inmediata.
- Rambla Xavier Cugat (zona Fontejau), locales en varias superficies, 3 fachadas exteriores.
- Rambla Xavier Cugat, planta entresuelo, local apto para despacho de 80 a 248 m2.
- Zona Eixample, c/ Emili Grahit, de 290 m2 aprox.
- Entre c/ Migdia y c/ Tharrats, 350 m2 aprox.
- Zona Palau, de 100 a 460 m2 aprox.
- Centro de Girona, c/ St. Antoni Mª Claret, de 135 m2 + 55 m2 de altillito.
- En Pedret, de 45 m2 aproximadamente.

PARKINGS EN VENTA

- Sant Narcís: c/ Pare Coll, garage cerrado.
- Montjuïc, Camp d'Or.
- C/ Rajolers, chafalán Sant Agustí.
- C/ Emili Grahit.
- C/ Rosselló, 35.
- C/ Montfalgars, lado colegio.
- C/ Creu, chafalán c/ Príncep.
- Cra. Barcelona, parkings en venta, junto Telefónica.

ALQUILERES

- Despachos de 40 m2 en calle Grober.
- Estudio amueblado en el centro de Girona.
- Se traspasa tienda en Galerías Comerciales de Girona.
- Locales comerciales de 95 m2 y 125 m2 en Sta. Eugènia.
- Local comercial Av. Montilivi, 150 m2.

PARKINGS EN ALQUILER

- Edificio Güell (al lado colegio Maristas).
- C/ Emili Grahit (frente cines Catalunya).
- Sant Narcís, garaje cerrado en c/ Rosselló.
- C/ Creu, 3.

TRASPASOS

- Zona céntrica de Olot, se traspasa restaurante en pleno rendimiento, posibilidad de habitaciones.
- Tienda de ropa en galerías Interbutics.
- Carnicería en Mercado Central Girona.

TRASTEROS EN VENTA

- C/ Francisco Artau-Pare Coll.

IMMOBILIARIA
CATALUNYA

J. M. Vilallonga API 236

Pl. Marquès de Camps, 3, 1r.
Tel. 21 97 58 - GIRONA

VENDES

- **ÁTICS**
C/ Sant Francesc
C/ Ramon Sambola
C/ Bernard Boadas
 - **PISOS 4 DORMITORIS**
Creu de Palau
C/ Major de Salt
C/ Barcelona
 - **PISOS 3 DORMITORIS**
C/ Torres i Bages
C/ Ntra. Sra. del Mont
C/ General Mendoza, 120 m2
C/ Lorenzana
C/ Teixidors
C/ Roig i Gelpi
 - **CASES EN CONSTRUCCIÓ**
A Sant Narcís
Celrà
Salt
Palau
Bescanó
Mas Barril
Camallera
 - **PISOS EN CONSTRUCCIÓ**
A Celrà
 - **LOCALS**
C/ Carme, 85 m2.
C/ Castell Solterra, 80 m2
Plaça Llibertat (Salt), 1.000, 500, 250 m2.
C/ Montseny, 170 m2.
S'Agaró, peu carretera 270 m2.
C/ Sta. Eugènia, 140 m2.
C/ Torres i Bages, 300 m2.
A Sant Feliu de Guíxols
C/ Joan Maragall, 200 m2.
C/ Sta. Eugènia, 500 m2.
C/ Joan Maragall, 200 m2.
Travessia de la Creu, 300 m2.
C/ Maluquer Salvador, 110 m2.
(Traspàs).
 - **PARCEL·LES**
La Creu de Palau
Golf Santa Cristina
 - **SOLARS**
Palafrugell, 286 m2, pb + 3p
 - **SANT FELIU DE GUÍXOLS**
Pisos de 3 dormitorios (5.5 milions)
 - **LLORÀ**
Casa amb 1.000 m2 jardí. Calefacció, piscina.
 - **CASES**
Masos de Foixà, 240 m2, 630 jardí
Plaça Alpeloz, Salt, PB + 2PP
La Bisbal, 120 m2 + parking
Mas Barril
La Creueta, 360 m2, 1.800 m2 jardí
S'Agaró, 160 m2. Vista al mar.
- PER GRAN DEMANDA
DELS NOSTRES CLIENTS,
NECESSITEM PISOS**

«VÉCTOR» PUEDE GESTIONAR, PARA SU COMODIDAD, LA VENTA DE SU PISO ACTUAL

20 36 17
20 39 78

API

EN AQUESTA SECCIÓ D'ANUNCIIS CLASSIFICATS NOMÉS TROBARAN PROFESSIONALS DEGUDAMENT QUALIFICATS.
DEMANI LA INTERVENCIÓ D'UN AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIARIA (A.P.I.) ES UNA GARANTIA PER A VOSTE.

FINQUES MONTILIVI
J. REIXACH - API Nº 323
 C/ Emili Grahit, 50
 Tel. 21 41 62 - GIRONA

PISOS VENTA GIRONA
 - C/ Anselm Clavé: 3 hab., baño, todo exterior, calefacción a gas ciudad.
 - C/ Riu Ser: 4 hab., baño, aseo, frente zona verde.
 - C/ Llerca (Migdia): 4 hab., comedor con parquet, 120 m2.
 - Piso en zona Salesianos, 4 hab., terraza, todo exterior, soleado, con extras. Precio interesante.

SANT NARCÍS
 - C/ Santiago Sobrequés. Información telefónicamente.

SALT
 - C/ San Dionisio: 3 hab., 1 baño, todo exterior.
 - C/ Paissos Catalans, 3 hab., 1 baño. Buen precio.

PISOS ALQUILER
 - Piso en Sant Narcís, sin muebles.

CASAS VENTA
 - Palol d'Onyar: 3 hab., baño y garaje para 3 coches.
 - Riudellots: 4 hab., fuego a tierra, garaje para 3 coches, con 1.500 m2 terreno.

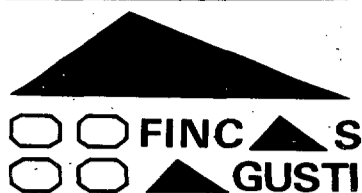
VIARIOS
 - Terreno con masia, cra. de Banyoles, a buen precio.
 - Girona: local de alquiler de 75 m2 como almacén.
 - Salt: parking en trav. Sta. Eugènia.
 - Salt: local comercial de 244 m2.
 - Girona: Subida St. Fèlix, local de 45 m2 con altíllio.
 - St. Feliu de Guíxols: local de 90 y 180 m2 (esquina).
 - Caldes de Malavella: parcela de 900 m2.
 - Girona: librería en venta, con pleno rendimiento.
 - Bar Restaurante en venta, c/ Migdia.

Finques Colomà

TRANSACCIÓ IMMOBILIÀRIA
API Nº 186
 C/ Fontanilles 5, àtic, 3a.
 Tel. 21 69 76 - GIRONA

BESCANÓ. Masia per restaurar amb molt de caràcter, totalment de pedra, 16 ha de terreny.
VIDRERES. Masia restaurada de pedra, 5 ha de terreny.
CALDES DE MALAVELLA. Masia habitable, molt bon accés, 2 ha de terreny.
LLAGOSTERA. Finca de 1/2 ha, amb masia restaurada, gran panoràmica.
SANT ANDREU DE SALOU. Gran finca de cultiu de 30 vessanes amb masia per restaurar.
FRANCIAC. Masia restaurada amb 6 ha de terreny.
CASSÀ DE LA SELVA. Masia per restaurar amb moltes possibilitats, ideal caps de setmana.
SILS: Diverses masies i cases de poble per restaurar, amb terreny.
MEDINYÀ. Gran finca amb 10.000 m2 de terreny, amb xalet de 170 m2.
XALET A 10 KM GIRONA. Gran categoria, amb parcel·la de 400 m2.
VENEM PIS A SALT de tres habitacions.
PIS A PALAU de 140 m2, amb parking opcional.
PIS A PALAMÓS de 90 m2, moblat.
PIS A L'ESTARTIT de 75 m2 primera línia.
VENEM ÀTIC a Torre Güell, amb parking.
LLOGUEM locals a 2 Km de Girona, de 350 a 700 m2.
SANT MARTÍ DE LLÈMENA. Xalet de 140 m2 de superfície amb parcel·la de 2.500 m2.
CARTELLÀ, venem casa amb terreny.
A 12 KM DE GIRONA. Finca rústica de 15.000 m2 amb xalet.
VENEM GRANJA amb una capacitat de 300-600 porcs amb dues hectàrees de terreny de regadiu.
NAUS INDUSTRIALS: CRA. DE GIRONA A SANT FELIU, DE 600 a 1.000 m2, HIPOTECA CONCEDIDA. BON PREU. 7'5 m D'ALÇADA, ENTRADA CAMIONS 5x5 PREPARADES PER A GRUA

API Nº 147
 Tel. 20 87 76 - GIRONA
 Pl. Marquès de Camps, 15

- Piso planta baja venta Anglès zona antiga, 2 hab., cocina, comedor, aseo, 2.100.000.
- Piso venta Salt, c/ Esteban Vila, 3 hab., cocina, comedor, baño, terraza, 4.400.000.
- Local venta Girona, c/ St. Ignasi, superficie 190 m2.
- Local venta o alquiler en Girona, barrio de Montilivi.
- Casa venta Salt, 3 hab., cocina, comedor, baño, jardín de 75 m2. 7.800.000.
- Local pescadería en Salt, venta o alquiler, c/ Teixidors, superficie 40 m2.
- Piso venta Girona, c/ Bonastruc de Porta, 4 hab., cocina, comedor, 2 baños, terraza, en perfecto estado y muy soleado. Opción parking.
- Piso Salt, c/ Torres i Bages, 4 hab., cocina, comedor, baño, 6.300.000.
- Despachos en alquiler en Girona a partir de 35.000 mes.
- Parcela venta en Anglès, 690 m2 de superficie. 4.200.000.
- Piso venta Anglès, c/ Triasa, 3 hab., cocina, comedor, baño, trastero. 4.200.000.
- Casa venta Empúria-brava, 3 hab., cocina, 2 baños, comedor, superf. 110 m2. 8.500.000.
- Casa venta Anglès, dos plantas, jardín, 5.800.000.
- Piso venta Osor, c/ Mayor, falta terminar interiores. 3.700.000.
- Piso venta Palafrugell, 4 hab., ccina, comedor-estar, 2 baños, 2 terrazas, 6.825.000.
- Restaurante Pineda de Mar, primera línea de playa, capacidad para 100 personas más o menos.

URGEN PISOS, CASAS, LOCALES, FINCAS Y TERRENOS PARA NUESTROS CLIENTES LLAMENOS INMEDIATAMENTE Y LE VISITAREMOS

FINQUES CÀNOVAS

Pça. Diputació, 2 | Tel. 20 26 00
GIRONA A.P.I.

FORNELLS DE LA SELVA, UN NOU ESTIL DE VIDA. HO ESTEM FENT PER A VOSTÈ

- CASES UNIFAMILIARS AÏLLADES EN VENDA.
- SITUADES AL CENTRE DEL POBLE. PARCEL·LES DE 500 m2 APROX. SUP. CONSTRUÏDA: 180 a 190 m2. 4 DORMITORIS, ARMARIS ENCASTATS, TRASTER, PORXO, TERRASSES. 2 BANYS COMPLETS I LAVABO. MENJADOR-ESTAR, INSTAL·LACIÓ PER A XEMENEIA. CUINAMENJADOR EQUIPADA. CALEFACCIÓ AMB GAS PROPÀ. CRISTALLERIA INSONORITZADA. FUSTERIA INTERIOR NOBLE 1a. QUALITAT. FUSTERIA EXTERIOR ALUMINI BLANC. GARATGE PER A DOS COTXES. FAÇANES OBRA VISTA I PEDRA NATURAL.

INFORMACIÓ OBRA:
 DILLUNS A DISSABTES: 10 a 13'30 i 16 a 18
 DIUMENGE: 10 a 12

PISOS I ÀTICS EN VENDA

SANT NARCÍS:
 C/ Oviedo, c/ Santander, av. Park Central. Superfície útil 110 a 120 m2. 4 habitacions, 2 banys, menjador-sala d'estar, terrassa (instal·lació per a xemeneia), cuina equipada, menjador, calefacció individual a gas ciutat, cristalleria insonoritzada, parking opcional.

GIRONA: C/ CREU-RUTLLA
 Superfície 100 m2, 4 habitacions, 1 bany, 1 lavabo, menjador-sala d'estar, cuina, rebost, terrassa, calefacció a gas, parking.

MAS GRAU - PALAU
 En venda, cases de 160 i 190 m2 útils, 4 hab., 1 bany, 1 lavabo, calefacció a gas ciutat, porxo, garatge i gran soterrani.

SALT. Casa en venda 280 m2, 5 habitacions, 2 banys, menjador-estar, llar de foc, terrassa, traster, garatge, jardí 200 m2.

PIS EN VENDA C/ JOAN MARAGALL
 Superfície 150 m2, 4 habitacions, 2 banys, 1 lavabo, calefacció a gas, gran terrassa, parquet, parking, màxima qualitat.

PIS VENDA CREU DE PALAU
 Superfície 130 m2, 4 habitacions, 1 bany, 1 lavabo, calefacció, traster, parking 2 cotxes.

PIS VENDA PL. STA. EUGÈNIA-AGUDES:
 Superfície 105 m2, 4 habitacions, 1 bany, 1 lavabo, calefacció a gas.

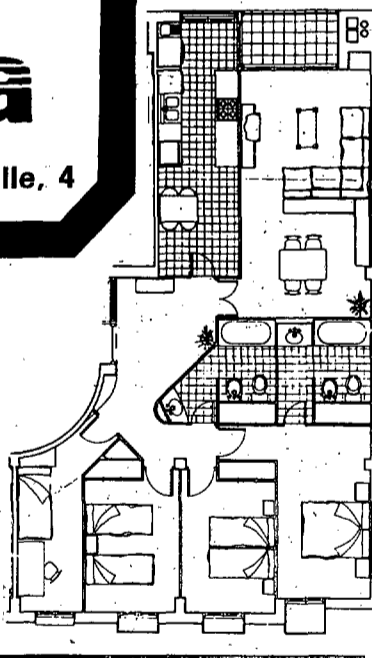
ÀTIC EN VENDA SANT NARCÍS:
 Superfície 70 m2 + 22 m2 terrassa, 2 habitacions, 1 bany, calefacció a gas, amb parking.

LOCALS EN VENDA
 C/ BERN - PLAÇA CATALUNYA, 265 m2.
 C/ MARQUÈS CALDES MONTBUI, 250 m2.

LOCALS EN TRASPAS
 AVINGUDA SANT FRANCESC, 40 m2 baixos + 40 m2 altell.
 MOLT CÈNTRIC, 100 m2 baixos + 60 m2 altell.
 AV. JAUME I, 370 m2.
 STA. CLARA, 60 m2 baixos + 20 m2 altell.
 PL. POETA MARQUINA, 260 m2.

fin casa
 A.P.I. - A. Ravell
 C/ St. Joan Bta. La Salle, 4

PROMOCIÓ SANT IGNASI
 Pròxima construcció. Edifici de 6 vecinos. (Zona Hipercor) Locales comercials. 240 m2

PROMOCIÓ ONYAR

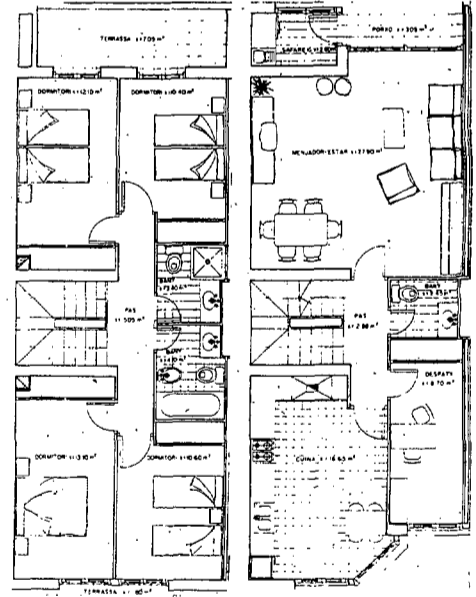
PISOS 70 m2 2 DORM.
 LOCAL COMER. 80 m2

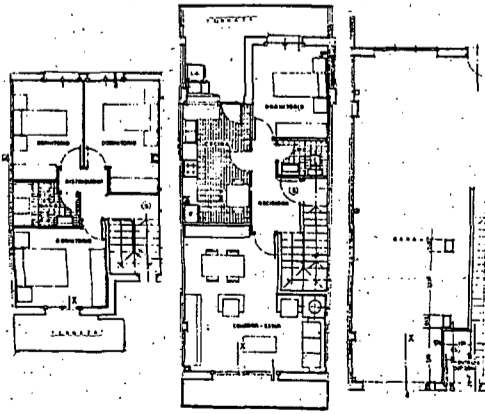
*** INFORMESE ***
 C/ St. Joan Bta. La Salle, 4
 Tel. 21 24 99
 Fax 22 07 10

STA. EUGÈNIA

Pròxima construcció cases adosades, 243 m2.

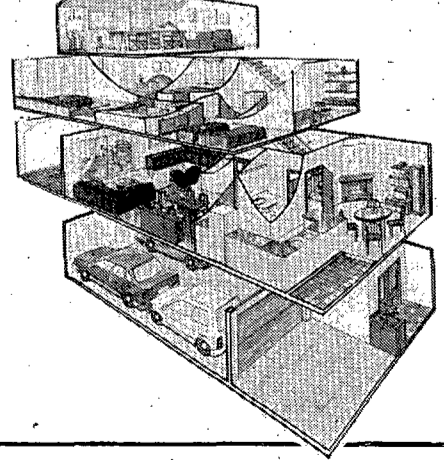

SANT NARCÍS
 Casas adosades, con local comercial de 102 m2 aprox.

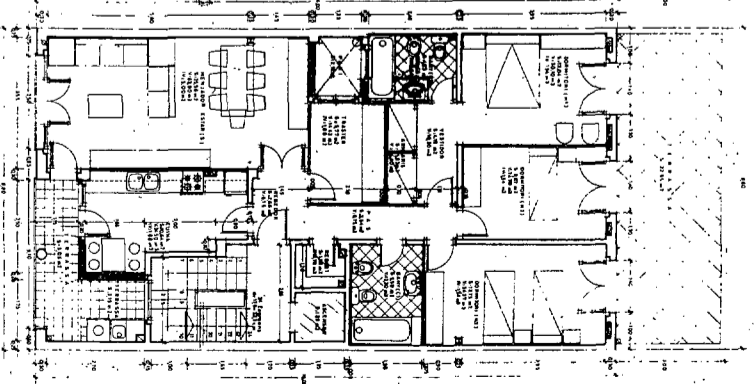
PROMOCIÓ PUIG D'AGUILAS

Casas adosades - Sup. 185 m2 aprox.

PROMOCIÓ MARGARIT

Pròxima construcció - Viviendas de 3 y 4 dormitorios - Local comercial de 130 m2 aprox.

20 36 17
 20 39 78

EN AQUESTA SECCIÓ D'ANUNCIOS CLASSIFICATS NÓMÉS TROBARAN PROFESSIONALS DEGUDAMENT QUALIFICATS. DEMANI LA INTERVENCIÓ D'UN AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA (A.P.I.) ÉS UNA GARANTIA PER A VOSTÈ.

A L'ESCALA COSTA BRAVA

ABANS DE COMPRAR,
COMPROVI
LA DIFERÈNCIA

SERVEI, SEGURETAT,
QUALITAT, PREU.

OPORTUNIDAD CONSTRUCTOR
VENDE: Torre 2 hab., comedor, cocina, baño, terraza, jardí i piscina. 7.500.000 PTA. Llaves 1-6-90.

OCASIÓ: Apartamento 2 hab., comedor, cocina, baño ind., terraza. Vista al mar. Amueblado. Piscina y tenis. 6.300.000 PTA.

URGE VENDER: Apartamento 1 hab., comedor, cocina ind., baño, terraza. Vista al mar, sólo 50 m. playa. 5.100.000 PTA.

TORRE 3 HABITACIONES: comedor, cocina ind., baño, aseo, garaje, 3 terrazas, jardí i piscina. 10.500.000 PTA.

alfons marti API

C/ del Puig, núm. 3 (al costat del Super Stel)
17130 L'ESCALA Tel. 10 34 13

FINQUES ROVIOLA

API Nº 254

Compra-venda-administració

St. Antoni Ma. Claret, 7
Tel. 20 41 61

EN C/ SANT AGUSTÍ, pisos de nueva construcción en venta. De 4 dormit., salón-comedor preparados para instalar chimenea, 2 baños, cocina-office. Muy soleados. Acabados de calidad. Facilidades para su financiación.

ÁTICO en venta, zona Palau. De 4 dormitorios, baño y aseo. Con terraza de 100 m2 aprox. Facilidades de pago.

EN GIRONA, piso muy céntrico en venta. De 4 dormitorios, 2 baños, calefacción a gas ciudad. Facilidades.

EN GIRONA, piso antiguo en venta. De 90 m2. Ideal para despachos u oficinas.

EN SANT NARCÍS, piso semi-nuevo en venta. De 4 dormitorios, con baño y aseo, calefacción a gas. Todo exterior.

EN L'ESCALA, casas apareadas en venta. De 2 plantas vivienda. Con garage y jardí. Nuevas a estrenar.

EN GIRONA-2, casas unifamiliares en venta. De nueva construcción. Con 2 plantas vivienda, garage y jardí. Facilidades para su financiación.

LOCAL EN VENTA, en Palau. De 195 m2. Totalmente terminado. Con instalaciones completas.

DESPACHOS EN ALQUILER diferentes zonas.

PROGRUP

Jordi Vidal i Boris
ADMINISTRADOR DE FINQUES
A.P.I.

Avda. Sant Francesc, 1-2
Tel. 21 15 12 / 20 89 62

LOCALS EN VENDA

- Bar restaurant Capmany.
- Despatx molt céntric.
- Rda. Ferran Puig.
- Parades al mercat de la Devesa.
- Parades al mercat de Salt (carnisseria).
- C/ Oliva i Prat.
- Cra. Barcelona.
- C/ Migdia.
- C/ Major de Salt.
- C/ Pare Claret.
- C/ Monturiol (Sant Narcís)
- C/ Pius XII (Salt).
- Pont Major.
- Locals molt cèntrics.
- C/ Grober.
- C/ Pere Compte.
- A Palafrugell.

PARKINGS

- Zona Creu.
- Cra. Barcelona.
- Av. Montilivi.
- C/ Sta. Clara (motos).
- C/ Carme.

NAUS INDUSTRIALS

- Girona II.
- Girona.
- Sarrià.
- Riudellots.
- Salt.

* Demaneu-nos informació de pisos i cases d'ocasió, noves promocions, parcel·les, etc.

* Necessitem pisos de lloguer per als nostres clients.

mestral FINQUES

E. Viñas - A.P.I. nº 345

C/ Migdia, 40, 1r. 1a. - GIRONA - Telèfon 21 81 33

NOVA PROMOCIÓ DE PISOS
AL C/ TORRES i BAGES DE SALT. 3 hab., 1 bany, 1 lav., pàrking opcional. Facilitats de pagament.

CASES

«Mas Barril» Palau, casa de 5 hab., 3 banys, 250 m2 construïts, parcel·la de 1.300 m2 o 600 m2.
«Mas Grau», 6 hab., 3 banys, garatge, 400 m2 de parcel·la.
Fornells, 4 hab., garatge, 620 m2 de parcel·la.
St. Feliu de Guíxols, 4 hab., 2 banys; garatge, mobles.
Canet d'Adri, 700 m2 de terreny.

PISOS EN VENDA

Àtic al c/ Creu, 4 hab., 2 banys.
Àtic al c/ Lorenzana, 2 hab. i pàrking.
Pisos al c/ Migdia, 4 hab., acabats de qualitat.
C/ Miquel de Palol (Salt), 4 hab.
C/ Empúries (Sant Narcís), 3 hab.
Estudis d'1 hab.
Pont Major, 4 hab.
C/ Major de Salt, 3 hab.

Estudi al c/ Rutlla, 2 hab.
Estudi al c/ Sant Agustí.
Creu de Palau, 4 hab., 134 m2 pàrking.
Local, pis, jardí zona St. Josep.
Pis a Sarrià de Ter, 3 habitacions.

PISOS DE LLOGUER

Dúplex St. Antoni de Calonge.
Pis a cra. Barcelona, 4 hab.

LOCALS DE LLOGUER

Salt, Països Catalans, 480 m2.
Despatx c/ Rutlla-Creu, 50 m2.
Despatx a Salt, 50 m2.
Local a Bescanó, 150 m2.
C/ Salle-Migdia, 55 m2.
Local 14 m2, Vista Alegre.

LOCALS EN VENDA

St. Ignasi, 90 m2.
Entresol a Sant Narcís, 116 m2.
C/ Montsalvatge, Salt, 100 m2.
Solar a Bescanó de 43 m2, edificable 100 m2.
Banyoles, 18 m2 i 20 m2 de garatge.
C/ La Salle-Migdia, 38 m2.
Parcel·les a Mas Barril, 600 m2.

**SI VOL VENDRE, TRASPASSAR O LLOGAR EL SEU PIS,
CASA O LOCAL, TRUQUI AL 21 81 33.**

NOVES PROMOCIONS

- **ATENCIÓ INVERSIONISTES,** estudis cèntrics de 73 m2, 2 habitacions, armaris empotrats, ascensor, calefacció, bany, cuina, menjador-estar, safareig i terrassa.
- **Perelló (Vilablareix),** cases unifamiliares de 120 m2, garatge (4 cotxes), jardí, terrassa, menjador-sala d'estar, cuina-office amb llar de foc, bany-lavabo, 4 habitacions, terrasses: annex.
- **Urb. Paratge St. Jordi,** magnífic xalet de 180 m2, acabats de qualitat.

PISOS D'OCASIÓ

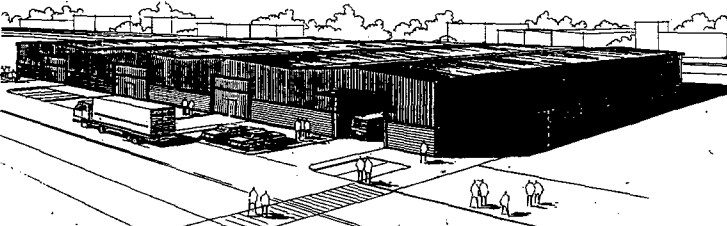
- **Cra. Barcelona,** magnífic pis davant de l'hipercor. Molt assolellat.
- **Av. Sant Narcís,** 4 dormitoris, bany i lavabo, calefacció. Ideal inversionistes.
- **Palol d'Onyar,** àtic de 120 m2 amb garatge i traster, molt assolellat.
- **St. Joan Bta. la Salle,** pis de 180 m2, ideal família nombrosa o despatxos. 2 pàrkings.
- **Creu de Palau,** pis de 4 dormitoris, bany, lavabo. Molt assolellat. Pàrking.
- **Plaça Santa Eugènia (plaça del Vaixell),** pis de 4 hab., magnífica cuina, molt assolellat. Calefacció.
- **Travessera Santa Eugènia,** 3 hab., bany, ascensor, calefacció i pàrking.
- **C/ Orient,** pis de 4 hab., bany, ascensor.
- **C/ Montseny,** pis de 120 m2, ideal inversionistes. 4 habitacions, ascensor.
- **C/ Major de Salt,** pis de 120 m2, 4 hab., bany i lavabo, ascensor, calefacció, molt assolellat.

CASES D'OCASIÓ

- **Casa a Roses,** centre poble, casa de pedra restaurada.
- **Casa unifamiliar a Montjuic,** 3 banys, 4 dormitoris, gas ciutat, calefacció, pàrking, i piscina comunitària.
- **Casa a Estanyol,** a la urb. Mas Lluñés, amb terreny de 800 m2 i piscina. Terrassa, garatge, saló menjador amb xemeneia-llar, cuina equipada, 4 hab., barbacoa.
- **Riudellots de la Selva - urb. El Regàs,** parcel·la de 1.600 m2 amb casa de 200 m2 construïts.

ATENCIÓ INDUSTRIALS

POLÍGON DE RIUDELLOTS DE LA SELVA
Sortida 8 Autopista A-7, costat Aeroport
Costa Brava i costat Cra. Nacional II

- VENDA DE SÒL INDUSTRIAL
- VENDA DE NAUS de 600 a 4.300 m2. TOTALMENT ACABADES
- VENDA DE NAUS de 1.000 m2 EN FASE DE CONSTRUCCIÓ

PERELLÓ VILABLAREIX

TEL. 24 16 00

FINQUES

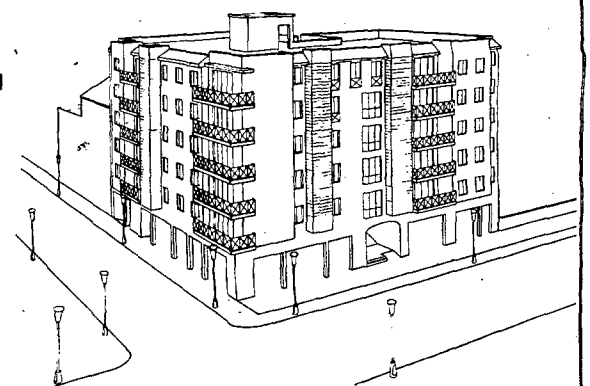
API-VILANOVA/FONT-API

C/ Perelló, 112 - Tel. 24 16 00
17180 VILABLAREIX (Girona)

NOVA PROMOCIÓ

C/ Torras i Bages
Cantonada Manuel de Falla
SALT

PREUS INTERESSANTS
I BONES CONDICIONS
DE PAGAMENT

- Pisos d'1, 3 i 4 hab.
- Dúplex
- Locals comercials
- Pàrkings

VISITI PIS MOSTRA

SI VOL VENDRE, LLOGAR O TRASPASSAR, TRUQUÍ'NS, TINDRÀ EL MÀXIM RENDIMENT

20 36 17
20 39 78

EN AQUESTA SECCIÓ D'ANUNCIIS CLASSIFICATS NOMÉS TROBARAN PROFESSIONALS DEGUDAMENT QUALIFICATS.
DEMANI LA INTERVENCIÓ D'UN AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIARIA (A.P.I.) ES UNA GARANTIA PER A VOSTE.

Deportivo de la Coruña y Palamós se juegan esta tarde (18.00) la plaza de promoción que acompañará al Español en esta lucha por jugar la próxima temporada en Primera División. Al Palamós sólo

le vale la victoria y que Las Palmas no gane. Éstos son los dos principales puntos. Después vienen las matizaciones. Si puntúa el Español, será necesaria una victoria por 0-2. En cambio, si en Sarrià se

da un resultado sorpresa y gana el Eibar, al Palamós le bastará un 0-1. Muchas combinaciones para poner un broche de oro a una gran temporada que no puede quedar oscurecida por el 0-4.

Buscando la carambola a tres bandas

Waldo, que entrenará por última vez al Palamós, cree que «la esperanza es lo último que se pierde porque aún hay posibilidades» y avisa que no jugarán abiertamente al ataque.

EDUARD SOLÀ

Palamós.- El Palamós ha llegado a la última jornada de liga con 40 puntos y con posibilidades de promoción, algo que a principio de temporada nadie hubiera podido imaginar y que, si alguien lo hubiera dicho, lo hubieran tildado de soñador y loco. Las posibilidades son mínimas porque se necesita unas combinaciones de resultados que hacen pensar que sólo un milagro haría que el equipo de Waldo Ramos jugase un partido de promoción. Si esto no ocurre, Waldo dirigirá el último partido del Palamós. En esto, el partido de esta tarde también es especial.

— Waldo es la última oportunidad para conseguir poner el broche de oro a una gran temporada...

— Hagas lo que hagas siempre quedas mal. Nosotros tenemos una forma de jugar que nos ha proporcionado 40 puntos. Cada vez que se ha cambiado el sistema por exigencias del partido, el resultado ha sido perjudicial y hemos estado a punto de perder un partido por arriesgar demasiado. El movimiento se demuestra andando y nadie nos puede quitar que con 29 goles hemos sumado 40 puntos. Si vamos a La Coruña con la mentalidad de ganar jugando con tres o cuatro puntas, pasará lo que ha ocurrido en varias ocasiones, que nos podrán meter tres o cuatro goles. Seguiremos jugando con el mismo sistema porque anteriormente también hemos marcado dos goles fuera de casa. Lo que hemos de intentar es conseguir dos goles y que no nos marquen ninguno.

El último partido

— ¿Cómo está la moral de los jugadores después del 0-4 de la semana pasada?

— La moral está muy alta. Se habla de muchas tonterías que no vienen al caso. Se habla de si mi marcha influye o puede influir en el resultado del equipo, cosa que no es cierta. Se ha especulado también sobre posibles fichajes y también es lógico que haya jugadores que aún no tengan resuelto su porvenir. Hay muchas cosas que pueden tener su influencia, pero los jugadores son conscientes que deben ganar el

Sixto será uno de los jugadores encargado de marcar los goles necesarios para acceder a la promoción.

partido. Aunque sea por el dinero. Cuando están jugando se olvidan de todo y van a por lo que tienen que ir. Digo esto porque hay personas que tienen unos criterios que son erróneos. Uno es profesional y lucha por el equipo que defiende sus colores hasta el final. Lo único que nos puede desmoralizar es que nos marquen un gol cuando menos te lo esperas como pasó contra Las Palmas.

— Waldo ya ha anunciado que mañana dejará de ser entrenador del Palamós...

— La decisión está tomada y el de La Coruña será mi último partido con el Palamós. Desde aquí me quiero despedir de toda la gente de Palamós, tanto a los muchos que me han ayudado como a los cuatro o cinco que me han desacreditado. Incluso a estos les pido perdón por si he hecho alguna cosa que no ha sido de su agrado

Las carambolas

— Suponemos que Waldo Ra-

mos se habrá estudiado todas estas posibilidades de promoción y las posibles carambolas que beneficien al Palamós...

— Estuve hablando con el presidente y recordábamos que un año, el Valencia tenía noventa y cinco por ciento de posibilidades de mantenerse en Primera División y cinco de bajar. Y descendieron e incluso hicieron un poste en el último minuto. Con esto quiero decir que pueden producirse muchas cosas. Ya se está viendo que ninguno de los equipos que están implicados en esta zona de promoción están ganando con facilidad.

— ¿Consideras factible que el Sestao puntúe en Las Palmas?

— Claro que sí. Por eso he hablado con Blas Ciarreta estos últimos días para explicarle qué debe hacer para ganar en el Insular. Ojalá se den todos estos resultados; pero es muy difícil.

— ¿Se intentará buscar el 0-1 y esperar otros resultados o ir directamente por el 0-2?

— ¿Qué es buscar el 0-2? ¿Ata-

car, atacar y atacar? El miércoles vi a los dos mejores equipos de Europa teóricamente y jugaron con sistemas de contención, con mucha gente en el centro del campo y con tan sólo un punta. Al Milán eso le ha dado ser campeón de Europa y marcarle cinco goles al Madrid sin jugar con cuatro o cinco puntas. El mero hecho de atacar y poner más gente delante propicia el contragolpe del contrario que te coge desprevenido.

— Por tanto hay esperanzas...

— Claro que sí. ¿Por qué no? La esperanza no puede perderse nunca mientras exista la posibilidad. Lo que pasa es que también hay otros factores como la calidad del contrario o la presión con que puede jugar el Deportivo. Esto nos puede perjudicar pero también beneficiar.

La esperanza es lo último que se pierde. La cosa está difícil porque el Deportivo de la Coruña también se juega una plaza para la promoción. Seguramente será el último encuentro de una gran temporada.

En el Deportivo, Gil es baja segura y Stoyanov duda

Requena, Sixto y Costa vuelven al equipo inicial

E.S. Palamós/La Coruña.- La inclusión de Requena, Sixto y Costa en el equipo inicial (estos dos últimos después de haber cumplido el partido de sanción) son las novedades más importantes en el once titular que presentará el Palamós en el Estadio Riazor. La vuelta de Requena obedece a la lesión de Ángel, que ya quedó descartado el pasado miércoles, mientras que el hecho de que entren Costa y Sixto propiciará que Martínez y Coquito vuelvan al banquillo. Aunque, como es costumbre, Waldo Ramos no ha querido manifestar quienes saltarán inicialmente al terreno de juego, los hombres que tienen más posibilida-

des son éstos: Alex; Quique, Costa, Puncho, Guitart; Jordi, Chiri, Mercader, Requena; Sixto y Corominas. En el banquillo inicialmente estarán López, Martínez, Retuerto, Cándido, Rojo y Coquito, aunque uno de estos no tendrá el honor de vestirse de corto.

Waldo Ramos ya ha anunciado que no habrán cambios de sistema con lo que seguirá jugando con tan sólo dos puntas: Sixto y Corominas. En estos dos delanteros caerá la responsabilidad de marcar los goles necesarios (uno o dos dependiendo del resultado que se produzca en Sarrià).

En la expedición del Palamós fue también el presidente Emili Caballe-

ro, que ha viajado por segunda vez en toda la temporada a un partido fuera de casa. Dejando aparte Español y Figueras, Caballero también estuvo en Sevilla viendo el Betis-Palamós que acabó con 1-0 favorable a los andaluces.

El Deportivo

Los jugadores del Deportivo de La Coruña estuvieron viendo el pasado viernes el video del partido Español-Palamós para conocer un poco más al equipo de Waldo Ramos. En la capital gallega se da casi por seguro que su equipo jugará la promoción a Primera División, y por eso el Estadio de Riazor puede pre-

sentar una gran afluencia de espectadores pese al precio de las entradas (2.400 pesetas la tribuna y 1.000 la general).

Referente a la actualidad deportiva, el entrenador del Deportivo, Arsenio Iglesias, convocó a todos los jugadores disponibles para tan importante encuentro. La principal duda sigue cayendo en el búlgaro Stoyanov que sigue con sus molestias en la rodilla y no se sabrá hasta última hora si podrá jugar. La posible alineación que presente Arsenio puede ser la siguiente: Fernando; Cayetano, Antonio, Martín Lasarte, Sabín Bilbao; Santi Francés, José Ramón, Aspiazu, Fran; Manuel o Stoyanov y Raudnei.

ZARPAZOS

● El colegiado internacional José María Enríquez Negreira será el encargado de dirigir el partido correspondiente a la final de la Copa Generalitat de fútbol, que enfrentará al Blanes y al Gremet, en Palamós, el próximo sábado día 2 de junio y que será televisado por el Canal 33. Como preliminar van a enfrentarse las selecciones juveniles de Catalunya y Asturias.

● El Gandía está preparando la plantilla de la próxima temporada, que será dirigida por Fabri, que en el actual ejercicio ha dirigido al Sporting Mahonés. Ayneto y Bolos, dos de los mejores jugadores del cuadro levantino, ya renovaron contrato.

● El Español ha elegido las comarcas gerundenses para efectuar un stage para preparar la promoción de ascenso. La plantilla blanquiazul quedará concentrada en Ripoll.

● Mañana lunes, a las 21 horas, en el pabellón de Bordils, la selección de veteranos de balonmano de Girona medirá sus fuerzas a la de Barcelona en partido clasificatorio para el campeonato de España. En el choque jugado en Sitges, los barceloneses se impusieron por 30-26. Los jugadores gerundenses convocados por Josep Sitges para el choque de mañana son Poch, Oliveras, Nadal, Cabello, Ministrall, Peix, Anfruns, Bonet, Perpinyà, Mogens, Comas, Vilar II y Torres.

● El próximo día 1 de junio, a las nueve y media de la noche, se celebrará en el Fornells Park la entrega de las Medallas de l'Esport que anualmente concede la representación territorial de deportes de Girona.

● Según decidió ayer el congreso de la Federación Internacional de Esquí (FIS) reunido en Montreaux (Suiza), la estación española de Sierra Nevada será la sede de los Campeonatos del Mundo de esquí alpino 1995.

● El brasileño Ayrtón Senna (McLaren MP4/5B Honda) estableció ayer un nuevo récord del circuito urbano de Montecarlo, con 1:21.797, escenario hoy del Gran Premio de Mónaco. Senna ha conseguido su 45 pole-position.

● En los entrenamientos oficiales del GP de Alemania de motociclismo, el italiano Romboni, con Honda, consiguió el mejor crono en 125 c.c. con 1.51.766, seguido de Dirk Raudies, Honda, 1.52.016, y el español Jorge Martínez Aspar, con JJ Cobas, 1.52.091. En 250, el mejor fue Luca Cadalora (Yamaha), con 1.42.518, seguido de John Kocinski, Yamaha, 1.42.973, y Wilco Zeleberg, Honda, 1.43.222. Alex Crivillé, Yamaha, fue decimoprimer con 1.45.283. En 500 c.c., Kevin Schwantz, con Suzuki, fue el mejor, con 1.38.185, seguido de Michael Doohan, Honda, 1.38.803, y Wayne Rainye, Yamaha, con 1.38.973. Sito Pons, con Honda, fue sexto, y Juan Garriga, con Yamaha, consiguió el noveno mejor registro.

LINCES

El Figueres vivirá esta tarde uno de los episodios más dramáticos de su historia porque está en juego nada más y nada menos que su permanencia en Segunda A. La gran suerte del equipo ampurdanés es que depende de sí mismo y, con un empate, tiene sufi-

ciente para salvarse, pues en caso de derrota se estaría a expensas de lo que suceda en el Español-Eibar, donde los pericos, que han asegurado ya la promoción, jugarán con los suplentes y se reservarán a los titulares para la eliminatoria de ascenso.

Sucedá lo que suceda, el Figueres pondrá punto final a una desastrosa campaña, que se inició con el punto de mira puesto en la Primera División y finalizará con los sufrimientos de tener que esperar hasta la última jornada para eludir la amenaza de la Segunda B.

La angustia de tener que esperar al final

Paco Martínez no quiere estar a expensas de lo que ocurra en el Español-Eibar: «Ahora mismo firmaría el empate con el Salamanca, porque lo único importante es que el Figueres se salve»

JORDI DANÉS

Figueres.- Al Figueres le sigue faltando aquel punto que precisaba la semana anterior para asegurar matemáticamente la Segunda A. Los ampurdaneses fallaron en Eibar, pero no pueden hacerlo esta tarde frente al Salamanca (18.00 horas) porque de lo contrario su permanencia estaría en manos de un Español que actuará hoy con los reservas y del que nadie se fía.

Paco Martínez, el secretario técnico del Figueres, que sigue ejerciendo las funciones de entrenador, ha tratado de mentalizar al máximo a sus jugadores para el decisivo encuentro de esta tarde. La directiva ha tratado de hacer lo propio, pero con la afición, para que ésta acuda en masa al campo a apoyar al equipo, y para ello ha abierto las puertas de la general para que el público tenga entrada gratuita... El miedo escénico que parece haber en Figueres ha tratado de menguarse en la mayor medida posible.

— ¿Firmaría Paco Martínez el empate?

— Si te digo la verdad, sí. Lo único que importa ahora es que el Figueres se salve, y si me ofrecen el empate ahora mismo lo pactaría. Pero esto no quiere decir que renunciemos a la victoria, porque vamos a salir a ganar y estoy convencido de que ganaremos.

— La junta directiva del Figueres ha decidido sacrificar hoy lo que podía haber sido una recaudación importante, porque, con el descenso en juego, el aficionado hubiera respondido de igual forma. ¿Para Paco Martínez es lógica esta decisión que ha tomado la directiva?

— Yo creo que son conscientes de que lo que impera actualmente es lo deportivo y no lo económico, y si hay que hacer un

Paco Martínez desea que sus jugadores no pierdan esta tarde la concentración. (Foto JOAN CASTRO).

sacrificio lo hacen. Por otro lado, yo no soy la persona más indicada para analizar si esto está bien hecho o no. Sé que los perjudicados son los socios, que en este aspecto no están beneficiados en ninguna medida, pero creo que comprenderán la situación del equipo y estarán de acuerdo.

El Salamanca y el Español

El Figueres juega en un frente, pero lo haría en dos si las cosas fueran maldadas en el municipal. El Salamanca es el enemigo número uno y el único si la lógica impera esta tarde, ya que el equipo ampur-

danés tiene que salvarse sumando como mínimo el punto que necesita.

— La salvación debe consumarse ante un ex equipo de Paco Martínez...

— Estuve un año en Salamanca y la verdad es que guardo unos recuerdos muy gratos porque fue una temporada muy intensa. Fui máximo goleador y me eligieron mejor jugador.

— ¿Es una suerte que el Salamanca se salvara matemáticamente la pasada semana, por aquello de que pueden actuar más relajados que de costumbre?

— Si me preguntases esto de la

relajación nada más que a los cinco minutos de partido, te lo contestaría. Ahora no lo sé. No creo que venga primado por nadie, pero sé que el entrenador del Salamanca vendrá a ganar y ésta es la consigna. Le une una gran amistad con el técnico del Eibar y le ha prometido la victoria.

— Rezza se despide mañana y Joanet estará en la grada para observar al que será su nuevo equipo. ¿Es el único incentivo que puede tener el Salamanca?

— Yo creo que el Salamanca, ya de por sí, es un rival muy peligroso. Más incluso que el Bilbao Ath. Lo de Joanet me imagi-

no que es secundario. Habrá jugadores que tendrán ganas de agrandar, pero también me imagino que estarán menos motivados que otros días. Ellos también han pasado tensiones, presiones y espero que algunos no estén metidos de lleno en el partido.

— El Español-Eibar huele bastante mal en Figueres...

— Espero que no tengamos que acabar pendientes de este partido y el punto más básico es la concentración. Si cada jugador del Figueres está en lo que tiene que hacer, vamos a resolver nuestro partido con tranquilidad y después no importará lo que suceda en Sarrià.

— ¿Te quita el sueño lo que haga el Español?

— Si nosotros ganamos, no. Pero no cabe duda que en el fútbol todo es posible. El otro día, el Eibar estuvo a punto de ganar en Burgos por culpa de la relajación con que actuó el líder. Ahora, el Español se reserva a siete u ocho titulares, pero creo que tiene plantilla suficiente para ganar al Eibar, aunque pienso que andan confundidos si creen que el Málaga es más fácil que el Tenerife. En Tenerife tampoco quieren al Español porque le temen, y me gustaría que tuvieran en cuenta este punto.

— La idea de que saquen a los suplentes no te gusta demasiado...

— La entiendo. A lo mejor yo actuaría de la misma forma. Yo no voy a menospreciar a los que no juegan habitualmente, porque saldrán al campo con ganas de demostrar alguna cosa, y la verdad es que prefiero a jugadores motivados que no han podido actuar con regularidad a otros que se dejen ir sobre el campo y actúen totalmente relajados.

Entrenaron con normalidad

Maldonado, Martín Sáez, Manolo y Pitu Duran estarán en el equipo inicial

DdeG

Figueres.- Tras el entrenamiento que llevó a cabo ayer la plantilla del Figueres, el técnico ampurdanés, Paco Martínez, dio a conocer la lista de convocados. Los diecisiete, «todos los hombres que tengo disponibles en estos momentos», son Ferrer, Marín, Comas, Maldonado, Valor, Alejo, Martín Sáez, Plácido, Gratacòs, Márquez, Pitu Duran, Valdo, Boria, Valentín, Napo, García Pitarch y Manolo. Uno de ellos tendrá que presenciar el choque desde la grada. López López se ha caído de la lista al no hallarse en condiciones.

El interés de la jornada preparatoria de ayer estaba en conocer cómo responderían Maldonado, Martín Sáez, Pitu Duran y Manolo. «Los cuatro han respondido muy bien». En consecuencia, «están en condiciones de jugar». Si bien el técnico albiazul no ha adelantado la formación inicial, «diferirá muy poco, uno o dos hombres, con respecto a la que jugó frente al Bilbao Ath.», todo parece indicar

que los once hombres que inicialmente saltarán al terreno de juego para medir sus fuerzas, esta tarde, al Salamanca serán Ferrer, en la portería; Comas, Maldonado, Martín Sáez y Alejo, en la defensa; Gratacòs, Márquez, Pitu Duran y Valdo, en el centro del campo; García Pitarch y Manolo, en la punta del ataque.

Por lo que se refiere al Salamanca, Rezza ha convocado a José Ángel, Javi II, Gil, Rodolfo, Balta, Echevarría, Abajo, Merino, Loren, Bernal, Cordero, Jorge, Miranda, Cabrera, Orejuela y Roberto Martínez. El técnico salmantino, que será sustituido la próxima temporada por Joanet, formará ante el cuadro ampurdanés con José Ángel, en la portería; Gil, Rodolfo, Balta y Echevarría, en la defensa; Abajo, Loren, Cordero y Jorge, en el centro del campo; Cabrera y Roberto Martínez, en punta.

El partido comenzará a las seis de la tarde y será dirigido por el árbitro aragonés de Primera División Peraita Ibáñez.

Ja pot anunciar-se i subscriure's

al **DIARI DE GIRONA**

amb LA TARGETA COMERC

 Caixa de Girona

TELEFONI AL 20 18 82 I SE L'INFORMARÀ DETALLADAMENT de dilluns a dissabte de 8 del matí a les 8 del vespre.

DIARI DE GIRONA

 Caixa de Girona

LOS ROJIBLANCOS NO PUDIERON BORRAR EL NEGATIVO EN MAHÓN

La temporada finalizó con otra pesadilla

El Girona encajó cinco goles por segunda vez consecutiva, en esta ocasión frente a un Mahonés que encarriló el encuentro con 2-0 antes del primer cuarto de hora

Mahonés-Girona, 5-2 (2-0)

Árbitro: Cervera Díaz, del colegio valenciano, que estuvo correcto en líneas generales, aunque pitó reiteradas faltas y no dejó seguir el juego. El linier que marcaba el ataque del Girona estuvo durante casi todo el tiempo con el banderín levantado. Mostró una única tarjeta a Luque, del Sporting Mahonés, por marcar un gol con la mano.

Sporting Mahonés: Ciaurriz; Villanueva, Tarsi (Tiago, minuto 74), Luque, Fernando; Quintero, Castreje, Gervasio (Rubio, 64), Ramón, Teixidor y Vicente.

Girona: Busquets; Sagué, Tirado, Fabregó, Saló; Carrillo, Darnés, Cruz, Roberto; Lozano (Nevado, 70) y Oliveras.

Goles: 1-0, minuto 8, centro de Villanueva que Ramón, desde dentro del área pequeña y entre una nube de jugadores del Girona sin que nadie marcara a nadie, desvía el balón a la red; 2-0, minuto 14, impresionante disparo de Tarsi desde dentro del área por la misma escuadra; 3-0, minuto 59, la defensa del Girona no logra despejar un saque de esquina, el balón llega a Luque, que, tras controlarlo, consigue batir a Busquets; 3-1, minuto 75, Oliveras se planta en solitario ante Ciaurriz y le bate de un disparo raso; 4-1, minuto 76, Vicente deshace el fuera de juego, dribla al guardameta rojiblanco que había salido fuera del área a cortar su internada, pero el jugador del Sporting Mahonés evita que le quiten el balón y también la falta, y consigue marcar a puerta vacía y casi sin ángulo; 5-1, minuto 85, Tiago se queda solo ante Busquets, controla el esférico y le supera; 5-2, minuto 87, Oliveras recoge el balón dentro del área, su primer disparo lo rechaza un jugador del Sporting Mahonés desde la misma línea y el propio Oliveras aprovecha el rebote para marcar.

Notas varias: Buena entrada en el campo municipal de Mahón. Tarde soleada y terreno de juego en buenas condiciones. El Mahonés botó ocho córners (4 y 4) y el Girona, cuatro (2 y 2).

JORDI DANÉS/ enviado especial

Mahón.- La debacle de la pasada semana ante el Benidorm tuvo continuidad en Mahón, donde el Girona cosechó su segunda goleada consecutiva y puso fin de mala manera a una temporada que parecía que iba a acabar con buen pie después de la victoria de hace quince días en Játiva, que devolvió los positivos al casillero de los rojiblancos.

Diez goles marcados de manera equitativa por el Benidorm y el Sporting Mahonés dejaron al Girona sin respuesta posible. El 1-5 y el 5-2 son dos resultados demasiado adversos para pensar simple y llanamente en dos tropiezos sin consecuencia. La relajación fue en esta ocasión más traicionera que nunca

Xavi: «De un posible 2-1 se pasó al 3-0 y allí terminó todo»

J.D. Mahón.- El técnico rojiblanco no estaba demasiado satisfecho con el 5-2 encajado en la última jornada de liga. «Daba la impresión de que al Sporting Mahonés le iba el campeonato en este encuentro. Han salido a por todas desde el primer minuto».

Reconoce que el Girona «ha defendido muy mal en la primera parte. En el segundo tiempo todo parecía indicar que podíamos aguantarles bien. Pero, de un posible 2-1 se pasó al 3-0 y allí terminó todo. Practicamente, el tercer tanto de ellos ha sentenciado la contienda, pese a que nosotros seguimos intentándolo. Pero, fue a riesgo de dejar demasiados

El Girona se despidió de la liga con otra goleada.

porque el Girona ha tenido la desgracia de toparse en cuestión de ocho días con dos equipos que no se jugaban prácticamente nada pero que tenían unos alicientes extras para echar el resto. Los jugadores del Benidorm tenían la promesa de viajar a Italia para presenciar el Mundial si el equipo quedaba sexto y el Sporting Mahonés quería brindar el triunfo en su despedida a un jugador como Gervasio, que llevaba más de diez años defendiendo los colores del equipo menorquín y que se había convertido en toda una institución. Por si faltara algún aliciente en el equipo local, en la grada estaba presente Sánchez Iglesias, el futuro entrenador del Mahonés. Todos estos acicates iban a ser demasiado para un equipo como el Girona, que desde hace varias semanas sólo soñaba con el final de campeonato en el que no se ha podido sacar de encima el negativo que arrastraba.

La sentencia llegó pronto

Las monstruosas ganas con que salió el Sporting Mahonés y la aparente desconcentración inicial del Girona provocaron que en un abrir y cerrar de ojos el cuadro balear tuviera el partido encarrilado antes de cumplirse el primer cuarto de hora.

Un gol de Ramón (minuto 8) y otro de Dars (minuto 14) echaron por los suelos cualquier sentido táctico que pudiera haber estudiado el equipo rojiblanco para afrontar el partido, y a partir de ese instante tuvieron que ir siempre a remolque de un rival que bajó un poco el intenso dominio de los primeros compases, pero que no tuvo ningún tipo de problemas para mantener el 2-0 hasta el descanso, ya que el cuadro de Xavi Agustí nunca tuvo las ideas demasiado claras en ataque debido principalmente a la sobriedad defensiva del Mahonés y a la presión que realizaron sus centrocampistas.

Del posible 2-1 al 3-0.

La segunda mitad tomó un cariz diferente a la primera porque el Girona salió dispuesto a acortar las distancias y a intentar poner algo de presión sobre el equipo local. Sin embargo, no fue posible, a pesar de que en estos quince minutos hubo hasta tres buenas ocasiones, una de Oliveras, otra de Lozano y otra de Roberto, para colocar lo que hubiese sido un esperanzador 2-1. La más clara de todas ellas fue la de Roberto, cuando a los 14 minutos se quedó con toda la portería para él, pero su disparo sin ángulo y a puerta vacía, se paseó por la línea

de gol sin encontrar las redes. En la acción siguiente el Mahonés marcó su tercer gol y aquí el partido quedó sentenciado pues para los rojiblancos fue un mazazo importante el hecho de no poder marcar en tres buenas oportunidades y que el rival lo hiciera a la primera.

Con tres goles de desventaja el Girona pareció arrojar la toalla y el Sporting Mahonés tomó claramente la delantera y dispuso en cuestión de cinco minutos de tres buenas oportunidades para marcar, aunque finalmente fue el Girona quien logró acortar las distancias por medio de Oliveras, si bien no quedó tiempo ni para festejar el gol ya que casi a la salida del centro el Mahonés colocaba el 4-1.

Con un juego un tanto alocado por querer acortar distancias como fuese, el Girona dejó demasiados espacios libres y el Mahonés marcó un quinto gol que parecía ser la humillación definitiva, aunque poco después Oliveras pudo anotar el segundo tanto en su cuenta particular y segundo del Girona. Un minuto después fue Roberto, con un cabezazo que dio en el travesaño, el que pudo haber dejado un resultado algo más decoroso para un Girona a quien le traicionó el exceso de relajación en el último partido de campeonato.

Fabri: «El Girona ha jugado muy relajado este partido»

J.D. Mahón.- Era el último partido que dirigía Fabri al cuadro isleño. La próxima temporada se sentará en el banquillo del Gandía, equipo que precisamente hoy se enfrenta al Orihuela en uno de los encuentros claves de la jornada. Estuvo hablando, al concluir el choque, con Sánchez Iglesias, técnico del Andorra, que se hará cargo del Sporting Mahonés la próxima temporada.

A Fabri le ha satisfecho el 5-2 «porque con un resultado así está claro que se deja un buen sabor de boca a la afición». Pienso que el Sporting Mahonés ha sido un justo y merecido vencedor. «Al contrario de lo que nos ocurría en anteriores ocasiones, hoy supimos aprovechar las

oportunidades».

El técnico del cuadro isleño considera que «el Girona ha jugado muy relajado este partido». No le ha gustado el cuadro rojiblanco «ni hoy, ni tampoco en su campo, donde, por cierto, no merecimos perder». Con todo, reconoce que «si los puntos hubieran tenido trascendencia, estoy convencido de que el Girona habría jugado de muy diferente manera».

Insistía Fabri en que «he estado muy a gusto en Mahón, y terminar la liga ganando por 5-2 siempre es importante, porque, como he dicho antes, deja un buen sabor de boca a los aficionados, que ciertamente han podido disfrutar de una buena velada futbolística».

Estadísticas

Goleadores del Girona

Lozano	13 (1p)
Carreño	10
Tirado	6 (3p)
Saló	5
Darnés	2
Cruz	2
Del Campo	2
Oliveras	2
Vázquez	1
Fabregó	1
Pina	1
Óscar	1
Sielva	1
Toni	1
Carrillo	1
Doval	1
Castillo	1 (pp)

Minutos jugados

Fabregó	3330
Sagué	3183
Soldevila	3150
Darnés	3112
Saló	2847
Carreño	2564
Lozano	2516
Tirado	2430
Sielva	2399
Cruz	2074
Pina	2055
Ramírez	1404
Carrillo	945
Toni	855
Oliveras	791
Del Campo	680
Vázquez	641
Doval	603
Roberto	578
Óscar	507
Montes	352
Busquets	270
Peri	77
Lara	49
Nevado	20

Tarjetas amarillas

Sielva	10
Cruz	9
Sagué	8
Tirado	6
Pina	6
Carreño	4
Fabregó	4
Soldevila	4
Del Campo	3
Lozano	3
Saló	2
Carrillo	2
Darnés	2
Doval	1
Toni	1
Vázquez	1
Ramírez	1

En Segunda A, ganaron Recreativo, Sabadell y Murcia

DdeG Girona.- En partidos intrascendentes de Segunda División A, que pudieron adelantarse a la jornada sabatina, Recreativo de Huelva, Sabadell y Real Murcia se impusieron, respectivamente, al Castilla, Bilbao Ath. y Jerez.

En choques de Primera Regional, el Sabat goleó al Coma Cros, mientras que Farners y Abadessenc empataron a dos.

Los resultados de los partidos jugados ayer fueron:

Segunda División A	
Recreativo-Castilla	3-1
Sabadell-Bilbao Ath.	2-1
Murcia-Jerez	2-0
Segunda División B	
Mahonés-Girona	5-2
Tercera División	
Cristinenc-Blanes	1-1
Martinenc-Balaguer	2-0
Regional Preferente	
Milán-Vic	1-0
Primera Regional	
Sabat-Coma Cros	4-1
Farners-Abadessenc	2-2

Los dos goles, en el primer cuarto de hora

Cristinenc y Blanes se repartieron los puntos en el último partido de liga

Unos excelentes primeros 45 minutos dieron paso a una soporífera segunda parte

Cristinenc-Blanes, 1-1 (1-1)

Árbitro: Soldevilla Royes, que estuvo bien. Mostró una tarjeta amarilla a Fita en el minuto 73.

Cristinenc: Aguilera, Champi, Fita, Camós, Germà, De Frías, Lagrãña, Suso, Gorina (Pedri, 46), Morata (Casals, 46) y Pascual.
Blanes: Verdugo; Juqui, A. Muñoz, Sans, Duran, Resta, Benítez, Massafred, Vidal (Marcello, 79), Sirvent y Rojo (Sebas, 62).

Goles: 1-0, minuto 14, Gorina, al aprovechar un fallo defensivo de la zaga blandense; 1-1, minuto 15, Juqui, al transformar penalty cometido a Rojo por derribo dentro del área local.

Notas varias: Trescientas personas en el último encuentro de la temporada que se adelantó a la jornada del sábado.

PERE PLANAS

Santa Cristina d'Aro.- Lo que parecía iba camino de ser un buen partido se vio totalmente difuminado en el segundo período, donde ambos onces se contentaron con el empate, que otorgaba un punto a cada equipo.

Empezaron los locales dominando la situación, merced a una mejor disposición táctica en el centro del campo. El Blanes, por su parte, se limitaba a lanzar rápidos contragolpes que ponían en serios apuros al meta verdiblanco Aguilera, que por cierto ayer renovó contrato con el club de Santa Cristina. Pero, en el minuto 14 de partido, una deficiente cesión de Duran hacia su canchero Verdugo era aprovechada por Gorina para conseguir el primer gol de la noche. Nada más sacar de centro, una rápida jugada por la banda de Rojo acaba en claro penalty. Lo lanza Juqui y el empate sube al marcador. A partir de ese instante, los dos equipos se lanzan en busca de un nuevo gol, y tanto Aguilera como Verdugo realizan buenas intervenciones. Las oportunidades más claras salen de las bo-

Gorina aprovechó el fallo de la zaga blandense y logró el único gol de su equipo. (Foto JOAN CASTRO).

tas de los jugadores del Cristinenc. Un potente disparo de De Frías y otro de Fita a punto están de ver colmados sus objetivos. Hubo un gol anulado a Fita en el minuto 36 que fue muy protestado.

Con el inicio de la segunda mitad, el juego se convierte en soporífero, y sólo aisladas jugadas del Cristinenc y tímidos contragolpes del Blanes animaron un derby bastante descafeinado. Al final, pues, justo reparto de puntos, entre dos equipos que durante la primera mitad jugaron a un buen nivel, mientras que en la segunda se dedicaron a congelar el balón aburriendo a los asistentes.

Los entrenadores

Eugeni Bou, mister del Cristinenc, destacaba, una vez finalizado el partido, que «la primera mitad ha sido bastante bonita, ya que los dos equipos han creado numerosas ocasiones de gol». En el tanto anulado a Fita, Bou entiende que «mi jugador no hace ninguna falta a nadie, y francamente no comprendo por qué el árbitro no ha concedido gol». Además, como él mismo señalaba, «creo que lo más importante era no acabar la temporada con derrota, aunque en la segunda mitad los

dos equipos se han conformado con el resultado». Finalmente, indicó que «ahora debemos empezar a preparar la próxima temporada y a intentar mejorar la clasificación de ésta».

Por su parte, el técnico del Blanes, Paco Martínez Bonachera, al igual que el entrenador del Cristinenc, señalaba que «la primera parte ha sido muy vistosa. Además, las ocasiones de gol se han sucedido en ambas porterías y creo que el público ha disfrutado bastante. Ahora, ya sólo nos queda jugar la final de la Copa Generalitat frente al Girona, en Palamós».

El empate basta para alcanzar la permanencia

Quim Barti cree que el Banyoles se salvará pese a que el Manresa esté primado

J.R.
Banyoles.- Quim Barti, director técnico del Banyoles, está absolutamente convencido de que su equipo conseguirá la permanencia en Tercera División «a pesar de que el Manresa esté primado, porque creo que lo estará como el pasado domingo el Sant Cugat, al que ya ganamos». El Banyoles, tras amarrar el 1-1 ante el Horta en los cuatro famosos minutos de la continuación del partido, disputados el jueves en Figueras, sólo necesita un punto para estar a salvo de cualquier peligro, aunque con la derrota también podría mantenerse, a expensas de los resultados que se produzcan en otros partidos de la jornada (Terrassa-Sant Andreu, Lloret-Balaguer y Barcelona-Horta).

Duran; Xargayó, Font, Àlex, Terradas; Vila, Chaves, Luque, Dani; Bosch y Quito serán los once hombres que formarán el once titular que el Banyoles alineará hoy en el campo del Manresa (18.00). Barti considera que el gran paso llegó

con el empate ante el Horta, en los cuatro minutos que el Banyoles sólo pudo jugar con siete hombres. «El punto ante el Horta no ha sido definitivo, pero casi nos asegura la permanencia porque tendrían que pasar cosas muy gordas para que algunos equipos nos adelantaran en la clasificación. Lo normal es que el Terrassa no ganara al Sant Andreu, pero tampoco lo era que venciera en el campo del Europa y lo logró. Ya se sabe que a estas alturas de temporada ocurren muchas cosas extrañas».

El Banyoles, tras su excelente comienzo de temporada, lleva algunos meses sufriendo por salir del pozo del descenso. Quim Barti ironiza sobre el estado de nervios que atenaza a directivos, técnicos y jugadores desde hace tiempo. «Josep Corominas lleva tres noches sin poder dormir y yo he adelgazado seis kilos. Claro que se sufre, pero al final habrá que olvidarse de todo porque nos vamos a salvar».

Puigdemont confía en la reacción del Olot en Sant Cugat

J.R.
Olot.- El entrenador del Olot, Esteve Puigdemont, confía en la reacción de sus jugadores en el partido de esta tarde en Sant Cugat (18.00), tras el 0-6 recibido el pasado domingo ante el Barcelona amateur. El Olot está prácticamente a salvo del descenso, ya que sólo una milagrosa carambola le echaría de la Tercera División: que perdiera por 6-0, que el Terrassa ganara por 5-0 al Sant Andreu y que Esplugues, Horta y Banyoles se anotaran la victoria en sus respectivos partidos. «Afrontaremos el partido como si estuviéramos matemáticamente salvados, que casi lo estamos, pero mi mente dice que vamos a ganar al Sant Cugat porque ante el Barça jugamos un gran partido y perdimos por 0-6. Hoy toca la otra cara de la moneda», afirma Esteve Puigdemont.

La baja de Parra por sanción y la más que probable de Curós, por lesión, trastoca un poco el habitual once titular del Olot, que estará compuesto por: Solés; Juanma, Camós, Planagumà, Barnadas; Titus, Sergi, Grabulosa, Manel Pagès; Pujolràs y Xevi Pagès. Sin embargo, Puigdemont también es consciente de que «el Sant Cugat también tiene varias ausencias y la única preocupación que tengo es cómo frenar a Omar, al que inicialmente marcará Camós. Es un jugador muy veterano, que sabe cómo moverse en el campo, y si logramos controlarle, el partido será nuestro».

Méndez se despide del Lloret, «el equipo de mi vida»

J.R.
Lloret de Mar.- Damián Méndez vivirá hoy, ante el Balaguer (18.00), su último partido como entrenador del Lloret, al que califica como «el equipo de mi vida. No me iré con rencor, sino todo lo contrario, porque tengo que estar agradecido a este club, en el que tengo muchos amigos, y sé que algún día volveré a él». El objetivo del Lloret ante el partido de esta tarde es doble, porque necesita un punto para asegurar la tercera posición y también quiere ayudar nuevamente al Banyoles, como afirma Damián Méndez. «Nosotros tenemos que ganar para ser terceros y contribuir a que un equipo de la provincia del Banyoles, que lo tiene muy bien, se salve».

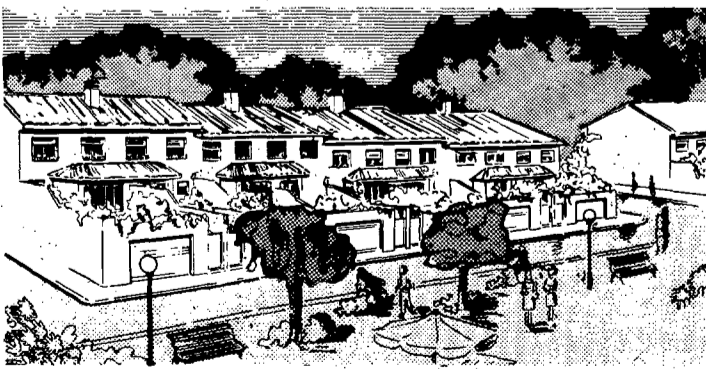
El tercer puesto será para el Lloret, según Méndez, «la medalla de bronce a nuestro campeonato. Tuvimos un momento de indecisión, a mediados de la segunda vuelta, que nos ha costado luchar por el título y de paso el subcampeonato, para el que el Barça amateur ha hecho tantos o más méritos que nosotros, porque su final de temporada está siendo fantástico. De todas maneras, creo que esa posición que ocuparemos es motivo suficiente como para estar satisfecho». El portero Barceló, que también dejará el Lloret tras el partido de hoy, reaparecerá en un equipo titular que integrará junto a Illescas, Tomás, Camprubí, Coto, en la defensa; Coll, Hugo, Rafa, Carmona, en el centro del campo; y Estela y Matas, en la delantera.

GIRONA

URBANITZACIÓ

FONTAJAU

HABITATGES UNIFAMILIARS AMB GARATGE I JARDÍ

Molt a la vora del centre de la ciutat de GIRONA, la urbanització de FONTAJAU li ofereix un complex Residencial de 1er ordre en la seva 3a fase

Informació a la mateixa obra:
Tel.: (972) 21.59.22

NN NUNEZ i NAVARRO
 Central Informativa. c/ Urgell, 230. Barcelona. Tel. 322.44.52

El Bordils realizó un pésimo partido ante el Virolai y perdió por 23-27

DdeG

Bordils.- Pésimo encuentro el que jugó el Bordils ante un Virolai que sin jugar bien lo tuvo todo de caras, ya que los pupilos de Pitu Sitges ofrecieron el peor partido de toda la temporada. La primera mitad finalizó con ventaja favorable al conjunto del Virolai (11-12).

En la reanudación, los constantes fallos en ataque, unidos al hecho de que Salvador Maneu, uno de sus principales baluartes no consiguiera ningún gol, propiciaron rápidos contra-goles del Virolai que consiguió llegar al término de los 60 minutos con 27 dianas en su haber, cifra muy elevada para un Bordils que siempre se ha caracterizado por su buen hacer defensivo.

Después de este marcador las posibilidades de llegar a la final son muy limitadas. Hoy a las once y media el Bordils se juega dicha posibilidad, ahora ya muy remota, puesto que los gerundenses saldrán con cuatro goles de desventaja.

Árbitros: Tondo y Martorell, bien.

Bordils: Rufi y Batlle, N. Pou (2), L.L. Mitgà, X. Vicencs (3), Pou (2), Moré (5), Amagat (2), Joher (4), S. Feliu (2), Sabrià (5) y Maneu.

Virolai: Perea, Liñán, Parra, Churra, Izquierdo, Prat, Rodrigo, Muler, Torres, García y López.

El At. Madrid ganó en Granollers en encuentro de la División de Honor

DdeG

Girona.- Los resultados registrados en la jornada de ayer correspondientes a la División de Honor de balonmano son los siguientes:

S. Antonio-Naranco	24-22
Teka-Puleva	24-19
Avidesa-Cajamadrid	29-27
Cuenca-Teucro	20-25
Cacaolat-At. Madrid	26-27
Michelin-Elgorriaga	(mañana)
Arrate-Barcelona	(día 30)

Cabe destacar en esta jornada la victoria del Atlético de Madrid en Granollers que puede dejar al Cacaolat fuera de la Copa IHF. El Barcelona aplazó su encuentro ante el Arrate toda vez que los azulgranas juegan hoy en Minsk el partido de ida correspondiente a la final de la Copa de Europa. El cuadro de Valero Ribera recibirá a los soviéticos el día 9 en el Palau.

Bland y Olazábal encabezan el campeonato Volvo de la APG

Virginia Water (Inglaterra).- José María Olazábal se mantiene en cabeza del campeonato Volvo de la APG tras la segunda jornada de torneo, que se disputó en Wentworth, en esta ocasión solamente empatado a golpes por el surafricano John Bland. Olazábal, que sigue en precario estado de salud, presentó una tarjeta de 68 golpes, sólo superada por Bland, que hizo el mejor recorrido del día junto al español Rívero.

La clasificación está encabezada por John Bland y José María Olazábal, con 134 golpes, seguidos de Davids y Curry, con 136; Harwood, Parry y Walton, con 137.

Llegó a contar con media hora de ventaja pero una avería le hizo perder tiempo

Josep Maria Servià también ganó la etapa de ayer del raid V Centenario

Figura cuarto de la general, mientras que Salvador es tercero

Salvador Servià es tercero de la general.

DdeG

Almonte (Huelva).- Josep Maria Servià y Enric Oller (Audi Coupé Quattro) estuvieron a punto de colocarse líderes del raid Quinto Centenario que finaliza hoy, pero cuando llevaban más de media hora de ventaja con respecto a sus más directos rivales en el transcurso de la etapa de ayer, sufrieron un grave percance en el motor que les hizo perder más de veintisiete minutos. Eso sí, el menor de los Servià consiguió la segunda victoria de etapa, superando a Torra-Romani, que han desbancado del primer puesto de la general a Vila-Roqueta por sólo diez segundos. Salvador Servià (Range Rover) fue quinto en la etapa, pasando al tercer puesto de

la general, precediendo a su hermano Josep Maria, que es cuarto.

Josep Maria Servià ha puesto de relieve, una vez más, sus cualidades y las de su Audi que pilota con la ayuda de Oller. Ganó la etapa, evidenciando su buen momento. Lástima que el menor de los Servià perdiera tanto tiempo en la jornada de Madrid a Trujillo, ya que, sin aquel contratiempo, a estas horas figuraría al frente de la general de la prueba.

Josep Maria Servià está, ahora, a 27.41 de Torra-Romani. Salvador Servià es tercero a 26.01 de los líderes. Selga y Soler consiguieron, en el transcurso de la etapa de ayer, situar al Suzuki oficial en el quinto puesto de la general.

Para hoy se prevé el final de este raid con una etapa de ciento ochenta kilómetros que unirá Almonte con La Rabida. Las pistas con arena serán las protagonistas en la última jornada de esta prueba que, ayer, en la categoría de motos, registró el abandono de Carlos Mas.

Etapa:

1. J.M. Servià-Oller (Audi)	5.34.13
2. Torra-Romani (Nissan)	a 3.32
3. Salvans-Carbonell (Ranger)	a 7.17
4. Vila-Roqueta (Nissan)	a 12.09
5. S. Servià-Puig (Ranger)	a 13.21
6. Selga-Sola (Suzuki)	a 15.55

General:

1. Torra-Romani (Nissan)	15.57.39
2. Vila-Roqueta (Nissan)	a 0.10
3. S. Servià-Puig (Ranger)	a 26.01
4. J.M. Servià-Oller (Audi)	a 27.41
5. Selga-Sola (Suzuki)	a 46.03

En el último ensayo antes del Mundial de Italia'90

Un gol de Butragueño en el minuto 55 dio la victoria a España en Yugoslavia (0-1)

DdeG

Ljubljana.- En el último ensayo de cara al Mundial de Italia'90, la selección española derrotó a la de Yugoslavia merced a un gol marcado por Butragueño en el minuto 55.

La selección española consiguió imponerse a domicilio a Yugoslavia, aunque su triunfo fue engañoso, puesto que los locales dominaron desde el principio y tan sólo la buena actuación de Zubizarreta y los palos, en tres ocasiones, mantuvieron la victoria hispana. Yugoslavia fue claramente superior al equipo español en la primera parte. Los balcánicos tuvieron varias oportunidades de marcar, pero Zubizarreta y los postes lo impidieron. El principal defecto del equipo de Luis Suárez fue no presionar en el centro del campo, donde Susic, Stojkovic, Baljic y, sobre todo, el joven Prosinecki, que pese a sus 20 años se erigió como el cerebro y motor de sus compañeros, encontraban siempre huecos en esa zona muerta entre el área y el círculo central. Esta ausencia de sujeción a los centrocampistas rivales provocó un peligro casi constante de los loca-

les, que en el minuto 5 disparaban por primera vez a puerta, en un remate de Stojkovic; a pase de Vujovic, que rechazó Zubi.

Los ataques balcánicos se sucedían y los pupilos de Osim demostraban su elegancia de juego, con velocidad, buen regate, amplia visión de juego, pero poco ambiciosos a la hora de atacar. Prosinecki, que hacía y deshacía a su libre albedrío, obligó a Zubizarreta a emplearse a fondo en el minuto 32. La primera parte concluyó con una nueva feliz intervención, a tiro de Stojkovic, del meta vasco, que ayer igualó de forma brillante el número de actuaciones internacionales de Iribar, con 49 partidos.

La segunda mitad comenzó con similares características y el partido se pudo decidir en el minuto 48, cuando Vujovic se plantó solo ante Zubi, pero su remate fue desviado providencialmente por el pie del guardameta. El balón llegó a Prosinecki, quien remató a bocajarro, y de nuevo la fortuna se alió con España, porque Sanchis estaba bajo la portería y salvó lo que era casi un gol. Un contragolpe rápido

de los españoles, prácticamente el único, se convertiría a la postre en el solitario gol del partido. Martín Vázquez inició la jugada, pasó a Michel, éste cedió en profundidad a Manolo, que se internó por la derecha, y Butragueño, que también alcanzó los 49 partidos, rubricó en la boca de gol. El cerco de los balcánicos fue a duras penas solucionado por los hombres de Luis Suárez que, al final, consiguieron ganar por 0-1 en este último ensayo de cara al Mundial de Italia'90.

Yugoslavia: Ivkovic., Vulic, Hadzibegic, Jozic, Spasic., Baljic (Sabanadzovic, 70), Stojkovic, Prosinecki, Brnovic (Jarni, 70), Vujovic (Pancev, 60) y Susic.

España: Zubizarreta, Chendo (Alkorta, 80), Andrinúa, Sanchis (Górriz, 69) Jiménez, Roberto, Michel, Martín Vázquez, Villarroya (Rafa Paz, 69), Butragueño (Fernando, 88) y Manolo (Pardeza, 80)

Gol: 0-1, minuto 55: Butragueño remata a puerta vacía un centro desde la derecha de Manolo, que se internó en el área tras resbalar su marcador, Spasic.

Árbitro: Rosario lo Bello (Italia), auxiliado por Pietro D'Elia y Carlo Longhi, también italianos.

Giro: Eduardo Chozas arrebató durante la etapa el liderato a Bugno

DdeG

Langhirano.- El corredor de la ONCE Eduardo Chozas tuvo durante muchos kilómetros de la etapa de ayer la *maglia rosa* sobre sus espaldas, ya que llegó a transitar con una ventaja de 4.23 con respecto a Gianni Bugno, que merced a la colaboración de su equipo pudo limar sensiblemente las diferencias en la última fase de la jornada. Pese a que Chozas sólo aventajó al italiano en algo menos de un minuto, el madrileño se ha colocado en el tercer puesto de la general. Lejarreta es cuarto, ya que el suizo Steiger no figuraba en el pelotón del líder, y cede casi seis minutos. En el transcurso de la etapa hay que registrar el abandono del francés Fignon a consecuencia de los dolores que sufría a raíz de la caída de la quinta etapa. Echave mantiene el quinto puesto. Tres españoles, pues, están en los cinco primeros lugares de la general del Giro, que ayer cubrió una etapa muy dura debido a la lluvia y la niebla.

El triunfo en Langhirano fue para el ruso Vladimir Poulnikov, que llegó ligeramente escapado de un grupo en el que figuraba el corredor madrileño, que marchó durante muchos kilómetros fugado con el soviético del Alfa Lum.

La jornada resultó mucho más interesante de lo que parecía en un principio, pues los españoles de la ONCE, con Eduardo Chozas a la cabeza, pusieron contra las cuerdas al líder, Gianni Bugno. El madrileño, por algunos momentos, fue líder provisional de la carrera, pues junto a Anderson, Chiappucci y Poulnikov llegó a tener 4.23 de diferencia, aunque el objetivo de Manuel Saiz no era el liderato de Chozas, sino el comprobar el estado actual de su rivales y, en especial, del nuevo ídolo del ciclismo italiano, como es Gianni Bugno.

Clasificación etapa

1. Poulnikov (Alfa Lum)	5:04.15
2. Konychev (Alfa Lum)	a 1.39
3. Anderson (TVM)	m.t.
4. Chiappucci (Carrera)	m.t.
5. Chozas (ONCE)	m.t.
6. Lelli (Italia)	a 2.26
7. Lejarreta (ONCE)	m.t.
8. Chiurato (Italia)	m.t.
9. Lecchi (Italia)	m.t.
10. Zaina (Italia)	m.t.

Clasificación general

1. Bugno (Chateau)	42.36.15
2. Halupczok (Diana)	a 1.24
3. Chozas (ONCE)	a 1.25
4. Lejarreta (ONCE)	a 1.25
5. Echave (Clas)	a 1.33
6. Mottet (RMO)	a 1.47
7. Chioccioli (Italia)	a 2.00
8. Chiappucci (Italia)	a 2.00
9. Ugrumov (Alfa Lum)	a 2.13

NBA: Phoenix acorta diferencias a Portland (2-1)

Phoenix.- Los Suns pararon los pies a los Blazers de Portland en el tercer partido de la serie final de la conferencia Oeste y su victoria por 123-89 les permite afrontar el encuentro del domingo, también en su casa, con grandes esperanzas de igualar la eliminatoria y hacerse con un puesto en la final. Los Blazers, que se apuntaron la primera canasta del partido, no volvieron nunca a ponerse por delante, y en dos ocasiones su desventaja alcanzó los 30 puntos. Después del tercer partido, los Portland Trail Blazers aventajan a los Phoenix Suns por 2-1.

GEIEG CANOE, FINAL DEL XIII CAMPEONATO DE ESPAÑA JUVENIL FEMENINO DE BASKET

El GEiEG entregó su máxima capacidad de sacrificio para plantarse en la final

Grande, la figura del Tintoretto, tuvo dos opciones para forzar la prórroga (66-64)

GEiEG: 66 (31/35)

Table with columns: Nº, JUGADOR, PTS., 2P., 3P., TL., RD., RO., FP., TP., AS., M.J. for the GEiEG team.

TINTORETTO: 64 (30/34)

Table with columns: Nº, JUGADOR, PTS., 2P., 3P., TL., RD., RO., FP., TP., AS., M.J. for the Tintoretto team.

Árbitros: Alzuria y Lainez. Regular. En las decisiones dudosas casi siempre beneficiaron al GEiEG. Parciales: 4-7; 8-13; 15-23; 31-30 (descanso); 43-43; 48-53; 57-62; 66-64

Buil luchó contra el Tintoretto y las personales. (Foto LLUIS ROMERO).

El Banco Zaragozano, quinto tras ganar en la prórroga (95-97)

J.R. Salt.- El Banco Zaragozano se adjudicó la quinta posición del campeonato al ganar en la prórroga al Universitari (95-97), en un partido con unos buenos porcentajes de tiro que propiciaron un empate a 89 al término de los cuarenta minutos, resultado poco habitual en un encuentro juvenil femenino.

El Universitari jugó mucho más concentrado tanto en defensa como en ataque durante la primera fase del partido, que permitió doblar en el marcador al equipo aragonés (38-19), pero la racha de alternativas empezó a gestarse con un parcial de 0-18 (38-37). Los aciertos ofensivos de uno y otro conjunto eran cada vez mayores hasta que el Banco Zaragozano pareció dar el tirón definitivo en la segunda parte (55-68). Sin embargo, las amplias ventajas en el marcador restaban intensidad en el juego, por lo que el Banco Zaragozano pagó un parcial de 16-0 que le situó por detrás en el marcador (71-68). El partido se convirtió en un cara y cruz, aunque a falta de veintitres segundos, el Banco Zaragozano dominaba por cinco puntos. Una canasta tras personal de ataque y tres conversiones de Miriam Soler —una de las mejores jugadoras del torneo—, al señalarse una falta triple de Domingo, dieron origen a una prórroga que se resolvió a favor del Banco Zaragozano.

Árbitros: Sánchez Romero y Honrado. Mal.

Universitari: 95 (47/42/6). 28 de 56 de dos puntos. 4 de 10 triples. 27 de 38 tiros libres. 32 rebotes (23 defensivos y 9 ofensivos). 26 faltas personales. Eliminada: Laviña (m.45). Anotadoras: Llovera (3), Pérez (25), Amigó (2), Terradell (10), Soler (30) —cinco inicial—, Gispert (4), Laviña (13), Bueno (4), De los Ríos y Tarrades (4).

Banco Zaragozano: 97 (43/46/8). 38 de 75 de dos puntos. 3 de 7 triples. 12 de 20 tiros libres. 33 rebotes (21 defensivos y 12 ofensivos). 29 faltas personales. Eliminadas: Gracia (m.31) y Romea (m.36). Anotadoras: Gil (28), Díaz (2), Domingo (15), Jarque (13), Gracia (6) —cinco inicial—, Tormes (6), Romea (4), Valero (8), Domínguez, Mendoza (13) y Casas (2).

Parciales: 10-8; 20-13; 38-27; 47-43 (descanso); 51-53; 62-68; 73-76; 89-89 (final); 95-97 (prórroga).

El Xerox Vigo, séptimo

El Xerox Vigo obtuvo la séptima plaza al ganar por 77-66 al Iberia Seguros Donosti, relegado al último puesto del campeonato. Los siete últimos minutos fueron decisivos para que el equipo vigués rompiera la igualdad que había presidido el encuentro.

Árbitros: Girgás y Fernández. Bien.

Xerox Vigo: 77 (35/42). 31 de 52 de dos puntos. 0 de 2 triples. 15 de 17 tiros libres. 28 rebotes (25 defensivos y 3 ofensivos). 23 faltas personales. Anotadoras: Gesteira (13), M. García (2), Castro (16), Yáñez (9), P. García (8) —cinco inicial—, Fernández (2), Portela (7), Somoza (4), R. García (14) y Del Río (2).

Iberia Seguros Donosti: 66 (30/36). 16 de 51 canastas de dos puntos. 5 de 9 triples. 19 de 31 tiros libres. 22 rebotes (13 defensivos y 9 ofensivos). 17 faltas personales. Anotadoras: Prieto (24), Juanicorena (21), Zubizarreta (5), Aguirre, Hausheer (13) —cinco inicial— y Guruceta (3).

Parciales: 14-5; 23-18; 29-25; 35-30 (descanso); 43-43; 54-51; 64-58; 77-66.

conoce cuáles son sus desventajas (juego interior, como en todos los partidos) y sus bazas a esgrimir (defensa y contraataque) para culminar ante el Canoe un éxito con el que viene soñando durante toda la temporada. De momento, los objetivos se han ido cumpliendo sucesivamente y la final es una caja cerrada, porque si bien el Canoe es el teórico favorito, el amor propio de las jugadoras del GEiEG puede llegar a superar todos los centímetros de más que poseen los rivales.

Una sola ventaja

El GEiEG sólo tuvo una ventaja en todo el primer periodo, casualmente el 31-30 con el que se llegó al descanso. Laura Grande, la base y gran figura del Tintoretto —actúa con frecuencia en el primer equipo— mostró su clase con una magistral dirección del juego de ataque, en el que casi siempre solía asumir la responsabilidad, porque así se lo permite su técnica individual. Los problemas del GEiEG estaban en el juego estático, toda vez que los pocos errores del Tintoretto impedían los contraataques que

JOAN ROCA

Salt.- El GEiEG repetirá hoy (12.00) el partido del viernes contra el Canoe Caja Postal en la final del campeonato de España juvenil femenino, al derrotar al Tintoretto por 66-64 en un partido donde tuvo que dejar en la pista su máxima capacidad de sacrificio y derroche físico para combatir su inferioridad en estatura. El equipo grupista salió a flote en los momentos más delicados (15-25 en el minuto 17 y 50-58 a siete del final) gracias al basket suicida que practicó tanto en defensa, con sus habituales presión y agresividad, como en ataque, ya que la facilidad para anotar que tenía el Tintoretto contrastaba con las dificultades del GEiEG, que necesitó de las penetraciones de Ventura, Buil y Vaquerizo (entre las tres lograron 61 de los 66 puntos del GEiEG) para mantener constante la tensión en un recinto que ayer acogió a más de 1.200 espectadores.

Los triunfos consecutivos ante Canoe y Tintoretto tendrán su valor en oro en la final, porque fortalecerán la moral de un GEiEG que sólo ha dejado de ganar un partido oficial en toda la temporada. El GEiEG

tanto gustan al equipo de Pepe Rodríguez.

Desde el 7-2 se pudo apreciar que el Tintoretto tenía una enorme seriedad en su baloncesto, incluso con una defensa que no se parecía en nada a la de anteriores partidos. Sin embargo, cuando Buil y Ventura empezaron a coger los balones para buscar exclusivamente las acciones de uno contra uno, el GEiEG remontó con varias repeticiones de canasta y tiro adicional.

Espectáculo y emoción

GEiEG y Tintoretto ofrecieron un gran espectáculo en la segunda parte, porque la trascendencia de cada segundo que pasaba, al estar en juego una vacante en la final, no carecía de acciones espectaculares. Sandra Ventura quiso convertirse en la versión femenina de Michael Jordan, y sus vuelos eran imposibles de frenar para las jugadoras madrileñas. La cuarta personal de Buil (m.4) —los árbitros le perdonaron la quinta antes de ser reemplazada— restó consistencia al GEiEG, que, por momentos y ante la ausencia de su motor, centró su trabajo en la defensa, con un buen trabajo de Bosch dentro de la zona y la positiva resolución de una inspirada Vaquerizo.

Sandra Alguero seleccionó un buen tiro desde el poste alto para anotar el 66-64 a 33 segundos del final. La quinta personal de Buil precedió a dos entradas de Grande en busca de la canasta y personal, pero sus dos lanzamientos se estrellaron contra el aro. Una prórroga sin Buil hubiera supuesto con casi toda seguridad un calvario para el GEiEG, pero su destino ya estaba en la final.

El Canoe sufrió hasta el último segundo

Fallar demasiadas canastas fáciles condenó al Isla de Tenerife (55-59)

J.R. Salt.- La semifinal entre Canoe Caja Postal e Isla de Tenerife también tuvo que recurrir a los últimos segundos para dictar su sentencia, favorable al equipo madrileño por su mayor serenidad en la recta final del encuentro (55-59). El Isla Tenerife apuró al máximo sus posibilidades, concebidas en un fuerte carácter de sus jugadoras, que les permite enmendar con rapidez situaciones adversas y estar dentro del partido en cada momento, pero el exceso de errores en canastas fáciles le condenó a jugar el tercer y cuarto puesto.

El Canoe, indiscutiblemente el mejor equipo del torneo, acabó con el equipo en pinzas por el maltrecho estado físico de varias de sus jugadoras. Los técnicos madrileños también arriesgaron al no sustituir a Susana López cuando, a 1.18 del descanso, comedió su cuarta personal. Un minuto después le cayó la quinta y la decisión pudo costarle cara al Canoe, pero tanta identidad como equipo subsana los problemas que puedan aparecerle.

La combinación de basket controlado y a la vez agresivo situado por delante en el marcador al Isla de Tenerife hasta el minuto catorce, justo cuando la base Olga González comedió su cuarta personal. La fuerza interior del Canoe empezó a pasar factura a las pivots Rivero y Díaz, pero la base Anula se multiplicaba para rebotear y dirigir a su equipo. Al final, dos canastas de Blanco —la primera con más que

posibles pasos— condujeron al Canoe a su quinta final.

Árbitros: Guillén y Valdivieso. Correctos.

Isla de Tenerife: 55 (30/25). 19 de 48 de dos puntos. 2 de 6 triples. 11 de 21 tiros libres. 24 rebotes (18 defensivos y 6 ofensivos). 24 faltas personales. Eliminadas: León (m.28), L. González (m.36) y Rivero (m.37). Anotadoras: L. González (4), Hernández (4), Díaz (12), Rivero (9), León (6) —cinco inicial—, Anula (8), O. González (10), Duarte (2) y Prieto.

Canoe Caja Postal: 59 (33/26). 24 de 46 de dos puntos. 0 de 3 triples. 11 de 19 tiros libres. 23 rebotes (17 defensivos y 6 ofensivos). 21 faltas personales. Eliminada: López (m.20). Anotadoras: Framit (14), López (3), Blanco (14), García (3), Guil (15) —cinco inicial—, Manzano (8) y Del Moral (2).

Parciales: 9-4; 14-17; 22-21; 30-33 (descanso); 37-41; 41-45; 46-50; 55-59.

Una organización modélica

J.R.

Salt.- Todos los equipos participantes han calificado como modélica la organización del campeonato de España juvenil femenino, asumida por la Federación Gerundense de Baloncesto, que ya obtuvo toda clase de elogios tras acoger acontecimientos como el Mundial de Clubs del 85 o el campeonato de España junior del 87. Mikel Lecároz, presidente de la Federación Guipuzcoana que ejerce de delegado federativo, ha contribuido a que todo funcione con sencillez y orden. Para la jornada de hoy está anunciada la asistencia de Pere Sust, presidente de la Federación Española de Baloncesto, que ya vio el GEiEG-Canoe del viernes. A las diez, Tintoretto e Isla de Tenerife jugarán el tercer y cuarto puesto.

GEIEG CANOE, FINAL DEL XIII CAMPEONATO DE ESPAÑA JUVENIL FEMENINO

Todas las estadísticas de la competición

Barça y Joventut juegan hoy el segundo partido del «play-off» del título

DdeG

Barcelona.- Esta tarde, a las 18.15 horas, se enfrentarán en el Palau Blau-grana el FC Barcelona y el Ram Joventut, en el segundo partido correspondiente al play-off del título. El cuadro barcelonista ya ganó el primero por 102-91 e intentará hoy alcanzar una renta de dos triunfos con la que viajar el próximo martes a Badalona. Aito García Renneses no podrá contar con Andrés Jiménez, que sigue lesionado. Epi continúa con problemas en la rodilla pero jugará. El choque será ofrecido en directo por TV3.

TDK Manresa y Caixa Ourense mantienen su plaza en la liga ACB

Girona.- Merced a las victorias alcanzadas ayer en las pistas del Tenerife Número 1 y el Gran Canaria, el TDK Manresa y el Caixa Ourense continuarán una temporada más en la liga ACB. Los manresanos batieron al Tenerife nº 1 por 83-88 y alcanzaron su tercera victoria, que les permite ganar el play-off de descenso por 3-1. También por 3-1 se impuso el Caixa Ourense al Gran Canaria. Ayer los gallegos derrotaron al cuadro isleño por 67-76.

En consecuencia, descienden a Primera B el Tenerife nº 1 y el Gran Canaria.

El Canoe también apuró al máximo su triunfo ante el Isla de Tenerife. (Foto LLUIS ROMERO).

PUNTOS

1. Soler (Universitari)..... 93
2. Buil (GEIEG)..... 89
3. Blanco (Canoe)..... 80
4. Prieto (Donosti)..... 75
5. Ventura (GEIEG)..... 74
6. Grande (Tintoretto)..... 72
7. Pérez (Universitari)..... 71
8. García (Tintoretto)..... 70
9. Gil (B. Zaragozano)..... 64
10. Rivero (Isla Tenerife)..... 61
11. Gesteira (Xerox Vigo)..... 59
12. Guil (Canoe)..... 55
13. Anula (Isla Tenerife)..... 55
14. Ros (Tintoretto)..... 55
15. Tarradell (Universitari)..... 50
16. Framit (Canoe)..... 44
17. Domingo (B. Zaragozano)..... 43
18. R. García (Xerox Vigo)..... 43
19. Castro (Xerox Vigo)..... 40
20. Gracia (B. Zaragozano)..... 39

REBOTES DEFENSIVOS

1. Prieto (Donosti)..... 34
2. Ros (Tintoretto)..... 31
3. Grande (Tintoretto)..... 24
4. Rivero (Isla Tenerife)..... 22
5. Terradell (Universitari)..... 20

REBOTES OFENSIVOS

1. Blanco (Canoe)..... 19
2. García (Canoe)..... 14
3. Toral (GEIEG)..... 13
4. Yáñez (Xerox Vigo)..... 13
5. R. García (Xerox Vigo)..... 11

REBOTES TOTALES

1. Prieto (Donosti)..... 45
2. Blanco (Canoe)..... 36
3. Ros (Tintoretto)..... 34
4. Yáñez (Xerox Vigo)..... 33

5. Grande (Tintoretto)..... 31
6. Rivero (Isla Tenerife)..... 30
7. Terradell (Universitari)..... 29
8. García (Canoe)..... 28
9. R. García (Xerox Vigo)..... 26
10. Ventura (GEIEG)..... 25

BALONES RECUPERADOS

1. Gil (B. Zaragozano)..... 19
2. Ventura (GEIEG)..... 15
3. Manzano (Canoe)..... 15

ASISTENCIAS

1. Manzano (Canoe)..... 13

2. Grande (Tintoretto)..... 13
3. Domingo (B. Zaragozano)..... 10

TAPONES

1. Prieto (Donosti)..... 7
2. Jarque (B. Zaragozano)..... 5
3. Ventura (GEIEG)..... 4

TIROS DE DOS PUNTOS

- (mínimo 15 intentos)
1. García (Canoe)..... 14/19 (73%)
 2. Gracia (B. Zaragozano)..... 15/22 (64%)
 3. Ros (Tintoretto)..... 22/35 (62%)

TRIPLES

- (mínimo 6 intentos)
1. Guil (Canoe)..... 5/8 (62%)
 2. Buil (GEIEG)..... 3/6 (50%)
 3. Anula (Isla Tenerife)..... 6/11 (46%)

TIROS LIBRES

- (mínimo 10 intentos)
1. Soler (Universitari)..... 23/28 (82%)
 2. Ventura (GEIEG)..... 15/19 (78%)
 3. Gesteira (Xerox Vigo)..... 15/19 (78%)

Institut Català de la Salut
Àrea de Gestió 4
Girona

ANUNCI

Urgeix cobertura places d'Auxiliar Administratiu d'Institucions Sanitàries de la Seguretat Social depenents de l'Àrea de Gestió de l'Institut Català de la Salut a Girona.

Els aspirants a ocupar aquests llocs de treball han de gaudir de titulació a nivell de batxillerat elemental o equivalent.

Els interessats a concórrer a aquesta selecció han de trametre «curriculum vitae» al Servei de Personal de l'Àrea de Gestió, carrer Santa Clara, 33, 17071 GIRONA. El termini de presentació serà fins al dia 30 d'aquest mes.

Girona, 24 de maig de 1990
A. Trullà i Galobardes
GERENT DE L'ÀREA DE GESTIÓ

ESTUDIOS Y REALIZACIÓN DE CADENAS AUTOMÁTICAS, S.A.

Junta General Ordinaria y Extraordinaria

Por acuerdo del Consejo de Administración de fecha 27 de abril de 1990, se convoca Junta General Ordinaria y Extraordinaria de accionistas de la compañía que tendrá lugar en el domicilio social sito en Girona, c/ Barcelona, nº 47, el próximo día 27 de junio de 1990, a las 12 horas, en primera convocatoria, y el siguiente día 28 de junio, en el mismo lugar y hora, en segunda convocatoria, si procediere, bajo el siguiente Orden del Día:

- 1º Examen y aprobación, si procede, de la Memoria, Balance, Cuenta de Pérdidas y Ganancias correspondiente al ejercicio cerrado a 31 de diciembre de 1989.
- 2º Examen y aprobación, en su caso, de la gestión social.
- 3º Aplicación de resultados.
- 4º Renovación parcial de miembros del Consejo de Administración.
- 5º Modificación de las acciones al portador en acciones nominativas y consiguiente modificación del Art. 5º de los Estatutos Sociales.
- 6º Ruegos y preguntas.

De conformidad con lo establecido en la ley de Sociedades Anónimas, los señores accionistas tienen derecho desde este momento a examinar en el domicilio social y a pedir la entrega o envío gratuito de los documentos relativos a las cuentas anuales de 1989, el informe justificativo elaborado por el Consejo de Administración respecto de la modificación estatutaria que se pretende introducir, así como el texto de la modificación.

Girona, 22 de mayo de 1990

El secretario del Consejo de Administración
Antoni Esquerri-Torrescasana Llobet

BIOSALUT TIBERIS D'AIRE

S'entén per aerofàgia el pas d'aire a l'esòfag. En la majoria dels casos es produeix de manera inconscient. No es tracta d'una malaltia en ella mateixa, sinó d'un símptoma que acompanya amb freqüència d'altres malalties digestives.

A partir de la deglució d'aire que queda retingut a la càmera gàstrica es produirà l'expulsió sonora per la boca de l'aire que constitueix el rot.

De fet, tant l'aerofàgia com els eructes són processos fisiològics reguladors de la pressió gàstrica, tot produint-se habitualment després de menjar copiosos. Solament quan són exagerats o anormals els donarem un valor.

L'acumulació excessiva en l'estómac, amb dilatació i tensió augmentada de la càmera gàstrica, procedeix, doncs, sobretot, de l'aerofàgia, la qual es presenta principalment en persones nervioses que beuen i mengen molt de pressa, ingerint aire abundant.

Els aclariments de gola repetits, per una faringitis crònica o bé per un tic nerviós, també poden donar lloc a l'afecció. Per descomptat, mastegar xiclet amb saliva abundant, que s'empassa amb un piló

d'aire. L'hàbit d'ingerir begudes gasoses contribueix indubtablement a tornar crònic el patiment.

A vegades, aquesta acumulació d'aire a l'estómac pot venir donada per la producció local d'un excés de fermentacions o putrefaccions, per exemple si hi ha algun problema de buidat gàstric.

En ocasions, persones molt anguiades poden tenir vertaderes crisis d'eructes, encara que l'aire rara vegada arriba a l'estómac, sinó que es queda més amunt i constitueix un tic la seva expulsió reiterada.

Després de menjar, a vegades pot haver-hi molèsties opressives cap a la zona del cor amb palpitations i anguixa. Això és degut a l'acumulació d'aire en l'angle de l'intestí gruixut esquerre, que apreta cap amunt. Pot haver-hi un trastorn cardíac de fons o bé que es doni en casos d'anguixa portada a límits massa importants.

Com a mida bàsica, s'ha de procurar que l'afectat en qüestió mengi i begui pausadament, encara que en segons quins casos això és difícil i sense fer sorolls deglutoris, la qual cosa indica que s'està empassant aire.

Certs aliments afavoreixen la

Pilar Caballé, metgessa naturista

creació de gasos, així els hidrats de carbó (pa, pastes, patates, etc.) i les verdures crues seran les que haurem de limitar mentre duri l'afecció.

El món de les plantes ens pot ajudar contribuint a una facilitació digestiva i d'expulsió d'aire gràcies a les propietats carminatives que presenten algunes, com ara l'anís, el fonoll, l'anet... i d'altres com la menta i el romaní.

Aquestes aplicacions vénen de molt lluny com ho demostra, per exemple, que les llavors de l'anís constitueixen una de les espècies més antigues, ja que va ser cultivada pels egipcis i més tard pels grecs i àrabs.

Amb raó diuen «mossagada regular, que es pugui ben mastegar».

PILAR CABALLÉ

Dietisa

Lustys
GERMANIO ORGANICO
POTENCIADOR DEL SISTEMA
INMUNOLÓGICO

Prop de 300 participants es concentren a Olot en el XXIII Congrés de la Fapaes

Els pares d'alumnes reclamen més recursos econòmics per a l'ensenyament

DdeG

Olot.— Uns tres-cents pares d'alumnes de tot Catalunya participen en el XXIII Congrés de la Federació d'associacions de pares d'alumnes d'ensenyament secundari, que va començar ahir a Olot i que s'acabarà avui amb la presentació de les conclusions a què s'hauran arribat sobre la participació dels pares en el sistema educatiu i el present i futur de la Formació Professional.

Aquest alt índex de participació ha estat qualificat com un èxit per fonts de l'organització que és a càrrec de l'institut de Batxillerat Montsacopa d'Olot i de l'institut de Formació Professional de la Garrotxa. Per altra banda, en la sessió d'avui podria augmentar encara el nombre de congressistes.

En el dia d'ahir es van presentar les dues ponències del congrés, la primera de les quals, titulada «La participació dels pares en el sistema educatiu», va anar a càrrec de Lluís Ferran Valero, catedràtic de pedagogia de la Universitat de Tarragona. Aquesta ponència ha estat elaborada per l'Associació de pares de l'institut de Batxillerat Montsacopa d'Olot i analitzà els diferents sectors de la societat que intervenen en l'educació dels fills. En aquest sentit, la ponència criticà el funcionament de les tutories en no considerar-les ben regulades. També criticà la falta de candidats a directors d'escoles i les males condicions laborals en què sovint es treballa, com pot ser un medi físic insuficient. Aquestes crítiques les recollia

El congrés de la Fapaes es clausurarà avui. (Foto JULI).

la ponència en l'apartat dedicat a la participació del professorat en l'educació. Pel que fa a la participació del mateix alumnat, la ponència la qualificà com a molt minsa pel fet que les associacions d'alumnes són pràcticament inexistentes.

Finalment, pel que fa a la participació dels mateixos pares en el sistema educatiu, es criticà el funcionament dels consells escolars, l'estructura dels quals es considera vàlida en teoria, però sense resul-

tats efectius a la pràctica. La mateixa ponència proposà que la relació entre els pares i els centres s'estableixi a través dels tutors. Les principals conclusions d'aquesta ponència feien referència a la necessitat de trobar un marc financer que estimuli la participació de tots els sectors implicats en l'ensenyament, i a la necessitat que els consells comarcals haurien de tenir competències en ensenyament de cara a elaborar objectius, progra-

mes i pressupostos educatius.

Present i futur

L'altre tema bàsic del congrés, el present i futur de la Formació Professional, el tractà en una ponència Jordi Blanch i Salvador Soler, cap de servei d'ordenació curricular i inspector d'ensenyament secundari respectivament.

Aquesta ponència, preparada per l'institut de Formació Professional de la Garrotxa, plantejà diferents interrogants sobre aquest tipus d'ensenyament i posà de manifest sobretot la necessitat de tenir un suport econòmic important del qual ara està mancat.

Les conclusions definitives d'ambdues ponències es presentaran avui, després dels diferents debats que s'hauran celebrat i d'haver estudiat les esmenes.

Prèviament a la presentació de les conclusions, avui tindran lloc dues conferències a càrrec de Jaume Serramona, catedràtic de l'ICE de la Universitat Autònoma de Barcelona, que parlarà sobre la participació i direcció dels centres i una segona a càrrec de Josep Arnau, president de la Diputació de Girona, que parlarà sobre la Formació Professional i la integració de l'alumne al món del treball.

L'acte d'inauguració de les jornades va ser presidit pel vice-president al Parlament de Catalunya, Arcadi Calzada, així com per l'alcalde de la ciutat d'Olot, Pere Macias, acompanyats dels directius de la Fapaes.

Els gegants de Santa Coloma participaran en l'Aplec de Farners

DdeG

Santa Coloma de Farners.— El gegant i la geganta de Santa Coloma de Farners pujaran avui, per primera vegada, a l'ermita de Farners per participar en els actes de celebració de l'Aplec d'enguany.

Els gegants seran pujats per la colla de geganters de la població i faran a peu un recorregut de sis quilòmetres des del Parc de Sant Salvador fins a l'esplanada de Farners.

Segons han manifestat membres de l'organització, l'esforç que faran avui per pujar els gegants fins a Farners «és un repte que ens hem fixat, doncs serà una mica difícil, ja que tot el camí és pujada. De totes formes, creguem que val la pena intentar-ho i ara per ara pensem que ho podem aconseguir sense gaires problemes».

Per contrarrestar l'esforç, és previst que els gegants facin la baixada a Santa Coloma transportats en un camió.

Els gegants sortiran del Parc de Sant Salvador a dos quarts de nou del matí i es preveu que arribin a l'ermita de Farners a dos quarts d'onze.

Aprofitant aquesta sortida dels geganters de Santa Coloma, també es farà l'acte d'inauguració del nou grup de Gralla dels gegants.

D'altra banda, i coincidint amb els actes de l'Aplec d'enguany, aquesta tarda, a les set i a la plaça Farners, tindrà lloc l'acte de proclamació de la pubilla de Farners 1990 i les seves dames d'honor.

Concert-homenatge al mestre Viader.

Ahir a la tarda, al Teatre Municipal, va tenir lloc un concert-homenatge al mestre Josep Viader, fundador i primer director de la Polifònica, càrrec que desenvolupà al llarg de vint-i-cinc anys. Des de que deixà el seu càrrec Viader va ser substituït per Francesc Pujol, l'actual director, i home que ha continuat fidelment la tasca del mestre Viader. El concert va anar a càrrec de la Polifònica de Girona, dirigida per Francesc Pujol i l'Orquestra de Cambra de l'Empordà, sota la direcció de Carles Coll. El mestre Viader és tota una institució dins el món de la música. Ja el desembre del 1985, just quan es jubilà del seu càrrec de director del conservatori Isaac Albèiz, va rebre un emotiu homenatge de tots els seus alumnes i ex-alumnes, en el qual hi actuà també la Polifònica de la qual aleshores n'era director. (Foto JOAN CASTRO)

Ahir s'inaugurà l'exposició

Els records d'Anna Maria Dalí i García Lorca, al Museu del Joguet

L'exposició havia estat exposada a la casa-museu de Federico García Lorca a Fuente Vaqueros. (Foto JOAN CASTRO).

MAGDA BOUSO

Figueres.— El Museu del Joguet de Figueres acull, des d'ahir, una interessant exposició dedicada a Anna Maria Dalí i Federico García Lorca que, sota el títol genèric de «Records», exhibeix diverses fotografies i cartes dels seus múltiples contactes al llarg de la seva vida.

Aquesta exposició arriba de Granada, concretament de Fuente Vaqueros, de la casa on va néixer Federico García Lorca. La mostra ha recorregut diversos indrets de les terres granadines i ara arriba a Figueres i a Cadaqués.

Anna Maria Dalí i Federico García Lorca varen mantenir una gran amistat. Foren nombroses les cartes i els dibuixos que el poeta va enviar a Anna Maria, cartes en les quals l'anomenava «sirena y pastora», o d'altres en les quals s'interes-

sava pel seu germà Salvador, «ese tontito hermano tuyo», escrivia en un to eminentment afectuós.

Antonina Rodrigo, col.laboradora de l'exposició, diu: «La vida mansa d'Anna Maria va transcórrer a Cadaqués, propera i distant, però sentint viva i latent l'estimació fraterna. Va saber vèncer l'assetjament de les frívoles curiositats, assistida per la filla Emília. Va romandre d'esquena al rumor, com en el quadre, davant de la mar que enlluernà Federico. «Aquel mar es mi mar, Anna Maria», li deia en una de les seves cartes. La veurem sempre recolzada a la finestra de l'estudi d'en Salvador, que ocupà Lorca durant les seves estades al Llaner. Aquesta finestra immortalitzada, no solament pel record del poeta, sinó per la prodigiosa tela en la qual la va pintar el seu germà».

ST. GEORGE'S SCHOOL
COL·LEGI ANGLÈS DE GIRONA

English Summer Courses

Del 25 de juny fins al 20 de juliol de 1990

- Cursos d'estiu per a mainada de 3 a 10 anys.
- Set hores al dia de convivència en anglès a les classes, menjador, jocs, esports, vídeos, música, etc.

Per a més informació:

Urbanització Fornells Park 17458 FORNELLS DE LA SELVA Tel. 47 60 65

CARTELERA

GIRONA

ALBÉNIZ Tel. 20 01 35
Cazador blanco, corazón negro. USA. 1990. Aventuras. Dir.: Clint Eastwood. Int.: Clint Eastwood y Jeff Fahey. Mientras prepara el rodaje de una película de aventuras en África, un director de cine toma la determinación de cazar un elefante africano. Esta obsesión marcará profundamente su relación con el equipo de rodaje. El hombre necesita dirigir la película para equilibrar su cuenta bancaria, pero es más fuerte su deseo de llevarse un elefante como trofeo. H: 4.00, 6.10, 8.20, 10.30. Apto.

CATALUNYA 1 Tel. 20 23 93
Johnny el guapo. USA. 1989. Drama. Dir.: Walter Hill. Int.: Mickey Rourke y Elizabeth McGovern. Un hombre que sufre una deformación en el rostro ha de soportar el rechazo de los demás, la traición y la cárcel. Pero su vida cambia cuando un médico le opera el rostro y le da una apariencia normal. Una vez en libertad y con una nueva identidad, pensará en tomarse su venganza contra quienes propiciaron su encarcelamiento. H: 4.15, 6.15, 8.15, 10.15. 18 años.

CATALUNYA 2 Tel. 20 23 93
Espera a la primavera, Bandini. Francia-Italia-Bélgica. 1989. Drama. Dir.: Dominique Deruddere. Int.: Joe Mantegna y Ornella Muti. En el invierno de 1928, en una ciudad de Colorado, una familia de inmigrantes italianos vive con grandes dificultades económicas. Los padres soportan toda clase de humillaciones, mientras los hijos se refugian en sus sueños. Su unidad empieza a romperse cuando el padre comienza a trabajar en casa de una mujer rica por la cual se dejará seducir, utilizar y comprar. H: 4.10, 6.10, 8.10, 10.10. 13 años.

CATALUNYA 3 Tel. 20 23 93
Bagdad Café. Alemania. 1987. Comedia. V.O. Subtitulada. Dir.: Percy Adlon. Int.: Marianne Sägbrecht y CCH Pounder. Una mujer alemana de opulentas proporciones se queda sola cerca de Las Vegas cuando su matrimonio fracasa en esa tierra extraña. Llega a un motel regentado por una mujer negra y también separada, la cual no se muestra nada satisfecha por su presencia. H: 4.15, 6.15, 8.15, 10.15. Apto.

COLISEO Tel. 20 27 47
Wilt. Gran Bretaña. 1989. Comedia. Dir.: Michael Tuchner. Int.: Griff Rhys Jones y Mel Smith. Un profesor de un instituto politécnico se ve metido en un lío escandaloso con una muñeca hinchable, y más tarde resulta ser sospechoso del asesinato de su mujer, que ha desaparecido. H: 4.00, 5.40, 7.20, 9.00, 10.40. 13 años.

MODERN A Tel. 20 30 89
El precio de la pasión. USA. 1988. Drama. Dir.: Leonard Nimoy. Int.: Diane Keaton y Liam Neeson. Una mujer recién divorciada, después de vivir un matrimonio prematuro y aburrido, se adapta a su nueva vida de madre solitaria. H: 4.20, 6.20, 8.20, 10.20. Apto. Hoy, último día; a partir de mañana, cerrado por vacaciones.

MODERN B Tel. 20 30 89
Lambada, fuego en el cuerpo. USA. 1989. Comedia. Dir.: Joel Silberg. Int.: J. Eddie Peck y Melora Hardin. Un profesor de instituto frecuenta un club nocturno donde se ha ganado el respeto de

Kin Shriner y Mitzi Kapture, en «Angel 3».

los jóvenes por su forma de bailar la lambada y les ha convencido para que asistan a sus clases en un cuarto trastero. Una alumna suya descubre esa doble vida. H: 4.15, 6.20, 8.25, 10.30. 18 años. Hoy, último día; a partir de mañana, cerrado por vacaciones.

PLAÇA A Tel. 20 38 59
El joven Toscanini. Francia-Italia. 1989. Biográfica. Dir.: Franco Zeffirelli. Int.: C. Thomas Howell y Elizabeth Taylor. En 1886, el joven Arturo Toscanini se traslada a Brasil, después de fracasar en una prueba para un puesto de violoncelista. Allí, conoce a la soprano Nadina Bulicoff, a quien dirige en una representación de «Aida» cuando el director previsto desaparece. H: 4.15, 6.20, 8.25, 10.30. 13 años.

PLAÇA B Tel. 20 38 59
Los sueños de Akira Kurosawa. USA-Japón. 1990. Dir.: Akira Kurosawa. Int.: Akira Terao y Martin Scorsese. Un recorrido por los sueños de Akira Kurosawa, el cual recuerda su vida desde la infancia, expone su visión sobre el pasado y expresa su preocupación por el futuro. Uno de los episodios tiene al pintor Vincent Van Gogh como figura central. H: 4.00, 6.10, 8.20, 10.30. Apto.

PLAÇA C Tel. 20 38 59
Cuando Harry encontró a Sally. USA. 1989. Comedia. Dir.: Rob Reiner. Int.: Meg Ryan y Billy Crystal. Una pareja se ha pasado muchos años preguntándose cómo pueden continuar siendo amigos, a pesar de que él cree que no puede haber sólo amistad entre dos personas de sexos opuestos. Siempre discuten sobre las relaciones de pareja, pero ellos tal vez reúnen las condiciones para una relación romántica. H: 4.30, 6.30, 8.30, 10.30. Apto.

ULTONIA Tel. 20 22 77
Angel 3. USA. 1989. Intriga. Dir.: Tom DeSimone. Int.: Maud Adams y Mitzi Kapture. Angel ha dejado la prostitución y se encuentra trabajando como fotógrafa en Nueva York. Se traslada a Los Angeles y allí encuentra a su madre, la cual le dice que tiene una hermana

que ha desaparecido y se encuentra en peligro. Angel decide buscar a su hermana, por lo que tendrá que introducirse de nuevo en la prostitución. H: 4.15, 6.15, 8.15, 10.15. 18 años.

ANGLÈS

ESPINET
Kickboxer. USA. Acción. Mordiscos peligrosos. Comedia terrorífica. H: Continua 3.30. 18 años.

BANYOLES

MERCANTIL
Un hombre inocente. USA. Drama. H: Continua 4.00. 13 años.

BLANES

MARYAN
Las últimas siete horas. USA. Intriga. **Paseando a Miss Daisy.** USA. Comedia. H: Continua 3.00. 18 años.

VICTÒRIA
Cyborg. USA. Acción. **Tiempos de gloria.** USA. Histórica. H: Continua 3.00. 18 años.

CAMPRODON

CASAL
Mascarada para un crimen. USA. Intriga. H: 5.00, 10.00. 13 años.

CASSÀ DE LA SELVA

LA COMA
Remando al viento. España-Inglaterra. Drama. H: 5.00. **La selva está loca, loca, loca.** Comedia. H: 6.40. 13 años.

FIGUERES

JUNCÀRIA Tel. 50 02 31
Maquillaje para matar. Bélgica. Intriga. **Yo soy la justicia.** USA. Acción. H: Continua 4.00. 18 años.

LAS VEGAS Tel. 50 28 00
Pesadilla en Elm Street 5. USA. Terror. H: Continua 4.00. 18 años.

SAVOY Tel. 50 52 05
La caja de música. USA. Drama. H: Continua 4.00. 13 años.

LLORET DE MAR

NOVA YORK 1
Road House (De profesión, duro). USA. Acción. H: 4.00, 5.50, 7.45, 9.40, 11.35. 18 años.

NOVA YORK 2
Navigator. Nueva Zelanda. Aventuras. H: 4.00, 5.50, 7.45, 9.40, 11.35. Apto.

OLOT

COLÓN
Agárralo como puedas. USA. Comedia. **¡Ay, Carmela!** España. Comedia. H: Continua 4.00. 13 años.

GRIDÓ
Un hombre inocente. USA. Drama. H: Continua 4.00. 13 años.

NÚRIA
Paseando a Miss Daisy. USA. Comedia. H: Continua 4.00. Apto.

PALAMÓS

ARINCO Tel. 31 54 73
Al borde de la locura. USA. Terror. H: 4.00, 5.45, 7.45, 9.35, 11.25. 13 años.

KYTON Tel. 31 40 95
Always (Para siempre). USA. Comedia. H: 4.00, 6.10, 8.25, 10.50. Apto.

PLATJA D'ARO

AVINGUDA Tel. 81 76 65
Pesadilla en Elm Street 5. USA. Terror. H: 4.30, 6.40, 8.50, 11.00. 18 años.

IVAN Tel. 81 80 82
Delitos y faltas. USA. Comedia. H: 4.30, 6.40, 8.50, 11.00. 13 años.

RIPOLL

COMTAL Tel. 70 02 59
Tiempos de gloria. USA. Histórica. **Escóndete y tiembala.** Gran Bretaña. Terror. H: Continua 4.00. 13 años.

LA MOLINA Tel. 70 27 52
Con perdón de usted. Francia. Acción. **Platoon.** USA. Bélica. H: Continua 3.30. 18 años.

SANT FELIU DE GUÍXOLS

TEATRE MUNICIPAL
Sauna. Catalunya. Comedia. H: 4.00, 6.00, 8.00, 10.00. 18 años.

SANTA COLOMA DE FARNERS

CATALUNYA
Aquí huele a muerto. España. Comedia. H: 4.00, 6.00, 8.00. 13 años.

TORROELLA DE MONTGRÍ

MONTGRÍ
Dulce hogar... ¡a veces! USA. Comedia. H: 4.30, 8.15. **Lambada, el baile prohibido.** USA. Comedia. H: 6.35, 10.00. 18 años.

TOSSA

MONTERRAT
Los fabulosos Baker Boys. USA. Comedia. H: Continua 6.00. Apto.

Se estrenará en Madrid el film cubano «La bella de la Alhambra»

DdeG
La Habana.— La película cubana «La bella de la Alhambra», ganadora de la última edición del premio Goya a la mejor película extranjera, se estrenará próximamente en un cine de Madrid. El film, cuya exhibición en Cuba ha registrado en las taquillas más de tres millones de espectadores, ha sido coproducido por Televisión Española y el Instituto cubano de arte e industria cinematográfica.

«La bella de la Alhambra», inspirada en la novela «La canción de Rachel» del escritor Miguel Barnet es, según su realizador, Enrique Pineda, «un homenaje a aquellos que han hecho y hacen posible nuestro teatro nacional, desde los fundadores del teatro cubano». Pineda anunció que viajará la próxima semana a Madrid para asistir al estreno de su película, que en el mercado de cine del último Festival de Cannes (Francia) consiguió una venta considerable. Además, dijo que la película será presentada esta semana en la sección de competencias del Festival de cine latino de Nueva York, tras su proyección fuera de concurso en el certamen colombiano recién celebrado en Cartagena de Indias.

Tras el éxito obtenido con el film en Cuba y en el extranjero, Enrique Pineda se prepara para asumir la dirección de otra historia melodramática. Se trata de la película «Bolero», cuyo rodaje podría comenzar a finales de este año en México, La Habana y Madrid.

TEATRE ALBENIZ

CLINT EASTWOOD
CAZADOR BLANCO
CORAZON NEGRO

H: 4, 6.10, 8.20, 10.30

Mediana SALA B Mediana SALA A abc SALA C abc SALA b abc SALA a COLISEO IMPERIAL

Últim dia

H: 4.15, 6.20, 8.25, 10.30

Cada Amor Tiene Su Precio.

H: 4.20, 6.20, 8.20, 10.20

Ultim dia

H: 4.30, 6.30, 8.30, 10.30

H: 4, 6.10, 8.20, 10.30

H: 4.15, 6.20, 8.25, 10.30

H: 4, 5.40, 7.20, 9, 10.40

MANEL MIR

«Cazador blanco, corazón negro»

Título original: «White hunter, black heart».
Producción: USA. 1990. Clint Eastwood para Malpaso y Rastar.
Fotografía: Jack N. Green.
Música: Lennie Niehaus.
Guión: Peter Viertel, James Bridges y Burt Kennedy, basado en la novela de Peter Viertel.
Dirección: Clint Eastwood.
Intérpretes: Clint Eastwood, Jeff Fahey, Charlotte Cornwell, George Dzunza, Marisa Berenson, John Rapley y Catherine Neilson.

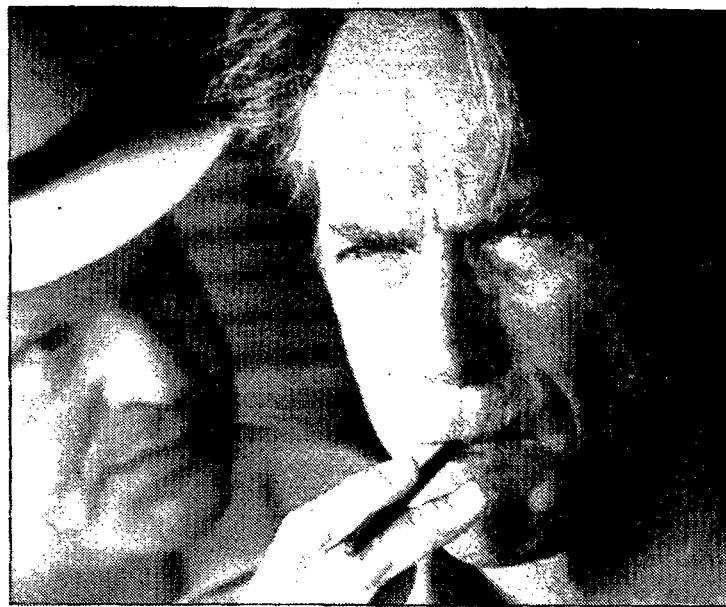
Después de una obra cumbre como «Bird», la película sobre el saxofonista Charlie Parker, era inevitable preguntarse si Clint Eastwood podría mantener (no digamos superar) el mismo nivel en su filmografía posterior. Y he aquí que lo mantiene en «Cazador blanco, corazón negro», una película emocionante, divertida, sarcástica, dramática, reflexiva y definitivamente magistral sobre el sentido de la aventura y el amor al cine.

Los días anteriores al rodaje de «La reina de África» inspiraron la novela de Peter Viertel en que se basa «Cazador blanco, corazón negro». En la película, Clint Eastwood es John Wilson, un nombre ficticio que no deja de sonar como el verdadero, John Huston. Y Wilson-Huston, mostrado desde la perspectiva de Verrill-Viertel, es un hombre impulsivo,

socarrón, ingenioso, arriesgado y cautivador. Verrill sigue a Wilson por todas partes como Pepito Grillo seguía a Pinocho, la voz de la conciencia frente a la irracionalidad. El escritor estuvo en constante conflicto con el director, pero jamás dejó de ocultar su profunda admiración hacia semejante personalidad. Un hombre capaz de insultar o pelear para defender sus ideas antirracistas, y también de hacer esperar a todo un equipo de rodaje mientras se dedica a su obsesión por cazar un elefante. La simbiosis entre los distintos puntos de vista no puede ser más curiosa: la historia está contada desde la perspectiva del guionista y autor de la novela, reencarnado por el actor Jeff Fahey, pero ha sido dirigida por Clint Eastwood, que interpreta a John Wilson. Por eso, en el duelo que se establece entre los dos

personajes, Eastwood da la misma importancia a ambos y hace que la película salga ganando en el aspecto dramático.

En esta ocasión, la realización de Eastwood tiende más hacia el clasicismo que en «El jinete pálido» o «Bird», identificándose plenamente con el espíritu aventurero del propio John Huston. «Cazador blanco, corazón negro» es una película sobre aventuras y sobre cine, y en ambos aspectos proporciona una infinita sensación de placer en el espectador. Muchos se van a sorprender viendo a Clint Eastwood interpretando su mejor papel como actor hasta la fecha, un personaje que nada tiene que ver con la imagen que le dio fama y que él asume con indisimulada satisfacción en cada una de las secuencias. El sentido de la aventura, el código moral, la tozudez y el particular humor de Huston son felizmente transmitidos a través de una interpretación tan agradecida por el actor como por el espectador; Clint Eastwood se convierte en un actor genial interpretando a un personaje genial. Por otra parte, aunque da preferencia a la obsesión de Wilson, Eastwood no olvida el aspecto

Clint Eastwood, indiferente ante las exigencias de George Dzunza.

sentimental que supone el hecho de que su personaje sea el director de «La reina de África»: discusiones con el escritor sobre determinadas escenas y situaciones bien identificables por el espectador añaden un toque nostálgico nada forzado y gratamente recibido. El hecho de que los actores que interpretan a Humphrey Bogart y Katharine Hepburn no se parezcan demasiado a los originales ni los imiten descarada-

mente aporta una mayor naturalidad y, aunque parezca contradictorio, credibilidad a la presentación de los personajes. Y detrás de todo ello, Clint Eastwood, gran cineasta y reencarnación de los clásicos. Si su carrera como director ha de durar como la de John Huston, a Eastwood aún le quedan más de veinte años para seguir haciendo obras maestras como «Cazador blanco, corazón negro».

CRÍTICA

Relevo en la cartelera de Girona

Se despide «Bagdad Café» y llega «Mi primo americano»

Girona.— Después de una semana y media en la cartelera, y por cuestiones de distribución, hoy se despide de la programación cinematográfica de Girona la película del alemán Percy Adlon «Bagdad Café», que ha obtenido una respuesta favorable similar a la conseguida en otras localidades donde se ha estrenado. En su sustitución, mañana se estrena la producción canadiense «Mi primo americano», una comedia sobre adolescentes dirigida por Sandy Wilson en 1985. «Mi primo americano», película que también se proyectará en versión original subtitulada, intenta diferenciarse de otras producciones sobre adolescentes contando su historia desde el punto de vista de un personaje femenino. La película está ambientada a finales de los años cincuenta, y tiene por protagonista a una chica de trece años, Sandy (Margaret Langrick), que se aburre mortalmente en una pequeña ciudad de la Columbia británica. Al iniciarse el verano, ella no puede más que escribir en su diario la frase «Nunca pasa nada». Pero las cosas

parece que van a cambiar cuando su primo Butch (John Wildman) se dirige hacia allí en su Cadillac rojo descapotable, lo cual va a alterar su vida y la de la pequeña ciudad provinciana. Butch es un típico adolescente californiano, rubio, con ojos azules, que viste camiseta y vaqueros y habla de James Dean; además, resulta que se ha escapado de casa. Sandy se siente absolutamente fascinada por Butch, pero a éste le interesan las chicas algo más maduras. La ciudad se prepara para la fiesta del *teenager*, y Sandy quisiera que Butch la llevara al baile, pero parece que él tiene otros planes en la cabeza.

La directora y guionista de «Mi primo americano», Sandy Wilson, retoma el esquema de «American Graffiti», de George Lucas, para intentar una nueva exploración de las penas, alegrías, sueños y emociones de la adolescencia de los años cincuenta, con la particularidad de que lo hace situándonos en la perspectiva de las chicas. La película obtuvo el Premio internacional de la crítica del Festival de festivales, en su edición de 1985.

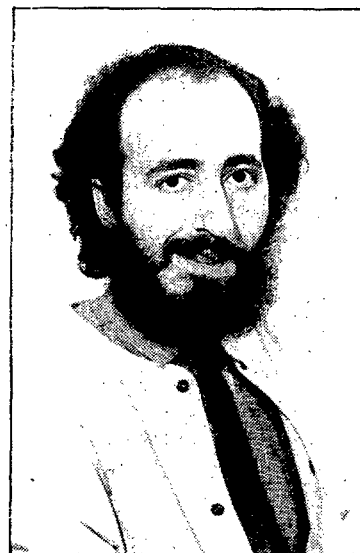
TV3, 21.05 h.

«30 minuts» ofrece un reportaje sobre el futuro del catalán

DdeG Barcelona.— Las estadísticas muestran que la mayor parte de la población considera que el proceso de normalización del catalán avanza de forma muy positiva. En cambio, algunos lingüistas piensan lo contrario; incluso se habla de la posible desaparición del catalán dentro de algunos decenios.

Albert Rossich y August Rafanell, profesores del Estudi general de Girona, publicaron un artículo en la «Revista de Catalunya» donde explicaban que el ámbito territorial del catalán se reduce, que su uso cotidiano está cada vez más influido por el castellano y que, cada vez más, los jóvenes utilizan el castellano en sus conversaciones. En su opinión, todo ello hace que se den las condiciones para que toda una generación abandone la lengua catalana.

Diversos lingüistas replicaron diciendo que la situación actual del catalán es la mejor en toda la historia reciente. La escolarización en catalán, la televisión en catalán, la

Albert Rossich interviene en el programa de hoy.

lengua entre la población inmigrada. La polémica en los ambientes universitarios y los profesionales de la lingüística es muy dura. Los argumentos de una parte y de otra son fuertes e incluso apasionados. La trascendencia ciudadana y política del debate es evidente: ¿tiene futuro la lengua catalana?

«El futur del català» es el título del reportaje que hoy emite el programa de TV3 «30 minuts». Por las características del tema, el espacio tendrá un formato especial. Sus responsables han pedido a representantes de las dos posiciones de la polémica que ilustren sus argumentos con los recursos que les ofrece la televisión. Por una parte, August Rafanell y Albert Rossich, y por otra, el sociolingüista Miquel Strubell, han ejercido de guionistas, entrevistadores y presentadores de dos vídeos, en los cuales presentan sus tesis y conclusiones. Las dos piezas son responsabilidad total de sus autores, y «30 minuts» sólo les ha proporcionado apoyo y asesoramiento técnico.

<p>CATALUNYA 1</p> <p>EL GUAPO</p>	<p>CATALUNYA 2</p> <p>BANDINI</p>	<p>CATALUNYA 3</p> <p>BAGDAD Café</p> <p>AVUI, ÚLTIM DIA</p>	<p>TERTRE Ultònia</p> <p>ANGEL 3</p> <p>Tiene gusto por la venganza</p>	<p>CATALUNYA 3</p> <p>Mi Primo Americano</p>
--	---	--	---	--

PROGRAMACIÓN TELEVISIÓN

T.V. SATÉLITE

TVE 1

- 09.05 Los mapaches. «En las últimas».
- 09.30 Compañeros.
- 10.00 El Día del Señor. Santa misa.
- 11.00 Avance telediarario.
- 11.05 Concierto.
- 12.00 Presa de possessió del nou arquebisbe de Barcelona, Ricard Maria Carles.
- 13.00 El Salero.
- 14.00 Nuestra Europa.
- 14.30 L'informatiu cap de setmana.
- 15.00 Telediarario fin de semana.
- 15.30 El tiempo.
- 15.35 Calimero. «Las buenas acciones».
- 16.05 La comedia. «La familia y uno más». (1965). (95'). Dirección: Fernando Palacios. Intérpretes: Alberto Closas, Amparo Soler Leal, José Luis López Vázquez. La vida de la desmesurada familia del aparejador Carlos Alonso ha sufrido varios cambios con el correr de los años: el nacimiento del hijo número dieciséis, la pequeña María, coincidió con la muerte de la madre, que dejó tras de sí un hueco irrellenable.
- 17.50 Merrie Melodies. «El cumpleaños de Speedy».
- 18.10 Juego de niños.
- 18.40 Alf. «A golpe de pincal».
- 19.05 Waku Waku.
- 19.35 Doce del patíbulo. «El duro deber».
- 20.30 Telediarario 2.
- 21.00 El tiempo.
- 21.08 En portada. «Colombia, candidatos a la muerte».
- 21.55 Domingo cine. «Patton». (1970). (158'). Dirección: Franklin J. Schaffner. Intérpretes: George C. Scott, Karl Malden, Michael Bates, Stephen Young. George S. Patton, californiano, católico y miembro de una acaudalada familia de militares y banqueros, se graduó en West Point como teniente de caballería.
- 00.55 Catalunya misteriosa. «Contactes amb el més enllà».
- 01.25 Plast-X.
- 01.50 Un día es un día.
- 03.50 Ballet: «Casa Messner».
- 04.50 Fin de la emisión.

La meva preciosa bugaderia. El Canal 33 emite esta película que el británico Stephen Frears dirigió en 1985, sobre la relación entre un joven paquistaní (Gordon Warnecke) y un punkie (Daniel Day Lewis) en la parte más deprimida de Londres. (Canal 33, 21.30 h.).

- 11.15 Domingo deporte. Motociclismo: Campeonato del mundo de velocidad, Gran premio de Alemania, desde el circuito de Nurburgring, en directo. 125 c.c. (11.25 h.). 250 c.c. (12.55 h.). 500 c.c. (14.25 h.). Gimnasia masculina: Campeonato de Europa, en directo desde Lausanne, Suiza. (13.50 h.). Automovilismo: Campeonato del mundo de F-1, Gran premio de Mónaco, en directo desde el circuito urbano de Montecarlo (15.10 h.); Decathlon-heptathlon: España-Gran Bretaña, reportaje. Rugby: Semifinal Copa del Rey, partido de vuelta (resumen). Hípica: Desde el Real Club de Polo de Barcelona (resumen).
- 18.30 Kung-Fu. «Un sueño dentro de un sueño».
- 19.30 Dos cadenas para ti.
- 20.00 El precio justo.
- 21.30 Estudio estadio.
- 22.35 Gran gala del Mundial de fútbol.
- 00.30 Andalucía. (Repetición).
- 00.45 Filmoteca TV. «El pozo» (1964). (98'). Dirección: Kanezko Shindo. Intérpretes: Nobuko Otowa, Jitsuko Yoshimura, Kei Sato. Una terrible guerra

asola al Japón feudal. La lucha entre distintos señores hace que los campesinos sean reclutados como soldados y sus familias permanezcan en el campo en la más absoluta de las pobreza.

02.25 Tiempo de creer.

TV 3

- 09.15 Carta d'ajust.
- 09.30 Sardanes.
- 09.45 Dibuxos animats. «He-Man i els senyors de l'univers».
- 10.15 Signes del temps.
- 11.00 Cadència. Repetición.
- 12.25 Gol a gol. Hockey sobre patines: Transmisión de los partidos de la última jornada de la liga Barcelona-Igualada, desde el Palau Blau-grana, y Noia-Reus, desde Sant Sadurn d'Anoia (12.30 h.). Fútbol: Reportajes de los partidos que disputan los equipos catalanes en la última jornada de liga de Segunda División (14.00 h.). Baloncesto: Resumen del partido del play-off para la permanencia entre el Tenerife n° 1 y el TDK Manresa (14.15 h.).
- 14.30 Telenotícies.
- 14.55 El temps.
- 15.00 Dibuxos animats.
- 15.30 Jim West. «La nit de la trampa mortal».
- 16.20 Pel·lícula diumenge tarda. «Hotel internacional». (1963). (119'). Dirección: Anthony Asquith. Intérpretes: Elizabeth Taylor, Richard Burton, Elsa

Martinelli, Orson Welles. Peripetias que viven distintos pasajeros, afectados por el retraso de la salida de un avión en el aeropuerto de Londres a causa de la niebla: Frances Andros, la simpática y consentida mujer del millonario Paul Andros, ha abandonado a su marido para escapar con el «playboy» March Champeselle.

- 18.15 Gol a gol. Baloncesto: Segundo partido del play-off para el título, entre el Ram Joventut y el FC Barcelona (18.15 h.). Concurso «Els millors gols de la temporada del Barça» (19.45 h.). Fútbol: Resumen del partido Español-Eibar (20.00 h.).
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.10 30 minuts. «El futur del català».
- 21.40 Dallas. «N'hi ha de bons, n'hi ha de dolents». JR i Bobby consiguen ayuda de un visitante inesperado en la inacabable batalla del diez por ciento de la Ewing Oil.
- 22.45 Gol a gol.
- 24.00 Fi d'emissió.

C-33

- 14.45 Carta d'ajust.
- 15.00 Handbol. Final Copa de Europa: SKA Minsk-F.C. Barcelona.
- 16.30 Giro d'Itàlia.
- 17.00 Senyals.
- 17.45 El món del cinema.
- 18.15 Fila 33. «Terreny perillós». (1984). (90'). Dirección: Chuck Bail. El físico David Lowell quiere demostrar que las ondas sonoras pueden generar energía eléctrica.
- 19.55 Curt-metratge.
- 20.20 Thalassa. Reportajes: «Illa de Pasqua» y «S'estadella, amenaçada».
- 21.00 Telenotícies.
- 21.25 El temps.
- 21.30 Versió original. «La meva preciosa bugaderia» (1985). (93'). Dirección: Stephen Frears. Intérpretes: Gordon Warnecke, Daniel Day Lewis. Nasser es un emigrante muy rico que se ha instalado en el sur de Londres.
- 23.10 Fi d'emissió.

TV G

- 17.00 Carta d'ajust.
- 17.30 6 en roda. Concurso-entrevista de participación popular.
- 18.30 Comiat i fi de programació.

SUPER CHANNEL

07.00 Super BOOs. 11.00 The Mix followed by Hello Austria, Hello Vienna at 12.30. 15.00 It is Written. 16.00 Touristic Magazin. 16.30 ERF. 17.30 The World Tomorrow. 18.00 Financial Times Business Weekly. 18.30 The Mix. 19.30 Videofashion. 20.00 Hollywood. 20.55 Goodyear Weather Report. 21.00 Suddenly. 22.30 Barnaby Jones.

LIFESTYLE

13.00 Radar Men from Mars. 13.30 Ensign O'Toole. 14.00 Zorro's Fighting Legion. 14.30 One Step Beyond. 15.00 Championship Rodeo. 16.00 Roller Derby. 17.00 African Rainbow. 17.25 Afternoon cinema. 20.00 Close.

GALAVISION

1.00, 3.00, 4.00, 5.00, 6.00, 7.00, 8.00 Eco. Espacios informativos, música, reportajes, entrevistas, actuaciones. 9.00 Cine. Sesión continua. 15.00 Octavio Paz. 16.00 Siempre en domingo. 19.00 Lucha libre. 22.00 Fútbol Internacional. 24.00 Toros.

TV5

16.00 TV5 Infos. 16.15 Faut pas réver. 17.15 L'école des fans. 18.00 30 millions d'amis. 18.30 Flash Varielle. 19.00 Hotel. 19.30 TV5 Infos et Météo. 19.40 Coeur et pique. 21.00 Du coté de chez Fred. 22.00 Journal Télévisé et météo. 22.30 Sept sur Sept. 23.30 Mon oeil. 00.30 Fin de programme.

THE CHILDREN'S CHANNEL

07.00 Stories Without Words. 07.30 HUVU 09.00 The New Steve and Danny Show. 11.00 Drama serial. 11.30 Mask. 12.00 The TCC club. 12.30 Rikki Tikki Tavy. 13.00 HUVU. 14.00 The New Steve and Danny Show. 16.00 Cartoon Time. 16.30 Bright Sparks. 17.00 Drama Hour. 18.00 Closedown.

BBC

09.45 Today's Viewing. 10.15 Morning Workshop for Lent. 11.00 Bazaar. 12.30 Electric Avenue. 13.05 Sing Extra. 13.30 Country File. 14.05 On the record. 15.00 Eastenders. 16.00 Horizon. 17.00 Será anunciado.

T.V. FRANCESA

TF 1

- 06.05 Intrigues.
- 06.35 Côté coeur.
- 07.55 Jardinez avec Nicolas.
- 08.10 Le Disney club.
- 10.05 Les animaux du monde.
- 11.25 Auto-moto 1.
- 12.30 Le juste prix.
- 13.00 Le journal de la une.
- 13.20 Un flic dans la mafia.
- 14.15 Rick Hunter, inspecteur Choc.
- 17.35 Y a-t-il encore un coco dans le show?
- 18.05 Téléfoot.
- 19.00 7/7: Georges Marchais.
- 20.00 Journal.
- 20.35 Tapis vert.
- 20.40 Légitime violence.
- 22.30 Les amants du Capricorne.
- 00.25 Une dernière.
- 00.45 Concert.
- 02.25 Mark Twain.
- 03.45 Histoires naturelles.

- 13.20 Le monde est à vous.
- 14.55 Mac Gyver.
- 15.50 L'école des fans.
- 16.35 L'homme qui tombe a pic.
- 18.20 Stade 2.
- 19.30 Maguy.
- 20.00 Journal.
- 20.40 Les cinq dernières minutes.
- 22.05 Musiques au coeur.
- 23.10 Journal.
- 23.30 Rush.

FR 3

- 08.00 Samdynamite.
- 09.00 Brenda Chante les comptines.
- 09.30 Les rascapés du val perdu.
- 10.00 Play Bac.
- 10.30 Mascarines.
- 12.00 Flash 3.
- 12.05 Dérochage régional Journal.
- 12.45 D'un soleil à l'autre.
- 13.00 Musicales.
- 14.30 Expression directe.
- 14.50 Sports 3 dimanche.
- 17.30 Montagne.
- 18.00 Amuse 3.
- 19.00 Le 19-20 de l'information.
- 20.00 Benny Hill.
- 20.35 Chapiteau 3.
- 22.10 Soir 3.
- 22.35 Le divan.
- 23.00 Cinéma de minuit. «L'aventure commence à Bombay».
- 00.30 Carnet des notes.
- 00.55 Fin des émissions.

A 2

- 08.00 Oscar et Daphné.
- 09.00 Émission islamique.
- 09.15 Émissions israéliennes.
- 10.00 Présence protestante.
- 10.30 Le jour du Seigneur.
- 12.05 Dimanche martin.
- 12.10 Comme sur un plateau.
- 13.00 Journal.

RADIO

RADIO GIRONA 1.485 (OM)
08.00 Matinal SER. 09.00 A vivir, que son dos días. 12.00 Musical. 13.00 Girona, nova vila. 14.00 Hora 14. 14.15 Informatiu Girona i comarques. 14.30 Hora 14. 15.00 Carrusel esportiu Catalunya. Deportes equipos catalanes. 16.00 Carrusel deportivo. Deportes directo campos 1a. y 2a.A. 21.00 Carrusel Girona. 22.00 El arranque. 23.00 Hora 25. 23.30 Carrusel resumen. 01.00 Los toros. 03.00 De la noche a la mañana.

RADIO GIRONA 88.1 (FM)
09.00 Els 40 principals. 12.00 El gran musical. 14.00 Els 40 principals. 20.00 Connxión via satélite Cadena Catalana.

RNE-RADIO 5 1.413 (OM)
05.00 Todo es empezar. 07.30 Primer deportivo. 08.00 España a las ocho. 08.30 Radiodiari. 09.00 El gran matí del diumenge. 12.00 Notes i pilotes. En directe esports. 13.30 Radiodiari. 14.00 Informativo dos. 15.00 Notes i pilotes. En directe esports. 20.00 Los héroes del domingo. 22.00 La palabra cantada. 23.00 Última edición. 23.15 Cinco esquinas. 03.00 Radiotransporte.

RADIO GRUP 89.9 (FM)
09.00 Avui és festa. 16.00 Pilota en joc. 20.30 Esport 10.

RADIO OLOT 98.1 (FM)
RADIO COSTA BRAVA 96.3 (FM)
07.00 Cap de setmana... sensacional!! 08.00 Trinquem el cuc (emissió local Ràdio Olot). Programa dedicad especialment al campo. 09.00 Santa Missa

(emissió local Ràdio Olot). Desde la Iglesia de Santa Maria del Tura, Patrona de Olot. 09.00 Cap de setmana sensacional. 13.00 L'informatiu del cap de setmana. 13.10 Cap de setmana sensacional. 14.00 Ràdio esport-Edició diumenge. Resumen de la jornada de sábado y domingo por la mañana, y última hora para la tarde deportiva de domingo en las comarcas de Girona. 14.30 Cap de setmana sensacional. 16.00 A ratlla de gol. 20.00 Cap de setmana sensacional. 01.00 La variant nocturna.

RADIO POPULAR FIGUERES 1.134 (OM)
06.00 Madrugada, corazón y vida. 08.00 Informativo. 08.15 Deportes. 08.30 Ven, sígueme. 10.00 Vivir es formidable. 13.00 Mediodía Cadena Cope, avance. 13.15 La rotonda. 14.30 Informativo mediodía Cadena Cope. 15.00 Pasodoble, te quiero. 16.30 Tiempo de juego. 20.00 Recuerdo aquella vez. 23.00 Informativo. 24.00 El albero. 01.30 Buscando la noche. 02.00 Concierto Popular.

RADIO POPULAR FIGUERES 89.4 (FM)
Fòrmula COPE-Cap de setmana. Fòrmula esportiva.

RADIO SER EMPORDÀ 94.4 (FM)
08.00 Matinal SER. 09.00 Els 40 principals. 14.00 Hora 14. 15.00 Els 40 principals. 16.00 SER Esportius. 20.00 Els 40 principals. 23.00 Hora 25. 24.00 Carrusel deportivo. 01.00 El cine. 03.00 Sueño rosa.

RADIO MARINA 100.3 (FM)
08.30 Primera ona. Resum de la setmana. 22.30 Estels a la mitjanit.

RADIO RIPOLL 90.2 (FM)
13.00 Comarca informatiu. 13.15 L'esport als 90.2. 00.00 La ràdio és jove.

RADIO SALT 97.7 (FM)
08.05 Tuti-fruti. 12.05 Bon migdia, Josep Maria. 15.05 Tracks. 17.00 Música i esports. 22.00 L'escombra. 24.00 Connexión Ràdio-4.

CATALUNYA RÀDIO 102.2 (FM)
08.00 Rotllana oberta. 09.00 La finestra indiscreta. 10.00 Tu a la teva. 14.00 Des de l'estudi mòbil. 14.30 Paraules de vida. 15.00 Dia a dia, rock a rock. 20.00 Els nostres concerts. 22.00 La música d'Albert Mallofré.

RNE-RADIO 4 106.2 (FM)
06.00. El setè dia. 08.30 La veu de la sardana. 09.00 El setè dia. 10.00 Balades i cançons. 11.00 Notes i pilotes. 15.00 Butlletí informatiu. 16.00 Notes i pilotes. 20.30 Radiodiari. 20.45 Notes i pilotes. 22.00 Gran gala. Boletines informativos cada hora, de 8.00 a 21.00 y a las 24.00.

RNE-RADIO 1 738 (OM)
07.10 Club de la vida. 09.30 Aquí te espero. 13.00 Catalunya pam a pam. 13.30 Radiodiari. 13.45 Temps d'esport. pero. 15.05 Música desde... 16.00 Tablero deportivo. 20.00 Diario de la tarde. 20.30 Los díoses de la aventura. 22.00 La calle 42.

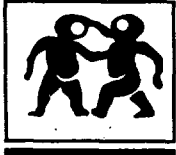
HOROSCOPO

ARIES (Mar. 21 a Abril 20)
Hoy tendrá tendencia a sentirse un poco deprimido. Salga a divertirse y verá como mejora su humor. Procure hacer deporte, hacer planes para el futuro con su pareja.

TAURO (Abril 21 a Mayo 21)
Es un buen momento para actividades familiares. Tendrá ocasión de ver a un pariente, que tenía casi olvidado, que le sorprenderá. Le servirá para mejorar situaciones.

GEMINIS (Mayo 22 a Junio 21)
Olvide sus preocupaciones profesionales y disfrute todo lo que pueda con sus amigos. La noche se prevé más favorable para disfrutarla con la familia que para salir.

CANCER (Junio 22 a Julio 23)
Gozará de un estado de ánimo excelente y lleno de confianza en usted mismo. Día propicio para hacer vida social, ya que resultará una compañía muy agradable.

LEO (Julio 24 a Agst. 23)
Alguien a quien había sobrevalorado le decepcionará. Procure en lo sucesivo no dejarse llevar de su primera impresión. Su panorama sentimental marcha viento en popa.

VIRGO (Agst. 24 a Sept. 23)
Deberá dedicar más tiempo a actividades familiares. Hay alguien que se encuentra solo y le necesita. Trate de compaginar la diversión con sus obligaciones.

LIBRA (Sept. 24 a Oct. 23)
Sea más sincero y afectuoso con una persona de su intimidad. Los amigos le harán pasar hoy muy buenos momentos. Procure no despilfarrar, no hacer excesos de ningún tipo.

ESCORPIO (Oct. 24 a Nov. 22)
Trate de no discutir de política con familiares o amigos, ya que podría llegarse a un enfrentamiento. El día será tranquilo en apariencia, pero lleno de emociones.

SAGITARIO (Nov. 23 a Dic. 21)
Hoy rebotará confianza en usted mismo. También se mostrará excesivamente analítico. Aproveche bien cuantas oportunidades se le presenten para divertirse.

CAPRICORNIO (Dic. 22 a En. 20)
Acaso tenga una fuerte discusión con algún amigo íntimo. Olvídense de preocupaciones y saque el mayor partido de las oportunidades que hoy se le ofrecen.

ACUARIO (Enero 21 a Feb. 19)
El día se prevé de intensa vida social. Olvídense de preocupaciones y saque el mayor partido de las oportunidades que hoy se le ofrecerán de pasarlo bien.

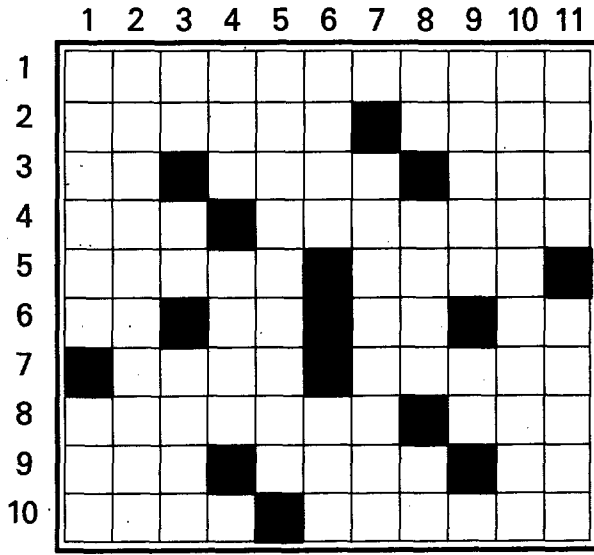
PISCIS (Feb. 20 a Mar. 20)
En las primeras horas del día se sentirá inclinado a hacer excesivos gastos. Más tarde se mostrará extremadamente roñoso. Sea realista y manténgase en el punto medio.

Si nació usted en esta fecha:

Gustará de poseer excitación en su trabajo, y querrá experimentar antes de decidirse por una carrera. Poseerá habilidad para aprovechar toda oportunidad que se le presente. Tendrá también habilidades de líder y será suficientemente fuerte para saber afrontar la adversidad. La filosofía, la literatura, las leyes y la enseñanza serán algunos de sus campos preferidos. Hoy comparten su cumpleaños: Isidora Duncan, bailarina, y Dashiell Hammett, escritor.

MOTS ENCREUATS

C. LLUIS

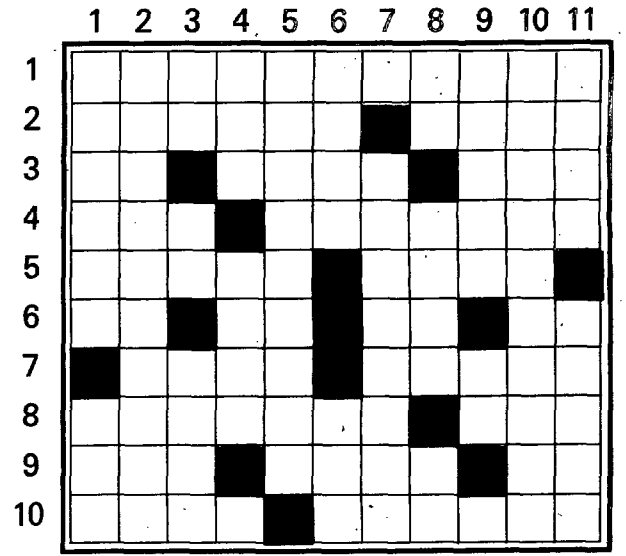

HORIZONTALS 1. Xiu-xiu del foc.— 2. Soldat de peu. Riu tributari de la Bàltica.— 3. Important aliment. Inca malforjat. Riu que és format per l'unió dels Bii i Katum.— 4. Líquid untuós... and blues, estil de jazz sorgit els anys 1930 que simplifica la melodia i l'harmonia i del qual deriva el rock and roll.— 5. Unitat de capacitat del sistema mètric decimal. Escull a l'inrevés.— 6. Article. Interjecció. Pronominal. Des d'abans.— 7. Saliva abundosa que cau de la boca. Manera de trobar-se en un moment donat algú.— 8. Desnaturalitzar. Gos de presa.— 9. Municipi de la Cerdanya. Municipi de la Selva. Cent cinquanta romans invertits.— 10. Continent. Posada tota llarga o plana.
VERTICALS 1. Mullader, bassal d'aigua. Cap militar o civil turc.— 2. No aliables.— 3. Es troben al mig de la bufa. Invernal símbol químic. Pati inferior, generalment voltat de pòrtics.— 4. Be. Molt bé. Vocal. 5. Reprendrà algú amb duresa i severitat.— 6. Estat del EUA. Dit d'un lloc plaent a la vista.— 7. Preposició. Planta composta de capitols grocs, extensament conreada i tubercles comestibles (plural).— 8. Nota musical. Germanes del para o de la mare. Rot mut.— 9. ... Island, estat dels EUA, al revés. Del dret el tantal i del revés l'astat. Sigla de cardinal.— 10. Fruites de rebuig.— 11. Punt que hom vol tocar en llançar un projectil mitjançant una arma, de baix a dalt. Dóna la primera escamesa.

SOLUCIONS VERTICALS 1. Xipoll. Aga.— 2. Inalables.— 3. UF. IT. Art.— 4. Xai. Revés. A.— 5. Inceparà.— 6. Utah. Amé.— 7. A. Nyameres.— 8. Do. Ties. RT.— 9. adonhr. TA. E.— 10. anM. Ataca.
SOLUCIONS HORIZONTALS 1. Xuxudera.— 2. Inhart. Oder.— 3. Pa. ICAN. OH.— 4. O.— 5. Rhythm.— 6. Litre. aIt.— 7. Baya. Me. Ja.— 8. La. Ep. Me. Ja.— 9. Ger. Amer. LC.— 10. Asia. Estesa.

CRUCIGRAMA

C. LLUIS

HORIZONTALS 1. Hipòcrita.— 2. Hacer conjeturas. Hablar en público.— 3. Río italiano. Indoeuropea. Tosté.— 4. De esta manera, pero al revés. El que ha recibido las sagradas órdenes.— 5. Patio interior cerrado de pórticos. Sorteio que se hace, generalmente, por medio de billetes.— 6. Marchar en dirección inversa. Están en todo. Dos de moda. Nota musical.— 7. Principios de latifundismo. Título del soberano de Etiopía.— 8. Lo és el olmo. Labré la tierra con el arado.— 9. Tierra del ... comarca de Valladolid y Zamora donde es muy importante el cultivo del trigo, al revés. Prevengo una cosa para el camino, al revés. Símbolo del argón.— 10. Anillos rígidos de hierro, madera, etc. Perezosa, floja, desidia.
VERTICALES 1. Imitar. Artículo.— 2. Formar glosas en un escrito.— 3. Nota musical. Voz de mando militar. Suma blancura, copo de nieve.— 4. La de Austria era hija de Felipe III de España y fue esposa de Luis XIII de Francia. Letra griega. Símbolo del azufre.— 5. Estupefaciente, dormitivo, hipnótico, somnifero, soporifero.— 6. Tela de hilo o algodón crudos. Manifiesta alegría al revés.— 7. Vocal de futuro. Nombre genérico de todos los aparatos de aviación.— 8. Artículo neutro. Hice versos rimados. Símbolo del americio.— 9. Confiar al revés. Tanto del derecho como del revés es símbolo químic. Romana y latina.— 10. Acción y efecto de romper una cosa (plural).— 11. Soplo ligero de aire. Madriguera del oso.

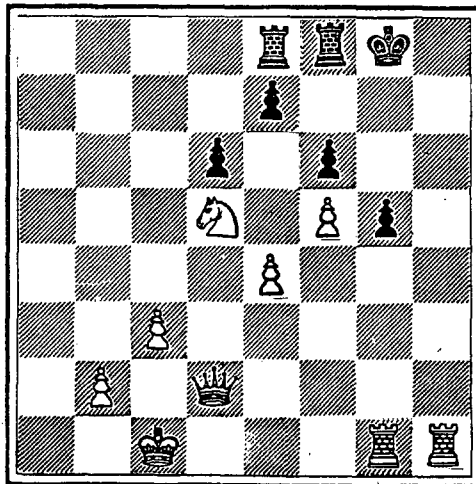
SOLUCIONES HORIZONTALS 1. Camandulero.— 2. Opinar. Orar.— 3. Po. Aha. Ase.— 4. ISA. Clérigo.— 5. Arto. Rifa.— 6. n. OT. OM. Do. Negus.— 7. Umacea. Aré.— 8. Umacea. Aré.— 9. naPu. oVA. Ar.— 10. Aros. Remisa
SOLUCIONES VERTICALS 1. Copiar. Una.— 2. Aposillar.— 3. Mil. Ar. Ampo.— 4. Ana. tota. S.— 5. Marcóco.— 6. Dtl. eIR.— 7. U. Aeronave.— 8. Lo. Rima. Am.— 9. graf. GA. I.— 10. Resguardas.— 11. Oro. Oesra.

OLAFO

AJEDREZ

NEGRAS

BLANCAS

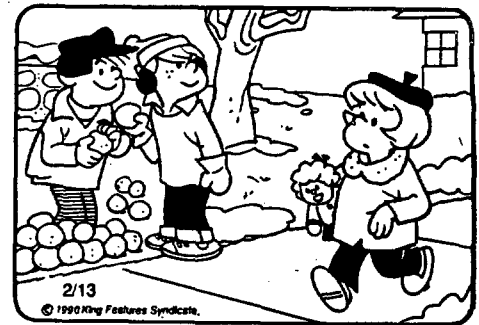
Juegan blancas y dan mate en tres. ¿Cómo?

SOLUCIÓN

1. DXP+, PxD
2. TXP+, RZA
3. TTT mate

SEIS DIFERENCIAS

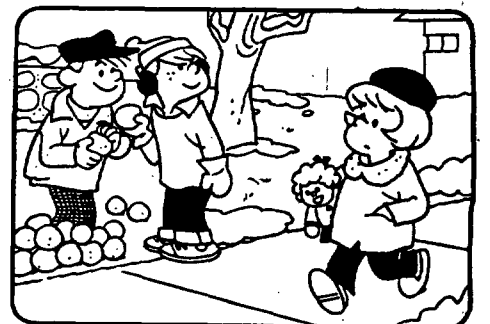
por HARRY SMITH

ENTRE ESTOS DOS DIBUJOS HAY SEIS DIFERENCIAS ¿SABRÍA HALLARLAS?

SOLUCIÓN

1. Unos pantalones son diferentes.
2. Falta una flor.
3. Las orejeras.
4. Hay menos bolas de nieve.
5. La niña está en el bolsillo.
6. La botina es distinta.
7. La ventana es más pequeña.

Detenido en la Jonquera un holandés que pasaba diez kilos de hachís

DdeG

La Jonquera.— El súbdito holandés Aden Quen, que intentaba pasar de contrabando a Francia diez kilogramos de hachís, ocultos en la rueda de recambio de su coche, fue detenido ayer en la Jonquera, según informaron fuentes del Gobierno Civil de Girona.

La detención se efectuó después de que un registro rutinario realizado por la Policía aduanera descubriese los diez kilos de resina de hachís prensada, valorados en 300 millones de pesetas.

El Gobierno Civil de Girona aseguró que el presunto traficante pro-

cedía de Málaga y se dirigía a Amsterdam, donde tenía que hacer entrega de la resina de hachís para su tratamiento y puesta a la venta.

Asimismo, la Guardia Civil de la Seu de Urgell detuvo ayer por la madrugada a 3 contrabandistas de tabaco rubio procedente de Andorra, cuando intentaban introducir en España unas 17.000 cajetillas de tabaco rubio americano, valoradas en más de 3 millones de pesetas. Los presuntos contrabandistas son Francisco Pelegrina, residente en Andorra, su hermano Juan Pelegrina y Francisco Ruiz, ambos vecinos de la Seu de Urgell.

El pasado jueves, la Guardia Civil de la Jonquera incautó 211 kilogramos de hachís. (Foto DAVID QUINTANA).

La Guardia Civil detuvo a 918 personas por abusos contra la naturaleza en 1989

EFE/DdeG

Madrid.— El servicio de protección de la naturaleza de la Guardia Civil recibió, el pasado año, 39.069 denuncias relacionadas con el cuidado de la naturaleza y el medio ambiente, de las que resultaron detenidas 918 personas. Las detenciones se produjeron por cometer infracciones contra las leyes de caza, de pesca y de montes, el reglamento de armas y explosivos, convenios internacionales y en cuestiones de medio ambiente en general.

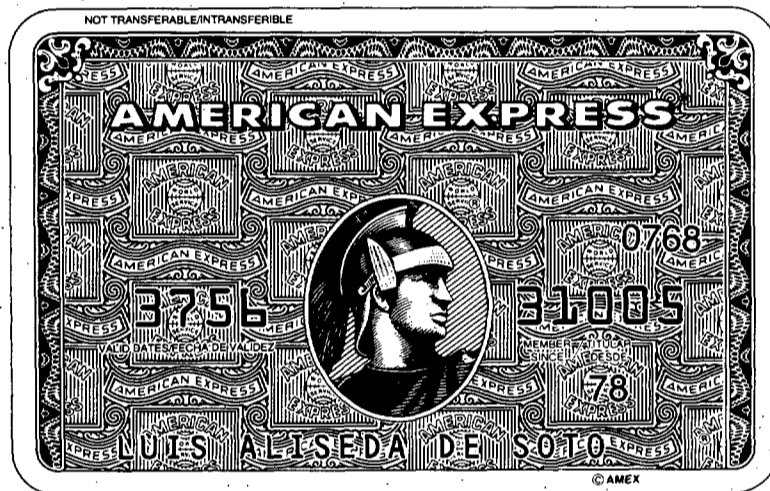
Más de 21.000 denuncias se refieren a la ley de caza; otras 21.000, por incumplimiento de la ley de montes; y 11.704 están relacionadas con carreteras. Otras 664 son contra el medio ambiente en general; 546, por incendios, y 111, por infringir convenios internacionales.

Además, las diferentes unidades de este cuerpo, en cumplimiento del Convenio sobre comercio internacional de especies amenazadas de fauna y flora (Cites), requisaron varios animales; piezas disecadas y colmillos de elefantes en 1989, y 11 aves exóticas, 53 cabezas de animales salvajes disecadas y ocho cuernos de especies animales durante lo que va de este año.

Este servicio de la Guardia Civil, compuesto por más de 1.000 personas en toda España, se creó el 21 de junio de 1988 por el artículo 12 de la ley orgánica de Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado de 1986, en la que se atribuye a este cuerpo la vigilancia del cumplimiento de la normativa sobre medio ambiente. Entre los servicios más destacados en el pasado año, figuran 18 infracciones a la ley de caza en la comarca de Logroño y 10, en el área zonal de Barcelona; 11 faltas contra la ley de pesca en la unidad territorial de Madrid, y 10 abusos contra la ley de protección de animales en Barcelona. La detención de individuos como supuestos autores de incendios en montes públicos, la tenencia de animales en peligro de extinción, como chimpancés, leones o águilas imperiales, el vertido de residuos contaminantes al río y la posesión de aves sin documentación son algunos de los casos en que ha actuado la Guardia Civil.

Además, en defensa del Cites, los convenios de Berna y de Bonn y la ley de caza, que prohíben o penalizan la captura, muerte, tenencia y tráfico de especies protegidas, durante 1989 se recuperaron 577 aves protegidas vivas y 1.675 aves muertas. Entre las aves de gran porte, se recuperaron vivos 32 buitres leonados, 31 cernícalos, 23 buitres comunes, 17 búhos reales y 15 cigüeñas blancas, que fueron halladas o cuya tenencia fue denunciada.

ARA

AMERICAN EXPRESS, MÀXIMA EXPRESSIÓ DE SERVEI

Demandar ara la Targeta American Express és molt fàcil. Només ha de passar per qualsevol oficina de la Caixa de Girona i sol·licitar-la.

Pràcticament totes les compres pagades amb la Targeta American Express estaran protegides de robatori o d'un dany accidental durant 3 mesos.

A més, podrà gastar tant com vulgui i es pugui permetre, perquè la Targeta American Express, no té cap límit de despesa establert (excepte les que estableix la legislació vigent en matèria de divises).

I, sobretot, vostè té en tot moment el recolzament d'American Express.

Caixa de Girona

Targetes

La Catalonia Aseguradora, S.A.

ASSEGURANCES D'ASSISTÈNCIA SANITÀRIA

DELS NOSTRES SERVEIS CAL DESTACAR:

- Parts assistits per tocòleg • Medicaments durant l'internament • Litotricia renal
- Unitat de Vigilància Intensiva • SCANNER (ITAC) i Resonància Magnètica

INFORMEU-VOS, ESTEM A LA VOSTRA DISPOSICIÓ

GIRONA

Joan Maragall, 22
Tel. 20 33 31

OLOT

Assegurances CALM. Hospici. 11 esc. A
Tel. 26 65 50

FIGUERES

Josep Soy. C/ Llers, 4
Tel. 67 24 63

Tal como declaró un vecino del sospechoso del crimen de Sant Hilari

R.P.

Sant Hilari.— Josep Talleda, sospechoso del asesinato de Montserrat Àvila Jiménez, vecina de Sant Hilari de 14 años de edad, participó ayer en una diligencia cuya finalidad era la de comprobar si la noche en que se produjo el crimen utilizó su vehículo, una furgoneta Citroën Dyane 400 matrícula GE-3483-U, que vendió a una empresa de Santa Coloma poco después de que se registrarán los hechos.

La práctica de esta diligencia, que empezó a las cuatro y finalizó a las 6'30 horas, fue decretada por el titular del Juzgado de Primera Instancia e Instrucción número 1 de Santa Coloma de Farners, José Luis González, a petición del letrado José Mª Martí Tarré, que ejerce la acusación particular en el caso en representación de los padres de Montserrat Àvila, que falleció al ser golpeada en la cabeza con un objeto contundente y cuyo cadáver fue hallado a las 6'30 horas en la cuneta situada a la altura del kilómetro uno de la carretera GE-551, que une Sant Hilari con Santa Coloma, un conocido lugar dentro del término municipal de Arbúcies.

Durante estas dos horas, Josep Talleda, condujo su furgoneta por la calle Hospital de Sant Hilari, donde reside el sospechoso y la familia de la víctima, y la estacionó en su garaje, mientras que el juez, los agentes y los letrados se hallaban en el interior de la casa del vecino que declaró que sobre las 4'30 horas del día de autos había oído como el sospechoso realizaba el mismo trayecto.

Tras realizar tres veces el recorrido, que finalizaba cuando Talleda cerraba la persiana metálica de su garaje después de haberla abierto e introducido el vehículo, se pudo comprobar que desde el interior de la referida vivienda se oía el ruido provocado por la furgoneta y por la persiana, aunque el vecino manifestó que el motor de la Citroën no era idéntico al

El juez José Luis González comprueba si la persiana del garaje de Talleda se encuentra bien engrasada. (Foto RICARD CAMÓ).

que escuchó la madrugada del 12 de julio del 87.

Posteriormente, el juez instructor del caso hizo que el secretario judicial reflejara en el acta que las guías de la puerta metálica del garaje, que se encuentra situado frente a la casa de Talleda, habían sido engrasadas recientemente.

Una vez realizada esta diligencia, el juez José Luis González tiene previsto interrogar al sospechoso, que ayer dijo que cada invierno engrasa las guías de la puerta del garaje para que sus hijas puedan abrirla con facilidad, y posteriormente deberá decidir si le procesa o no por el delito de asesinato.

Investigaciones

Diez meses después de producirse el asesinato, que motivó que la mayoría de los vecinos de Sant Hilari se manifestaran por las ca-

lles de la localidad solicitando justicia y mostrando su repulsa por el crimen, la Policía Judicial de la Guardia Civil detuvo a Josep Talleda por orden de la entonces juez instructora del caso, Mª Pilar Rovira que el día 2 de mayo de 1988, tras tomarle declaración, le decretó la libertad provisional sin fianza «porqué no existe ninguna prueba de que él sea el autor de estos hechos».

Dos días después, el abogado de la familia Àvila-Jiménez, que también considera que Josep Talleda podría estar relacionado con la desaparición hace doce años de la vecina de Sant Hilari Francesca Boix, presentó en el Juzgado de Santa Coloma una querrela criminal contra Talleda por homicidio y abusos deshonestos y la juez tomó declaración a Mª Carmen Àvila, que dijo que tres años y medio antes Talleda había abusado de ella y de su hermana más

de veinte veces, ya que la hacía masturbarle en la tornería que tiene en la misma calle Hospital de Sant Hilari.

Tras aceptar la querrela a trámite, el día 11 de mayo Mª Pilar Rovira dictó auto de procesamiento por abusos deshonestos contra Talleda, que también niega estas imputaciones.

Posteriormente, y al no existir pruebas que inculpasen a nadie, la juez dictó auto de conclusión del sumario y lo remitió a la Audiencia de Girona, que el pasado abril, y atendiendo el recurso interpuesto por la acusación particular, revocó la decisión de Mª Pilar Rovira y devolvió el sumario al Juzgado de instrucción de Santa Coloma para que se practicasen nuevas diligencias encaminadas a esclarecer el asesinato de Montserrat Àvila, que el día antes del crimen estuvo trabajando en la tornería de Talleda hasta las diez.

Un joven de Tordera encargado de recoger el dinero de las tiendas de su padre ha desaparecido de su domicilio

JULIO GALDEANO

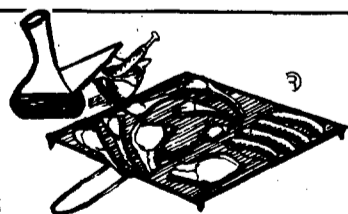
Tordera.— Miquel Mir Martín, vecino de Tordera de 23 años de edad, se encuentra en paradero desaparecido desde las cuatro de la tarde del pasado viernes, según la denuncia que han presentado sus familiares a la Guardia Civil de Tordera.

Los familiares del joven explicaron que todos los viernes por la tarde Miquel Mir se dedicaba a realizar los cobros en las carnicerías a las que su padre provee. En el momento de su desaparición, Miquel Mir se encontraba realizando los citados cobros, por lo que tenía una importante cantidad de dinero, motivo que hace pensar a su familia que puede haber sido raptado.

El pasado viernes por la tarde, explicaron los familiares, Miquel Mir Martín conducía un Seat Ronda azul matrícula B-6749-GM, que no ha sido encontrado. Los mismos familiares explicaron que Miquel Mir es un chico tranquilo y sin problemas de ningún tipo, que había estudiado Formación Profesional Agraria en el Instituto Técnico Agrario Bell-lloc del Pla de Girona y trabajaba en la empresa familiar desde hacía varios años, en la que realizaba los cobros de los recibos.

Después de que la familia de Miquel Mir se pusiera en contacto con las policías locales y los hospitales de la zona, en donde se les comunicó que no se había registrado ningún accidente en el que estuviera implicado Miquel Mir, la desaparición del joven fue denunciada a la Guardia Civil de Tordera.

■ **Apagón.**— La fuerte lluvia caída en las comarcas gerundenses causó ayer a las cuatro de la tarde dos importantes apagones en el centro de Girona, según informaron fuentes de la Policía local. La primera interrupción del fluido eléctrico se registró en la zona del Carrer Nou y la avenida Sant Francesc después de que se desprendiera un cable del tendido eléctrico. La otra bajada de la tensión se registró en el Barri Vell de Girona por causas que se desconocían en el momento del cierre de esta edición, explicaron las fuentes, que indicaron que las averías no habían sido aún reparadas.

Restaurant

LA BRASA

CUINA CATALANA

Us comuniquem que **DIMARTS DIA 29** ja tornem a obrir **EL CELLER** perquè pugui gaudir en els seus àpats d'un lloc fresc i acollidor.

Cra. Sta. Coloma, 21
RIUDARENES

Tels. 85 60 17
85 62 81

Mas Guèmol, 14
☎ 57 07 71
☎ 908 - 13 70 06
☎ 57 58 27 (NITS)
BANYOLES
(Girona)

PERFORACIONS a ROTOPERCUSIÓ PNEUMÀTICA EN TERRENYNS DE ROCA

- Perforacions i sondeigs a partir de 3.500, Pta/metre.
- Pou acabat amb aigua i entubat a partir de 5.000, Pta/metre.
- Treballs a preu fet, i amb garantia de cabal d'aigua.
- Fem treballs de desbrossament Marges - Vedats - Cunetes, etc.

AJUNTAMENT DE
SANT FELIU DE BUIXALLEU

EDICTE

El ple de l'Ajuntament celebrat el dia 31 de març de 1990 ha acordat aprovar inicialment l'expedient de delimitació del polígon d'actuació del sòl apte per ser urbanitzat industrial sector IV, anomenat SKOL, segons relació de propietats afectades, elaborada per l'arquitecte municipal. L'expedient estarà a disposició pública, en compliment del previst en l'article 38-1B R.G.U., per un termini de quinze dies a comptar des de l'endemà de la publicació d'aquest edicte, en el BOP de Girona, per tal que pugui ésser examinat a les dependències municipals i formular reclamacions que es creguin adients.

Sant Feliu de Buixalleu,
22 de maig de 1990
L'ALCALDE

100 ANYS del Diari de Girona — (28-9-1889 — 27-9-1990)

DIARI DE GIRONA

Un Diari lliure per a una societat lliure

Editorial Gironina, S.A.

Director: Josep Víctor Gay

Núm. 14.557

Diumenge, 27 de maig de 1990

Preu: 150 PTA

DOMINICAL

La industrialització a la Garrotxa

Introduce la pasión en tu vida.

Ya está aquí. Esperándote en tu Concesionario. La pasión por el nuevo Uno.

En cuanto lo veas quedarás atrapado por su físico: elegante, armónico en proporciones y gran personalidad. Pedirás a tu Concesionario que te muestre su garra y atracción interior.

Nuevo Fiat Uno.

Te va a sorprender porque es único en funcionamiento. Económico, brillante y deportivo. Con una habitabilidad para estar a tus anchas, rodeado de confort y el placer de conducción que antes sólo se ofrecía en coches de categoría muy superior.

Definitivamente quedarás envuelto en la pasión del Uno. No retrases más la cita con la pasión de tu vida. Ven ya a tu Concesionario y elige una versión para tu pasión.

P.V.P. desde 998.000 Ptas.

VERSIONES	CILINDRADA (c.c.)	POT. MAX. (CV.)	VEL. MAX. (Km/h.)	ACELERACION 0 ÷ 100 Km/h. (seg.)	CONSUMO a 90 Km/h. (l/100 Km.)
UNO 45/S 3/5 p.	999	45	145	17,00	4,60/4,30
UNO 60 S 3/5 P.	1.108	57	155	13,90	4,50
UNO SELECTA i.e. 5 p.	1.372	72	157	14,00	5,40
UNO 70 SX i.e. 3/5 p.	1.372	72	170	11,40	5,20
UNO TURBO i.e. 3 p.	1.372	118	204	7,70	5,80
UNO D/DS 3/5 p.	1.697	58	155	15,90	4,40

Daris - Benton & Bowles

Uno, che passione!

Concesionario Oficial:

VITSA, S. A.

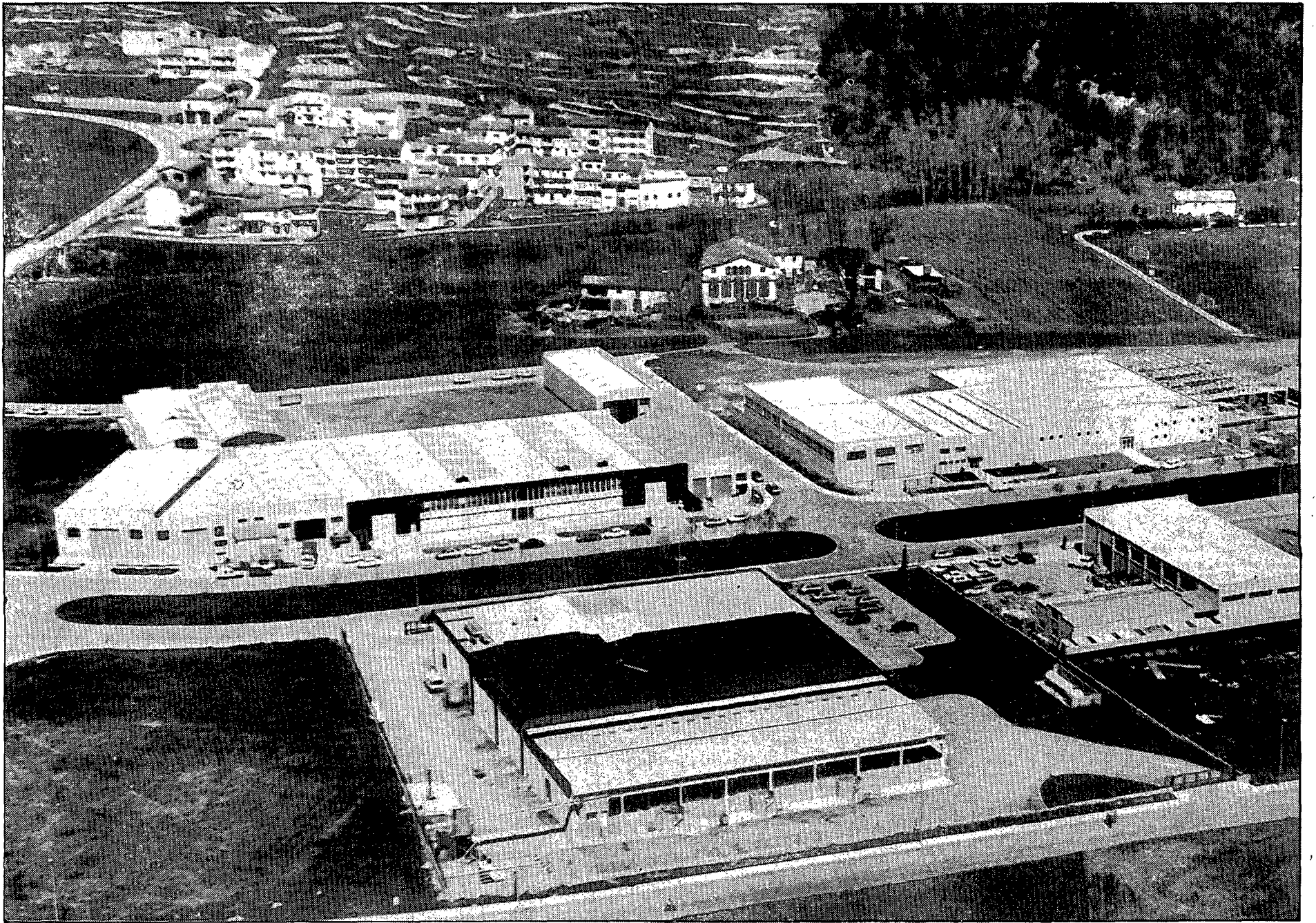
Exposición y Venta: Avda. Sant Narcis, 28. Tel. 24 12 12.

GARATGE INTERNACIONAL ROBERT VIDAL, S.A.

Servicio Oficial Postventa y Recambios:

Ctra. Girona-Anglés. (Afores Salt). Tel. 24 30 62.

FIAT
TECNOLOGIA LIDER

La indústria càrnia, junt amb el tèxtil i el metall, són les branques d'activitat més importants a la Garrotxa. Cal tenir en compte que el sector carni, concentrat en la producció de transformats (embotits, pernil dolç, productes cuïts) i escorxadors i sales d'especeïment, aplegava unes 90 empreses que donaven feina uns 1.600 treballadors (segons l'INSS, any 1986). D'aquestes xifres es desprèn que predomina la petita indústria —uns vint treballadors de mitjana—, però amb dues grans empreses que destaquen sobre les altres: Espuña, S.A. d'Olot i Noel, S.A. de Sant Joan les Fonts que apleguen 300 treballadors. De totes maneres, segons el llistat d'activitat de l'any 1989, facilitat per la Cambra de Comerç, el nombre d'empreses ha pujat a 134. D'aquestes, el 27 % es concentren a Olot i la resta està força repartida per tota la comarca.

La indústria càrnia es va començar a desenvolupar després de la guerra, tot aprofitant una tradició antiga a la zona, a causa del seu clima fred i sec i la influència de la proximitat de Vic. Amb les

La indústria càrnia a la comarca d'Olot

CONSELL COMARCAL DE LA GARROTXA (*)

instal·lacions de fred artificial, l'activitat va deixar de ser estacional i es va poder treballar durant tot l'any. Desde llavors, el sector no ha deixat d'evolucionar, convertint-se en la indústria puntera de la comarca ja que mentre el sector tèxtil —que encara, avui, és el més important— pateix molts problemes, la indústria dels transformats càrnies s'ha anat expandint,

de tal forma que actualment la Garrotxa és coneguda a fora, a part dels volcans i la fageda, gràcies a la qualitat dels seus embotits i a la propaganda que en fan les empreses capdavanteres.

Malgrat el clima de bonança que respira el sector, també hi ha problemes, com ho demostra que, mentre l'any 1981 hi havia a la comarca un total de 9 aturats, el

1985 la xifra havia pujat a 203, representant el 10'4 % del total. A final de 1989, la xifra no havia variat: 204 aturats.

Per altra banda, l'excessiva fragmentació de la indústria fa que no totes les empreses puguin aplicar els reglaments sanitaris i de qualitat que les normes exigeixen. A la vegada, l'entrada al Mercat Comú comporta una exigència molt més gran de qualitat, ja que la competència exterior és forta, amb l'aggravant que per al sector del porcí no es va fixar un període transitori d'adhesió.

De totes maneres, sembla que el sector ha resistit molt més bé del que en principi es podia preveure i si no surten noves barreres sanitàries a l'exportació, com ho havia estat la pesta porcina africana, l'originalitat i qualitat dels embotits garrotxins els pot fer agafar renom mundial.

(*) Article realitzat pels serveis de dinamització econòmica del Consell Comarcal de la Garrotxa

DOMINICAL

DIUMENGE, 27 de maig de 1990

TEMA: La industrialització de la Garrotxa • ENTREVISTA: Sopa de Cabra • REPORTATGES: El centenari de la torre Eiffel / La religió en decadència •

CULTURA: Faules d'una altra Europa • COL·LECCIONISME • LLIBRES • GASTRONOMIA • SALUT • MÚSICA • VÍDEO •

NACIONAL • MOTOR • DRET • PERSONATGES • ELS GIRONINS • CÒMIC •

DOMINICAL és un suplement del DIARI DE GIRONA

President: Ricard Llapart i Tharrats - Director: Josep Víctor Gay - Redactora en cap del suplement: Magda Bouso - Coordinació suplement: Rosa Gil - Maquetació: J. Archidona i R. Garcia

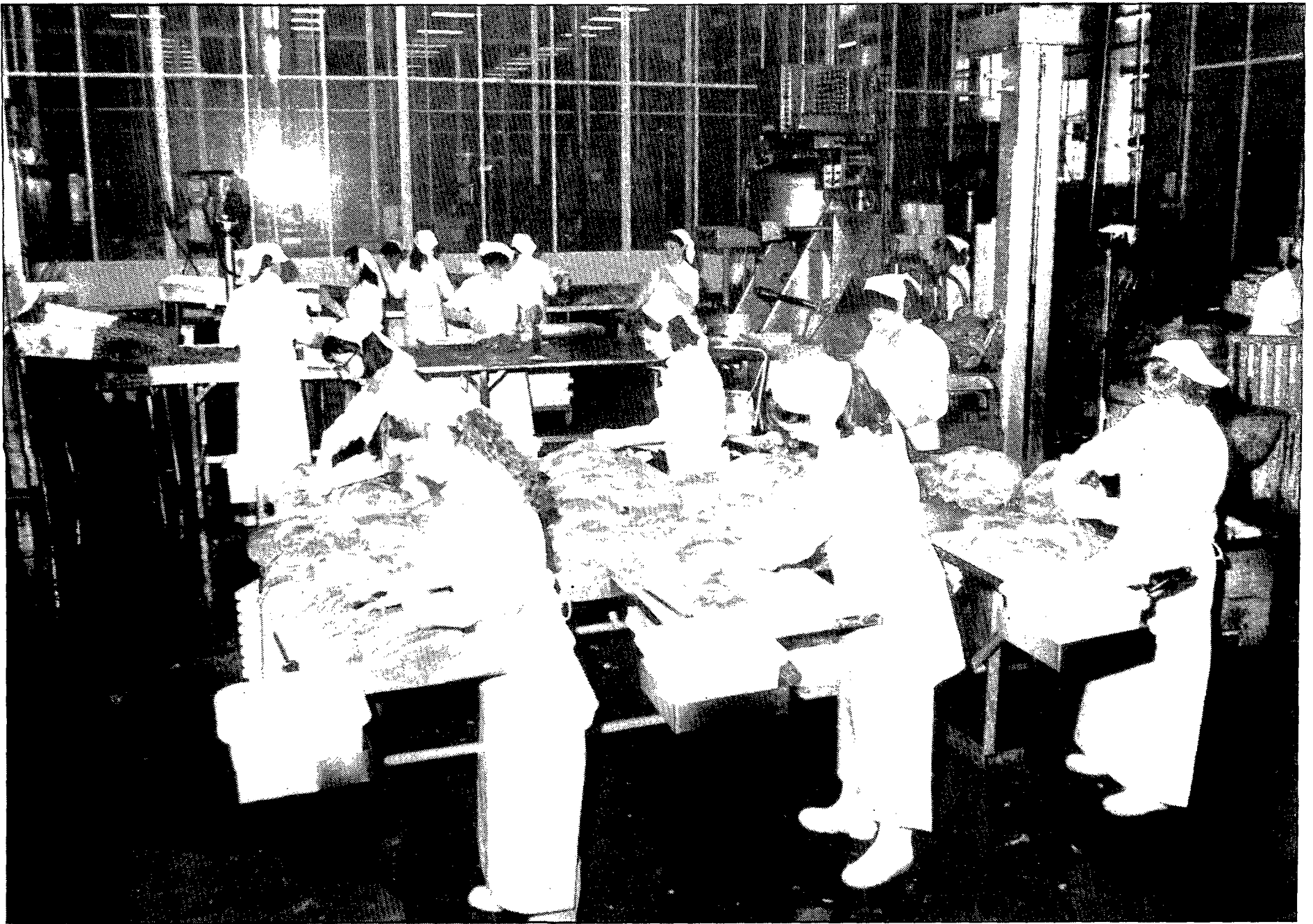
Distribució: Enric Culler - Subscripcions: Ma. José Cinca - Cap de tallers: Pere Cervera - Cap d'impressió: Santos N. Garcia

Impressió portada: Dalmau Carles Pla - Edita: Editorial Gironina, S.A. - Redacció, administració, publicitat i tallers c/ Comerç, s/n - Tels. 47 62 77/78.

Tèlex: 93.988 EDGI - FORNELLS DE LA SELVA (GIRONA) - Publicitat de 8 a 20 h: Cra. Barcelona, 29 - Tels. 20 18 82 - 20 20 42 - 17001 - GIRONA - Telefax 47 62 40 - Preu: 15 PTA

DOMINICAL

LA INDUSTRIALITZACIÓ DE LA GARROTXA

El canvi més substancial va ser quan es va passar a la fabricació del pernil cuit.

Es notable la incidència de la indústria a la Garrotxa com a element principal de la seva economia. Quan una d'aquestes empreses aconsegueix complir 50 anys amb un moment d'expansió, demostra la riquesa i vitalitat empresarial de diferents generacions. Noel, S.A., empresa d'embotits, n'és l'exemple en complir el cinquantenari de la seva presència a la comarca.

En el conjunt de la industrialització de la comarca de la Garrotxa, l'empresa Noel n'és un exemple evident de consolidació. Amb arrels de la tradicional activitat artesana dels embotits a Catalunya, va ser fundada per Josep Bosch i Callís, l'any 1940, i continuament reestructurada, modernitzada i impulsada pel seu fill, Albert Bosch i Sala, un dels empresaris més destacats de la comarca. Els resultats són evidents, malgrat la seva absència, des del 5 d'abril de 1987, la seva família continua amb l'empresa, que té com un dels principals reptes de futur lluitar en el mercat europeu des de la Garrotxa.

Anna Bosch i Güell, filla d'Albert Bosch i Sala, explica al Diari de Girona els orígens de l'empresa que compleix els 50 anys d'història.

«La va fundar el meu avi l'any 1940, en una fàbrica amb molts pocs mitjans al carrer Sant Cristòfol d'Olot. El producte que llavors treballava era bàsicament la llonganissa, que era el que més s'elaborava en aquella època. Posteriorment, l'empresa es va traslladar a l'avinguda Maestrazgo d'Olot on Noel va agafar definitivament una expansió important en assumir el meu pare la gerència. La tercera etapa important de Noel va ser l'any 1972 quan definitivament s'instal·la al Pla de Beguda on actualment hi té la seva seu».

El canvi més substancial va ser quan es

L'exemple d'una indústria càrnia de la Garrotxa en el decurs de mig segle

FRANCESC RUBIÓ

Joan Boix i Sana, director de l'empresa, ha marcat una nova fita: traspasar les fronteres del mercat.

va passar a la fabricació del pernil cuit. «Haig de dir que aquesta iniciativa impulsada pel meu pare va ser feta amb unes perspectives de futur decisives que han servit per projectar l'empresa a un mercat competitiu».

El pernil cuit durant molt temps ha estat, i continua essent, el producte més caracteritzador arreu del mercat espanyol de la marca Noel.

«És normal que cada empresa s'especialitzi amb un tipus de producte determinat. Si bé el producte líder nostre és el pernil cuit, l'empresa, veient unes necessitats de mercat, ha sabut crear una àmplia línia de productes elaborats que han guanyat el prestigi i confiança dels nostres clients. Entre ells destacaria el pernil curat desossat, la llonganissa, la panxeta, el bacó i una àmplia gamma de carns fredes».

Els productes Noel, amb l'impuls d'Albert Bosch, arriben a ocupar un lloc destacat arreu de la Península. La personalitat d'aquest empresari olotí és vist per la seva filla com el factor decisiu de la consolidació d'una de les empreses amb més projecció a les comarques de Girona.

En certa manera, la celebració dels cinquanta anys, segons Anna Bosch, és un agraïment al treball de molta gent que, durant aquest temps, s'ha dedicat a l'empresa.

«És un reconeixement a aquelles persones que van desenvolupar Noel i que ara no hi són. Amb aquesta festa volem aplegar tothom qui treballa i participa de Noel, perquè ells també han estat fonamentals per haver arribat allà on som. Treballadors, distribuïdors, representants i clients; tant els petits com els més grans són els qui participaran d'una festa aquí a la □

fàbrica per commemorar el cinquantanari de l'empresa que és una fita que creiem molt important». 50 anys és una etapa immortalitzada en símbol, l'or, les noces d'or de Noel, l'han definit com una empresa de l'edat daurada. Motiu perquè aquest color, juntament amb el negre i el vermell, siguin els distintius dels nostres productes.

«Cinquanta anys és una etapa que permet aplicar una nova imatge: fins ara els colors que havien distingit els nostres productes eren el blau i el groc, potser no massa adequats per a la comercialització de productes càrnies: el que sí mantenim és el «Papa Noel» com a distintiu de l'empresa amb la incorporació dels colors negre, vermell i daurat a l'anagrama».

Les noces d'or de Noel han estat reconegudes des de les primeres instàncies del govern de Catalunya. Per aquest motiu, el mateix President de la Generalitat participarà de la commemoració el 2 de juny, mostrant el suport a la indústria que, des de Catalunya, és competitiva amb els reptes del mercat espanyol i europeu.

Els reptes de futur de Noel

Noel actualment és dirigida per Joan Boix i Sans que ha marcat una nova fita: traspasar les fronteres del mercat espanyol.

Noel té una base humana important. Un conjunt de 500 persones treballen des de la mateixa fàbrica i des de l'exterior del repte de futur: des de la Garrotxa a Espanya i a Europa. Joan Boix explica que els condicionants favorables als inicis de les indústries càrnies actualment han quedat absents i cal cercar l'especialització de productes per consolidar una empresa en progrés: «Com tota empresa càrnia tradicional catalana, es va començar treballant els productes més tradicionals com la llonganissa i el fuet afavorint el clima sec i fred de la comarca».

La tecnologia i modernització no han de ser distants amb la qualitat del producte. Aquest concepte és el més important que ha definit la seva línia d'actuació.

«Nosaltres el que estem fent és adaptar no solament la indústria sinó també la imatge i la qualitat del producte. En aquest sentit ens hem adaptat a una tecnologia moderna sense abandonar la base artesanal que necessita un bon producte però amb unes condicions tècniques i sanitàries màximes tal com el moment actual requereix».

A banda de la qualitat del producte, Noel ha estat pionera a introduir productes càrnies en el difícil mercat d'Europa coincidint amb l'ingrés d'Espanya al Mercat Comú.

«En aquest sentit, crec que es van negociar les condicions des de l'administració desfavorablement i penso que, per les necessitats polítiques de la incorporació d'Espanya al Mercat Comú, tant en el ram de càrnies com en d'altres tipus d'indústria, es va negociar amb inferioritat deixant-se imposar tot allò que varen voler la resta de països comunitaris. A causa del factor de la pesta porquina Espanya no podia exportar cap producte derivat del porc a Europa. I en canvi sí que

a Espanya hi podien entrar els productes estrangers en tots els derivats, des del porc viu fins a carns fresques, carns elaborades i congelades, de totes maneres, sortosament hem pogut comprovar que els productes elaborats europeus no s'han consolidat en el mercat espanyol».

Joan Boix considera que ara els papers poden haver-se canviat.

«Nosaltres actualment estem oferint un nivell de producció i de qualitat igual o superior a la que existeix a Europa. Els països capdavanters a la CEE amb productes elaborats crec que són Itàlia i Espanya. L'administració és conscient d'aquest fet i està donant suport fermament l'entrada al mercat europeu del pernil curat espanyol. Aquest, juntament amb altres productes (vi de la Rioja i oli d'oliva), poden ser la punta de la llança per aconseguir obrir aquests mercats estrangers».

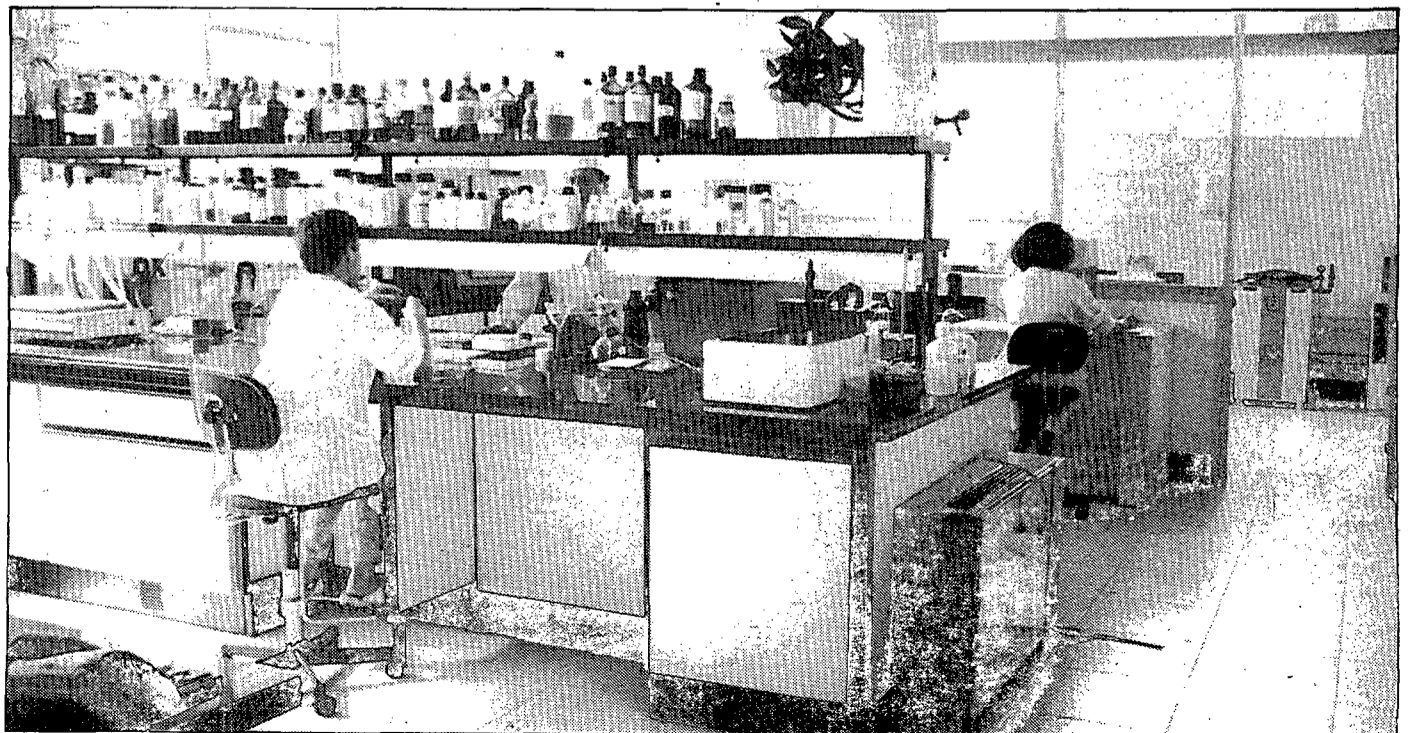
Els hàbits alimentaris han estat un repte important que difícilment pot traspasar fronteres amb productes estrangers. Ha estat aquest un factor que ha limitat

l'exportació?

«En certa manera sí perquè els països nòrdics tenen uns hàbits de consum de productes més fumats molt distint al de la zona mediterrània que consumeixen un producte assecat de manera natural. Això vol dir que hem de passar un període d'adaptació. Jo crec que d'aquí a uns quants anys s'aniran igualant els hàbits de consum a tot Europa. Voldria afegir, per acabar, que Noel ha creat una línia de productes artesans, productes a la sala de desfer com són la botifarra blanca, la botifarra negra, el xoriç fresc, la botifarra crua, que distribuïm diàriament als nostres clients de les comarques de Girona i Barcelona, juntament amb la carn fresca».

Cinquanta anys que han comprès quatre etapes, fundació, avenç, consolidació i expansió de Noel. Totes elles significatives i exitoses per l'empresa. Joan Boix justifica els bons resultats pel factor humà. «De sempre s'ha comptat amb un equip de gent que s'ha abocat a l'empresa i això ha estat decisiu».

Per molts anys!!!!

«Nosaltres el que estem fent és adaptar no solament la indústria sinó també la imatge i la qualitat del producte», afirma Joan Boix.

ENTREVISTA

Són, sens cap mena de dubte, els representants del rock gironí per excel·lència. Allà on van provoquen aglomeracions. Fa pocs dies han tret al mercat el seu segon elapé, «La Roda», i no paren de fer concerts. Tenen milers i milers d'admiradores i pilons de seguidors incondicionals. Són els Sopa de Cabra.

- Quan i com va néixer Sopa de Cabra?
- Teníem moltes ganes de fer alguna cosa seriosa. Tots havíem tocat anteriorment en altres conjunts i volíem tocar i fer un grup a la nostra mida.
- Fa tres anys i mig que el grup va néixer, si bé varen començar a sonar i agafar popularitat fa un parell d'anys. Us ha sorprès l'èxit que heu obtingut en tan poc temps?
- Doncs la veritat és que força. Ho esperes perquè és allò que vols, però no ens pensàvem que ens arribaria tan aviat. Com que tot és gradual, no te'n dones compta i mires enrera; i dius: «sembla impossible!». De totes maneres, sempre confies a anar amunt.
- Es difícil fer rock, a més en català i a més essent de Girona?
- No, fer-ho no és gens difícil, ara que t'escoltin o no t'escoltin aquesta ja és una altra història.
- Algú pot pensar que darrera vostre hi ha uns bons padrins...
- Doncs s'equivoquen. Si estem aquí hem de donar gràcies únicament i exclusivament al públic i a la gent que ens ha seguit fins ara.
- En aquests moments viviu professionalment de la música?
- Sí, vivim malament però vivim. Des de després de l'estiu sí. Treballar i tocar és molt difícil de compaginar.

La comercialitat

Realment sou un dels grups que venen més fent rock en català. Sopa de Cabra fa realment el que li agrada?

«Des que som Sopa de Cabra lliguem més»

MAGDA BOUSO

- Fem una mica de tot. Nosaltres ens divertim en la nostra feina i solem fer cançons que ens agradin, però lògicament en un disc surten moltes coses que no ens agraden. Fem el que ens surt però sempre buscant allò que es ven.
- Darrerament han sortit molts de grups i sobretot molts de grups gironins que fan rock, com és el vostre cas. Manteniu bones relacions entre vosaltres?
- Aquí sempre hi ha hagut gent fent rock, encara que sigui ara quan més se'n parla. Hi ha gent que fa molts anys que estan aquí treballant.
- Però vosaltres, en certa manera, sou les estrelles...
- Sí, però això no vol dir res. N'hi ha que no ho són i van d'estrelles. A vegades es pensa que amb nosaltres no es pot ni parlar, però això no és així.
- En aquest segon disc, hi ha moltes diferències del primer?
- Diguem que aquest segon elapé és més treballat que el primer. També cal dir que en aquest segon treball sabíem més bé el que és un estudi d'enregistra-

ment i vàrem estudiar molt quin tipus de so volíem fer i amb quin tipus de so es volia funcionar. Vàrem tenir més dies que en el primer disc. De totes formes, el disc que realment volem fer encara no l'hem fet. En «La Roda», hi ha una cançó que està feta tres dies abans d'enregistrar el disc. Havíem d'actuar i enregistrar i pràcticament no teníem temps de res. Així no es pot treballar. La forma d'encarar el disc en aquest segon ho teníem molt clar, i en el primer no, però en canvi, en el primer, havíem tocat molt més les cançons i en el segon no, pràcticament no havíem tingut temps d'assajar-les.

- A «La Roda» us ho vàreu fer tot vosaltres, des de la lletra fins als arranjaments...
- Sí. A nosaltres ens agradaria continuar així, però no descartem les col·laboracions. Aquesta ha estat una experiència per veure que nosaltres ens ho podem fer tot sols.
- Teniu en aquests moments suficient material per fer un tercer disc?
- No. Però el podem tenir aviat si ens tanquem a treballar vuit hores diàries. Temes en tenim, però no ens agraden el suficient per posar-los en un disc.
- Com aniran les actuacions aquest estiu... perquè l'any passat no vàreu parar...
- En aquest moment, en tenim al voltant de 40 de contractades. L'any passat tot era Girona i aquest any està tot molt més repartit. Anirem a Lleida, a Tarragona, a Palma... Però sobretot a Lleida i Tarragona. Als pobles, sobretot, hi ha molta marxa.
- M'han dit que us heu posat molt cars...
- No. Són les necessitats. Sí, som més cars, però portem un espectacle igual que qualsevol conjunt de la resta de l'Estat espanyol que et cobren el doble. N'hi ha que amb un muntatge com el nostre et cobra tres milions i nosaltres no arribem al milió.
- Quins projectes teniu?
- Continuarem fent música fins que puguem i música bona. Volem una música amb un estil semblant al que fem ara, un blues-rock, que crec que és el que ara estem fent. □

— «La Roda» és un disc tot en català. Es fruit de la casualitat o d'un plantejament?

— És casualitat. Fer-ho en català ens limita i fins i tot potser debilita el disc. De totes formes, cada cop s'escolta més el català, però has de jugar amb el castellà perquè realment és molt més comercial, no ens hem d'enganyar. A nosaltres ens hagués agradat fer dos discs, un en català i l'altre en castellà, però no hem tingut temps. El temps sempre ha estat el nostre problema. El català, per nosaltres, no és una bandera, ha estat perquè ens ha sortit així. Però no ens tanquem en banda ni de bon tros. Les primeres cançons que vàrem escoltar de rock en català ens varen sonar molt estranyes, però ara ja tothom s'hi ha acostumat.

Anàrquics

Com us porteu entre vosaltres?

Es posen les mans al cap al mateix temps que esclaten a riure:

— Som anàrquics totalment. La veritat és que no ens entenem. És molt difícil que tots cinc estem d'acord en alguna cosa.

— I aleshores?

— Doncs hom se surt amb la seva i els altres quatre s'aguanten.

— Quin és el vostre públic?

— Tenim públic de totes les edats. El públic més vistós són els joves, però hi ha de tot. A vegades és el pare el que porta la nena a un concert nostre i acaben que la nena passa i el pare flipa amb la nostra música. A vegades hem estat escoltant la ràdio i hem pogut comprovar com una nena jove votava per un grup X i una senyora gran votava per Sopa de Cabra. No deixa de ser curiós. Però realment, la gent que compra els nostres discs són els que tenen entre 15 i 18 anys.

Els cinc components de Sopa de Cabra tenen entre 25 i 30 anys i diuen que veuen molt diferent la joventut d'ara a la de fa uns anys. «Els joves d'avui en dia són més

«La nostra vida fora de la música
pràcticament no existeix. Tot el que
fem sempre té relació directa amb
aquesta història. Si treus que som els
components de Sopa de Cabra som
com qualsevol altra persona de la
nostra edat»

conservadors. Això és fàcil de veure-ho. La nostra generació, la dels 25 o 30 anys, que tenim ara és més «desmadrada» que la dels 20. La veritat és que la gent d'avui porta molta marxa, però diferent de la nostra. El que volen ara no és el que es volia abans. Abans es vivia més de somnis, ara es vol un cotxe o una moto.

— Com és la vostra vida fora de la música?

— No existeix. Sempre està barrejada amb la història aquesta. Si treus que som els components de Sopa de Cabra, crec que és com la de qualsevol altra persona de la nostra edat.

— I lligueu més des que sou els «Sopa»?

— Que va! Al contrari. Nosaltres lliguem menys, ens lliguen més. Al principi, quan es va començar a saber que érem Sopa de Cabra tots vàrem trobar xicota, però després res de res. Bé, sí, ara també tenim xicota.

— Tots teniu xicota?

— Sí —riuen—, bé, no. Sí, sí, perquè després s'empenyen. Jo crec que no som gaire «lligons».

— De veritat, lligueu més o no?

Sí... És més fàcil. La veritat. El que passa és que et surten històries molt rares. El que et pot passar és que no lliguin amb tu sinó amb Sopa de Cabra. Això és tot.

Alberto Ruiz Gallardón presentà davant la junta directiva del PP l'informe del cas Naseiro.

Caçadors furtius i no tan furtius han estat preparant llaços i tota mena d'arts de Diana per tractar de batre amb perdigons de plata, la gavina que, pur símbol «popular», continua sobrevolant Gènova 13. Conspiracions, comissions, punxades «càndides», incomunicacions, cartes requisitòries, dimissions... Naseiros, manglanos, palops, angelitos, sanchisos, morenos marxaren a la batuda per «gavinatejar» i fer motxilla servint-se de reclams, esquers i muntges; però, es trobaren que altres els havien escoltat.

Tot una partida de caça amb personatges principals o secundaris que, per ordre d'aparició i vestits a l'ús cinegètic, foren sorpresos trampejant a la ribera del Mediterrani llevantí i vagarejant a la jungla d'asfalt que apareix davant la seu del Partit Popular, a Madrid. Allà, bé a l'esguard bé batent la brossa per aixecar la peça, o bé llacejant amb fil telefònic, els protagonistes d'aquesta història primaveral rondaven els bardissams i, enredant tot el que pogueren, feren la seva entrada en l'escena nacional amb les mil aigües del mes d'abril. I això que el ministre de Relacions amb les Corts, Virgili Zapatero, havia proclamat a Tenerife que Espanya quasi no està afectada per casos de corrupció. (...). Silenci significatiu i somriure, riure, riure, riallada general. «Ha, ha, ha».

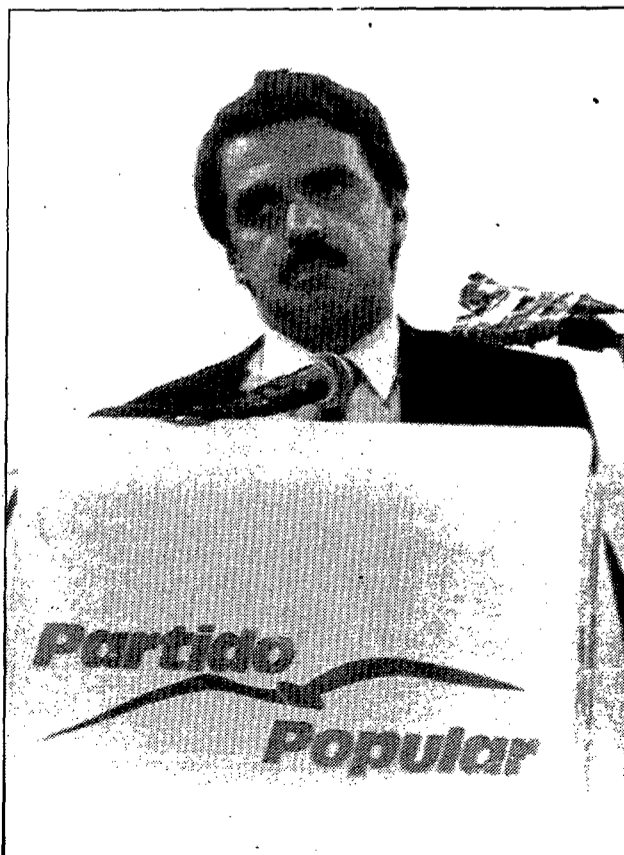
En fi, sense més dilació, s'aixeca el teló.

(Sala plena de telèfons. Un d'aquests —vagi a saber!— sona insistentment, fins l'avorriment, a casa del conseller de l'Ajuntament de València. 26 d'abril de 1990 a les 10'10. «Ring, ring...; ring, ring...; ring, ring...»). Un home atabalat despenja l'aparell i comença, amb absoluta naturalitat, aquest diàleg apòcrif per a besucs, digne d'aquell Armando Guiu dels nostres còmics).

- ¿Sí, dígame? (...). Buenos días, ¿quién es?
- Buenas tardes. Soy yo, ¡tontaina!
- Hombre, Tontaina, ¿qué cuentas?
- Las de la lechera, muchacho.
- Sí, qué pesado eres, chico. No paras, ¿eh? (...)
- ¡Cómo le das al pico!
- Sí, pero ya acabo.
- ¿Cavas? ¿Cuántas botellas?
- Botella ninguna, aalelado.
- Perdona, ché, no te había entendido con tanta clave (...). del que estás haciendo una labor de zapa.
- No, de zapa, no. De zapatero a mis zapatos.
- Ah, entonces quieres decir que al lado cava el hoyo, ¿no es eso?
- Tampoco, que el lema no es ése, sino aquello.
- Ya, aquello que acordamos ayer. Lo de las fotocopias.
- Sí, que no te enteras, Contreras.
- ¿Contreras, también está metido?
- No digas nombres, que nos perdemos.
- No te preocupes. Conozco estas calles como la palma

A la caça de la gavina de Gènova 13

MIGUEL A. CARRERA POLANCO

José María Aznar.

de mi mano.

- ¿Cómo los callos de tu mano?
- No, los de «mihermano».
- Ya. Bien. (...). Y, ¿cómo es tu hermano?
- Legal, hombre legal. Seguro y legal. También le pisan los talones como a tí, según me dijiste el otro día.
- No te preocupes por mis talones. (...). El podólogo del que me hablaste es estupendo y muy barato. (...). Tenías razón, mano de santo.
- Sí, claro. Ya ves que siempre tengo razón.
- ¡Ay, chico, no sé! Estoy nervioso y esto me huele mal.
- Por supuesto, esto sigue oliendo a tigre. Tranquilo, nano. Ya sabes que nadie te quiere a tí más que yo (...). Pues, eso. Hasta luego.
- Hasta ahora.

(En un altre punt de la ciutat, personatges vestits d'espies enregistraven la saborosa conversa. Es percep en el seu ànim la satisfacció pel deure complert i per haver captat la prova definitiva, que aclaria una mica més les seves fosques investigacions. «A buen entendedor, con diálogo pinchado basta».

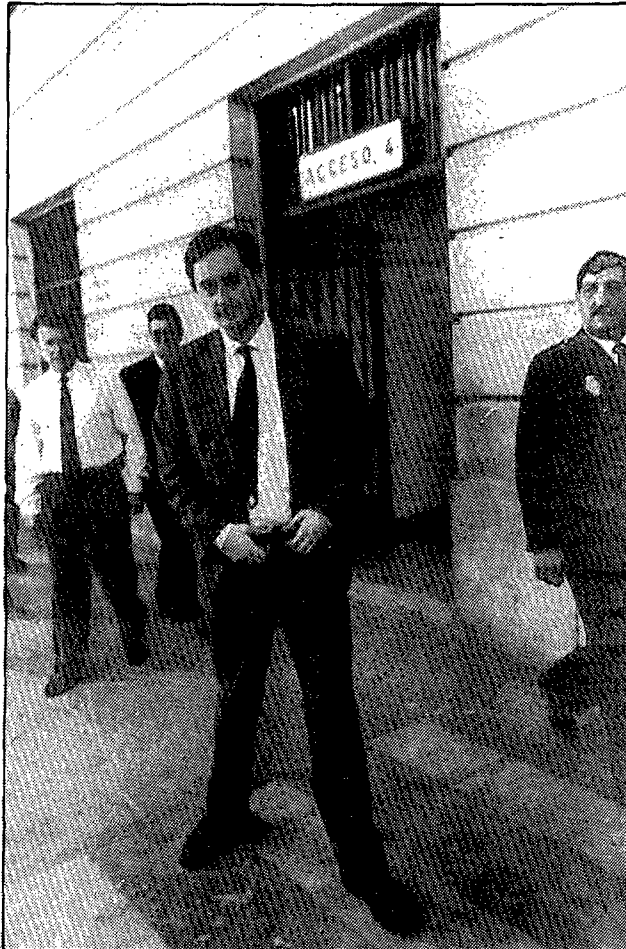
Informe Naseiro

Dilluns passat, Alberto Ruiz Gallardón, senador del PP per Madrid, presentà davant la junta directiva del Partit Popular l'informe intern que li va encarregar Aznar per tal de depurar totes les responsabilitats originades pel «cas Naseiro». Si acceptem que aquest assumpte no es pot comparar amb res amb el cas Guerra, l'actuació que José María Aznar encarregà a Ruiz Gallardón ha procurat guardar l'equilibri entre l'admissió de la flagrant culpa comesa pels implicats i l'eximent de responsabilitats dels principals dirigents del partit.

Efectivament, en aquell informe, Albert Ruiz Gallardón ha conclòs que Manuel Fraga, president fundador del partit, i José María Aznar, president nacional, «desconeixien absolutament» els fets relacionats amb aquest assumpte. En aquella fiscalització interna dels enamoraments del PP amb les activitats il·legals d'alguns dels seus integrants (Rosendo Naseiro, Salvador Palop, Àngel Sanchis, Arturo Moreno...), Ruiz Gallardón parla textualment que «els fets revelen que Rosendo Naseiro, al marge de les seves obligacions com tesorero nacional, consentí la realització de Salvador Palop de converses encaminades a les activitats de recaptació de fons i va permetre la participació en tasques de tresoreria a persones que no tenen cap càrrec en l'organigrama financer del PP». □

Rosendo Naseiro.

Salvador Palop.

Àngel Sanchis.

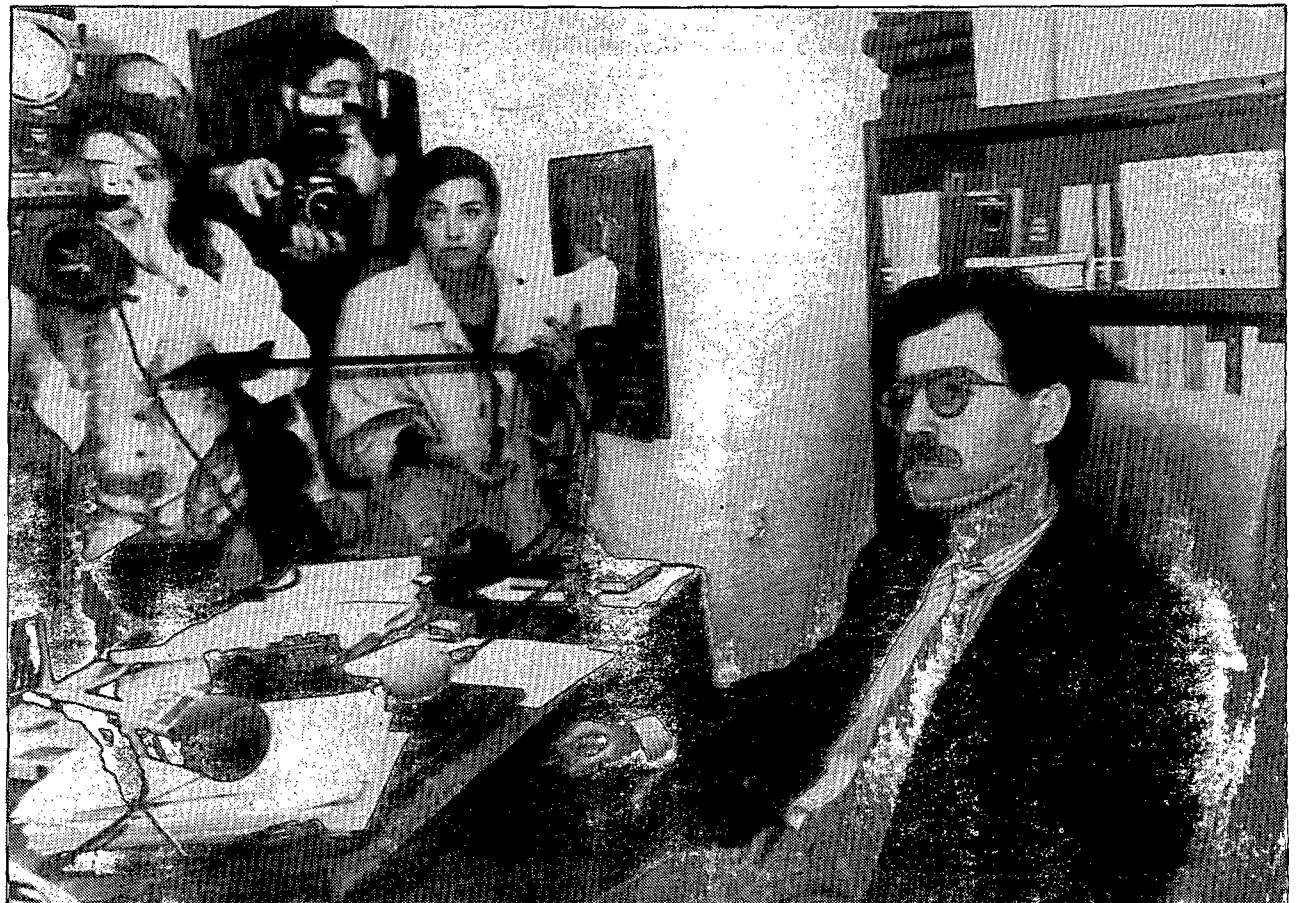
Respecte als altres dirigents esmentats en l'assumpte, l'informe expressa que «els fets revelen que el diputat Àngel Sanchis, sense cap competència orgànica ni estatutària, va pretendre participar juntament amb Palop en les activitats esmentades, utilitzant, per obtenir la seva confiança, els noms del president fundador i del president del partit». Quant a Aturó Moreno, Gallardón considera que «el sots-secretari general consentí l'existència d'un grup identificable en una unitat de propòsits polítics dins del partit de manera no oficial i amb actuació al marge de l'estructura orgànica del partit».

Aquí quedaven esbossades les primeres al·lusions a les dues mafies que conspiraven en el si del PP. Grups coneguts pels topònims de «Valladolid», al qual pertanyen els joves militants de l'equip d'Aznar, i de «Taiwán», integrat pel anomenat sector crític, que en el seu moment havia donat suport a la tornada de Manuel Fraga per substituir el dinamitat Hernández Mancha. D'una banda, estaven agrupats Arturo Moreno, López Valdivieso, Carlos Aragonés i Guillermo Gortázar; de l'altra, Federico Trillo, Luis Ramallo, Loyola del Palacio o Juan Ramón Calero. I entre una i l'altra, els picadors de la gavina (en altre temps identificats com «barons»). Fernando Suárez, Miguel Herrero i Rodríguez de Miñón, Camuñas s'amagaren en els seus llocs, amb la cartutxera dialèctica ben estreta, i provistos els seus morrals de cartes, crítiques i queixes contra la «fèrria» direcció de José María Aznar.

La «catarsi», aquella paraula màgica tan airejada en els últims temps polítics, que ha estat pronunciada pel Partit Popular. Lleugera, però depuració al cap i la fi. Sense entrar en acusacions directes, de les quals ja s'està encarregant la sala segona del Tribunal Suprem, l'informe denuncia els tèrbols manejos dels que han tractat d'encimbellar-se personalment a costa del partit, i demana la compareixença davant el Congrés de José Luis Corcuera, del governador civil de València i del comissari en cap de la Policia de la capital levantina per tal d'aclarir l'actuació policial relacionada amb aquest assumpte tan corrupte. «La Policia judicial ha actuat al marge del dret per raons no aclarides, però ajurídiques, guardant proves durant quinze dies i amagant informació», exposà, en el seu informe, el senador del Partit Popular.

Així mateix, Ruiz Gallardón reitera les crítiques del seu partit contra el jutge d'instrucció número dos de València, Luis Manglano, «que des del principi coneixia la implicació del diputat Àngel Sanchis, per la qual va haver d'inhibir-se del cas». De qualsevol manera, José María Aznar reitera que, en tot moment, «ha donat la cara» i insisteix que ha procurat que la seva actuació fos el més transparent possible.

Amb tot, és indubtable que l'anomenat «cas Naseiro» l'ha colrat políticament, baquetejant-lo més malament que bé davant la cita electoral andalusa de finals de juny. Els perdigons li han arribat des de les escopetes del seu propi partit i, per aquesta raó, han estat els que més mal li han infligit i els que li deixaran una lletja cicatriu. Un cop perduda la confiança en els seus homes de Valladolid, el president del PP haurà de buscar el suport d'un equip que

El jutge Luis Manglano «coneixia, des del principi, la implicació del diputat Àngel Sanchis, per qual cosa hagué d'inhibir-se del cas».

l'ajudi a superar els obstacles interns que aixequen alguns «genovesos» del partit.

Felipe González i Europa

Dimarts, un dia després que Alberto Ruiz Gallardón presentés l'informe intern davant la junta del Partit Popular, Felipe González convocava els portaveus de tots els grups parlamentaris i els principals líders de l'oposició (José María Aznar, Julio Anguita, Adolfo Suárez, Miguel Roca i Ignacio Anasagasti) per donar un cop de timó —cop de gràcia o de desgràcia, això no se sabrà fins que entrem de ple en l'any cabalístic) al diàleg polític; un diàleg del qual la infame corrupció sembla haver-se ensenyorit sense cap rubor. I és que, ara, la classe política és sospitosa, mentre no es demostrï el contrari.

El President del Govern ha volgut girar la cantonada de la vergonya per retrobar-se «amb els reptes del 92» i

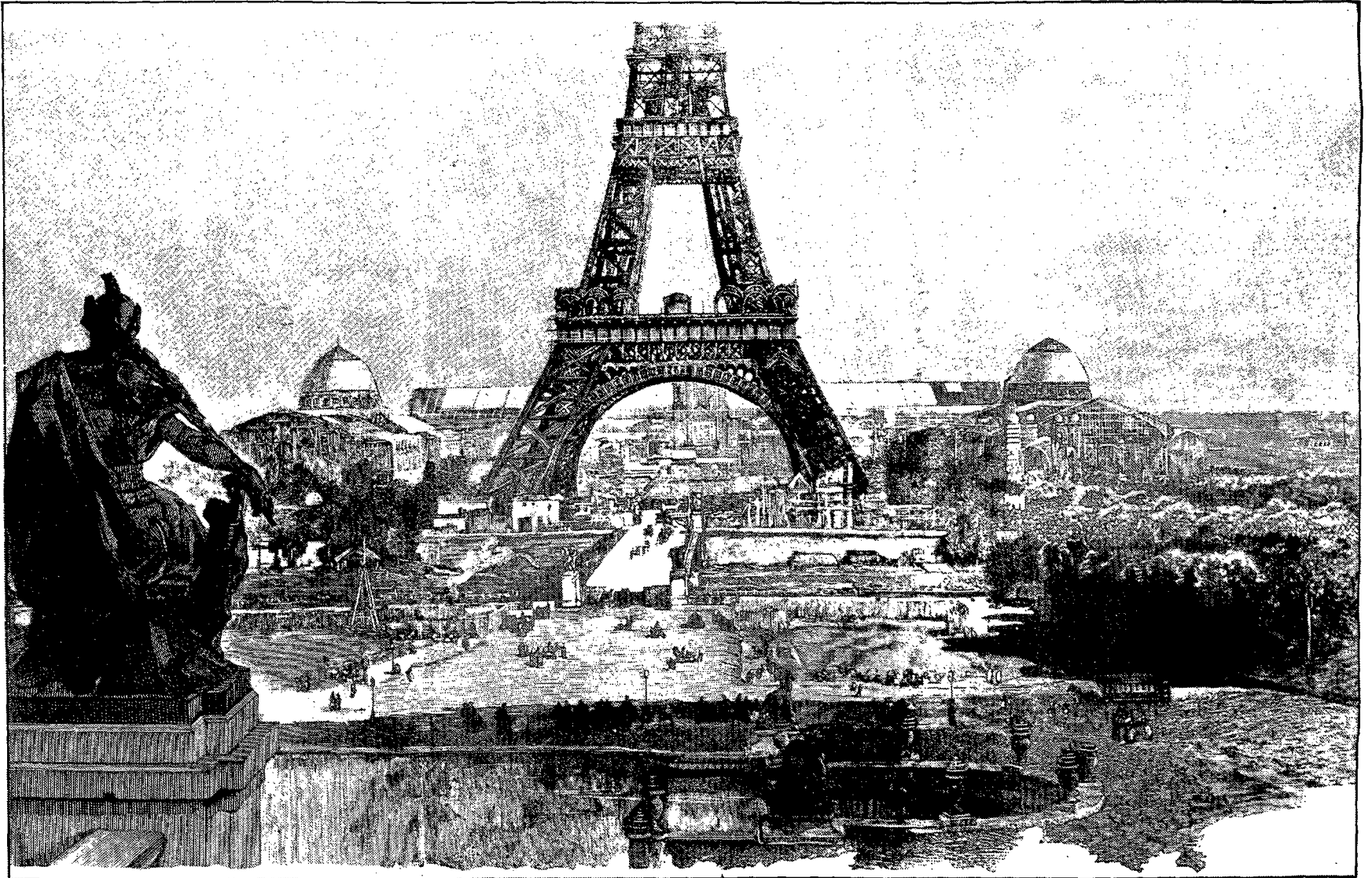
oblidar els comprometedors casos Guerra i Naseiro, que han somogut l'opinió pública des del mes de gener. Pacte tàcit de no agressió al qual, segons sembla, ningú no s'hi ha prestat, però que un a un tots semblen que ho accepten. Mentrestant, Alfonso Guerra viatjava al Caire per assistir a la Internacional Socialista.

A Espanya, s'ha d'oblidar la deplorable imatge de la corrupció i, per aconseguir-ho, no hi ha res millor que parlar d'Europa i dels seus desafiaments. Quina variació del quadre de «Las lanzas» o la «Rendición de Breda» podria pintar-se amb González i Aznar, enfrontants, empuyant sengles pistoles a vint passos de distància l'un de l'altre, i apadrinats per Juan Guerra i Rosendo Naseiro, que oferien als duelistes el seu particular repte del 92!

Felipe González ha volgut posar punt final al teatret de la corrupció i la ganga en què s'ha convertit Espanya, llançant una oferta de diàleg a tots els partits polítics. Treva oportuna perquè, si en el segle XVII calderonià «la vida és somni», al final del XX no sembla ser altra cosa que un «tràfic d'influències».

(Cau el teló).■

La torre de l'exposició universal de París '89 quan portava mitja alçada.

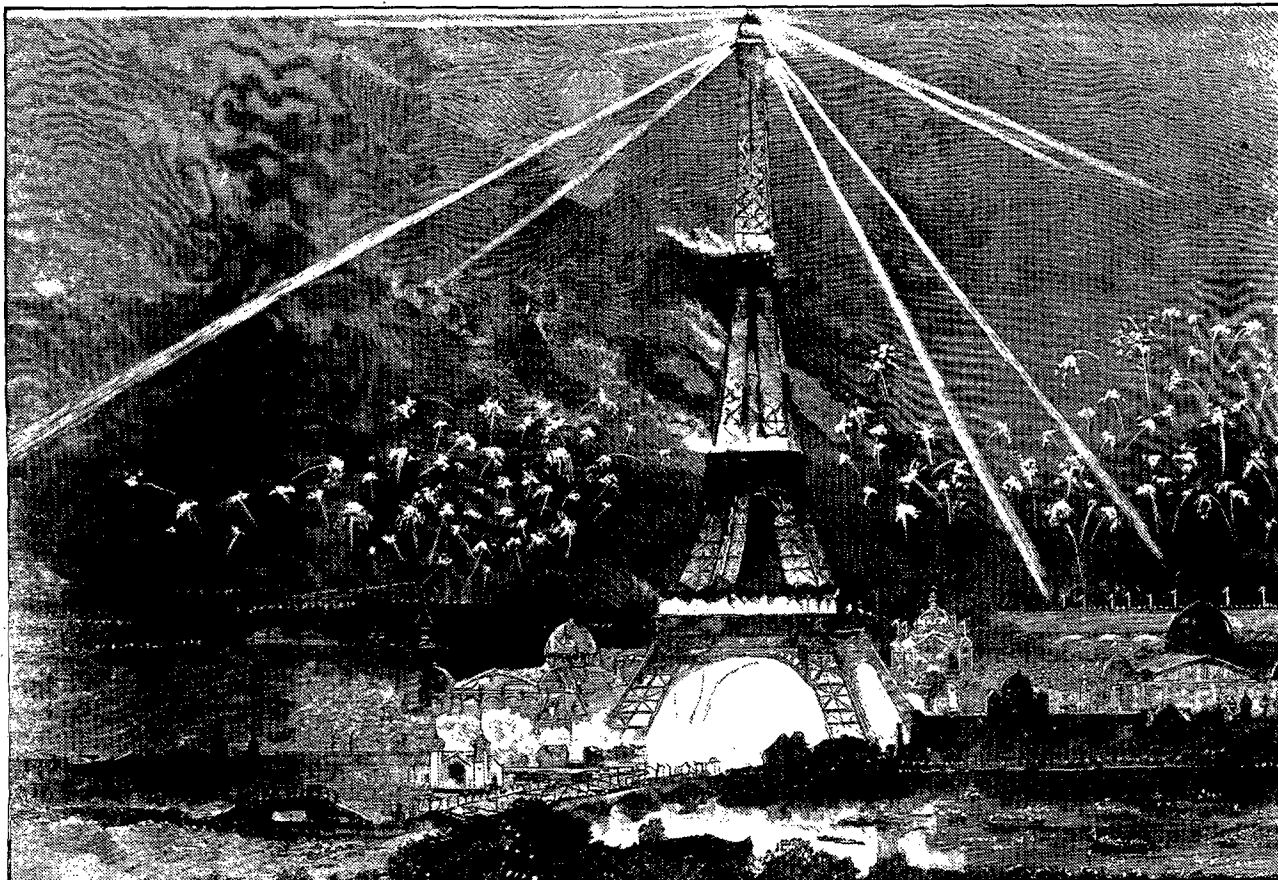

El centenari de la Torre Eiffel

XAVIER ROMERO

Ens trobem en l'any del bicentenari de la Revolució Francesa i en el centenari de la inauguració de la Torre Eiffel de la capital gal·la, l'obra d'enginyeria que seria l'estàndard de l'exposició universal que se celebrà a París

l'any 1889, precisament per commemorar el primer centenari de la revolució. Durant tots aquests mesos, i fins al proper 14 de juliol, doncs, festa nacional francesa, es podria dir que estem en temps de centenaris.

La nit de la inauguració de la torre Eiffel, un espectacle de llum i de so.

El motiu del reportatge d'avui, però, se centra en la mateixa torre que aixecà Gustave Eiffel i que al capdavall esdevindria el símbol parisenc per excel·lència i un dels primers pel que fa a la *grandeur* francesa.

Quan durant tot el segle XIX, i especialment en el període comprès pels voltants dels anys 50, la rivalitat amb els veïns de l'altra banda del canal, els anglesos, era certament aferrissada i amb una gelosia per part d'ambdues comunitats, però possiblement més acusada en els francesos per allò d'anar un xic més endarrerits en el món industrial, els del continent enlestirien l'organització d'una exposició universal per l'any 1889 i amb el mòbil central de celebrar el seu centenari, per la qual cosa es trencarien el cap per donar un cop d'efecte que deixés seriosament tocat l'orgull britànic i fes, alhora, que el cap de l'escamot dels països industrialitzats fos compartit per ambdues nacions. D'aquí sorgí la idea d'enlairar un monument original i superior als ja coneguts, una mena de nova «meravella del món», una torre que es veïés de lluny, «millor des de Londres», i que ferís d'enveja els competidors en la cursa dels avenços industrials. L'organització de l'Expo convocà aquest projecte i dels gairebé 700 models de torres que es presentaren, Gustave Eiffel s'endugué el gat a l'aigua o, per ser més precisos, s'hi emportà deu mil tones de ferro a les vores del Sena.

El procés de construcció de la torre no fou una desfílada de flors i violes evidentment. Artistes consagrats i gent influent del país criticaren, ja, des d'un primer moment, l'aixecada d'un monument «grotesc», «horrorós» i «tràgic» com aquest, que atacava greument l'estètica del vell París i convertia el Camp de Mart en una plaça amb un «munt de quincalla». De problemes i d'entrebancs, com veureu, a Eiffel i al seu equip, no els en mancarien, si bé l'obra l'executaren en els terminis previstos i no s'originà cap mort per accident de treball.

Potser un dels èxits de l'aventura radicà en que es construï sota els paràmetres del que ara en diríem la iniciativa privada, ja que Eiffel actuà com a empresari i de la seva butxaca erigi el monument, a canvi d'una contracta d'explotació per vint anys. Ja en la primera temporada, visitaren la torre de prop de dos milions de persones, que pagaven dos francs per poder accedir al primer pis; tres per anar fins a la segona plataforma i cinc francs, fins a la lluernà. Per això, hom deia que amb els primers 200.000 visitants ja s'amortitzaria el cost de l'obra.

D'ací endavant, tot seria benefici per a un Eiffel que s'enriquí i que, malgrat la desgràcia de quedar-se vidu relativament jove, va saber viure la vida i comprar propietats, un «mag del ferro» que amb els seus 57 anys era una de les persones mundialment més famoses i admirades, convidat habitual de reis i governants.

Una de les coses que potser no es coneixen prou, una circumstància que, d'haver-se complert d'acord amb la idea original, podia haver canviat el signe de la història de la «ciutat de la llum» és que la torre es programà per ser desmuntada i convertida en ferralla al cap d'un temps. □

REPORTATGE

Quan es complí l'arrendament dels vint anys per compte de l'ingenyer-constructor i malgrat l'èxit que havia acumulat durant tot aquest temps, i l'orgull que els parisencs ja tenien de la seva torre, es donaren intents seriosos de procedir a l'enderrocament, fins que, mercès a la necessitat de les noves tècniques de comunicació d'instal·lar-hi antenes i altres línies telegràfiques i telefòniques, s'afegí als serveis de la torre la utilització de centre emissor i d'enllaços de mitjans de telecomunicacions, entre ells alguns de caire militar, que de tant profit esdevindrien en aquells primers anys d'aquest segle quan hi havia la guerra del Marroc i altres campanyes bèl·liques.

El mateix Eiffel aprofità la torre per experimentar amb diversos projectes aeronàutics de la seva iniciativa, i és que l'home era el prototipus de la inquietud i de l'enginyer, que de molt poc li aniria tirar endavant el túnel que uniria el continent amb Anglaterra, vella i ambiciosa aspiració que sembla ser que a hores d'ara ja comença a fer-se realitat.

Més de 300 metres de torre

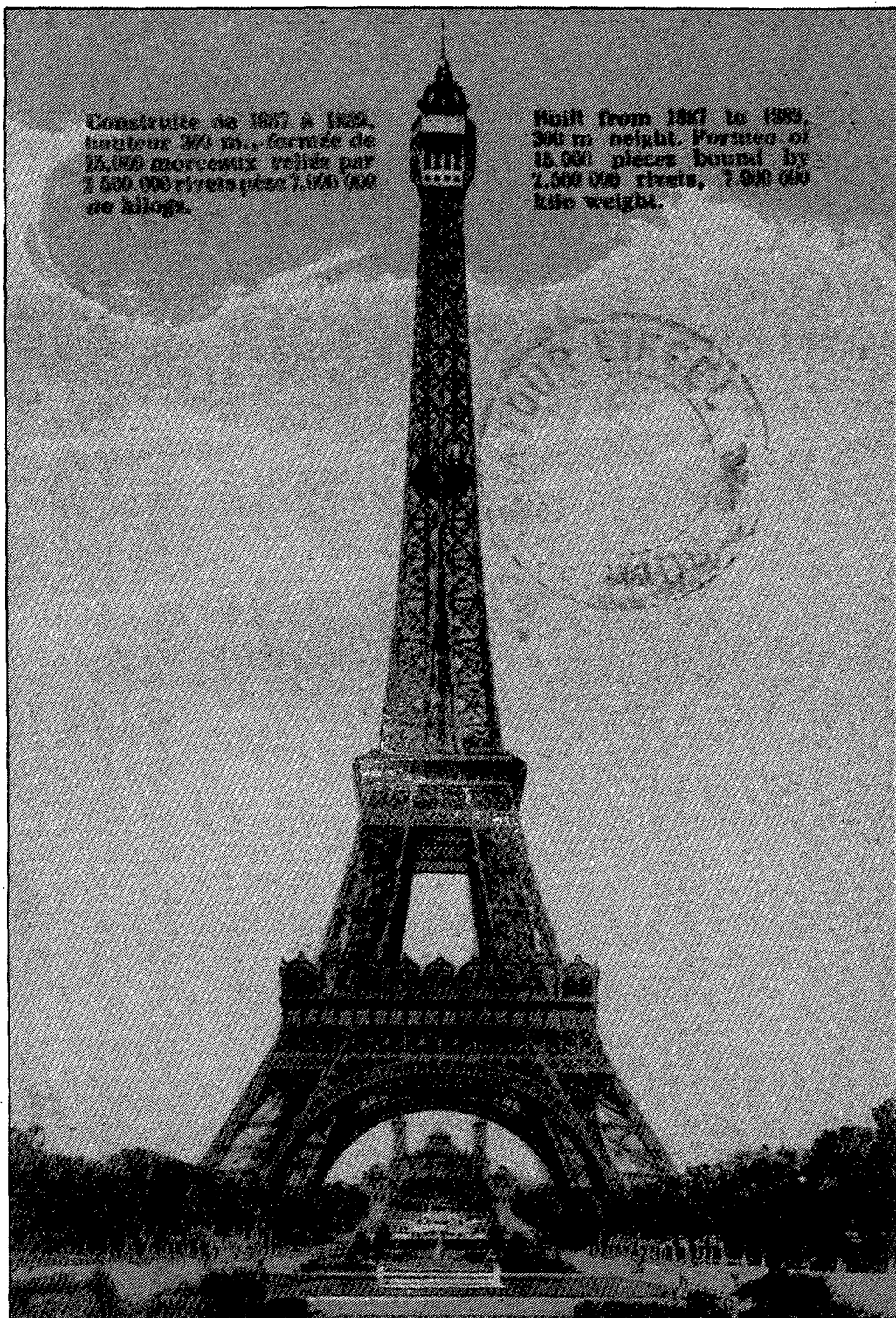
Ficant-nos ara en el terreny de les dades, podríem dir que les obres de la torre s'iniciarien el 26 de gener del 1887, és a dir, dos anys i mig abans de la seva inauguració, pensada per a les dates del centenari de la Revolució, però que ja fou efectiva unes setmanes abans. La cronologia d'aquesta obra ens diu que havia de passar un any per arribar al primer pis; que necessitarien sis mesos, allà per l'estiu del 1888, per alçar la segona plataforma i que, a finals del mes de març del 1889, ja la clouria definitivament i seria lliurada a la ciutat, quan havien passat 800 dies des del seu començament i durant els quals s'hi empraren 10.000 tones de ferro per fer pujar els 312'27 metres del monument (amb l'antena posterior s'arribà als 320'75 metres). Hi treballaren una cinquentena d'enginyers, 130 operaris a peu d'obra, i un centenar més en els tallers que preparaven les 18.000 peces prefabricades per anar collant els diferents nivells de la torre, peces que eren transportades amb cavalls i que necessitaren d'un milió de reblades —nova tècnica, per cert, que supliria la coneguda a base de perns—, exactament la quantitat de 1.050.846; així com un llarg etcètera de rècords, que farien de la torre parisenca l'edificació més alta del món, fins que a Nova York i quaranta anys més tard s'enlairaria l'Empire State Building. Els 1.740 esgraons de la torre s'havien de pujar inicialment a peu després de la primera ascensió, el dia de la inauguració, que portà una colla de distingides personalitats al cim del monument que hi portaven la bandera francesa. Els ascensors vindrien anys més tard, quan les visitants habituals ja eren uns consumats esportistes a base de tanta gimnàstica.

Un Eiffel que canvià la química per l'enginyeria

Gustave Eiffel nasqué a Dijon l'any 1832. Els 23 anys ja era ingenyer químic i treballava a la indústria de la seva família, on durà molt poc i d'on marxà al cap d'uns mesos per anar a treballar a la Compagnie General de François Pauwels, per dirigir les obres del pont de Bourdeaux, on ja empraria el nou sistema de cimentació a base d'aire comprimit. Això seria el punt de sortida, la primera passa d'una cursa extraordinària que el portaria on arribà a ésser una de les persones més famoses de l'orbe.

La seva trajectòria és un vertader camí de realitzacions urbanístiques i d'enginyeria, i és la seva especialitat, però, la de tot tipus de ponts, de vies fèrries, sobre rius, o com aquell viaducte de Garabit, estès sobre el congost de la Truyère, amb una longitud de 500 metres per 122 d'alçada, el pont més alt del món d'aleshores. Eiffel sabé envoltar-se de notables col·laboradors; precisava d'un equip competent, fort i adaptable a tota mena d'encàrrecs, quan el renom de què arribava a fruit feia que la feina li vingués de tot arreu. Un dels seus ajudants o deixebles predilectes fou Maurice Koechlin, de qui diuen que era l'autor del primer projecte de la torre de París, treball elegit pel ministre d'Indústria i Comerç francès, que fou aprovat oficialment el mes de juny del 1886.

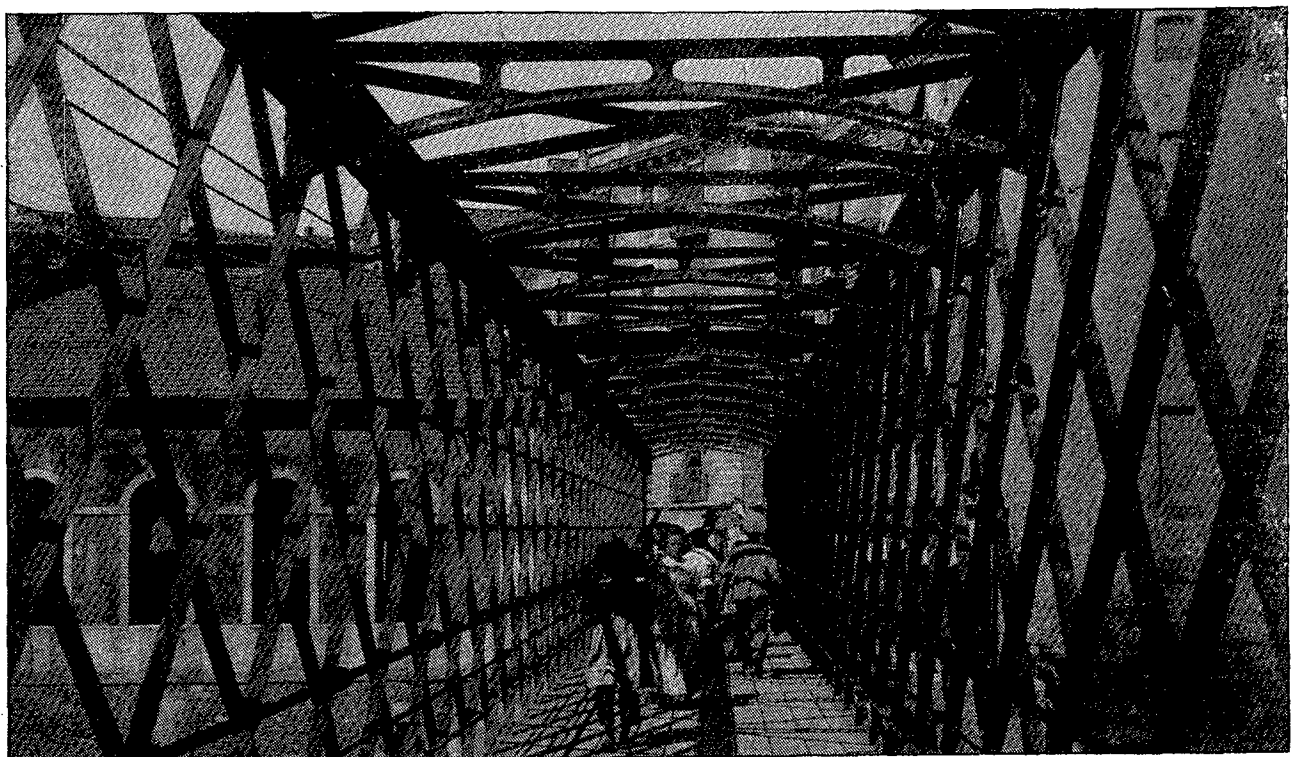
Una altra obra important d'aquest ingenyer, d'en Gustave, fou la carcassa de l'Estàtua de la Llibertat amb què França obsequià els Estats Units amb motiu de la celebració de la independència. L'obra, tanmateix, no fou ni idea ni disseny d'Eiffel, sinó que fou Viollet-le Duc qui l'inicià de manera diferent a l'acabada finalment, i fou la circumstància del relleu d'Eiffel la causa de la mort de l'esmentat arquitecte Viollet-le Duc. L'estatua es construí a París entre els anys 1881 i 1884, i el 4 de juliol d'aquest darrer any fou lliurada a l'ambaixador nord-americà a França; es desmuntà i s'embalà per ésser enviada per vaixell a Nova York, on fou inaugurada el 28 d'octubre del 1886, en la seva definitiva ubicació de l'illa de Bedlox.

Construite de 1887 à 1889, hauteur 300 m., formée de 18.000 morceaux reliés par 2.500.000 rivets pesant 7.000.000 de kilogs.

Built from 1887 to 1889, 300 m height. Formed of 18.000 pieces bound by 2.500.000 rivets, 7.000.000 kilo weight.

Postal de principi de segle amb la majestuosa torre i un matasegell de la seva estafeta postal.

Perspectiva antiga del pont de les Peixeteries de Girona, obra d'Eiffel.

L'emprenta d'Eiffel a Espanya

La presència d'Eiffel a Espanya se significà, molts anys enrera, per diverses construccions, la majoria d'elles relacionades amb vials ferroviaris o sobre rius. Executà alguns obres menors a Barcelona; més tard aixecaria els ponts sobre les línies ferroviàries a Càceres i a Girona —el primitiu pont sobre l'Onyar. Aquí mateix, a la nostra ciutat, estendria el pont de les Peixeteries, també sobre el riu. L'any 1880 dirigí les obres del pont sobre el riu Tajo, amb la utilització d'unes 900 tones de ferro, i segurament

el darrer treball és el que materialitzà l'any 1889 en la línia de Badajoz a Lisboa.

Aquest nostre pont de les Peixeteries, tot i que és d'una envergadura reduïda i podríem dir-ne, «d'estar per casa», és una mostra tangible de l'escola Eiffel; l'artesanat de peces de ferro, lligades com si d'un meccano es tractés, mostren una execució potser tosca, no gaire estètica per al gust de l'ortodoxia clàssica, però evidentment efectiva, lleugera i perdurable. En aquest tret, es podria asseverar que de coses més grosses n'arribà a fer Gustave Eiffel, i la mostra és ni més ni menys que la mateixa torre parisenca que porta el seu nom. ■

«Allò que primer se'ns acut per saber si realment el món viu immers en una crisi global, que afecti quasi totes les seves activitats, consisteix a establir una comparació entre el cos humà i el cos social».

Les darreres setmanes hem vingut publicant una tanda de reportatges amb els que preteníem contribuir a la salvació d'allò que ens queda d'un patrimoni cultural de caire humanístic i associar-ho amb el que, durant les darreres dècades, s'ha pogut mantenir en els països de l'Est. D'aquesta manera, potser resultaria possible crear una unitat espiritual europea, ànima i raó de ser de qualsevol unitat econòmica i política. La sèrie que iniciem avui voldria evidenciar la crisi per la qual passen el nostre pensament i les nostres estructures, tot fent una anàlisi des de diverses perspectives.

Allò que primer se'ns acut per saber si realment el món viu immers en una crisi global, que afecti quasi totes les seves activitats, consisteix a establir una comparació entre el cos humà i el cos social. I una de les primeres coses que fa el nostre organisme per lluitar contra una malaltia que l'ataca és destacar-ne els símptomes: febre, dolor, inflamació. Per això les malalties més temudes són aquelles que reclamen un llarg procés d'incubació, les que no s'evidencien des del primer moment i que, per tant, són de difícil, per no dir impossible, curació.

Quan el cos humà manifesta aquests símptomes o, dit d'una altra manera, quan tenim consciència del nostre deficient estat de salut, acudim al metge. Val la pena reflexionar sobre actes que semblen tan senzills ja que, quasi sense tenir-ne consciència, hem deixat establertes tres coses: que sabem adonar-nos del dany, que acudim a un expert perquè ens guareixi i que tenim un clar desig de viure amb salut. Hi ha excepcions, ho sabem prou bé, però no són els que se suïciden lentament ni els que ho fan d'una bursada, aquells que la societat agafa com exemples que cal seguir.

Pensem, ara, si som capaços d'actuar de la mateixa manera quan és el cos social el que està en crisi. No, ni de bon tros. Comencem, massa sovint, per no adonar-nos del dany; rebutgem l'ajuda dels que se suposa que en saben més que nosaltres i, sobretot, no estem pas ben segurs d'allò que hem d'entendre per salut.

Tots creiem, per exemple, que l'explotació abusiva del sòl perjudica la col·lectivitat, però el degradem si en sortim beneficiats egoïstament. Tots sabem que sacerdots i filòsofs ens haurien d'ajudar a comprendre tot allò que ignorem, però hem perdut la confiança en el seu mestratge espiritual, tal com l'hem perdut en l'organització de la societat per la classe política. I és que, com diria Vercors, «no sabem ben bé allò que som ni ens posem d'acord en allò que volem ser».

Acabem de mencionar tres possibles punts de referència per a una bona marxa de la col·lectivitat i de cada un dels que la integrem: el religiós, el filosòfic i el polític. Si intentem analitzar amb la màxima objectivitat possible cada un d'aquests punts descobrirem que, en la seva pràctica contemporània, ofereixen molts caires vulnerables.

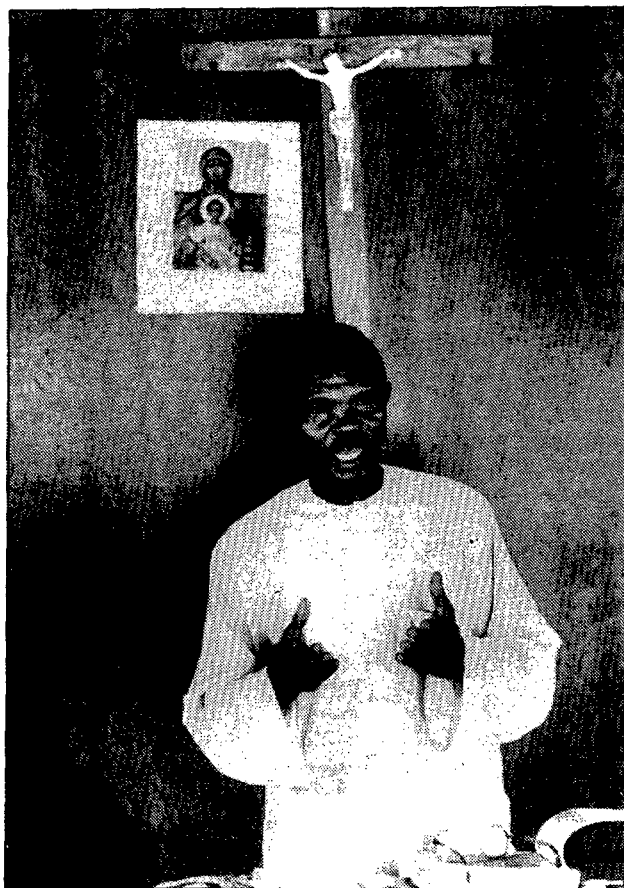
Definir allò que cal entendre per religió resultaria, en aquest reportatge, un xic abusiu. Pensem-hi, només, com en un conjunt de creences relacionades amb el concepte d'un Déu creador, de la qual cosa se solen desprendre unes normes de conducta moral. De la fidelitat amb què l'home acati o deixi d'acatar aquestes normes de les quals se'n derivarà la seva salvació o condemnes eternes.

Aquesta inquietud humana és persistent i, al mateix temps, diversificada. En la seva més elevada expressió, pot arribar a construir tota una teologia. Quan, per les raons que procurarem analitzar, les sòlides estructures (les

La religió, en decadència

Els errors del nostre temps

JOAN BASTÉ

esglésies i els seus representants) es debiliten, acudim a les expressions més ínfimes: bruixeria, horòscops i sectes. És a dir: no ens apartem de la religió consagrada, a la qual se li hauria d'aplicar aquella adjectivació d'«opi del poble», per entrar en el regne perfecte i infal·lible del racionalisme, sinó que escapem d'un raonable estructuralisme moral i filosòfic, per anar a raure al món de la irracionalitat més primitiva.

Els limitem al nostre àmbit religiós per antonomàsia, que és el del cristianisme, hauríem de dir que l'hem d'entendre com una manera de realitzar-nos, de comprendre i de potenciar tota l'experiència humana sota la llum de la figura de Jesucrist.

Tots sabem, però, la quasi insalvable distància que hi ha entre allò que hauria de ser i allò que és. Tenim una certa idea històrica del que foren les primeres comunitats cristianes, ens sembla comprendre la real dimensió de la figura de Jesucrist i ens meravella i atordeix la conducta que, davant d'aquest fet, va saber mantenir Francesc d'Assís. I ens sembla que aquest camí és l'autèntic, encara que no siguem capaços de seguir-lo.

Per contra, allò que ens ofereix l'oficialitat de l'església, quasi des del famós edicte de Constantí, és una mostra de poder temporal, amb tot el que això comporta de corrupcions, d'ambicions i d'adulteracions del missatge, sense entrar, ja, en el vessant de les persecucions, les guerres i les crueltats.

Les reaccions que, contra aquesta estructura de poder, hi han hagut al llarg de la història són les que podrien omplir un tractat sobre els cismes. Sempre han existit predicadors que han vilipendiat la conducta de Roma, veus que han clamat per un retorn a la vida senzilla de les comunitats primitives. Però incloure ací la llista dels dissidents no contribuiria a fer més clara la nostra pretesa síntesi. Per tant, ens hem de referir, només, als temes moderns, ja que estem parlant de crisis modernes.

No fa pas massa anys aparegué la figura d'un jesuïta, l'italià Ricardo Lombardi, que viatjà per tot el món divulgant aquell seu missatge resumit en la fórmula «Per un món millor». Cap allà als anys 40 fou com un pioner d'aquests moviments posteriors que han rebut el nom general de teologia de l'alliberament. Vaig assistir a una conferència que donà a l'Ateneu Barcelonès. A l'hora del col·loqui, s'aixecà una monja i li preguntà què podia fer per dur a la pràctica aquelles doctrines. El jesuïta (que era autor del llibre *La dottrina marxista*) li preguntà, al seu torn, les monges que hi havia a tot Espanya. «Tants milers», digué ella. «S'imagina —continua— què farien totes aquestes dones si fossin del Partit Comunista? Ja no preguntarien».

Després vingué Gilbert Cesbron, el novel·lista francès que, l'any 1952, publicà *Les saints vont en enfer*, magnífic vehicle per a la divulgació d'aquell moviment que es digué dels «sacerdots obrers». □

REPORTATGE

Fem un mínim d'història. En la famosa encíclica **Berum Novarum (De les coses noves)** l'Església es plantejava per primera vegada, el 1891 i per boca del papa Lleó XIII, els problemes que afectaven la classe obrera dins d'un nou món nascut de la industrialització. Inspirant-se en el seu contingut, el cardenal flamenc Josef Cardijn creà la Joventut Obrera Cristiana (JOC), reconeguda l'any 1925. Era un precedent.

Aquest afany per aconseguir que la massa obrera tornés a l'Església, sumat a l'experiència de la tasca que determinats sacerdots catòlics havien dut a terme en els camps de concentració nazis, inspiraren la creació d'allò que hem conegut amb el nom de «sacerdots obrers».

En el seu origen (cap el 1943), els iniciadors comptaren amb l'aprovació oficial i, a França concretament, amb el suport del cardenal Suhard. En essència, la missió dels sacerdots consistia a compartir la seva vida amb la dels treballadors, impartint la labor pastoral no pas des de l'església com a edifici, sinó des de la mina, de la fàbrica, del moll, del camp. Tal com era d'esperar, aquells sacerdots, que abraçaven la seva missió amb una fe extrema i amb un autèntic esperit cristià i evangèlic, aviat es posaren molt més al costat dels treballadors, encara que fossin descreguts, que no pas de les institucions, encara que fossin consagrades. Ja que el descregut sofria fam i set de justícia, mentre que els dispensadors de dogmes s'havien oblidat del missatge de Jesús.

Resultat: Roma, amb el seu habitual esperit conservador, prohibí l'apostolat dels sacerdots obrers el 1955 i ho reiterà el 1959. Personalment, em doldria molt ferir els sentiments dels catòlics honestos. Però negar que avui la gran massa dels països qualificats de catòlics viu d'esquena a l'Església, encara que les estadístiques ens donin unes xifres que es basen en el cens de batejats i no en l'índex dels autèntics creients, seria negar-se a acceptar les evidències. Cada dia són menys les vocacions sacerdotals, menys els matrimonis canònics, menys els infants batejats, menys l'ingrés a les ordes religioses, menys l'assistència dels fidels al culte, menys els que resen el rosari a la llar, menys la religiositat del Nadal, de la Setmana Santa, del Corpus, de l'Epifania, de tots els grans esdeveniments de l'any litúrgic, convertit en pretext pel consumisme més immoral o, si més no, gens cristià.

Però com en aquell conte de Boccaccio, en què un gentil convertit torna de Roma, convençut més que mai de la veritat d'aquell missatge pel fet d'haver pogut resistir totes les matusseries dels clergues, començant per les del Sant Pare (i això ens ho explicava l'autor cap el 1350!), sembla com si a desgrat dels errors oficials (entre els quals els financers no són pas els menors) l'Església encara compti amb un percentatge d'evangelitzadors que no estan disposats a renunciar a la seva missió.

I d'ací apareixen els teòlegs de l'alliberament, amonestats, silenciats, raptats, cridats a l'ordre, però encara no excomunicats. Resulta sumament significatiu que aquesta teologia sorgeixi, amb un cert esperit de renovació, en aquelles àrees americanes d'infinita pobresa i de grans contrastos, abusius i cruels contrastos entre pobres i rics. Sembla una real encarnació del missatge evangèlic (és a dir, un retorn a les formes més pures de les primeres comunitats cristianes), en contrast amb les noves esglésies que, a l'empara d'unes difusions propagandístiques de missatge ridícul però de pressupost milionari, es veuen promogudes pels canals televisius dels Estats Units.

La teologia de l'alliberament és, doncs, una nova opció cristiana, però per la mateixa índole del seu contingut, un xic limitada a certes àrees geogràfiques de l'Amèrica llatina. Això no obstant, encara que els problemes d'aquells països difereixin sensiblement dels que, des d'un punt de vista cristià, planteja una societat opulenta, hi ha un corrent espiritual de preocupació per la circumstància històrica de l'home d'avui amb els problemes d'avui. Encara que el darrer objectiu d'un home religiós sigui salvar la pròpia ànima, els camins per arribar a aquesta salvació no són igual avui que com ho eren el segle III, en plena Edat Mitjana o en el llicenciós Vaticà del Renaixement.

Aquesta podria ser la funció religiosa en el món modern:

una reflexió cristiana sobre les estructures en què l'home es veu obligat a moure's, sense desdenyar les de caràcter social i polític, i denunciant, a cada moment, abusos i violència.

En termes generals, l'home del carrer opina que el Vaticà es preocupa massa de la pínola i de les qüestions sexuals i massa poc de les injustícies portades a terme per la classes dominants sobre les dominades.

Mentre no ens aclarim, la crisi és viva. I el més penós és que, en absència d'un credo inatacable, hem omplert els altars de la por i de la insatisfacció amb una sèrie de falsos i miserables capelletes.

És allò que, si no m'erro, digué Voltaire: «Si Déu no existís, hauríem d'inventar-lo».

Faules d'una altra Europa

Estònia, el més petit dels estats bàltics

JOAN-JOSEP THARRATS

Amb tantes similituds com tenen, entre els uns i els altres, és ben estrany que la població que forma els països bàltics no s'hagi pogut unir, políticament, al llarg de tants segles de veïnatge. Si han hagut d'alterar la línia de les seves fronteres no ha estat mai pel seu propi albir, ni per alterar llur tranquil·litat. Han estat els seus poderosos veïns que han convertit aquests plàcids països en una mena d'endiablats joc d'escacs.

No han sabut mai qui serà el seu proper ocupant ni a quin preu hauran de vendre la llibertat o pagar llur independència. En el començament de la II Guerra Mundial, Estònia és obligada, per Moscou, a signar un acord militar que implica l'estacionament, i per tant ocupació, de grans contingents de soldats en el petit país. Molts més militars russos enviats a Estònia que estonians a casa.

El Partit Comunista d'Estònia, que sols comptava 133 afiliats, esdevé l'àrbitre de la situació ja que, en el nou Parlament, demana la immediata incorporació a l'URSS. La duresa de la repressió soviètica havia deixat tan mala memòria que, malgrat la salvatgia del nou ocupant, un gran sector de la població estoniana va considerar als alemanys com un mal menor, fins a tal punt que, abans de la segona ocupació soviètica, un nombre considerable d'estonians decidíssin la seva sort exiliant-se a Alemanya o a Suècia.

Quaranta-cinc anys més tard, encara, el president de l'URSS Mikhaïl Gorbaxov dóna com a il·legals les declaracions d'independència formulades pels parlaments de les repúbliques bàltiques d'Estònia i Letònia. Un decret assenyala que la declaració d'independència «és nul·la i sense

efecte, així com totes les decisions per dur-la en pràctica».

Un record d'Alexander Nevski

A la tornada del que seria el seu darrer viatge a l'estranger, Sergei Prokofiev fou invitat pel gran director de cinema, Eisenstein, per compondre la música de la seva nova pel·lícula «Alexander Nevski». L'obra mestra del cinema heroic és l'impressionant relat de la invasió de Rússia pels cruels Cavallers Teutons i el seguiment d'atrocitats que provocaren.

El Gran Duc Alexander Nevski, un dels protagonistes més llegendaris de la Rússia medieval, havia merescut el sobrenom de «Nevski» per haver derrotat, l'any 1240, i a les ribes del Neva, l'exèrcit invasor suec. El film d'Eisenstein és la història d'una altra batalla esdevinguda dos anys més tard i on Alexander Nevski anihilava, igualment, els cavallers Teutons en un acarnissat combat sobre el gelat llac Peipus, a prop de la ciutat de Pskov, entre la frontera de Rússia i Estònia.

L'escena de la batalla representa gairebé la meitat del film. Cada moment de la partitura musical respon a les exigències de l'expressió cinematogràfica. Prokofiev havia decidit escriure una música «no com la que sonaria en els temps on tingué lloc la batalla sobre el glaç, sinó amb una música d'ara, com sonaria avui mateix, adollada en un motlle nou i no a l'estil de fa set-cents anys».

«La temptació natural —continuava dient Eisenstein— hagués estat emprar música de l'època, però l'estudi dels cants

Alexander Nevski, en una pintura de Pavel Korin.

catòlics ha demostrat que, durant set segles, es trobaven tan allunyats de nosaltres que llur contingut emotiu ens havia esdevingut tan estrany que ja no era suficientment ajustat per satisfer la imaginació de l'espectador. Malgrat els enormes i continus progressos, els enregistraments dels sons no havien arribat a atènyer tota la seva perfecció».

La idea del cineasta que va demostrar tenir igualment una gran percepció musical fou la de saber si era possible la utilització dels costats negatius del micròfon per tal d'obtenir alguns efectes particulars. Com que el so de les trompetes teutòniques resultava del tot desagradable o les orelles russes, Eisenstein va fer tocar directament les xarangues en el micròfon, la qual cosa va provocar uns efectes dramàtics molt curiosos.

Tenim l'evidència que les recerques de Prokofiev han estat esperonades i convertides a la realitat per la presència d'un director d'escena de la categoria d'Eisenstein qui va poder comprendre, perfectament, el geni del seu col·laborador.

Pel coratge que representa i per la proximitat de lloc i d'ambient, el poble d'Estònia ha anat fent, com a seves, les victòries d'Alexandre Nevski i el desastre causat als Cavallers Teutònics, precipitats a les aigües glaçades del llac Peipus. Aquest territori, estratègicament important de la Bàltica, s'ha fet sempre ric en esdeveniments i pàgines heroiques.

De l'heroi místic Kalev als llauradors del mar

La nació fou formada a mesura que es consolidava la societat de classes en els segles X-XIII. El desenvolupament de l'estat feudal primigeni fou interromput, al començament del segle XIII, per l'agressió dels senyors feudals escandinaus i alemanys —com hem apuntat abans, en la resistència d'Alexandre Nevski— que actuaven amb la benedicció de Roma.

Tal·lin, antigament Revel, la vella capital d'Estònia, s'aixeca sobre el turó Toompea que, segons la llegenda, és el lloc de la

tomba de l'heroi mític Kalev. A l'obra èpica nacional «Kalevi Poeg», contada en el segle XIX per Friedrich Reinhold Krenzwald, es diu que Rússia va ajudar els estonians en la seva lluita desigual contra els croats i els salvà de l'esclavitud: «els va protegir amb la seva ala valerosa» contra els enemics.

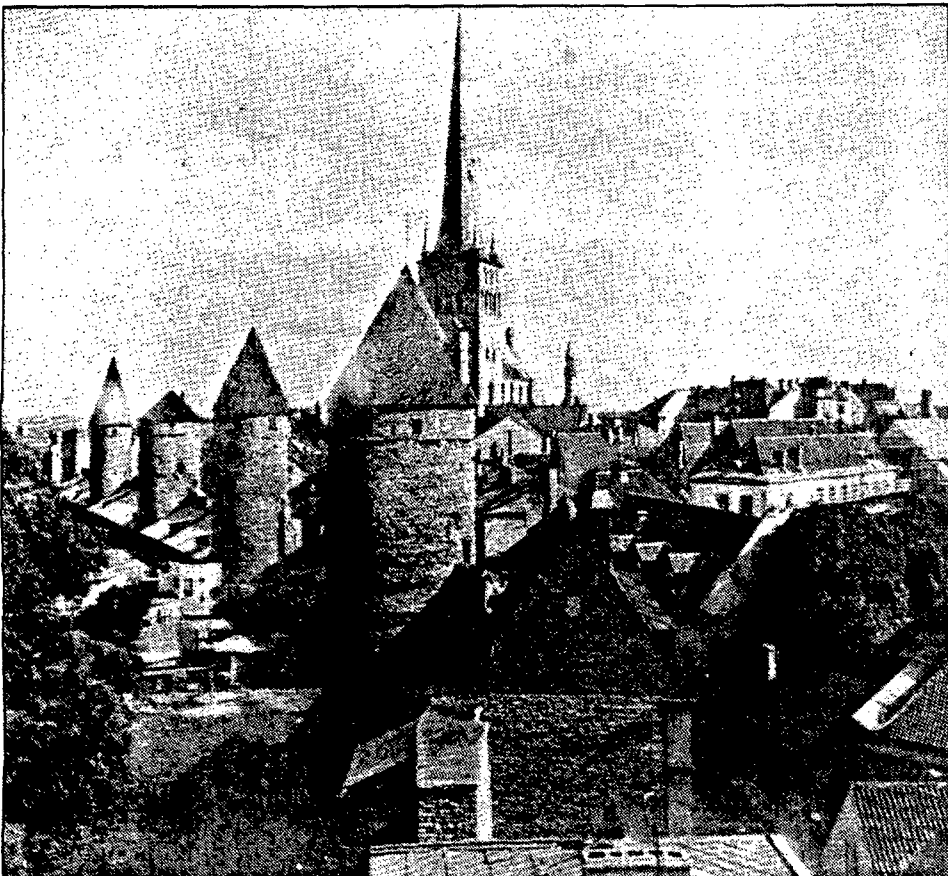
«Kalevi Poeg» o «El fill de Kalev» té una certa semblança amb el «Kalevala» finlandès. El nervi i el realisme de la narració acaben marcant el renaiement de l'esperit nacional, el mateix que cada poble aspira i que s'acaba manifestant, sovint, en el més patriota dels seus poemes.

Situada a prop del llac Peipus, Tartu és la segona ciutat d'Estònia. És una capital agrícola. Té una universitat, on el professorat s'ha distingit, plenament, en els estudis de les relacions geogràfiques, així com en l'aprofundiment de les exploracions àrtiques.

Amb els seus 45.000 quilòmetres quadrats, Estònia és el més petit dels països bàltics. Té prop d'un milió i mig d'habitants, el setanta per cent dels quals resideixen en zones urbanes. Des de Tal·lin a la frontera de Letònia el panorama rural es converteix en marítim. De la Bàltica al golf de Riga es troba l'Estònia insular, composta per més de vuit-cents illes, tres d'elles: Saaremaa, Hiiumaa i Muhu de grans proporcions, tenint la primera una llargada d'uns cent quilòmetres.

La gent del camp sol fer el seu treball en vestit regional i en colors on predomina el blanc i el groc pàl·lid, puntejats amb brodats vermells. De la seva parla sorprèn, per alguns dels seus girs, l'accent de la llengua russa que es parla a Leningrad, ciutat distanciada de la capital d'Estònia no gairebé més de tres-cents quilòmetres. Aquesta gent ofereixen, sovint, un model de raça pura: són ben alts, de cabell ros i ulls blaus.

Com que el país produeix bones màquines i motors, així com excel·lents instruments de precisió, la indústria s'ha especialitzat també en la realització i creació de productes de bona qualitat que exigeixen poca primera matèria. Poble eminentment de pescadors, anomenats els «llauradors del mar», poden navegar per tots els oceans, en les flotes frigorífiques i provisionar també les grans fàbriques de conserves del país. ■

La ciutat vella de Tal·lin.

Elegant el nostre negoci

PABLO CAMPRUBÍ

«**T**inc ganes de muntar un negoci». Em comentava un company que ha considerat que potser sigui aquest un bon mitjà de guanyar-se la vida sense dependre de ningú.

El primer pas que ha de donar, a part de decidir quin serà l'objecte del negoci, és trobar el local adequat. Aquí comencen els problemes. La ubicació tots sabem l'important que és per la bona marxa de qual-sevol negoci. Aquest és un primer fre a la nostra empresa. El traspàs segur que serà elevat en el cas que així s'exigeixi.

En el valor d'un local que ja ha estat obert al públic influeixen diversos factors. Un d'ells és la feina aportada pel comerciant, que amb el seu treball ha contribuït a la fama i prestigi del comerç. Per això, pel cas que aquest comerciant sigui l'arrendatari del local, quan decideixi abandonar dit local la llei li concedeix la facultat de poder exigir un traspàs, un reconeixement al qual ha incrementat la marxa del negoci. Traspàs fins i tot sense el consentiment del propietari.

Però al propietari del local també li respon la seva part. La qualitat i l'emplaçament d'aquest influeixen notablement en el valor i importància de tot negoci. És en aquest sentit a favor de tot propietari que es reconeixen certs drets.

Els drets a què fem referència són els de tempteig, retracte així com el d'una participació en el preu de traspàs.

Però, a més, hem de tenir en compte que quan un arrendatari decideix traspasar el seu local, el tercer que entrarà a ocupar-lo no ha tingut cap relació amb el propietari. Això implica que el nou ocupant haurà de satisfer les rendes a una persona amb què no s'ha pactat res al respecte, i quedant, per tant, en principi, congelades les quantitats a pagar en tal concepte.

L'arrendador, per veure's compensat en el guany que deixa d'obtenir, té la possibilitat d'augmentar la renda.

Concretament, la LAU ens diu que, si el traspàs s'efectua d'acord a aquesta llei, es podrà incrementar l'alquiler en la quantia que convinguin l'arrendador i el nou arrendatari.

I si no arriben a un acord? Essent això el més freqüent, es preveu un increment del 15% respecte de la renda que fins al moment venia satisfent l'arrendatari.

Però el més important és: i si el traspàs no compleix els requisits legals? La resposta immediata seria que no hi ha cap augment de la renda. Això és, en principi, perquè, encara que el traspàs s'hagi fet sense complir les condicions que la llei imposa, si l'arrendador consenteix el traspàs, tindrà dret a una elevació de la renda.

Com té coneixement l'arrendador que el seu arrendatari té intenció de traspasar el local en què s'està desenvolupant el seu negoci?

En principi, si l'arrendatari pretén complir amb tots els requisits que la LAU exigeix per tenir dret a un traspàs, juntament amb els ja exposats la setmana pas-

sada, se'ns parla de la notificació a l'arrendador.

Què és el que es notifica a l'arrendador?

És obligació de l'arrendatari posar-li en coneixement la seva decisió de traspasar el local, així com d'informar-li del preu que pensa demanar per aquest traspàs.

En aquest sentit, podem parlar d'un dret de l'arrendatari a que se li notifiqui, ja que en realitat és com una oferta que se li fa per optar amb preferència a accedir al traspàs. És això el que interessa a tot arrendador-propietari que no desitgi continuar amb nous arrendaments.

Es pot entendre que el fet que s'informi a l'arrendador sobre un traspàs que es realitzarà ja serveix com a notificació?

La jurisprudència ha entès que no seria una notificació a efectes de la LAU, en el sentit que el que se'ns fa saber no és que l'arrendatari pensi en un traspàs sinó que aquest ja és pràcticament un fet.

Si bé el traspàs és un dret que correspon a un arrendatari, és a dir, és voluntari, en algun cas el traspàs pot ser forçós?

Estem parlant d'un traspàs involuntari. Encara que pot semblar paradoxal es contemplen casos d'aquest tipus. Si, essent arrendataris, haguéssim de fer front a un deute que tenim pendent, un òrgan judicial o administratiu pot exigir-nos el traspàs

perquè amb aquests diners pugui ser saldada dita obligació econòmica.

Podem trobar-nos amb altres formes de traspàs. Així, pot ser tant un traspàs total com un parcial. En la pràctica és freqüent parlar de traspàs parcial, és a dir, la transferència a un tercer no de la totalitat del dret arrendatari del qual nosaltres érem titulars sinó d'una porció del mateix.

La LAU exigeix algun requisit especial per a aquest tipus de traspàs? Fa falta el consentiment de l'arrendador. Si no fos així podrà cedir parcialment el local però no parteix del dret arrendatari.

Aquesta transmissió parcial de l'ús del local podrà revestir diverses formes. Podria ser gratuïta o a pagar i realitzar-se temporalment o de forma definitiva.

La rellevància del consentiment de l'arrendador és tal que si no és comptat amb la seva autorització això pot causar la resolució del contracte.

En realitat aquests supòsits de traspàs parcial no tenen aquesta naturalesa, ja que normalment es tracta de supòsits de simple subarrendament. No obstant això, són subarrendaments, generalment emmascarats, que permeten a l'arrendador demanar la resolució del contracte d'arrendament. A pesar que pot tractar-se d'un traspàs parcial a títol gratuït, que no està prohibit

per la LAU, la Jurisprudència sol considerar que són il·lícits si el consentiment de l'arrendador no existeix.

Després d'haver estat parlant d'aquests articles sobre el dret de traspàs, en realitat, a tots ens ve a la ment una pregunta: és convenient un traspàs per a l'arrendatari?

La resposta és complexa, perquè depèn de diversos factors. Ja hem comentat la importància que la situació d'un local tenia a efectes de determinar el seu valor. Així mateix, el fet que un local estigui en ple funcionament i que aquest es desitgi traspasar són també variables que incrementaran el seu valor.

Quan tinguem un local en què es desenvolupi un negoci que compta amb una àmplia cartera de clients, mercaderies en existències, etc... és a dir en què, en definitiva, l'entrada d'un tercer suposaria la seva incorporació immediata al capdavant del negoci, en aquest cas exigir un bon traspàs no és més que una recompensa a les aportacions i esforços invertits per l'arrendatari en la bona marxa del comerç.

Sense cap mena de dubte, pel qui pensa satisfer un traspàs, tots aquests senyals externs de prosperitat en un negoci són un indicatiu claríssim de la conveniència o no de tal traspàs. ■

Fin a diumenge vivent!

Llibres

Publicacions estrangeres sobre Girona (XI)

Girona a les «Guies blaves» de la casa Hachette

JOAQUIM PLA I DALMAU

Resulta interessant seguir, en publicacions tan prestigioses com les «Guies blaves» franceses, el tractament que es dona a la nostra ciutat com a lloc de visita d'algun viatger o turista. Per fer-ho, dintre d'un pla que permetés fer certes comparacions, he triat dues «Guies blaves» separades per un nombre considerable d'anys. N'he triat una de l'any 1927 i una altra de l'any 1952. Es porten, doncs, una diferència de vint-i-cinc anys i corresponen a dos moments ben interessants de la nostra història. La primera, la de l'any 1927, es va publicar en el moment en què s'estava preparant aquell esforç considerable que representaren les exposicions universals de Barcelona i Sevilla, que si bé per algunes opinions foren el cant del cigne — o un foc d'encenalls — d'una situació deteriorada i decadent, per altres significaren un intent — potser un xic desmesurat — d'obrir portes cap enfora i atraure l'atenció d'un món que sortia de la convalescència d'una gran guerra i d'una forta crisi. La segona, la de l'any 1952, aparegué en el moment en què s'iniciava el boom turístic a les nostres terres i el nom de Costa Brava — que no apareix en cap pàgina de la guia — començava a ser la realitat màgica en què, després, es convertí.

L'estructura d'aquestes guies — tant la d'una com l'altra — resulta un xic sorprenent pel lector de 1990. Segueixen un ordre itinerant: les ciutats i els pobles, els monuments i les belleses naturals, els museus i les tradicions populars van apareixent amb una subjecció singular al traçat de les línies del ferrocarril. Així, pel que fa referència a Girona i comarques, s'inicia per Portbou, continua per Colera, Llançà, Vilajuïga, fins arribar a Figueres: continua després per Sant Jordi, Flaçà, fins a Girona. Des de Girona es pot anar fins a Sant Feliu de Guíxols i a Olot utilitzant els carrillets. I també es pot anar cap a l'enclonament, passant per Caldes.

Seguint el concepte de les «parades» del ferrocarril, que duraven més o menys

temps segons la importància de la població, la guia s'atura i dedica un espai major o menor segons l'interès que pot desvetllar la visita als pobles i ciutats.

En la guia de 1927 es contempla l'esquema d'ordre ferroviari amb indicacions sobre «excursions» que es poden realitzar per carretera (Banyoles, Santa Pau, Sant Feliu de Pallerols, etc). Hi ha poblacions importants, l'anotació de les quals es limita al nom i la distància en quilòmetres al lloc ferroviari més proper (Palamós, Palafrugell, Roses, la Bisbal, etc).

En la guia de 1952 (han passat vint-i-cinc anys) s'hi troben referències a les comunicacions aèries, marítimes i s'hi afegix, pel que fa referència a les nostres comarques, el ferrocarril de Girona a Palamós. La informació sobre carreteres també s'amplia, ja que, com diu la guia: «Voyager en auto est le moyen le plus pratique de voyager en Espagne. On peut ainsi voir beaucoup de localités intéressantes difficiles à visiter autrement. Les routes ne méritent plus leur mauvaise réputation ancienne; a la fin de l'ancien régime, notamment sous la dictature de Primo de Rivera, un bel effort avait été fait pour mettre l'Espagne aux premiers rangs de tourisme automobile. Il est honnêtement tenir compte, pour les juger actuellement, des dégâts qu'a subis le réseau routier au cours des événements de guerre et de la nécessité, pour la reconstruction, de parer à des tâches plus urgentes...». Després d'aquest cop d'ull que hem donat al plantejament de contingut de les «Guies blaves», em sembla interessant entrar amb cert detall sobre el que diuen de Girona ciutat.

A la guia de 1927, s'hi troba un plànol de la població, que reproduïm en aquesta pàgina. Pot observar-s'hi, encara, el traçat dels antics baluards del Mercadal, l'existència en el llot de l'Oñar d'una illa central que va des de l'actual plaça de Catalunya fins a l'altura de la plaça de Sant Agustí i la distància considerable — ara inimaginable — de les estacions dels ferrocarrils en

vincial : sarcophages grecs et romains d'Ampurias; sculptures et chapiteaux de l'époque médiévale; céramique; souvenirs du siège de 1809. Tout à côté de cette église, une ancienne petite chapelle romane est occupée par une scierie.

Au delà de San Pedro, porte de l'enceinte d'où l'on peut monter au fort abandonné de Montjuich (belle vue). Au N.-O. de la basse ville, sur la rive g. du ruisseau Güell qui se jette dans l'Oñar, s'étendent les jardins de la Dehesa (Pl. ABC1).

A son extrémité E., auprès du confluent, se voit un ancien bastion, le baluarte Bourneville. Vers le N., une bonne route, traversant le Ter sur un très beau pont, mène au joli vallon de Llimana, où se voient des accidents volcaniques et des coulées de lave, solidifiées.

Au S. de la Dehesa, après avoir passé le Güell, l'avenida Ramon Folch (à g. le Matadero, puis le bastion de Figuerola) conduit à la plaza de la Independencia où s'élève le monument à Alvarez de

relació al centre de la ciutat.

En el text dedicat a Girona, s'hi pot llegir: a 110 Km de Perpinyà, Girona; bufet (a l'estació), hotels: Italians (10 pessetes al dia), Comerç (8 pessetes al dia), Centro i Peninsular (no pas el preu). Immediatament descriu el recinte murallat de la ciutat i els forts exteriors. Dedicat un espai a la història de Girona, parlant de Carlemany i de Guvió Saint Cyr. Els temes de la Catedral, Sant Feliu, Sant Pere de Galligans els estudia amb veritable detall i cura.

En total són gairebé tres pàgines dedicades a Girona, de la qual diu que tenia, en aquell moment 17'691 habitants. Aquesta dada fa pensar que la informació que la «Guia blava» tenia de Girona procedia de l'any 1920 en què el cens oficial de la ciutat era de la mateixa xifra, exacte, que l'assenyalada pel 1927.

En la guia de 1952, no hi figura cap carta de la població. Els hotels continuen essent els mateixos i s'hi afegix que la central de Correus es troba a l'avinguda Ramon Folch, n° 2: i que la central telefònica està

situada al carrer de Pau Casals, n° 1. (?) Quan el nombre d'habitants es fixa en 29.632, correspon exactament amb el cens de 1940. S'hi troben algunes correccions sobre la denominació de carrers: la Rambla ja no és d'Alfons XII (no crec que mai no hagi tingut aquesta denominació), sinó del Generalísimo; i la plaça de la Constitució — que figura en l'edició de 1927 equivocadament — passa a anomenar-se de Espanya... En canvi, pel que fa referència a la zona de la costa, es renoven les insercions sobre Roses, Castelló d'Empúries, Empúries, Pals, Begur, Palafrugell, Palamós, Sant Feliu, Tossa de Mar, Lloret de Mar...

Tot plegat em fa pensar, malgrat el meu respecte per les «Guies blaves» i l'editorial Hachette, que la renovació de dades de les guies «fiables» és un problema pendent, que encara persisteix, malgrat la informàtica i les reedicions anyals que intenten posar-se al corrent de les mutacions imparables del món, dels homes i de les estadístiques. ■

Informació de Llibreria PLA DALMAU, Rambla de la Llibertat, 20. Tel. 20 01 86

PERFILS I SEMBLANCES

Encara que, en donar notícies sobre NOVETATS durant la Festa del Llibre passada, ja vàrem avançar l'aparició d'aquest llibre, seria un oblit imperdonable si no en tornéssim a parlar en aquesta secció de NOVETATS. Es tracta d'un llibre entranyable en què coincideixen, sobre unes estampes de gironins de les primeres dècades d'aquest segle, les poesies (millor dit, els sonets) del poeta Josep Tharrats i les pintures i textos del seu fill, Joan Josep Tharrats. Cada personatge està reflectit en un collage de Joan Josep Tharrats, una poesia del seu pare, i un apunt literari sobre la seva personalitat, degut a la ploma de l'autor dels «collages». Per les seves pàgines, hi desfila tota una generació de giro-

nins que tingueren una vinculació amb la família Tharrats. O, per dir-ho amb més precisió, amb el món cultural i intel·lectual d'una Girona il·lusionada, oberta, i enamorada de la seva pròpia humilitat. Els personatges són: Fidel Aguilar, Josep Aguilera, Salvador Albert, Joan Badia, Prudenci Bertrana, Jaume Busquets, Victor Català, Josep Clarà, Laureà Dalmau, Adolf Fragnoli, Josep Grahit, Rafel Masó, Xavier Montsalvatge, Miquel de Palol, Joaquim Pla, Carles Rahola, Frederic Rahola, Joaquim Ruyra, Miquel Santaló i Josep

NOVETATS

Tharrats.

L'obra està editada per l'Ajuntament de Girona, amb una presentació de l'alcalde Nadal, i un pròleg de Modest Prats. La maqueta es deu a Joan Casanovas i l'impressió l'ha fet Dalmau Carles Pla, S.A.

És, aquesta, una obra que honora la ciutat, l'Ajuntament que l'ha editat, i els autors dels textos i dels collages. Però que podria ser molt trista si representés un balanç final d'un moment estel·lar de la cultura gironina. Girona ha seguit, unes vegades amb més dificultats i, altres vega-

des, amb més facilitats, un camí força positiu. Cal veure, sinó, el quadre magnífic que ofereix, avui dia, tant en l'aspecte intel·lectual, com cultural i artístic. Sempre es bo, però, tenir a la mà un llibre testimoni com «Perfils i Semblances».

PINTURA

Alexandre Cuèllar i Bassols. Cinc pintors olotins. Edicions Bassegoda. Olot 1990. Estudi sobre cinc grans pintors olotins: Vicens Solé Jorba, Pere Gussinyé, Ramon Barnadas, Joaquim Marsillach i Josep Pujol. Perfils biogràfics i anotacions sobre l'obra pictòria, per la ploma certera d'Alexandre Cuèllar. Moltes fotografies i reproduccions a tot color.

El Saló del Còmic de Barcelona

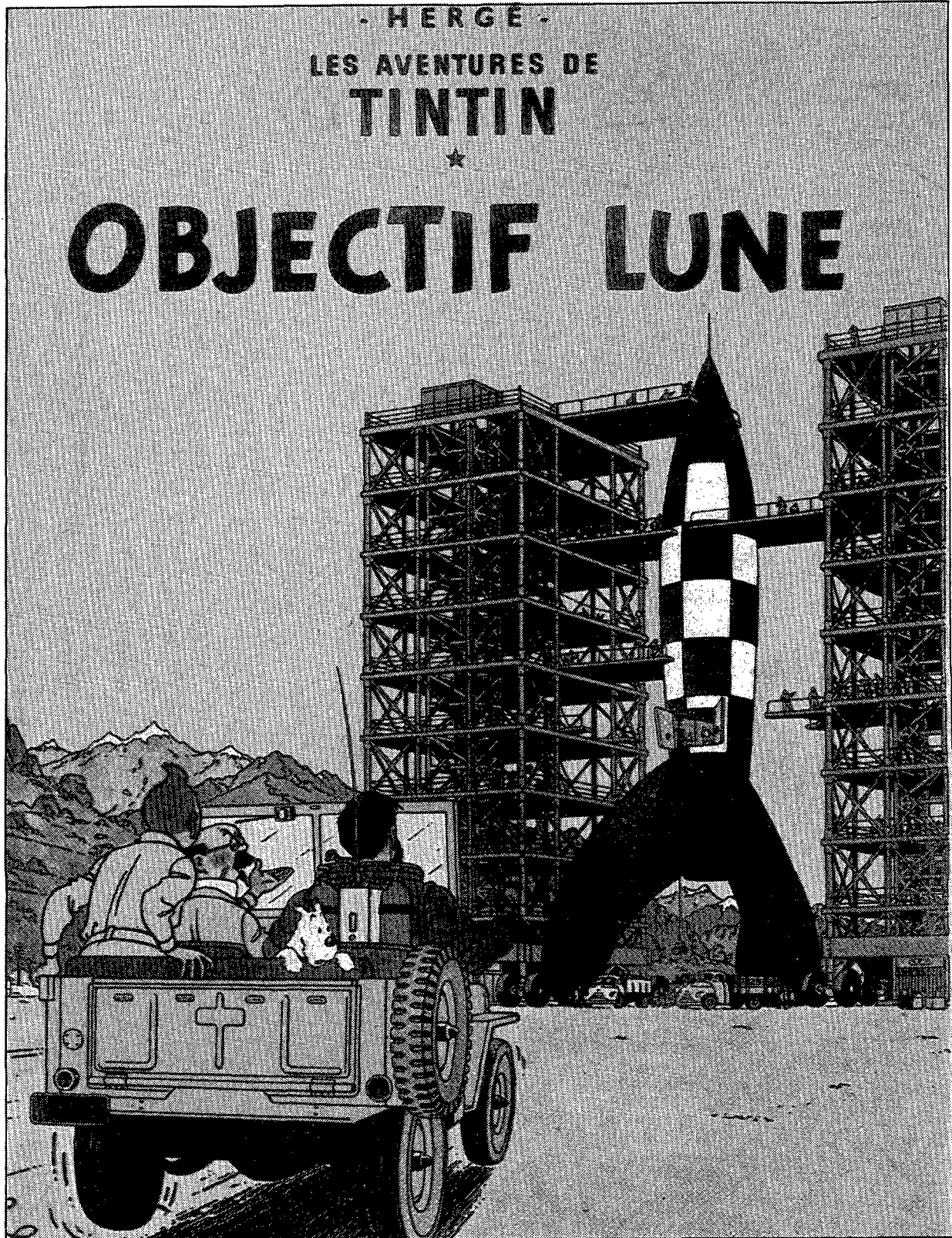
XAVIER ROMERO

Diumenge passat fou clausurat a Barcelona el VIII Saló del Còmic de la ciutat, un dels de major prestigi dels que se celebren a Europa. Les Drassanes han estat visitades durant els quatre dies del certamen per tot un rècord de gent, xifrat pels organitzadors entre les 50.000 i les 70.000 persones, tot i que per primer cop es feia pagar l'entrada, unes simbòliques cent pessetes, per ajudar a resoldre el dèficit de sortida, evaluat en sis milions de pessetes.

Amb tot, aquesta vuitena edició ha estat finalment un èxit sense precedents, que farà que definitivament el saló de Barcelona pugui equiparar-se o, si més no, intentar seguir l'estela dels altres ja consagrats com els de Lucca (Itàlia) i Angoulême (França), sense oblidar-nos del de Geneve (Suïssa). Les dades són ben eloqüents i, a més a més de l'esmentat rècord de visitants, haurem de parlar d'un volum de vendes doble del produït l'any anterior i que es valora en cinquanta milions de pessetes, així com el nombre de parades, que ha passat de 85 a 102 en una sola edició. Tot això ha fet que el marc dels darrers tres anys hagi estat desferrat i que en hores punta es produís un «overbooking» aclaparador, i ha posat de manifest aquesta situació que el saló necessita un altre local, més espaiós i amb un mínim de serveis. En aquest sentit, els organitzadors, de boca del seu coordinador, Joan Navarro, manifesten que demanaran la utilització del Born, indret que s'està utilitzant amb profusió per a tot tipus de manifestacions multitudinàries, si bé haurien de comptar amb més suport institucional, força desconfiat quan es tracta d'iniciatives lúdiques o culturals que tenen molt a veure amb la imaginació, com és el cas d'aquest que tractem, el del còmic, tebeo o historieta.

Presència de destacats autors

Potser un dels major al·licients perquè la gent visités en massa el saló ha estat la presència d'alguns dels més celebrats autors de còmics, com és el cas de Morris —creador de Lucky Luke—, Uderzo (Asterix),

El Tintin d'Hergé, un dels clàssics del món del còmic, que aquests dies ha vist néixer una botiga monogràfica a Barcelona.

Lee Falk (l'Home Emmascarat), Will Eisner (Spirit), Milo Manara, i uns quants més, que gairebé s'han espatllat el canell de tant signar exemplars.

Per la seva banda, el món de les editorials ha estat molt ben representat, amb les millors nacionals i algunes de les més conegudes internacionals, com les europees Carlsen, Casterman, Glenat i Albin Michel, hi han ofert totes elles les darreres produccions, així com unes cinc exposicions paral·leles, en el marc del teatre de la Casa de la Caritat, que han gaudit de l'aplaudiment dels bons afeccionats a l'anomenat vuitè art, el de la il·lustració i la fantasia.

Una altra atracció de l'exhibició en són els premis a la gent i a les obres més destacades de la temporada, que a tall d'«oscar» de cinematografia atorguen els organitzadors del saló. Els nominats foren aquests:

Premi a la millor obra, Miquel Beltrán i Max, amb «Mujeres fatales»; Martí, amb

«Doctor Vértigo», i Felipe Hernández i Federico del Barrio amb «Firmado: Mr. Foo». Premi a la millor obra estrangera, Art Spiegelman, amb «Maus»; William Vance i Van Hamme, amb «XIII», i Petillon, amb «El cas del pequinès de París». Com a millors autors revelació de l'any competeixen Oscar Aibar, Bertomeu Seguí i Jaume Martí, mentre que el guardó al «fanzine» estigué entre «El Dado», «Tmeo» i «Kiusap».

Finalment, els guanyadors serien, respectivament: Martí, Art Spiegelman, Jaume Martí i «Tmeo».

D'altra banda, el Saló del Còmic de Barcelona premià l'obra de tota una vida en la persona de Manuel Vázquez, un dels autors per excel·lència de l'editorial Bruguera allà pels anys 60 i 70, i autor, d'entre altres, d'Anacleto i el Tío Vázquez.

El món del còmic, tebeo o historieta ha sofert en els darrers anys un cert retrocés per l'aferrissada competència que prové del terreny dels audiovisuals, amb la televi-

sío i el vídeo al capdavant. Tot deu tenir els seus pros i els seus contres i, pel que fa al còmic, ens sembla que la regressió de la seva lectura ha fet que els nens d'ara hagin perdut parcialment l'afecció a llegir precisament, i conseqüentment no gaudeixin d'una imaginació tan desperta com la que haguessin pogut tenir les generacions anteriors.

D'afecció encara n'hi ha, si bé no en els nivells d'anterior dècades quan gairebé tot el jovent en llegia i posseïa un bon grapat de tebeos.

A hores d'ara, es dona la circumstància que els millors afeccionats són la gent de mitjana edat, els que ja són pares, i que més que res per nostàlgia consumeixen còmics, però amb tendència als d'abans, tot recollint als «mercadillos» peces originals, o bé servint-se de les reedicions facsímils que profusament posen al mercat les editorials del ram. ■

Gran activitat a les comarques gironines

El col·leccionisme esdevé clarament un fenomen social. A les nostres contrades, se succeeixen amb regularitat tot tipus de manifestacions, tant d'exposicions com de fires i mercats al carrer, i qui més qui menys en un moment donat s'ha interessat per aquestes «ximpleries», velles, rares, però sempre atractives.

Després de la Fira del Cop d'Oull de Ba-

nyoles i de la del segell de Figueres, aquesta acompanyada de l'exposició filatèlica anual, a Torroella de Montgrí té lloc

aquests dies la IV Mostra del col·leccionisme. Anteriorment, s'ha celebrat la filatèlica i numismàtica de Ripoll, amb segell, mata-

segell i primer document europeu. Ara, es prepara l'exhibició de Blanes i, pel proper dia 91, el dissabte de la seva festa major, a Cassà de la Selva celebrarem la segona fira del col·leccionisme, molt esperada per l'èxit de la primera edició.

Més endavant, vindran altres trobades a les poblacions de la costa, sense oblidar-nos dels mercats habituals.

Música

John Mayall

El bon gust del clàssic

ÀNGEL AYATS

De tant en tant, s'agraeixen les sorpreses que et dona el mercat discogràfic, com aquesta aparició d'un nou disc de John Mayall. A aquestes altures ja ningú no dubta de les capacitats artístiques del músic britànic, per això gairebé és assegurat el que trobarem en el contingut del disc.

De ben segur que molta gent ha oblidat ja l'existència de John Mayall, d'altres ni tan sols l'han conegut. Mayall va néixer l'any 1933 i molts de nosaltres vàrem néixer molts anys més tard, és possible que seguint l'interès que sortosament algunes persones tenen per la música l'hagin descobert tot cercant en el passat. Les noves generacions han oblidat aquells anys 62-63, entre d'altres coses perquè no els hem viscut amb la nostra pell.

Ens hem de remuntar a principi dels seixanta per parlar de la llavor que va fer créixer el que s'anomenaria blues modern. Aleshores, ja existien els puristes que intentaven defensar els canons clàssics provinents de les arrels del jazz i del blues negre. A John Mayall se'l va considerar el pare blanc del blues i no hi ha res més a

Va ser l'innovador d'una època aportant nous instruments al rhythm & blues.

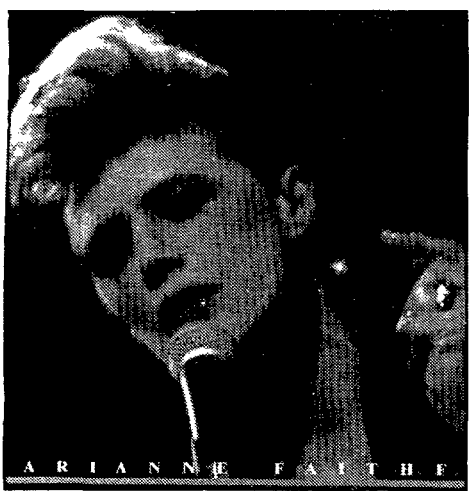
prop de la realitat que aquesta afirmació. Els primers anys d'una dècada històrica varen estar marcats per gent com Bo Diddley, que inspirà amb el seu estil el que després seria el so del rhythm & blues que aplicarien els Rolling Stones. Muddy Waters va ser una mena d'heroi per a la joventut britànica. El músic de color va ser el primer nord-americà que es va presentar a Anglaterra amb amplificació en els seus instruments i que va revolucionar els esquemes conservadors dels puristes tot despertant la inquietud dels joves músics britànics. Per una banda, es podrien citar com a referència els Rolling Stones, d'actualitat aquests dies per la seva propera visita a Barcelona. La seva música va representar la revolució del rhythm & blues i

li va donar al clàssic estil un aspecte agressiu i salvatge. Per altra banda, s'hi trobava John Mayall amb molt més estil dins la puresa musical. Aquest fet crearia una escola, l'escola Mayall que molts músics seguirien per les innombrables innovacions que va aportar al món de la música.

Com aquell pel qual no passa el temps, 57 anys després del seu naixement, John Mayall ens sorprèn amb l'aparició en el mercat d'«A Sense of Place», un disc ple de bon gust a l'estil més clàssic. Mayall ha enregistrat en aquesta ocasió amb els seus inseparables Blues-breakers un disc que parla de bones sensacions, amb regust de nostàlgia però que satisfà els amants del blues. Amb capacitat creativa, John Mayall sorprèn amb temes increïblement bons

com «I Can't complain» o el tema que tanca l'elapè «All my life».

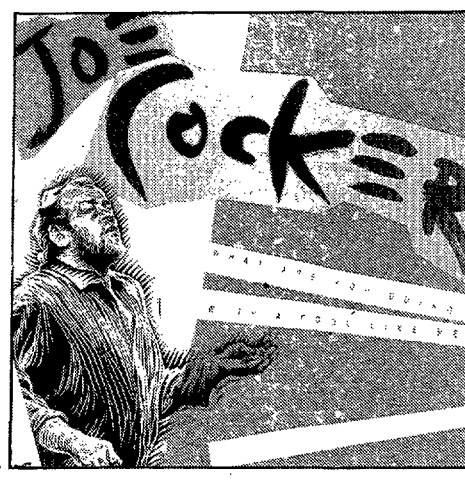
No es pot dir massa res d'un home que gairebé ho ha fet tot en el món de la música, als disset anys la seva primera formació va ser amb Muddy Waters i Bib Bill Broonzy. No es pot dir massa res que no s'hagi escrit d'un músic al qual es deu la inspiració de moltes bandes famoses que varen passar per les seves files, Cream, Blind Faith, Fleetwood Mac, Free i moltes més. Va ser l'innovador d'una època, aportant nous instruments al rhythm & blues, i va canviar aspectes que es consideraven en aquell moment intocables. John Mayall ha sabut transportar aquesta sapiència a la dècada dels noranta amb el gust i la classe característica de la flegma britànica. ■

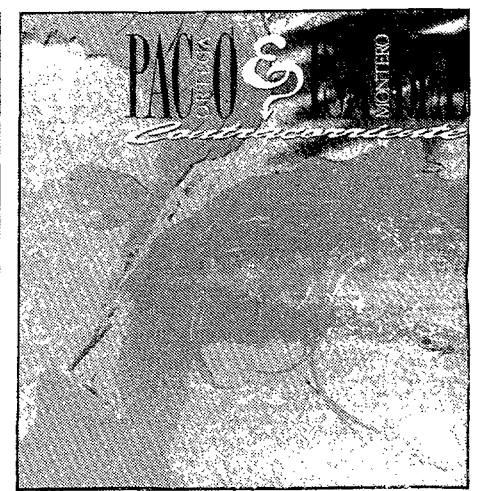
MARIANNE FAITHFULL «Blazing Away». No se que tindrà aquesta dona, però sempre que l'escolto m'enganxa d'una manera especial. Marianne Faithfull ha passat per diferents etapes que s'han vist reflectides en els seus treballs discogràfics, i això ha fet que la seva línia no hagi estat mai definida. A part de l'estrictament musical, Marianne Faithfull es va convertir molt temps en la xicota eterna de Mick Jagger fins que les drogues van estar a punt de portar-la a les portes de la mort. Després d'això va abandonar la música els anys seixanta per reaparèixer l'any 80 amb un disc que començava una nova etapa de la cantant britànica. «Blazing Away» és un disc enregistrat en directe a Nova York que recull el bo i millor de totes aquestes etapes creatives, fins i tot el tema de Mick Jagger amb què es va donar a conèixer quan tenia divuit anys.

LUCHO GATICA «Boleros». En les nostres discogràfiques, com sempre per a tots els gustos, hi podem trobar de tot, música per escoltar, per ballar, de tots els estils i tendències. És encertada per això, en aquests moments la publicació d'aquest disc doble de boleros de Lucho Gatica. Hem mastegat des de fa temps aquest revival del ball del saló, les orquestres ara més que mai tornant a estar de moda. Lucho Gatica interpreta 24 boleros eters en les seves versions originals, em sembla que no n'hi falta cap, desde El Reloj, La Barca, Solamente una vez, Contigo en la distancia, Sabor a mi, Tu me acostumbraste, Echame a mi la culpa... etc. Tota una concessió a la nostàlgia per els que varen viure aquesta època en directe i una bona manera per als altres per posar en pràctica tot allò que s'aprèn en les acadèmies de ball en l'actualitat.

JOE COCKER «Joe Cocker Live». Encara no ha sortit al mercat, només un primer single del que serà el nou treball discogràfic de Joe Cocker. La històrica veu ronca feia molt de temps, concretament més de vint anys, que no enregistrava un àlbum en directe. El que sí sabem és que Joe Cocker Live, a part de tenir dos temes d'estudi, compta amb tretze cançons enregistrades en directe en el Memorial Auditorium de Lowell, Massachusetts. El disc recull una autèntica col·lecció d'èxits, des de la famosa interpretació del tema de John Lennon i Paul Mc Cartney «She Came In Through the Bathroom Window» que pertany al seu primer lp de l'any 69 fins a «With a Little help from my friends», el tema que va llençar a Joe Cocker internacionalment. «Joe Cocker Live» de ben segur que farà les delícies dels seus adictes.

PACO ORTEGA e ISABEL MONTERO «Contracorriente». Sobre aquest jove duet andalús, afincat a Madrid des de fa uns anys, s'han escrit moltes coses, diferents i disperses sobre el denominador comú de la seva música. Alguns parlen de l'evolució del flamenc en la dècada dels 90, d'altres que el flamenc no és res més que una arrel geogràfica, la majoria parla d'una fússió entre el pop i el flamenc. Moltes etiquetes per a una música que ja té una personalitat pròpia, sobretot la que li dona la veu de Isabel Montero i la música de Paco Ortega. El duet andalús varen ser els guanyadors del concurs de cançó d'autor de la Comunitat de Madrid. Isabel prové del món del jazz i la samba i Paco prové del món del flamenc. «Contracorriente», el primer treball discogràfic de Paco Ortega i Isabel Montero és una misteriosa barreja de diferents mons musicals.

Joaquín Rodrigo, un mestre d'aquest segle sense deixebles coneguts

GONZALO GARRIDO

Joaquín Rodrigo, el gran músic espanyol d'aquest segle, està rebent en l'actualitat nombrosos homenatges. A València, Londres, Istanbul, París, Tòquio, Milà, Madrid, Barcelona... També se li preparen homenatges als Estats Units i Canadà, així com a diversos països de Llatinoamèrica. La seva figura té projecció universal. Nasqué a Sagunto el dia de Santa Cecília de 1901 i, cec des dels tres anys, mostrà des de petit una especial inclinació a la música. A València va fer els seus primers intents en aquell art i molt aviat marxà a París, on rebé els consells i l'amistat de Manuel de Falla i estudià amb Paula Dukas, qui arribà a afirmar que de tots els seus deixebles espanyols, Rodrigo era el més dotat. A París va conèixer la dona amb la qual s'acabaria casant, la que seria la seva companya inseparable de tota la vida: la pianista turca Victoria Khami. De Joaquín Rodrigo es parla sempre del seu «Concierto d'Aranjuez», conegut en el món enter. Però és també autor d'obres tan importants com «Zarabanda lejana», «Ausencias de Dulcinea», «Concierto de estío», «Galante», «Fantasia para un gentilhombre», «Concierto para dos guitarras», etc. De «Concierto de Aranjuez» els grans crítics i estudiosos de la música han dit que resultava difícil concebre una obra a base de guitarra i orquestra. Com conjugar el so petit, íntim, del més conegut instrument espanyol amb un grup simfònic? Aquí resideix la genialitat de Rodrigo, ja que amb la seva especial forma de tractar l'orquestra, amb la seva imaginació, escriu aquells minuts realment grans de tingueren una estrena molt assenyalada a Barcelona el 9 de novembre de 1940, amb Regino Sáinz de la Maza de solista i l'orquestra dirigida per Mendoza Lasalle. Heus aquí l'anàlisi que de l'obra féu el mateix autor:

Re major, si menor, re major són les tres

tonalitats que, respectivament, acullen els tres temps en què el concert es divideix. L'exposició del primer temps no deixa de presentar algunes curiositats: el *tutti* orquestral habitual en els concerts i que com un pompós herald exposava els dos temes del primer temps és substituït per un breu preludi: la guitarra, recolzada en la venerable gaiata dels contrabaixos, que fan escoltar un pedal de re en pianíssim, bat i esgarrapa una fórmula rítmica molt característica, sobre l'acord perfecte de re major, que guanya intensitat i a la qual succeeix un altre element rítmic més enèrgic i en puntejat, que es resol en una ràpida escala descendent, després de la qual la corda i llavors tota l'orquestra, repeteix aquest breu preludi. Tot sobre la tònica de re; i sobre aquest mateix acord exposen els violins el primer tema de l'obra, acompanyat i seguit per les dues fórmules rítmiques de la introducció, que desenvolupen un paper predominant en tot el primer temps. Una altra particularitat d'aquest temps és l'exposició del segon tema, que, contràriament a allò instituit, arranca també de re major per saltar a la menor i buscar la cadència sobre la menor, tonalitat en què comença la secció central del temps, el desenvolupament de la qual subministra el primer tema. El segon temps, l'adagi, és compost en cinc compartiments, però són una sola unitat temàtica. En si mayor s'exposa el tema únic del tercer temps, *allegro gentile*, i sobre una mètrica particular es desenvolupa en un rondó, si bé les breus seccions que separen les reexposicions del tema en re, sol, la i re, amb figuracions rítmiques, no té fesomia particular. Un ràpid descens de la guitarra acaba l'obra en un pianíssim de *pizzicato*.

Joaquín Rodrigo ha recordat a Barcelona per Albert Mallofré la gènesi d'aquest concert. No és exacte que respongués a un

Joaquín Rodrigo.

record de la seva lluna de mel. Però si ho és que acabats de casar, Victòria i ell anàvem amb freqüència a Aranjuez, a passar les tardes. «Ella em descrivia tot el que veia, els jardins, les fonts, el palau... i jo ho anava veient tot tan bònic a través d'ella!». Rodrigo diu que ell no toca la guitarra i, no obstant això, ha pogut escriure molta música per a guitarra. «Moltes de les obres de guitarra sortiren per casualitat o per compromís, perquè me les demanaven, Andrés Segovia o els germans Romero, o una família de Texas, per la qual escrigué el «Concierto para una fiesta». James Galway em demanà el «Concierto pastoral» per a flauta i Lloyd Weber el «Concierto para cello».

Rodrigo recorda les seves quatre «cançons» catalanes. «Canticel», «La cançó del teuladi», «El brollador gentil» i «Inquietud primaveral de la donzella». «Les vaig escriure pel 1935. També vaig fer algunes coses en valencià, aleshores, com «Per la flor del liri blau», que és un poema simfònic del qual jo mateix vaig escriure l'argument, basat en una llegenda medieval». La seva obra està molt estretament relacionada amb la literatura. «Sí, és una font d'inspiració segura i inesgotable. I és la que millor ajuda a aprofundir en les arrels populars». Mallofré diu que Rodrigo mai no

tingué deixebles i li pregunta si no va deixar tampoc seguidors. «No ho sé —contesta el mestre valencià—, no. Alumnes sí que n'he tingut, des de la meua càtedra d'Història de la Música en la Universidad Complutense, però si la meua línia com a compositor tindrà continuïtat, no ho sé, francament. De moment, sembla que els compositors joves elegeixen altres camins i no s'observa un corrent d'interès per un tipus de música contemporània d'arrel netament autòctona. Des del meu punt de vista és una llàstima, però reconec que també he après obres de gran valor, encara que no vagin en la meua direcció».

En el Palau de la Música de Barcelona ha tingut lloc un concert-homenatge a Joaquín Rodrigo, amb actuació de l'Orquestra Bournemouth Sinfonietta, la Coral Cantiga i la Coral de l'Arc, les intervencions de Joaquín Achúcarro al piano i l'actuació del baríton Gerard Quinn; s'han interpretat la «Pavana real», «Música para un códice salmantino», un adagi per a orquestra d'instruments de vent i «Cànctics de Sant Francesc d'Assís», estrena rigorosa a Espanya, compostos el 1982 per commemorar el vuit-cents aniversari del naixement del sant i estrenat per la Bournemouth Sinfonietta en el Queen Elizabeth Hall de Londres el març de 1986. ■

En la seva 53 edició

Rimsky-Korsakof obrí el Maig Musical Florentí de 1990

El Maig Musical Florentí, creat el 1933 per l'Orquestra Estable de Florència, que havia estat fundada quatre anys abans i actualment s'anomena Orquestra del Maig Musical Florentí, és una manifestació internacional interdisciplinària de cultura, segons expressió d'una de les seves tractadistes, Merxe Cisteró. Ja des dels seus començaments comptà amb la presència de grans personatges del món de la lírica, del teatre i de l'art en general. Els grans pintors-escenògrafs com Giorgio de Quirico, que en el seu primer decenni foren els creadors de la imatge del Maig, foren substituïts més tard per directors teatrals de gran prestigi, com Giorgio Strehler que, el 1948, en l'onzena edició, posà en escena una memorable «Tempestad», de Shakespeare. Un any més tard fou Luchino Visconti amb «Troilo i Cressida» i les escenes de Franco Zeffirelli, i en el repartiment grans joves actors com Vittorio Gassman, Marcello Mastroianni o Giorgio Albertzzi, un event històric en el suggestiu espai dels jardins de Boboli de Florència.

Segueixen en el debut de la direcció lírica noms de personalitats com Curzio Malaparte o Gustav Gründgens, que amb el seu «Macbeth» verdianà marca, l'any 1951, una de les etapes històriques de la posada en escena operística. En els anys 60 són els

homes de teatre els protagonistes del Maig: Saffirelli, Eduardo de Filippo, Squarzina i una vegada més Strehler, el 1969, amb la direcció d'orquestra de Zubin Mehta. Ja durant els anys 70 apareixen els noms de Luna Ronconi i Liliana Cavani, i directors de prestigi internacional com Riccardo Mutti; grans veus de la lírica amb la Callas o la Tebaldi, Chris Verret o la Sutherland, Montserrat Caballé o Alfredo Kraus.

En l'apartat de dansa, les figures de Béjart i Nureyev, juntament amb Carla Fracci, són els titans que dominen el Maig Dansa. El 1960, hi acudí per primera vegada Maurice Béjart (quan encara ballava amb Michèle Seigneuret i Tania Bari) i el

1966, Rudolf Nureyev. A finals dels 70, hi arribà Evgeni Polyakov, actualment directora artística del Maig Dansa, que procedeix de l'Òpera de Novosibirsk i del Bolshoi i que juntament amb Nureyev, va contribuir a la construcció d'una nova imatge de la companyia de dansa florentina.

El 1970, el Maig encarregà a Antonio Gades el seu primer «Amor brujo», vint-i-sis anys abans del film de Carlos Saura. I no s'ha d'oblidar la figura de Martha Graham, tantes vegades present en el Maig, però que, en la seva primera aparició el 1947, no fou apreciada per el dur públic de Florència que, això no obstant, anys més tard, l'anomenà «florentina d'adopció». Aquesta ac-

tual 53 edició del Maig Musical Florentí s'ha inaugurat amb l'òpera russa «La llegenda de la ciutat invisible de Kitez», de Nicolai Rimski-Korsakov, última creació per al teatre del gran autor rus, i, segons Marxe Cisteró, l'autor torna al món llegendar i de la fàbula, ja explorat en les seves creacions precedents, però amb un to més popular i un sever misticisme, que ha fet d'aquesta òpera una espècie de «Parsifal» rus.

Una altra esperada representació d'aquest any és «Il trovatore», de Verdi, per al 7 de juny, amb participació de Luciano Pavarotti en el pesonatje de Manrico. L'orquestra serà dirigida per Zubin Mehta i la escena anirà a càrrec de Giuliano Montaldo, qui ha estat molt elogiat per algunes direccions operístiques com «Turandot» i «Atila», en la Arena de Verona, i «El ratpenat» en la Fenice de Venècia. Al costat de Pavarotti, una companyia de cant de luxe formada per la jove soprano americana Susan Dunn, la mezzosoprano eslava Dolora Zajich i el baríton Giorgio Zancanaro. Torna també el «Don Juan», de Mozart, absent de l'escena florentina durant vint anys, amb la direcció de Mehta, i en l'escena, Jonathan Miller. Serà el 17 de juny, amb la qual cosa el Maig, com és tradicional, es prolonga quasi un mes més. ■

Vídeo

Edwards recobra la vitalitat

JOSEP MIR

Els darrers anys vuitanta van suposar una petita revitalització en la carrera de Blake Edwards, un director que ha donat un bon grapat d'obres mestres al gènere de la comèdia —només cal recordar «Desayuno con diamantes», «Días de vino y rosas», «El guateque» o «Víctor o Victoria»— i que semblava que havia caigut en desgràcia, després de títols tan poc interessants com «Micki y Maude» o «Cita a ciegas». Els darrers anys, però, Edwards ha fet dues pel·lícules ben respectables: «Así es la vida», una comèdia melodramàtica senzilla i magistral que va passar completament desapercebuda, i «Una cana al aire», on reprenia un personatge masculí idèntic al de «10» —i, segurament, a ell mateix— per construir una comèdia perfectament estructurada.

Malgrat la seva debilitat per incloure gags d'astracà al costat de coses més fines, també patent en aquesta pel·lícula, «Una cana al aire» és una comèdia elegant i

«Una cana al aire» torna al tema de la crisi de la maduresa.

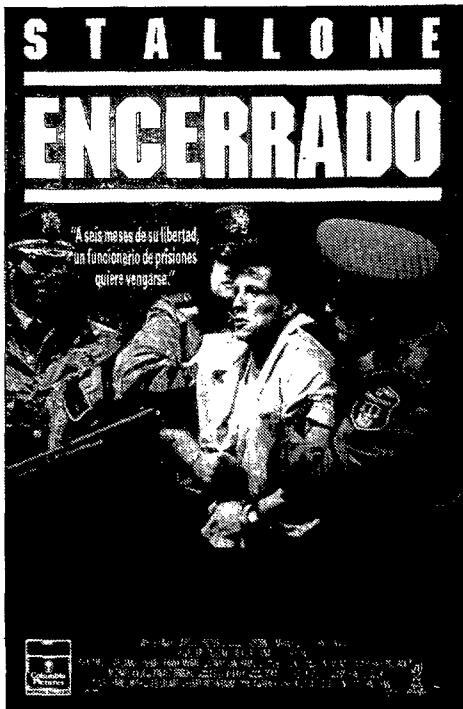
simpàtica, amb alguns moments que estan en la millor línia d'Edwards. Potser algú trobarà repetitiva la seva referència a la crisi de la maduresa, però segur que no és l'únic autor que parla de les seves preocupacions a cada pel·lícula. A més, Edwards ho sap fer amb una certa autocrítica i també de manera variada, com ho demostra el fet que les mateixes obsessions siguin la base de pel·lícules tan diferents com

aquesta i «Así es la vida». Si «Una cana al aire» és millor que moltes de les seves pel·lícules anteriors és perquè Edwards es mou amb més comoditat quan ens parla de les seves neures i no quan munta castells de focs artificials com «Cita a ciegas». Després de 35 anys dedicats al cinema, el vell Edwards és un autor més personal.

L'actor John Ritter, un ídol als Estats Units gràcies a les sèries de televisió

«Two's company, three is a crowd» i «Hooperman», va ser l'escollit per donar la imatge del mateix Edwards i se'n va sortir molt millor que l'apallassat Dudley Moore. Ritter, al qual recordarem a la genial «Todos rieron», apareix a «Una cana al aire» molt més madur que a la pel·lícula de Peter Bogdanovich i ofereix una interpretació que pot ser dramàtica i irresistiblement còmica al mateix temps. ■

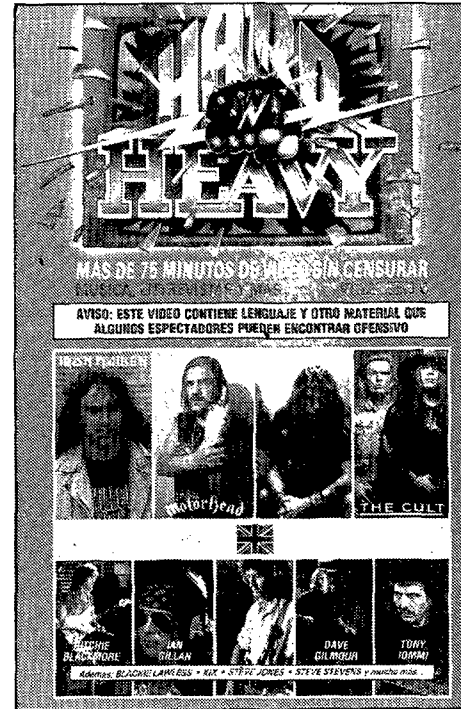
Per triar i remenar

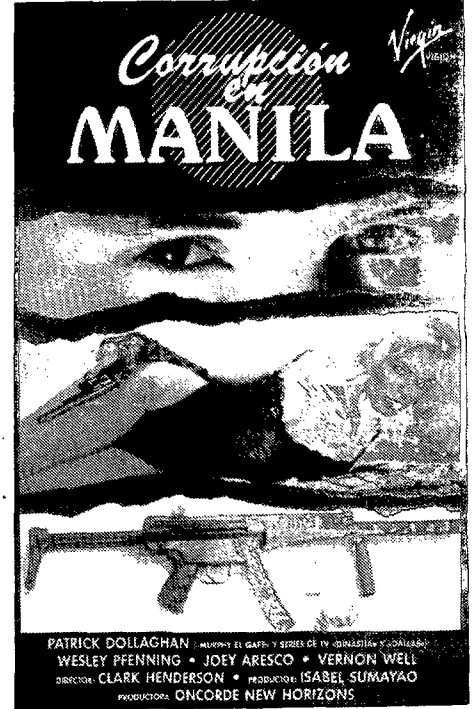
TANCAT I BARRAT. Així es troba l'inefable Sylvester Stallone a «Encerrado», la primera pel·lícula una mica decent que l'actor va interpretar després de passejar la seva cara de lluç per algunes de les pitjors pel·lícules de la història del cinema, com «Cobra», «Yo, el halcón» i els Rambo. «Encerrado» és una entretinguda sèrie B dirigida per John Flynn, en la qual Stallone interpreta un pres que lluita contra les malifetes del director de la presó. En favor de l'ex-Rocky s'ha de dir que no li va fer por enfrontar-se a un actor de més prestigi i talent que ell: el gran Donald Sutherland.

HINES DANCING. Els temps actuals no són bons per al musical i els seus talents han de disfressar i adaptar les seves aptituds en altres gèneres. Un dels casos més notables és el de Gregory Hines, un home que quan balla sembla que vola. A «Cotton Club» va fer un paper a la seva mida, però ha hagut de camuflar el seu claqué a «Noches de sol» i a «Tap dancing», una barreja d'intriga, acció, ball i bons sentiments, on fa la seva darrera aparició cinematogràfica el desaparegut Sammy Davis jr. Com a thriller és molt convencional, però Hines balla com els déus.

HARD & HEAVY. Cinquè volum d'aquesta col·lecció, que es pot adquirir pel módic preu de 1.995 pessetes per cinta, dedicada a les principals figures dels gèneres més durs del rock. La cinta comença amb una sucosa versió del clàssic «Smoke on the water», de Deep Purple, amb l'actuació d'invitats d' excepció com David Gilmour, de Pink Floyd, i Brian May, de Queen. Més tard, la cosa continua amb entrevistes a grups com Skid Bow i The Cult i un reportatge sobre els orígens d'Iron Maiden. Tot plegat, amanit amb videoclips per cuinar un autèntic magazine heavy.

MANILA VICE. Amb el títol «Corrupción en Manila», es pot llogar un producte destinat a formar part del piló de bestieses que omple les prestatgeries dels video-clubs, disposades a empaïtar el videoadictes despistat de torn. Naturalment, la portada de la pel·lícula és ben atractiva. El seu contingut, però, malgrat les dosis moderades de sexe i exagerades de violència, només complaurà els que estan acostumats a empassar-s'ho tot. Sang, droga, espetecs i corrupció de menors són uns ingredients massa indigestos per ser assimilats.

Accidents en el mar: el submarinisme

DRA. IMMA BARCELÓ

Tot individu en bon estat de salut, que sàpiga nedar i que li agradi molt la mar pot practicar aquest esport sense dependre del sexe o de l'edat. Malgrat això, no és recomenable que de molt petit es bussegi amb ampolles.

La primera regla de seguretat d'un submarinista és consultar el seu metge i el dentista abans de cada temporada de busseig per assegurar-se que el seu organisme podrà suportar la prova física que li ocasiona la pressió.

També hi ha una sèrie de normes generals que contraindiquen el submarinisme: les afeccions cardíaques, la diabetes, certs antecedents neurològics tipus epilèpsies, són contraindicacions rotundes. Les dones embarassades, ni cal dir-ho, tampoc, temporalment, poden fer aquest esport. Les afectacions respiratòria cròniques, asma, etc.,

El submarinisme pot comportar grans perills. En la fotografia, imatge d'un submarinista mort recentment a prop de l'Escala.

les sinusitis i les otitis són contraindicacions per submergir-se, malgrat que les dues últimes poden esser-ho només temporalment i no definitivament.

L'ansietat, la por, la fatiga, el mareig, la insolació, l'alcohol són motius per renunciar al submarinisme. Tampoc el tabac és gaire aconsellable.

Cal mantenir-se en forma com un bon esportista per

practicar qualsevol esport, però més en aquest és important perquè el risc que comporta és elevat per a l'individu. El cos ha d'estar descansat i a punt, perquè el canvi físic és important, i cal estar ben preparat. Aquí no és vàlid sortir molt, anar a festes, beure molt. S'ha de tenir en compte i a la vegada fer una dieta equilibrada, rica en proteïnes, i dormir les hores que toquen.

Thierry Trossel

Va néixer a França i és monitor d'Apnea, un club de submarinisme francès que té la seu a Tolosa i que a la vegada edita una de les revistes més conegudes en el seu país sobre la immersió i que també porta el nom del club: «Apnea». Actualment, treballa a Espanya, a la cala Montjoi de Roses com a monitor d'immersió i pesca submarina. Des dels 14 anys que està posat dins d'aquest món, que és pràcticament la seva vida, és per això que he decidit entrevistar-lo, ja que ell coneix de molt a prop els accidents que aquest esport pot comportar.

— A quina edat creus que es pot començar a practicar el submarinisme?

— Actualment el submarinisme en els nens està en plena evolució, molts clubs el fomenten, però cal remarcar que l'equipament ha de ser diferent, adaptat a la morfologia del nen. És imprescindible que les precaucions siguin més grans que en els adults. Es pot començar a intentar-ho amb ampolles a partir dels 10 anys i el submarinisme sense ampolles (amb ulleres i tub) abans fins i tot de saber nedar.

— Quina creus que és la profunditat màxima en què els riscos són greus?

— Evidentment quan més profunditat, més risc. A partir dels 40 metres es pot considerar submarinisme profund i l'individu s'exposa a diferents tipus d'accidents de descompressió o la narcosi o embriaguesa de les profunditats o d'altres. Una zona molt perillosa és la de 0 a 10 metres, ja que la pressió es dobla en una distància molt curta; aquesta zona és la d'evolució dels principiants. Malgrat això, si seguim les informacions dels monitors de grups de submarinistes, els riscos d'accidents són mínims.

— Quin creus que és l'accident més freqüent?

— L'accident que veiem més és el barotraumatisme d'orella, això és: que mentre l'individu va baixant en profunditat, la pressió de l'aigua exerceix una força sobre la membrana del timpà, la pressiona cap a l'interior i provoca dolor d'orella; si l'elasticitat del timpà passa al seu dintell, es pot trencar provocant un dolor molt agut i intens, per tant cal equilibrar-la i és molt fàcil equilibrar-la a ambdós costats fent el que anomenem la maniobra de Valsalva que consisteix a enviar aire a l'orella tapant el nas i bufant fort, ja que hi ha un conducte que es diu la trompa d'Eustaquí que comunica l'orella amb les fosses nasals.

— Com ho prevenim, doncs?

Thierry Trossel.

— Com tots els accidents de submarinisme, l'otitis es pot prevenir; i si seguim les instruccions del monitor i fem la maniobra de Valsalva ben feta és difícil que ens passi.

— Quins són els altres accidents que veieu?

— Els accidents possibles són nombrosos, els classifiquem en quatre grups:

1 - Els deguts a la pressió de l'aigua: Barotraumatismes.

2 - Els accidents per toxicitat dels gasos: Accidents bioquímics.

3 - Els accidents per la dissolució dels gasos al cos: Accidents biofísics.

4 - Els accidents a causa del mar: ofegament, animals, plantes... etc. Podem parlar de tots aquests accidents sense por, ja que són molt coneguts entre nosaltres. Tot el que es coneix es pot preveure i s'han de prendre totes les precaucions que calen per prevenir-les. Tenim les indicacions necessàries per fer la pujada a la superfície després de la immersió, en funció del temps i de la profunditat a la qual hem baixat.

— Creus que bussejar és perillós?

— No és gens perillós bussejar seguint les normes dels monitors; tant els nens de 10 anys com els adults de 60 anys jubilats poden començar a fer submarinis-

me, es podria dir que és més per oci que per esport.

— Veus molts accidents greus?

— Per sort no. Els accidents greus són per les imprudències que fan es submarinistes «per lliure», els autònoms. L'any passat, d'abril a setembre, a la costa blava de França hi va haver una desena d'accidents que varen ser tractats en cambra hiperbàrica de l'hospital més proper, tots aquests accidents varen ser en submarinistes autònoms que creien que sabien el que feien.

— Què és la cambra hiperbàrica?

— És un lloc on es col·loca el submarinista que ha pujat a la superfície sense fer les parades corresponents i on està en les mateixes condicions que si estigués sota l'aigua, aleshores es va adaptant a l'ambient de mica en mica fins aconseguir la recuperació total que a vegades pot durar dies, sempre sota la vigilància d'un metge i medicació especial.

— És l'únic sistema per solucionar un accident greu de remuntada.

— On hi han les càmeres hiperbàriques més properes? I com es traslladen?

— A Perpinyà, a Barcelona en l'hospital de la Creu Roja (c/ Dos de Maig, 301). Es traslladen trucant per telèfon a l'helicòpter, que triga molts pocs minuts a recollir l'afectat. ■

Gastronomia

No per més
vell el vi és
millor

LUIS BETTONICA

La qualitat d'un vi depèn d'innombrables factors: des de les condicions del raïm de la collita fins al procés d'elaboració, des de l'envelliment fins la conservació en l'ampolla. Tot això és tan complex que resulta difícil per al bebedor escollir un vi amb absoluta seguretat. A França, per exemple, la rigorosa reglamentació legal i la severa aplicació de la mateixa facilita les coses. Entre nosaltres, al contrari, reina una considerable confusió. En realitat, els nostres vins estan emparats principalment pel prestigi de les seves respectives marques. Un celler de tradició acreditada i de bona reputació ens mereix la confiança per acceptar com a segur que el seu vi de l'any tal ha estat elaborat a partir dels raïms precisament de la collita de l'any tal. Ara tenim en el mercat una extraordinària presència de vins d'excel·lents collites —1970-1982— ¿Totes les ampolles contenen realment vi del...? Vagin vostès a saber... en qualsevol cas, no són pocs els cellers honestos i, per tant, el més prudent és que vostès adquireixin vi del... elaborat per les marques de confiança.

A part de l'anyada, juguen en la qualitat del vi l'elaboració i la conservació, entre altres factors com hem dit. Ja és sabut que els vins requereixen un període de cria més o menys immediat. En el cas dels vins corrents, n'hi ha prou amb pocs mesos per a què es fixin les seves característiques. Però els vins de qualitat necessiten alguns anys per assolir la seva màxima perfecció. Ara bé, no tots els vins tenen capacitat per envellir. Poden assolir edats considerables només alguns caldos procedents de determinats ceps i que posseeixen una composició equilibrada: rics en alcohol i més aviat pobres en acidesa volàtil. El primer període d'envelliment transcorre en recipients de fusta a través dels poros dels quals penetra l'oxigen de l'aire. Llavors el vi s'embotella. Fora del contacte de l'aire, el líquid, però, continua vivint i a través d'una sèrie de fenòmens de naturalesa física, química i biològica, envella fins assolir la seva magnífica plenitud. Però els vins, com els homes, no tenen una vida eterna. I són diferents els seus límits d'edat.

En general, no suporten l'envelliment els vins blancs secs, que no han d'estar en ampolla més d'un parell d'anys. Més llargs són, al contrari, els vins blancs dolços amb una graduació alcohòlica superior als 16 graus, els anomenats vins licorosos. Quant als vins negres dolços, repetim el mateix que per als blancs. I arribem així als vins negres secs, que són els vins capaços de «viure» fins a edats venerables. Aquests caldos estan en botes de fusta durant un mínim de tres-quatre anys, i generalment, fins quatre, cinc i sis. Al llarg d'aquest temps es desenvolupen en el vi les misterioses transformacions que donaran finalment com a resultat la perfecció del caldo. Però aquestes transformacions es produiran també en el vi embotellat. Durant els primers sis mesos es van afinant les característiques que el vi va adquirir en la bóta i, per tant, a partir d'aquest moment pot consumir-se el líquid. Aquest anirà millorant en els anys successius, però tinguem en compte que només els caldos excepcionals, procedents de collites extraordinàries, arriben a sumar a l'ampolla deu o dotze i fins i tot més anys abans d'acusar el pes de l'edat. ■

Receptes de cuina

Brou gallec del restaurant Chocolate, de
Vilagarcía de Arousa (Pontevedra)

Chocolate és una etapa inexcusable en qualsevol itinerari per les taules de Galícia. Un restaurant molt seriós, on de la primera matèria se n'ocupen religiosament, on es fa cuina gallega sense donar-li més voltes al tema i on Manuel Corès i la seva família, admirables mestres cuiners, es coneixen fil per randa el singular i gens fàcil art del rostit.

Ingredients:

200 gr de mongetes blanques, 1/2 kg de patates tallades a trossos. 1 manat de fulles tendres de nap (o igual quantitat de cols o naps). 300 gr d'ós de porc de la part de l'espina, de la cua o de les costelles. 50 gr de mantega de porc. 2 litres d'aigua. Sal.

Es posa al foc un recipient amb les mongetes i l'ós de porc. Quan comença a bullir, hi tirem la mantega i ho deixem coure lentament, però sense interrupció, durant una hora i mitja. Passat aquest temps, hi afegim les fulles tendres de nap escollides (rentades i tallades a trossos) i les patates. Rectifiquem de sal. Ho deixem coure suaument fins que tots els ingredients estiguin ben cuits.

Ha de quedar un potatge espès, i això pot aconseguir-se millor agafant algunes patates i mongetes i, amb una mica de brou, aixafar-les amb una forquilla en un plat a part. I ho tornem incorporar aquesta barreja al brou de cocció.

RESTAURANT
GARBÍ
Pompeu Fabra, 13
Tel. 20 30 36 - GIRONA

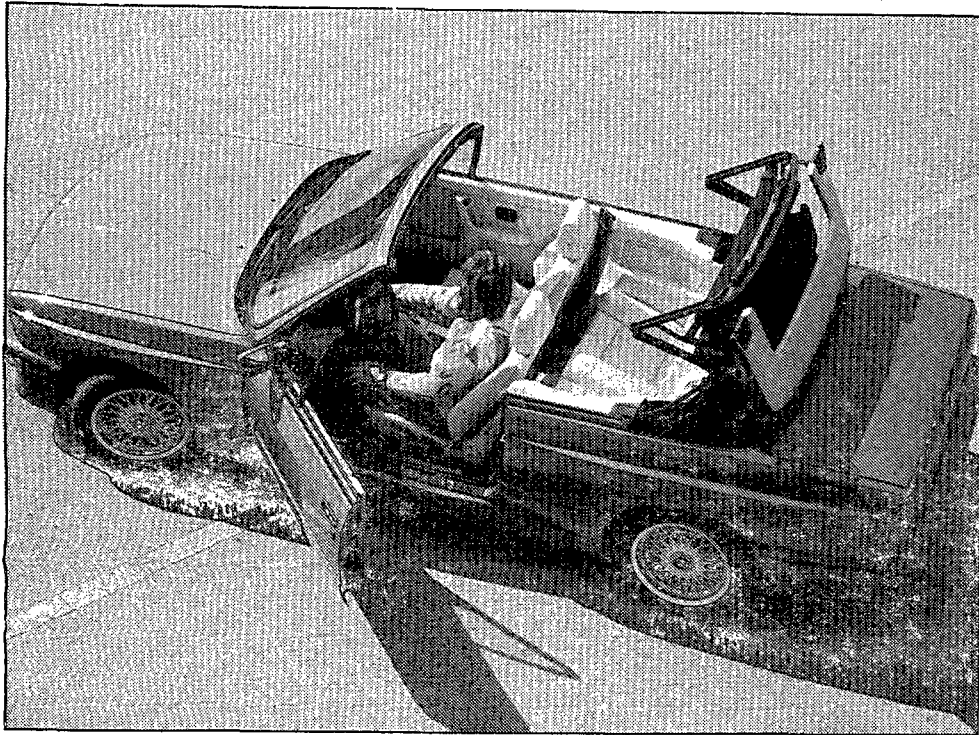
A GIRONA...
CAFETERIA TALLY
Snack - Granja - Restaurant
Plats combinats - esmorzars - berenars
pizzes - especialitats elaboració pròpia
i també dinars amb cuina casolana
C/ Santa Clara, 49 - Tel. 21 09 25
Més de 10 anys al vostre servei

GASTRO NOMIA

EL MOLÍ DE LA SELVA

RESTAURANT · BANQUETS
Cuina de mercat
El paradís del gourmet
Obert tots els dies
Cra. Vidreres a Llagostera
Tel. (972) 47 03 00

TORRES
VINOS EMBOTELLADOS EN ORIGEN
exportados a todo el mundo desde 1870
SANGRE DE TORO (tinto seco)
CORONAS (tinto seco)
DE CASTA ROSADO
VIÑA SOL Blanco (blanco seco)
VIÑA ESMERALDA (blanco amable)

La sèrie 3 de BMW ofereix 18 models en 41 versions diferents.

La sèrie 3 de BMW compta amb tres nous models que materialitzen en si mateixos les cotes a què ha arribat aquesta sèrie en tecnologia, avanguardisme i qualitat. Són el M3 Sport Evolution, el M3 Cabrio i el ja famós «roadster» Z-1. Amb ells, la sèrie tres passa a oferir ara 18 models en 41 versions diferents, amb motors de quatre i sis cilindres i potències compreses entre 86 CV i 239 CV; berlins de dues o quatre portes; versions cabrio, touring i «roadster» com el Z-1, així com automòbils amb tracció total.

El M3 Sport Evolution representa la tecnologia de la sèrie 3 en la seva màxima potència (238 CV) que li proporcionen unes qualitats dinàmiques en acceleració velocitat i recuperació de primer ordre: 6,5 segons de 0 a 100 km/h; 248 km/h de veloci-

tat màxima i 26,7 segons en el quilòmetre amb sortida parada. Alhora compta amb un eficaç i innovador sistema multiregular de spoilers, que millora ja la proverbial estabilitat del M3 fins a límits insospitats per als conductors més exigents.

El M3 Cabrio és el millor representant

BMW sèrie 3

RICARD CAMÓ

enginyers de BMW Motorsport en la construcció individualitzada de cada un de aquests models.

El Z-1, per acabar, amb carrosseria tipus «roadster», portes escamotejables elèctriques i l'avalat motor BMW de sis cilindres i 2,5 litres de cubatge del BMW 325i, suposa el màxim exponent de l'avanguardia tecnològica assolida per la sèrie més compacta de BMW quant a la utilització de nous materials en el automòbil i disseny de xassis i suspensions. Un automòbil el desenvolupament del qual ha suposat 50 noves patents en la indústria del automòbil.

Tots ells són la mostra evolutiva i innovadora de BMW així com la demostració pràctica del nivell a què es pot arribar quan es parteix de una base excepcional: la sèrie 3 de BMW.■

Pegaso subministra 4 bibliobusos a la Comunitat castellano-leonesa

La Comunitat castellano-leonesa ha ampliat la seva oferta cultural amb l'adquisició de quatre nous bibliobusos PEGASO, que se sumen als 19 adquirits en anys anteriors.

Els nous vehicles Pegaso han estat especialment preparats per oferir un servei complet als habitants de la comunitat. En els 8,5 metres de longitud es podran consultar més de 4.000 volums, escoltar

música gràcies al radiocassette i vuit altaveus, així com veure pel·lícules culturals i de divulgació a través d'un vídeo amb monitor de 20" amb color.

Donades les característiques específiques a què es dedicaran els vehicles, i pensant en les comoditats que les «biblioteques rodadores» hauran d'oferir als usuaris, tots ells han estat dotats d'un xassis baix, que possibilita un fàcil accés.

del plaer de conduir un sèrie 3 amb la major exclusivitat. És la màxima evolució de una combinació ideal: l'esportiva mecànica del M3 amb la solida i atractiva carrosseria descapotable dels Cabrio de la sèrie 3 de BMW. Tot això, amb el característic refinament de detalls i equipament utilitzats pels

Alfa 75 1.6 IE

Alfa Romeo Española, S.A. comercialitza des d'aquest mes de maig una nova versió de l'Alfa 75, la 1.6 IE que substitueix la versió de carburadors. Amb aquesta incorporació, tota la gamma Alfa 75 equipa motors alimentats mitjançant injecció electrònica.

El nou Alfa 75 1.6 IE adopta un motor amb un sistema integrat de gestió electrònica, amb alimentació mitjançant injecció Bosch Motronic i encesa digital, així com una distribució de doble arbre amb variació de fase. Aquest conjunt de solucions ja han estat adoptades en els models més alts de la gamma, com l'Alfa 75 Twin Spark, i també en l'Alfa 164 Twin

Spark, tot adaptant-se per primera vegada a aquesta cilindrada. El seu motor de 1.570 c.c., que desenvolupa una potència de 107 CV, li permet arribar a una velocitat màxima de 180 Km/h amb un consum molt ajustat de 6,7 litres a 90 Km/h.

El nou Alfa 75 1.6 IE es caracteritza per un equipament de sèrie complet:

- Vidres atèrmics.
- Alçavidres elèctrics anteriors
- Tancament centralitzat
- Recolzacaps posteriors
- Alfa Control
- Volant regulable en altura i profunditat.

PERSONATGES

El fill del finat Steve McQueen, **Chad McQueen**, de 29 anys, acaba de finalitzar el rodatge del film «Martial law», on té com a *partner* David Carradine. Chad protagonitzarà en dates pròximes «Dream racer», on encarnarà un pilot de bòlids. El jove actor ha heretat del seu progenitor la seva passió pels automòbils i igual que ell ha participat en diverses proves en els circuits nord-americans.

Cybill Sheperd donarà vida a una infermera australiana que tracta de portar a Austràlia cinc orfes vietnamites refugiats en un camp de la frontera tailandesa. Aquest telefilm, titulat «Which way home», serà difós el mes de novembre pel canal TNT de la TV d'Estats Units.

El benplantat actor nord-americà **Lorenzo Lamas** («Falcon Crest») acaba de muntar a Los Angeles dos gimnassos de kàrate Lorenzo, expert en arts marcial, que ha animat els seus col·legues de Hollywood a aprendre defensa personal. Entre els primers socis figuren Ralph Macchio («Karate Kid») i Cheryl Ladd que, igual que Lorenzo, ostenten cinturons de kàrate.

Linda Evans acaba de firmar un subscunció contracte per protagonitzar quatre minisèries per la TV. La primera d'elles portarà per títol «Reencuentro» i relata la història d'una parella que després de deu anys divorciats es troben i decideixen refer junts la seva vida. Linda tindrà com oponent en aquesta història el seu vell amic Richard Chamberlain.

El veterà **Richard Widmark** acaba de començar, a Washington, sota les ordres d'Herbert Ross, el rodatge de «True colors», la història de dos joves amics (John Cusack i James Spader) que es retroben en la facultat de Dret i que decideixen continuar un camí que no és precisament recte.

Jane Fonda sembla decidida a contraure matrimoni per tercera vegada. L'actriu, darrera d'un curt però apassionat idíl·li amb un jove actor italià, ha agafat un xicot amb presumpció, Ted Turner, el magnat del canal CNN de la TV americana. Turner li ha ofert a Jane l'oportunitat de presentar-li un programa ecològic sota el títol «Salvem Amèrica», amb guions de Ned Simon, John Cartwright i Elianne Dexter.

Els protagonistes de «Tres solters i un bebè», **Ted Danson** (avui molt de moda per la sèrie televisiva «Cheers»), Tom Selleck i Steve Guttenberg, començaran en breu el rodatge de «Tres solters i una nena» que esperen que obtingui el mateix èxit internacional que l'anterior.

Julia Roberts, l'actual amor de Richard Gere («Oficial i cavaller» y «American gigo-lo»), acaba de rodar en terres de Carolina del Nord el film «Sleeping with the enemy», film d'espionatge dirigit per Joseph Ruben i basat en una novel·la de Nancy Price.

El veterà **Robert Mitchum** ha interpretat per primera vegada una sèrie humorística per a la petita pantalla: «A family for Joe», on es narra la història d'un vell rodamon que es converteix en pare adoptiu d'uns nens d'un orfanat. En la sèrie s'aborden amb trets humorístics problemes tan seriosos com poden ser l'alcoholisme dels joves, els vells sense llar i el tema de les mares solteres i abandonades.

Patricia Kluge, model anglesa de revistes pornogràfiques, es convertirà molt aviat en una de les dones més riques del món. Patricia està negociant el seu divorci amb el seu ex-marit John Kluge i pot rebre una compensació superior als 650 milions de dòlars. Patricia, de 41 anys, es convertirà en un dels grans capitals femenins del món, després de la Reina Isabel II d'Anglaterra, la fortuna de la qual es calcula en uns 5.000 milions de dòlars.

La gran cantant i subjugant **Diana Ross**

Richard Chamberlain.

Diana Ross.

és la productora i principal intèrpret d'un film sobre la vida de la gran cantant i ballarina de color Josephine Baker. No és la primera vegada que Diana entra en un plató cinematogràfic, ja que fa alguns anys va estar nominada per l'Oscar de l'acadèmia per la seva magnífica personificació de Billie Holliday en «L'ocàs d'una estrella».

Mats Wilander, l'excel·lent tennista suec, enregistrarà un disc cantant a duo amb John Oates, un dels membres del famós grup musical «Hall and Oates». Mats, que té una bonica veu, ha descartat dedicar-se en un futur a la professió de cantant i ha manifestat que enregistra aquest disc per animat amb Oates.

La rossa actriu **Linda Evans** (la Krystle Carrington de la sèrie televisiva «Dinastia») serà la principal protagonista de «I'll take romance», un telefilm que rodarà a San Francisco i on dona vida a una «dona del temps». Linda serà, també, una de les quatre protagonistes de la minisèrie «Quatre històries d'amor i desamor» que dirigirà May Walters.

Michael Douglas portarà a la gran pantalla, com a director productor i intèrpret la famosa sèrie televisiva «El fugitivo», que fa més de vint anys va protagonitzar David Jansen, un actor ja desaparegut. Michael donarà vida a Richard Kimble, un metge que, acusat de l'assassinat de la seva dona, busca al vertader assassí mentre ell, a la vegada, és perseguit per un tinent obsessionat amb portar-lo a la presó.

L'atractiva **Priscilla Presley**, seguint les passes de Liz Taylor o Joan Collins, acaba de llençar el seu perfum, en l'elaboració del qual han trigat deu anys. Ha estat batejat amb el nom de «Moments» i la seva presentació acaba de tenir lloc al saló Royal del hotel Bel Age de Los Angeles.

Lou Diamond Phillips, protagonista de «La bamba», ha patit un greu accident a Mèxic rodant «Young guns II». Lou va caure d'un cavall desbrocat i va patir greus ferides que van portar a un internament ràpid al New Mexico Hospital de Albuquerque. Entre les ferides més serioses figuren la fractura del braç i el colze drets.

La guapa actriu italiana **Ornella Muti** és la principal protagonista femenina de la seva televisiva «Una stagione di giganti», que sobre la vida de Miquel Àngel produeix la RAI. Mark Frankel personifica el genial escultor i Ornella Onoria. En la ambiciosa història participen també Murray Abraham, com el Papa Julio II, Andrea Podran, en el paper de Rafael Sanzio, Raf Vallone i Anna Kannakis.

Martin Landau, heroi d'aquella famosa sèrie televisiva titulada «Misión Imposible», està recollint, ara, als seus 56 anys, tots els èxits que abans li varen ser negats. Els seus dos últims films «Crims i delictes», pels quals va ser nominat per l'Oscar, i «Max y Helen». El veterà actor ja té firmats contractes pel que resta d'any.

La gran actriu francesa **Jeanne Moreau** serà la protagonista femenina del film «Anna Karamazov» —una barreja d'Anna Karenina i dels germans Karamazov— sota la direcció de Rustan Khamadamov, un dels més interessants realitzadors soviètics. Khamadamov, ex-nen prodigi de l'Escola Cinematogràfica de l'Estat torna a dirigir després de quinze anys de marginació.

Robert de Niro, que en els últims temps ha encarnat al cine personatges reals com el boxador Jack LaMotta o el gàngster Al Capone, donarà vida ara a Stalin, el dictador soviètic mort l'any 1952. Per això ha començat a deixar-se un descomunal bigoti com el que tenia el polític soviètic.

ÓSCAR MARTÍN
EFE REPORTATGES

Pierrette Courtes

Flors a França

MIQUEL GIL I BONANCIA

Els gironins, o almenys molts de nosaltres, estem constantment a punt o en funció d'acollir aquells forasters que, per un o altre motiu, ens visiten.

Dilluns passat, darrer dia de l'exposició de flors, entre els molts visitants a la mostra, un petit grup cridà la nostra atenció.

El fet que mostressin un interès especial i entusiasme a aquells que els acompanyaven, —diríem els de sempre d'ençà que fa anys s'inaugurà—, ens feu suposar que es tractava d'alguns especials per determinats aspectes, com així pogueren constatar-ho després.

En aquells moments ens fèiem una pregunta: «És possible millorar allò que ens semblava insuperable». I la contesta era que, en aquest món màgic de les exposicions de flors anuals, sí. Almenys quedava palès. Aquest any, s'ha aconseguit, una vegada més, superar allò que a la ment teníem ja com a extraordinari.

Pel conjunt i pels detalls, sorprèn que agradablement tant el nou visitant com l'assidu de casa nostra. Recorregut fantàstic, talment com si la màgia es convertís en realitat, malgrat fos durant el relativament curt espai que dura l'itinerari.

Aquella carrossa flotant sobre aigües blavenques, talment com si fossin núvols eteris, ens feia veure, en el record, la Ventafocs camí del ball del príncep.

PIERRETTE COURTES

Del petit grup a què hem fet menció, tots ells francesos, aquesta, pel coneixement d'idiomes, era la que més parlava, i s'expressava amb gran simpatia. Ella és l'encarregada d'una exposició de flors que organitzen cada dos anys, que ja havia estat a la de Girona i que, segons ens confessà, per una mobilització més general volien posar-se en contacte amb els d'aquí.

— Li presento, ens diu, **Jorges Courtes**. Ell és el director del Patronat de Turisme de Gers, a la Gascunya.

— Després de l'intercanvi de salutacions, una altra presentació:

— El senyor **Andrée Lapeze**, ens diu, ell és el president de «viveristes» i a la vegada un dels més importants propietaris de viviers d'aquells indrets.

I per últim, potser la més interessada és l'**Anita Schmidt**, que és encarregada de l'abadia cistercenca de Flaran i a la vegada la que té cura dels concursos de flors que es fan a tots els pobles de la contrada per tal d'escollir aquells que els representarà a la final francesa, l'**Annette Franceschin**.

— Un conjunt, doncs, de personalitats interessants i més pel fet que vinguessin expressament a veure l'exposició.

— Venim tots pel mateix. Veurà, l'Abadia de Flaran, a Valence sur Baise, és el millor edifici cistercenc per la seva conservació. Fou construïda el 1151. En els

elements, hi ha reflectida tota l'evolució històrica a la qual es va veure sotmesa del s. XII fins al XVIII. Cal saber que quan la Guerra dels Cent Anys va quedar en bona part destruïda, després les tropes protestants de Montgomery tornaren a deixar-hi petja i, finalment, la Revolució Francesa. Després d'un incendi l'any 1970 el 1972 va ser comprada pel Departament. Del juliol a setembre s'hi vénen fent uns espectacles de «So i llum». A més, és centre de trobades, congressos, etc.

Precisament ara tenen anunciat pels propers 22, 23 i 24 de juny, les Primeres jornades franco-hispàniques d'Art Medieval Religiós.

— Llavors.

— Les restauracions en aquests llocs ja sabem que duren. Actualment s'està fent precisament a l'església, on, un cop acabades les obres, volem celebrar exposicions de flors de gran caire. Comprèn ara la nostra visita?

— Veure...

— No venim a copiar. Potser a ambientar-nos. A agafar aquest esperit de la gent d'aquí quant a la seva visió i concepció del tractament de les flors per mostrar-les. Conèixer detalls, veure coses. Cal saber que de fa 4 anys, a l'abadia, entre les moltes activitats culturals, es vénen donant classes florals a càrrec de l'experta professora **Christiane Beghin**.

— Impressió?

— Magnífica. Diríem una autèntica meravella. Ens donem compte de tot el treball necessari, a més de l'enginy, i estima les flors i la ciutat que impulsa els organitzadors.

— Complement...

— Es tracta d'unes converses, mentre es visiona l'exposició, amb persones atretes pel mateix sentit de la bellesa i la pau a través de les flors. Quelcom que creiem molt interessant. Desitgem que aquí pugui perdurar l'èxit d'aquestes exposicions de flors.

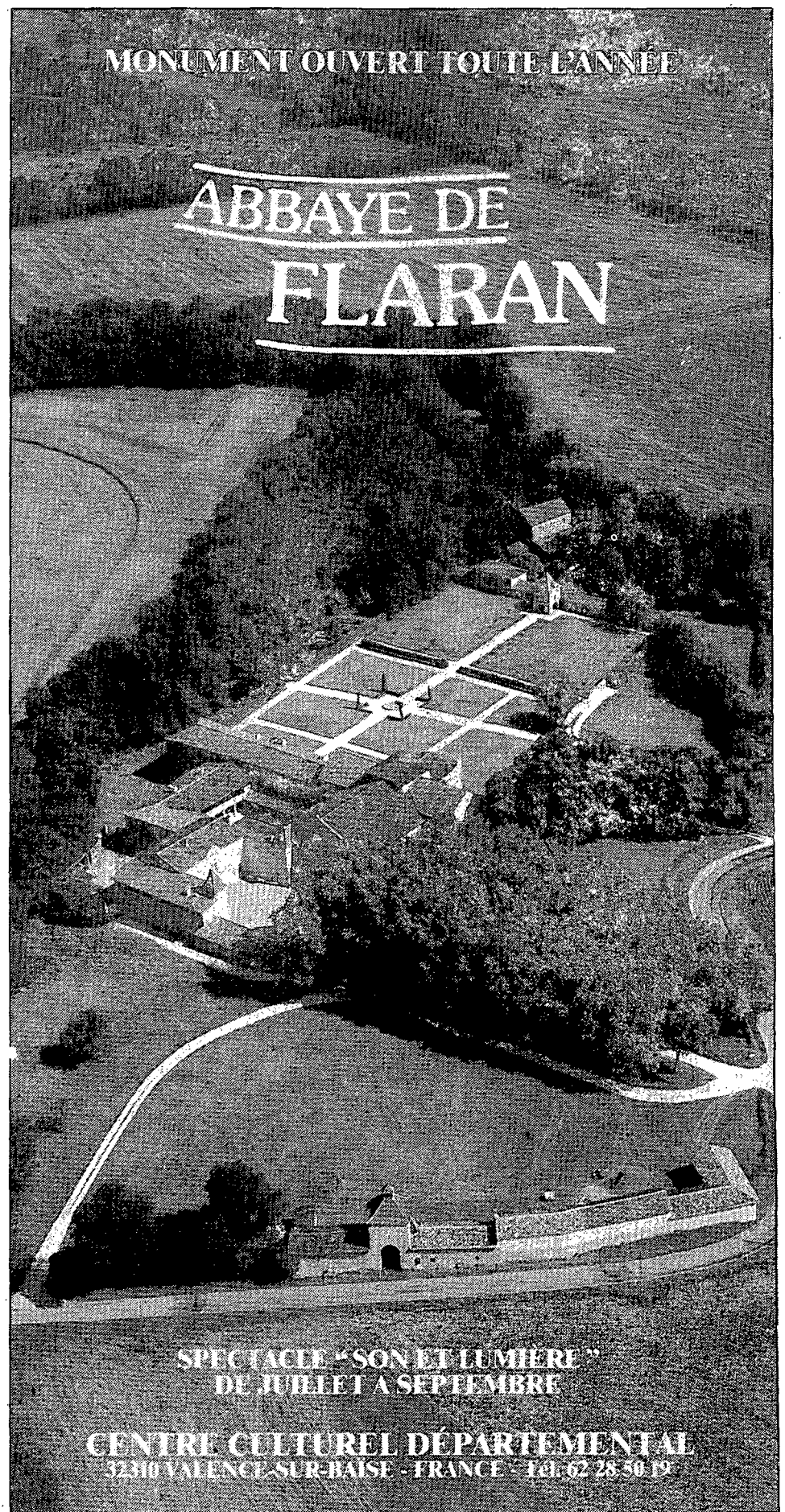
Quan diuen això, ignorem si és que ja saben que aquest any és el darrer de l'exposició de flors a Sant Domènec.

Pensem amb la circumstància especial que es dona pel fet que els francesos, disposant d'una abadia, vulguin fer-hi allí una exposició de flors, quan aquí, en un altre convent, tanquen les portes per aquesta activitat.

No és que els facin fora. Els diuen que no tornin. No seria, doncs, agradable per a nosaltres que l'abadia de Flaran agafés el relleu de Sant Domènec.

Desitgem i esperem que allò comenci i que aquí puguem continuar, superant altra vegada les vicissituds.

Lloc: Podria fins i tot tornar a Sant Pere de Galligants, més recollida, més accessible, més íntima potser. Perquè a Girona es produeix una situació ben especial, anòmala. Quan seminaris, convents, quaters i d'altres deixen les velles edificacions del barri antic per considerar-les incòmodes en tots els sentits, vénen i volen dedicar Sant Domènec a universitat. És com si fos contra els alumnes o futurs alumnes, portar-

Il·lustració: l'abadia de Flaran, a la Gascunya.

los a aquests llocs en què, per milions que s'hi gastin, continuaran essent roncs, de difícil accés, sense patis ni res, sense aparcaments.

Mentre, es deixen els quaters recuperats de la carretera de Barcelona, molt amplis, lluminosos, ben comunicats, amb espais per a un campus, teatre, biblioteques i tot el que és necessari per a unes instal·lacions idònies per a estudis.

La importància de l'exposició de flors la podrien constatar per diverses conseqüències. És molta la gent de fora que vénen sols a Girona quan hi ha l'exposició de flors i que després volen conèixer la ciutat. És, doncs, una autèntica promoció turística, després de la qual tothom va buscant detalls positius, com aquest.

Un lloc de trobada, on allò important és

el caire popular que sempre ha tingut i manté, malgrat els intents d'alguns per voler sortir a la fotografia. Però es manté amb la il·lusió del primer temps, autèntics impulsors de la seva realització.

I és confiant en aquest impuls de la il·lusió que cal esperar que aquesta mostra que s'obre cada primavera a Girona tingui continuïtat, la qual cosa sí creiem que ens interessa a tots. ■

DICK VA APAGAR EL LLUM I UN GRAN SILENCI ES VA ESTENDRE PER TOTA L'ESTANÇA...

SIGUI QUI SIGUI, JA HA BEGUT OLI!

DE SOBTE, UN SOROLL DE PASSES, COPS I CRITS VA ALLUNYAR L'INTRÚS MOMENTÀNIAMENT...

JOHANA! JOHANA! OBRE, DICK!

PER TOTS ELS SANTS! TUNO ETS JACK, TU ETS JOHANA SEDLEY!

OBRE, DICK. / SÉ QUE LA JOHANA ÉS AQUÍ. / OBRE, T'HO MANO.

TU ANIRAS AL DAVANT AMB EL LLUM, JO TANCARE' LA TRAPA.

DICK VA VEURE LA SEVA SALVACIÓ EN EL PASSADÍS SECRET...

VAN BAIXAR PER UNES ESCALES MOLT ESTRETES...

ALTO, BENNET! UNA PASSA I ETS UN HOME MORT!

LA TENS AQUÍ, LA DAMISELLA?

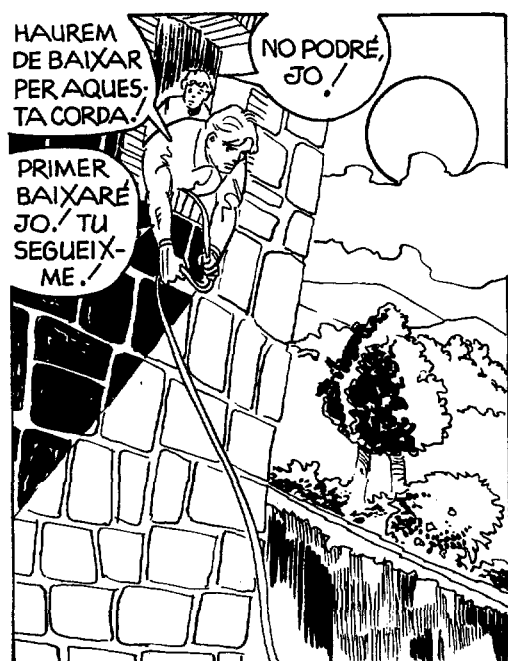
SÓC JO, QUI PREGUNTA, BENNET! PER QUÈ CORRE PERILL, LA MEVA VIDA?

ETS VALENT I MOLT IMPUDENT. / SAPS MASSA COSES I ETS UN DESTORB PER A SIR DANIEL... SURT D'AQUÍ, SI T'ESTIMES LA VIDA.

DESPRÉS D'APAGAR EL LLUM, VAN ANAR ESCALES AMUNT I VAN TRAVESSAR EL CORREDOR...

VINE AMB MI!

HAUREM DE BAIXAR PER AQUESTA CORDA!

NO PODRÉ JO!

PRIMER BAIXARÉ JO. / TU SEGUEIX-ME!

DICK, AMB TOTES DUES MANES, ES VA DEIXAR ANAR PER LA CORDA...

...FINS QUE VA FER UN SALT I VA ANAR A PARAR A L'AIGUA, PROCURANT ACOSTAR-SE A L'ALTRA VORA...

SPLAS!

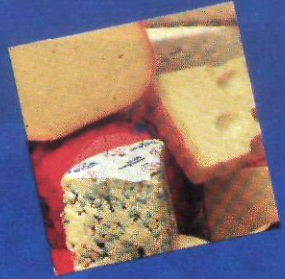
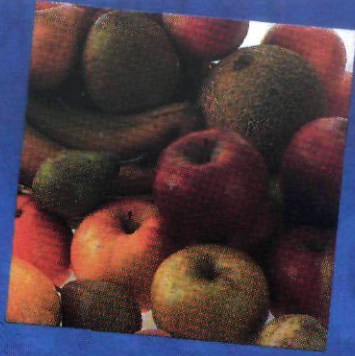
FENT UN GRAN ESFORÇ, VA PODER-HI ARRIBAR, NO SENSE CRIDAR L'ATENCIÓ DELS SOLDATS DE SIR DANIEL...

MALEIT SIGUI. / M'HAN DESCOBERT...!

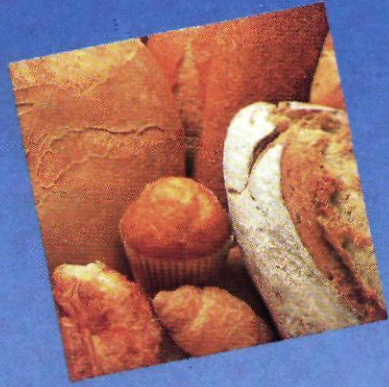

AAAA!

ELS ARQUERS, A LA CLAROR D'UNA TORXA, VAN AFINAR LA PUNTERIA. UNA DE LES FLETXES ES VA CLAVAR A L'ESQUENA DEL FUGITIU...

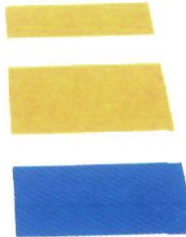

PROPOSTES ATRACTIVES

WALMI

CENTRE COMERCIAL

3 Y 5 PUERTAS

Citroën AX GT ¡Genial!

Aire acondicionado en opción.

El Citroën AX GT dispone de todo lo necesario para calificarlo como un coche de lujo, pero además, va equipado con un potente motor que lo convierte en un lujoso deportivo. Ahora ya puede elegir la versión que prefiera en 3 ó 5 puertas.

Sus prestaciones confirman el aspecto deportivo del Citroën AX GT. Su motor de 1.360 cc dispone de un carburador de doble cuerpo y colector de admisión ambientado para proporcionar un par suplementario a bajas

revoluciones y, por tanto, mejor aceleración y una velocidad de cruce más suave. Su caja de cambios de 5 velocidades es de respuesta rápida y definitiva. La dirección es muy precisa y la manejabilidad mejora mucho con las barras de torsión delanteras y traseras.

El Citroën AX GT tiene el inconfundible aspecto de un coche diseñado para disfrutar conduciéndolo. Proyectores adicionales de largo alcance, luneta trasera térmica con limpiavientos, pre-equipo de radio, asientos traseros

separados, volante deportivo, etcétera. Su excelente equipamiento se completa con un pack opcional, a muy buen precio, formado por: elevalunas eléctrico, cierre centralizado, lunas tintadas, llantas de aleación y pintura metalizada. Además el Citroën AX GT ofrece la posibilidad de incorporar el sistema de aire acondicionado.

Citroën AX GT

Garaje Andreu, SA Carretera de Barcelona, 204-206. Teléfono: 20 68 08. Gerona.